

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதேராமாதஜாயநமா

2163

தந்த்ரசதுஷ்டயநிபுணரான

ஸ்ரீ. உ. வே. திருமழிசை

கோயில்கந்தாடை.

அண்ணா அப்பங்கார்வ்வாமி செய்தருளிய

பழநடை விளக்கம்.

அனேக வித்வான்களைக்கொண்டு பரிசோதித்து

ஸ்ரீ. உ. வே. சோளனிம்புறம்

கொமாண்டர். ஸ்ரீனிவாஸாசாரியரால்

சென்னை:

வட்டார் ஆப் இந்தியா அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1891

விலை ரூ. 1-0-0.

Copy Right Registered.

அறிவிப்பு.

இந்த புஸ்தகம் சென்னபட்டணம் பெத்துராயக்கன்பேட்டை
பாலீச ரூகவாசாரியார் தெருவு 8-வது நெம்பர் கதவிலக்கமுள்
தாளிகையில் கு-அ-அனந்தாசாரியாரிடத்தில் வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

சோளவிம்மபுறம் சன்னதி வீதியில் கொமாண்டர். ப்ரீனிவா
சாரியாரிடத்தில் வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

ஸ்ரீமதேராமா நுஜாயநம:

முகவுரை.

ஸ்ரீய:பதியான ஸர்வேச்வரனால் மயர்வறமதிநல மருளப்பெற்று,
சுலக்ஷணம் சந்திரன் சந்திரன் சந்திரன் ! சுலக்ஷணம் சந்திரன்
சந்திரன் சந்திரன் என்று பூர்வாசார்யர்களால் மங்களாசாஸனம் பண்
னப்பட்ட செழுமாமணிகளிற் றலைவரான திருமழிசைப்பிரான் அவ
தரித்தருளின திருமழிசை யென்கிற மஹீஸார கேஷத்திரத்தில், தந்
தரசதுஷ்டய நைபுண்ணியசாலியாய், ஸத்ஸம்பந்தாய நிர்வஹண
ஹ்ரதாய, ஸ்ரீவசகபூஷண வ்யாக்யாநத்திற்கு அரும்பதம்முதலான
வணைகப்படுத்த நிர்மமாதாவாய், உடையவருடைய விசேஷாபிமானம்
பெற்ற முதலியாண்டானுடைய திருவம்சத்திற்கு ப்ரகாசகராய் எழு
ந்தருளியிருந்த கோயில் கந்தாடை அண்ணா அப்பங்கார் ஸ்வாமி
ஸ்த்யாயநாமாஸ்யஸ்யஸ்ய கங்களுக்குத் தத்வஜ்ஞாநார்த்தமாக ஸ்ரீவை
ஷ்ணவ ஸமயாசார நிர்ணய க்ரந்தாநுஸாரமாகவும் ஆப்ததம பூர்வா
சார்ய பரம்பராப்ரப்த ஸம்பந்தாயாநுஸாரமாகவும் அருளிச்செய்த
தீர்மசத்ப்ரஸ்தோத்தரம். பழநடைவிளக்கம் என்கிற விரண்
டெப்பந்தங்களும் ஜீர்ணமாய்ப் போகின்றனவென்று அதிசங்கை பண்
ணிய சில ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களால் இவைகளை கீழ்க்கும்படியாய் நிய
மிக்கப்பட்ட வடியேன் அனேக வித்வான்களைக்கொண்டு பகுக்கந்தா
வலோகநபூர்வகமாகப் பரிசோதிப்பித்து முத்ரணம் செய்வித்தேன்.
ஸத்ஸம்பந்தாயாபிமானிகள் யாவரும் கடைகூறித்து இதில்அநவதான
த்தால்வந்த பிழைகளைப்பொறுத்து அடியேனை க்ருதார்த்தனாச்செய்
யவேணுமென்று பிரார்த்திக்கிறேன்.

கீரந்தகர்ந்தாவான

அண்ணா அப்பங்கார்வ்வாமி

சேய்தருளியப்பந்தங்கள்.

க. ஸ்ரீவசுப்பூஷணவ்யாக்யாநத்திற்கு அரும்பதம்.

உ. தத்வஸாரவ்யாக்யாநம்.

ங. ஸூக்திஸாதுத்வமாலிகை.

ச. வசஸுதாமீமாம்ஸை.

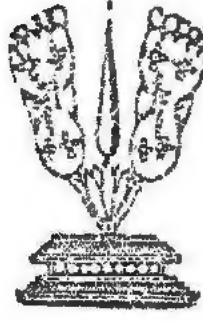
ரு. ந்யாயமந்திரம்.

சு. ஸ்ரீதத்வஸுதா.

எ. லக்ஷ்மீமங்களதீபிகை.

இவை முதலானவை இன்னும் ௩௦ கீரந்தங்களுண்டு

ஸ்ரீரஸ்த.

ஸ்ரீமதேராமாணுஜாயநம:

பழநடைவிளக்கம்.

ஸ்ரீமநாராயணன் ஆந்தமயமான ஸ்ரீவைருண்டத்திலே ஸ்ரீபூமி
நீனைமுதலான பத்ரிகளுடனும் அந்தகருடஸேனைமுதலி முதலாகிய பரி
ஜ்ஞங்களுடனும் முத்தரோடுங்கூட பரமாதந்தத்தை யறுபவித்துக்கொண்
டிருக்கச்செய்தே லீலாவிபூதியிலுள்ளாரு மிப்படியாந்தத்தை யறுபவிக்க
வேணுமென்று அவர்கள் தன்னையடையும்படி சரீரத்தை ஸ்ருஷ்டித்து
வேதங்களையுகொடுத்தி அதின்பொருளைத் தெரிகைக்காக மறுவ்யாஸ
வால்யீதி முதலானாரையிட்டி தர்மமசாஸ்த்ரங்கள், புராணங்கள், இதி
ஹாஸங்கள், வ்யாகரணம் முதலானவாறங்கங்கள், இதுகளை யுண்டாக்கியும்,
இந்த ஸம்ஸ்கிருதவேதம்போலே நித்யமாயிருக்கச்செய்தேயும் காலவீசே
ஷத்திலேமறைந்திருந்த தமிழ்வேதங்களை யாழ்வார்களைக்கொண்டு வெளிப்
படுத்தியும், அதின்பொருள்களை நாதமுரிகள் முதலானாரைக்கொண்டு தெரி
வித்தும், இப்படி யிவ்வுயிர்கள் தன்னையறிந்து தொழுது அடையும்படி
செய்தான். அதில் வேதம்முதலாகிய கீர்வாணபாஷா ப்ரமாணங்களுடைய
வரவாறும் அதற்கு ப்ரவர்த்தகரான ருஷிகளுடைய சரிதங்களும் விஷ்ணு
புராணதிகளிலே சொல்லும், தமிழ்வேதங்களுடைய வரவாறும் அதற்கு
ப்ரவர்த்தகராகிய வாழ்வார்களுடைய சரிதங்களும் பார்க்கவபுராணத்தி
லும், மார்க்கண்டேயபுராணத்திலும், வீருத்தபாத்ம புராணத்திலும், சொல்
லும். இந்த வாழ்வார்களை ப்ரதிமைகள் பண்ணி நித்யம் ப்ராம்மணத்திவர்ணங்
கள் பூஜிக்கவேணுமென்றும் நாராயணஸம்ஹிதை வராஹஸம்ஹிதை முத
லான ப்ரமாணங்களிலே சொல்லுகிறது. நாராயணனுடைய மகிமைகளைக்
கரைகண்டு அதிலேமுழுதிக் கீழேகீழே ஆழ்ந்துப்பேருகிரு ராகையாலே
யிவர்களுக்கு ஆழ்வார்க னென்றுபெயர். இவர்களிலே யிளிசொல்லப்
போகிற கோதையும் நாயகனுன நாராயணனுடைய கல்யாணகுணங்க
ளாகிய வம்ருதக்கடலிலேமுழுதிக் கீழேகீழேயாழ்ந்து போருமவளாகை
யாலே யிவருக்கு ஆண்டாளென்றுபெயர். ஆழ்வாரென்று ஆண்களைச்

சொல்லுஞ்சொல்லு, ஆண்டாளென்று பெண்ணைச் சொல்லுஞ்சொல்லு, இவர்களிலாழ்வார்கள் பதிவர், ஆண்டாளொருத்தி, மதாகவியாழ்வார் பாஷ்யகாரர் இருவர். ஆகப்பதிமூவரும் இனிசொல்லப்போகிற தமிழ் வேதங்க ளிருபத்தினுக்குஞ் செய்தவர்கள். இதிலே நூற்றந்தாதி அமுத னூர்செய்ததாகிலும் உடையவரத்தையங்கீகரித்தபடியாலே உடையவரே செய்தாரென்கிறது. இவர்களில் முதல் பொய்கையாழ்வார். இவர் பாஞ்சஜன்யாம்சம். அவதரித்தவிடம் காஞ்சிபுரத்திலே பொற்றாமரை, காலம், த்வாபரயுகத்தில் எட்டுலக்ஷத்து அருபத்தோராயிரத்துத் தொள் ளாயிரத்திரண்டாவதானஸித்தார்த்திவருஷத்தில் அற்பிசிமாசத்தில் சுக்ல பக்ஷத்தில் அஷ்டமீ செவ்வாய்க்கிழமைகூடின திருவோணநக்ஷத்திரம் இவர்செய்த ப்ரபந்தம்:—வையந்தகனிநூறு. இவருக்குத் திருநாமங்கள்:— பொய்கையாழ்வார், ஸரோயோகி இத்யாதிகள். க.

இரண்டாவது. பூதத்தாழ்வார். இவருடைய வவதாரத்திய யுகவர்ஷ மாலங்கள் பூர்வம்சொன்னதுவே யாயிருக்கும். அதில் நவமி புதன் கிழமைகூடின அவிட்டநக்ஷத்திரத்திலே பவதாரம். ஸ்தலம் கடல்யல்லை யென்கிற மாவலிபுரத்திலே மாதவிப்பூ. இவர்கதாம்சம். இவர் செய்த ப்ரபந்தம்:—அன்பேதகனி நூறு. உ.

மூன்றாவது. பேயாழ்வார். இவருக்கும் யுகவருஷமாசங்களதுவே. தசமி வ்யாழக்கிழமைகூடின சதய நக்ஷத்திரத்திலே அவதாரம். ஸ்தலம்:— மயிலையில் ஆதிகேசவப்பெருமான் கிணற்றிலே செவ்வல்லிப்பூ. இவர் நந்த காம்சம். இவர்செய்த ப்ரபந்தம்:—திருக்கண்டேன்னூறு. இவர்கள் மூவரும் யோரிஜரல்ல. ஈ.

நான்காவது. திருமழிசையாழ்வார். இவர்க்குயுகவருஷமும்மதுவே, னைமாசத்தில் திருஷ்ணபக்ஷத்தில் ப்ரதமை பாதுவாரங்கூடின மகாநக்ஷ த்ரத்தில் அவதாரம். இவர்சக்ராம்சம் இவருக்குபிதா பார்க்கவமுநி. ஸ்தலம் வம்சாரண்யமான மஹிஸாரம். இவர்செய்த ப்ரபந்தங்கள்:—திருச்சந்த விருத்தம் நூற்றிருபது. நான்முகன் நிருவந்தாதி தொண்ணூற்றாறு. ச.

ஐந்தாவது. நம்மாழ்வார். கலியுகம்பிறந்து நூற்பத்துமூன்றாண்டுகளில் பருதாந்யவருஷத்தில் வைகாசிமாசத்தில் வெள்ளிக்கிழமையில் வீசாக நக்ஷத்ரம். ஸ்தலம்:—தாம்பரபர்ணி தீரத்தில் குருகாபுரம். இவர் களஸ்தபாம்சம். ஸௌகாம்சம், பகவதம்சம். இவர்செய்த ப்ரபந்தம்:—திரு வீருத்தம் நூறு, ஆசரியம் ஏழு. அந்தாதி எண்பத்தேழு. அவாவிலந்தாதி பென்கிற திருவாய்மொழி ஆயிரத்து வொருநூற்றிரண்டு. இவருக்குத் தமப்பனூர் பூவைசயரானகாரியென்கிறவர், தாயார் நங்கையார், இவருக் கிருப்பிடமான புளிமரமானது சேஷாம்சம். இவர்திருநாமம்:—சடகோபன்

[illegible]

ஆறுவது. குலசேகராழ்வார் கலியுகம் பிறந்து ௨௮-வதாண்டராபவ வருஷத்தில் மாசிமாசத்தில் சுக்லபக்ஷத்தில் த்வாததீ வ்யாழக் கிழமை கூடின புனர்வஸு நக்ஷத்ரத்தில் அவதாரம். இடம் மலையாள தேசத்திலே கொல்லி நகரென்கிற ஊர். இவரும் களஸ்துபா மீசம். இவ் வசெய்த ப்ரபந்தம்:- பெரு மாள்திருமொழி நூற்றஞ்சு. கீர்வாணத்திலே முருந்தமாலாஸ் தோத்ரம். இவர் திருநாமம் கொல்லிகாவலன் ; கூடல்நாயகன் ; கோழிக்கோன் ; இப்பாதி. இவர்கூத்திரியர். சு.

ஏழாவது. பெரியாழ்வார். கலியுகத்தில் நாதபத்தியேழுவதான க்ரோதனவருஷத்தில் ஆனி சக்லபக்ஷத்தில் ஏகாதசி பாதுவாரங்கூடின ஸ்வாதி நக்ஷத்ரத்திலே இவாவதாரம். ஊர் வில்லிபுத்தூர். இவர் கருடாம்சம். இவர் செய்த ப்ரபந்தம் பல்லாண்டு பணிரண்டு, திருமொழி நூற்றெழுபத்தொன்று, இவர் திருநாமம்:—பட்டநாதர் ; விஷ்ணுசித்தர். இப்பாதி, இவர் மின்குழமி ப்ரம்மமணகுலம்.

எட்டாவது. தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார். இவருக்குக் கலியுகத்
தில் இருநூற்றெண்பத்தொன்பதாவதான ப்ரபவவருஷம் மார்சுழிமாசம்
க்ருஷ்ணபக்ஷம் சதுர்த்தசி செவ்வாய்க்கிழமைகூடின கேட்டை நக்ஷத்ர
த்தில் அவதாரம். ஸ்தலம்-திருமண்டங்குடியென்கிற ஊர். இவர் வநமா
லாம்சம். இவர்கெய்த ப்ரபந்தம் திருப்பள்ளியெழுச்சிபத்தும் திருமாலை
நாற்பத்தைத்தும். இவர் திருநாமம்:—விப்ரநாராயணர், பக்தாங்கீரிமேனா.
இத்யாதி, இவரும் முன்குடிமி ப்ராம்மணகுலம்.

ஒன்பதாவது. திருப்பாணாழ்வார். அவதாரகாலம்: கலியுகத்தில் முன்னூற்று நூற்பத்திராண்டிற்குமேல் செல்லாநின்ற உள்ள துர்மதிவருஷம் கார்த்திகைமாசம் க்ருஷ்ணபக்ஷம் த்வதீயை புதன்கிழமைகூடின ரோ ஹிணீ நக்ஷத்ரம். ஸ்தலம் நிசனாபுரமென்கிற உரையூர். இவர் செய்த ப்ரபந்தம் அமலனாகிபிரான் பத்து. திருநாமம்:—முனிவாஹனர், திருப்பாணாழ்வார், இதயாதி. இவர் அயோநிஜர். அர்த்தயகுலத்தில் வளர்த்தவர். கூ.

பத்தாவது. திருமங்கையாழ்வார். கலியுகத்தில் நூற்றுத்தொண்ணூற்றேழுக்குமேற் செல்லாநின்ற நளவருஷத்தில் வ்ருச்சிகமாசத்தில் வ்யாயுழ்க் கிழமை க்ருத்திகா நக்ஷத்ரத்திலே இவர் அவதாரம். ஸ்தலம் திருவாலியில் திருக்குறையலூர். இவர் ஸ்ரீசார்ங்காமசம். இவர்செய்த ப்ரபந்தங்கள் பெரியதிருமொழி துஅரசு. குருந்தாண்டகம் உய. நெடுன்றாண்டகம் நய எழுகடற்றிருக்கை க. மடலிரண்டும் உஉசு. இவர்கள்களுக்குடி. இவர்பூர்வம் உபரிசாவஸு—என்கிற ராஜா. இவருடைய வைபவம் அரந்தம். அதிலே கொஞ்சம் எழுதப்படுகிறது. இவர் யௌவநத்தையடைந்து சஸ்த்ரவித்யையிலே சிபுனராய் சோழராஜாவண்டையிலே ஸேவித்துக்கொண்டு நாலுமந் திரிகளையுமுடையவராய்க்கொண்டு குதிரையு மாணையுமுடையவராயிருந்தார். இவரை சோழராஜாவானவன் ஒருதேசத்திற்குதிபதியாக்கி ஸேகாபதியு மாக்கிவைத்தான். அப்போது திருவாலியிலே தாமரைக்கயத்திலே யப்ஸர ஸ்ஸுங்கன்வந்துபோக, திருமாமகனென்கிறவப்ஸரஸ் குமுதமலர் கொய்ய வேணுமென்றும் துவய ரூபத்தைக்கொண்டு நிற்க்க, அங்கே திருணங்கூர் பாகவதோத்தமன் ஒருவர் அனுஷ்டாநத்திற்குவந்து பெண்பிள்ளையைக் கண்டி அவன்சொற்படிக்கு அழைத்துக்கொண்டு தன்பார்வைய கையிற்கொ டித்தார். அவன்புத்திரனில்லாதவளாகையாலே ஸந்தோஷத்துடனேவாங்கி குமுதவல்லியென்று பெயரிட்டு புத்ரிகையாக வைத்துக்கொண்டிருந்தான். இச்செய்தியை நீலனென்கிற பெயரையுடையவிவர் கேழ்விப்பட்டு அந்த பாகவதனகத்திற்குப்போய் அவரோடே பாஷித்துக்கொண்டிருக்கச் செய்தே யிப்பெண்பிள்ளை புறப்படக்கண்டு ஆச்சரியப்பட்டு பிள்ளையில்லாதவருக்கு இப்பெண்பிள்ளை யேதென்று பாகவதரைக்கேட்க, அவரும் பெண்பிள்ளை வரலாறுசொல்ல, நீலரும் இப்பெண்பிள்ளையை நமக்குப் பத்நியாகக் கொடுமென்றுகேட்க வவரும் நல்லதென்றுசொன்னார். பெண்பிள்ளையானவன் தப்தசகராங்கனம் புண்டரம்முதலாகிய பஞ்சஸம்ஸ்காரமுள்ளவர்க்கேவினுவாக மற்றவர்க்கு நான் பத்நியாகமாட்டேனென்று சொன்னான். நீலரும் திருநரையூரிலே பகவானண்டையிலே பஞ்ச ஸம்ஸ்காரத்தைப் பெற்றுவந்தார். குமுதவல்லி யவரைப்பார்த்து நீரோருவருஷம் நித்யமாக வாயிரத்தெட்டி வைஷ்ணவருக்கு ஆராதனம் பண்ணிவைத்து ஸ்ரீபாததீர்த்தங்கொண்டு ப்ராஸாதம்ஸ்கிரித்தா லுமக்கு நான் பத்நியாவேனென்ன, இவருமப்படி நிர்ணயம்பண்ணிக் கொடுக்கையாலே கல்யாணம்நடந்தது.

பின்பு கீவரு மப்படியே பாகவதாராதநம் பண்ணிக்கொண்டு வரச்செய்தே
சோழராலு இத்தைக்கேட்டுத் தன்பகுதிப்பணன் கொடுக்கச்சொல்லிக்
கேழ்க்க, இவரும் இப்போது பின்னையென்றுசொல்ல, ராஜாக்கேட்டு இவ
ரைப் பிடித்துவரச்சொல்லி சேனையை யனுப்பிவைக்க, யிவரும் யுத்தம்
பண்ணி சேனையைத் தரத்திலிட, ராஜாவும்பின்னையும் பருசேனையோடே
தானே புறப்பட்டுவந்து யுத்தம்பண்ணச்செய்தே இவருடைய பராக்ரமத்
தைக்கண்டு சந்தோஷித்து இவரை நல்லவார்த்தைபேசி பகுதிப்பண
த்தை யொப்பவித்து மந்திரிகளவசம் பண்ணிப்போனான், மந்திரிகள்
இவரைப் பகுதிக்காகப் பட்டினிவைத்திருக்கச்செய்தே இவர் ஸ்வப்னத்தி
லே காஞ்சீபுராதிபரான வரதராஜர்வந்து உமக்கு வேண்டியதனைக் கொ
டுக்கிறோமென்று சொன்னார், இவர் பொழுதுவிடிந்தபின்பு காஞ்சீபுரத்
திலேதனமிருக்கிறது கொடுக்கிறோமென்று மந்திரிகளைக்கூட்டிக்கொண்டு
காஞ்சீபுரத்திலேபோய் வரதனுடைய கடாக்ஷத்தினாலே வேகவதிரையி
லே நிக்ஷபமெடுத்துப் பகுதி கொடுத்த மிருதிதனத்தை பாகவதாராதனத்
திற்கு வைத்துக்கொண்டார், சோழராஜாவு மிச்செய்தியை மந்திரிகுசத்
திலேக்கேட்டு இவர் ஸாமாந்யரன்று, மஹாப்ரபாவசாலியென்றுசொல்லி
யிவரை யழைத்தத் தன்னபராதத்தைப் பொறுப்பித்தக்கொண்டுப்
பட்டினிவைத்ததோஷந் திருகைக்காகப் பகுதிதனத்தை ப்ராம்மண
ருக்குக்கொடுத்துவிட்டான். பின்பு இவருங் கையிலிருந்த தனமெல்
லாம் பாகவதாராதனத்திற்கு வரயம்பண்ணி யத்தைவிடமாட்டா
மல்வழிபறித்து தனங்கொண்டு பாகவதாராதனத்தை நடத்திக்கொண்டு
வந்தார். ஸ்ரீமந்நாராயணன் பாகவதாராதநம் பண்ணினது மூலமாக
இவரை விசேஷமாக அங்கீகரிக்கவேணுமென்று எண்ணித் தன்னையும்
இவர் வழிபரிசுக்கும்படியாக ப்ராம்மணவேஷங்கொண்டு பத்தியுடன்கூடக்
கல்யாணப்பிள்ளைக் கோலங்கொண்டு ஆபரணங்கள் முதலான பருபதார்த்
தங்களுடனேகூடப் புறப்பட்டுவந்தான். கீலனென்கிற பரகாலனுக்கண்டு
கூட்டத்துடனெசென்று வணத்து வழிபறித்து மோதிரத்தைக் கடித்து
வாங்கினமிடுக்காலே கலியனென் றழைக்கப்பட்டு பின்பு சுமைகட்டி
யெடுத்துவிடப்பார்க்க, பின்பு அந்த சுமையெடுக்கப் போகாதபடியாலே
கல்யாணப்பிள்ளையான ப்ராம்மணனைப்பார்த்து நீ மந்த்ரவாதம் பண்ணினா
யென்று தொடர்ந்தார். பின்பு ப்ராம்மணவேஷங்கொண்ட நாராயணன்
உமக்கு மந்த்ரத்தைச் சொல்லுகிறேன் வாருமென்று மந்த்ரத்தை யுபதே
சித்தான், இவர் மந்த்ரத்தை யிப்படி வாள்வலியால் பெற்றபின்பு நாரா
யணன் கருடாகுடனாய் லக்ஷ்மீஸமேதனாய்வந்து இவருக்குத் தன்னைக்
காட்டினான். இவருமவனை பரிபூர்ணனுபவம்பண்ணி அக்ஞாநங்களெல்
லாந்தீர்த்த நல்லக்ஞாநங்களைப்பெற்று ஆச, மதுரம், சித்திரம், வித்திரம்,
என்கிற நான்கு கவிகளாலே திருமொழிமுதலாகிய வாறுப்ரபந்தங்களைச்
செய்தார். இப்படி திருமொழிப்ரபந்தஞ்செய்துக்கொண்டு திவ்யதேசங்கள்
தோறும் சேவித்துவருகையில் சோழமண்டலத்திலேவந்தவளவிலே நாலு

கவிப்பெருமாள் வந்தாரென்று விருதுதக்கேட்ட சம்பந்தரென்கிற சைவ குருவினுடைய சிஷ்யர்வந்து விருதைத்தடுக்க, இவரும் சம்பந்தனிருக்கிற சீர்காழிக்குச்சென்று தாடாளப்பெருமாளென்கிறதிருக்கோலத்தைக்கூடக் கொண்டுபோய் வாக்கு மிகவுங் கிளர்ந்துவருகையாலே சம்பந்தனோடே தர்க்கித்து இவரைக்குறித்து சம்பந்தன்சொன்ன கவியைத் தூஷித்தார். சம்பந்தனு மிவரையொருகவிச் சொல்லச்சொன்னான். இவருஞ் சீர்காழியி லிருக்கிற தாடாளப்பெருமாள்மேலே இருபதுகவிச்சொல்லித் தம்முடைய பெருமைதோற்றமுடிவிலே ஆலிநாடன், அருண்மாரி, அரட்டமுக்கி, அடையார்சீயம், கொங்குமலர்க்குழலியர்வேள், மங்கைவேந்தன், கொற்ற வேற்பரகாவன், கலியன், சொன்னதமிழென்று சொன்னார். சம்பந்தனும் உத்திரஞ் சொல்லமாட்டாதே கீர் நாலுகவிப்பெருமாளென்றுசொல்ல ஜயி த்து எல்லாராலும் பூணுகொண்டு ஆணைக்கழுத்திலேறி ஜயபேரியறைவித் துக்கொண்டு மீண்டும் ஸ்ரீரங்கத்திற்குவந்தார். இவர் மதின் முதலானது செய்விக்கச்செய்தே சாஸ்தர்ங்கனிற்சொல்லுகிறபடியேசங்கசக்ரசின்னங் களும் அடிப்பாதத்துடனேகூடின திருமண்காப்புக்குறிகளும் மதின் முத லானவைகளிலே செய்வித்தார். அதுமுதலாக நாளதுவரைக்கு மந்தக்ஷ்ரி கள் இருக்கின்றன. பின்பு திருமங்கையாழ்வார் திருநெடுந்தாண்டகடென் றிற ப்ரபந்தத்தை தேவகாந்திலே ரங்கநாதன் ஸங்கிதியிலேபாடி அக்ஷர ஸந்தோஷிப்பித்தார். அவர் ஸந்தோஷத்தாலே உமக்கென்ன வேண்டின தென்று கேட்டார். திருமங்கையாழ்வாரும் தேவரீர் முன்பு சடகோபன் முகமாக வெளிப்படுத்திய தமிழ்வேதங்கள் நாலையும் திருவத்யயனத் திரு நாளிலே கீர்வாணவேதங்களுடனே பாராயணம்பண்ணும்படியாகக் கட்ட னையிட வேணுமென்று கேட்டுக்கொண்டார். ரங்கநாதனு மப்படியே பாசிற தென்றுசொல்லி தேவகாநம்பாடின விவர் மிடருக்குத் தாம் சாற்றின வெண்ணைக்காப்பு சேஷத்தைத் தடவிவித்துத் திருக்குறுகை யினின்றஞ் சடகோபன் ஸ்ரீரங்கத்திற் கெழுந்தருளும்படி திருமுகத்தை யும் ஸங்கிதிப்பேரையும் அனுப்பிவிக்க, சடகோபனார் திருமுகத்தைத் திருமுடியிலே வைத்துச்சொண்டு திருநாளுக் குதவும்படி ஸ்ரீரங்கத்திற் கெழுந்தருள, திருமங்கைமன்னனுஞ் சடகோபனை யெதிர்கொண்டு திரு வடித்தொழுது ஸங்கிதியிலே யெழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுபோக, ரங்க நாதனுஞ் சடகோபனைக் குளிரநோக்கி நம்மாழ்வாரென்று திருநாமஞ் சாற்றித் திருமாலேமுதலான வரிசைகளைஸாதிக்க, திருமங்கைமன்னனும் மற்றைநாள் திருவேகாததிடங்கிப் பத்துநாளாகப் பகலிலே கீர்வாண வேத பாராயணமும் ராத்ரிகாலத்திலே திருவாய்மொழியாகிய தமிழ்வேத பாராயணமும் நடப்பித்த பத்தாவதுநாளிராத்திரி திருவாய்மொழிசாற்றும் போது சடகோபன் ரங்கநாதனைத் திருவடிதொழும்படியனுகரித்துக்காட் டும்படிபண்ணி, யிப்படி வருஷந்தோறும் இந்தத் திருநாளுக்குத் திருநகரி யில் நின்றும் நம்மாழ்வாரெழுந்தருளுவதாகரியமித்து திருமாலேமுதலான வரிசைகளையெல்லாம் ப்ரஸாதித்து பெரியபெருமாள் விடைஸாதித்தருளி

[illegible]

D.

五、

62

இப்படி யாழ்வார்களுடைய வவதாரமெழுதப்பட்டது. பாலியகார
ருடைய அவதாரம் குருபரம்பரையிலே வெழுதப்படும். குருபரம்பரை
யாவது:—பெரியபெருமான், பெரியபிராட்டியார், சேனைமுதலியார்,
நம்மாழ்வார், நாதமுனிகள், உய்யக்கொண்டார், மணக்கால்நம்பி,
ஆளவந்தார், பெரியநம்பி, பாலியகாரர், இத்தாதி. அதில் ஸகல
வித்யைகளுக்கும் ப்ரதமாசார்யனான வெம்பெருமான் திருநகைத் தரம்:—
திருவோணம். பெரியபிராட்டியார் திருநகைத் தரம்:—உத்திரபங்குளீ. சேனை
முதலியார் திருநகைத் தரம்:—அற்பிசியில் பூராடம். நம்மாழ்வார் திருநகைத்
தரம்:—வைகாசி விசாகம். நாதமுனிகள் திருநகைத் தரம்:—ஆனிமாசத்தில்
அதாராதம். இவர் ப்ரம்மணவர்க்கத்திலே சொட்டைக்குலம், இவர்களைநா
பதிமந்தரியரான கஜாநநாமசம். இவர்க்கெய்த ப்ரபந்தம் ஸ்ரீபுருஷநிர்ணய
மும், ந்ரபயதத்வமும் இவருக்குப்பிதா ஈச்வரபட்டாழ்வான். புத்ரர் புஷ்
பிகர்ப்பாமசாரான ஈச்வரமுனிகள். இந்த மூவரும் வீரநாராயணபுரத்திலே
மன்னனாரைஸேவித்துக்கொண்டுநித்தயவாஸம்பண்ணுநிற்கச்செய்தேமன்ன
ருடைய வதுமதிபெற்று மதுரை ப்ருந்தாவரம் முதலாகிய வடதேசத்தி
லுள்ள திவ்யதேசங்களை யெல்லாம்ஸேவித்து கோவார்த்தனபுரமென்கிறத் த்ர
மத்திலே யமுனைத்துறைவனென்கிறவெம்பெருமானைஸேவித்துக்கொண்டு

பழநடை விளக்கம்

நித்யவாசம் பண்ணுகிற காலத்திலே நாதமுநிகளுடைய ஸ்வப்நத்திலே மன்னனாவந்து இவரை வீரநாராயணபுரத்திற்கு வரவேனுமென்று நியமிக்க நாதமுநிகள் யமுனைத்தறைவரை யதுமதிக்கொண்டுபுறப்பட்டு வாராணஸீ வழியாகவந்து ஸ்ரீஹ்ருக்நாதன் முதலானாரை சேவித்து சிங்ககிரி, அகோபிலம், திருவேங்கடம், முதலான திருப்பதிகளை சேவித்து ஸ்ரீரங்க நாதனைசேவித்து திருக்குடைந்தையி வாராவமுதனைசேவித்து வீரநாராயணபுரத்திற்குவந்து மன்னனாரை சேவித்து அவர் நியமனத்தினாலே அந்தே திருகந்தவனம் முதலான கைங்கர்யங்களை நடத்திக்கொண்டு சாஸ்திரப்ரவர்த்தகமுந் செய்துக்கொண்டிருக்கச்செய்தே மேல்நாட்டினின்றும் சில ஸ்ரீவைஷ்ணவர்க ளெழுந்தருளி மன்னனாரை சேவித்து அவர்முன்னே ஆராவமுதென்கிற திருவாய்மொழியை விண்ணப்பஞ்செய்ய, நாதமுநிகள் அனைக்கேட்டருளி ஆகத்தித்தி ஆயிரத்தளிப்பத்து என்றிருக்கிறதே இப்ப்ரபந்தம்உங்களுக்குமுடியவந்திருக்குமோவென்றுகேழ்க்க, இப்பத்துப்பாட்டுமேவருவதென்று அவர்கள் சொல்ல, நாதமுநிகளும் அவர்களை ஆதரித்துப் போகவிட்டருளி சடகோபனவதரித்த திருக்குருகூர் பாதேசத்திலே இது இருக்கவேனுமென்று அத்தேசத்திற் செழுந்தருளி ஆழ்வானாஸேவித்து மதரகலிகளுடைய கிஷ்கரான பராங்குசதாஸனாக்கண்டு சேவித்து இவ்விடத்திலே திருவாய்மொழி நடை யாடுகிறதோ வென்றுகேழ்க்க, திருவாய்மொழியும் மற்றந் நிவ்யப்ரபந்தங்களும் நெடுங்காலமுண்டு கிலமாய்த்து; ஆறாறுமென்களாசார்யர் மதரகலிகள் அடியேனுக்குக் கண்ணிறுண் றிறத்தாம் பென்ஈற நிவ்யப்ரபந்தநைஸாதித்து இத்தை யாழ்வார் திருமுன்பே பன்னீராயிரமுருச்சொல்ல ஆழ்வார் ப்ரஸன்னராவாரென்று எங்களாசார்ய ரருளிச்செய்தாரொன்று சொல்ல, நாதமுநிகளுங் கண்ணி றுண் றிறத்தாம்மைப் பராங்குசதாஸனிடத்திலேபெற்று ஆழ்வார் திருமுன்பே பன்னீராயிரமுரு நியமத்தோடே யதுஸந்தரம் பண்ணினார். பின்பு ஆழ்வாரும் பெரியபிராட்டியார் நியமனத்தாலே மிகவும் ப்ரஸந்த ராய் நாதமுநிகளைக்குறித்து அசரீரிவாணி சொல்லுமாப்போலே திருவாய் மலர்ந்து உமக்கென்ன வேண்டுவதென்று கேட்டருள, நாதமுநிகளும் திருவாய்மொழிமுதலான நிவ்யப்ரபந்தங்களை யடியேனுக்குத் தந்தருள வேண்டிமென்ன, ஆழ்வாரும் ப்ரீதியுடனே நிவ்யஞ்ஞாநக்கண்ணைக் கொடுத்தருளி ரஹஸ்யங்களையுந் திருவாய்மொழிமுதலான மற்றமுள்ள காலாயிர ப்ரபந்தங்களையும் அதிந்தாத்பர்யங்களையும் யோகரஹஸ்யத் தையு முபதேசித்தருள, நாதமுநிகளு மததைப்பெற்று பக்தியுடனே யங்கே யாழ்வாரை சேவித்துக்கொண் டிருக்கச்செய்தே, மன்னனார் நாதமுநிகளுடைய ஸ்வப்நத்திலே இப் ப்ரபந்தங்களைத் தம்முடைய ஸன் னிதியிலே யொருதாம் சொல்லவேனுமென்றுசொல்ல, நாதமுநிகள் ஆழ்வாருக்குச் செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆழ்வாரும் கீர் வீரநாராயண புரத்திற்குப்போய் இப் ப்ரபந்தங்களை சமதமாதிருணங்களைபுடைய ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குக் கற்பியுமென்று ஸாதித்துவிடைகொடுத்தருள,

நாதமுநிகளும் புறப்பட்டு வழியிலுள்ள திருப்பதிகளையு மந்தத்திருப்பதி வைபவமான திவ்யப்ரபந்தாறு ஸந்தாநத்துடனே சேலித்துக்கொண்டு வீரநாராயணபுரத்திற்குவந்து மன்னனான சேலுக்க, மன்னனாகும் நீர் அந்த திவ்யப்ரபந்தங்களை யியலுமிசையு மாக்குமென்று நியமிக்க, நாத முநிகளுந் தம்முடைய மருமக்களான தீழையகத்தாழ்வாரையும் மேலை யகத்தாழ்வாரையுங் கூட்டிக்கொண்டு இப் ப்ரபந்தங்களை திவ்யகாந்திலே யடைத்துப் பாடிவித்தருள, இது லோகத்திலே ப்ரஸித்தமாயிற்று. அந்ந் தரம் அந்ததேசத்திற்கு ராஜாவான சோழன்வாசலிலே இருவர் வேசிகள் தேவகாநம் பாடுவாளொருத்தியும் மனுஷ்யகாநம் பாடுவாளொருத்தியும் தமமிலே விவாதப்பட்டு ராஜஸபையிலே வித்வான்களைத் திரட்டிப்பாட, ராஜாவும் வித்வான்களுந் தேவகாநத்தெறிந்தவரல்லாமையாலே தேவகா நம் பாடினவனைத் தள்ளிவிட, அவருந்தேவகாநத்தை தேவதைகளையு மாகையாலே தேவாலயங்கள்தோறும் பாடிக்கொண்டுவந்து மன்னனார் கோவிலிலேபாட, நாதமுநிகளும் அதனைக் கேட்டருளி யபிந்தித்து அவ ளுக்கு ஸஃநிதியிலே வரிசைகளெல்லாம் ப்ரஸாதிப்பித்தருள, அவரும் விடைகொண்டிச்செய்தினை ராஜாவுக் கறிவிக்க, ராஜாவும் நாதமுநிகளை ராஜகோஷ்டிக் கெழுந்தருளப்பண்ண, நாதமுநிகளும் எழுந்தருளி யாசீர் வதிக்க, ராஜாவும் ஆதரத்துடனே யிந்தவேசிடாடுகிற தேவரீர் அறிவீரோ? வென்று கேழ்க்க, நாதமுநிகளும் வேசிகளிருவரையும் பாடச்சொல்லி இது மனுஷ்யகாந முக்களுக்குத்தெறியும்; இதுதேவகாநத்தேவதைகளுக் குத்தொரியுமென்ன, தேவரீர் அறிவீரென்று நாகன்றிவதெப்படியென்ன, நாதமுநிகளும் நூறுதாளத்தை யொருக்காலே தட்டச்சொல்லியோசை யைக்கொண்டு இது யித்தினையிடை இதித்தினையிடையென்றருளிச்செய்ய, ராஜாவுந் தாளங்களைத் தரியே நிறுத்துப்பார்க்குமிடத்தில் முந்திரை யேராமல் குறையாம லிருந்தபடியைக் கண்டாச்சர்யப்பட்டு ஸ்ரீபாதத் திலே தண்டனிட்டு பகுதரவ்யத்தை ஸமர்ப்பிக்கத்தேட, இவர் அதை வேண்டாமென்று ராஜாவை யாசீர்வதித்து வீரநாராயணபுரத்திற் கெழுந் தருளினார். இவர் ஸ்ரீபாதத்திலே யாசீர்யித்தவர்கள்:—உய்யக்கொண் டார், குறுகைக்காவலப்பன், கம்பிகருணாகாதாஸர், ஏறுதிருவுடையார், திருக்கண்ணமங்கையாண்டான், வாடமாதேவியாண்டான், உருப்புட்டுரோச் சான்பின்னை, சோகத்துராழ்வான், என்று எண்வர். இவர்களுக்கு ரஹ ஸ்யங்களைபுந் திவ்யப்ரபந்தங்களையும் அதிகரிப்பித்துக்கொண்டு போருகிற காலத்திலே முன்பு திருமங்கையமன்னன் பண்ணின திருவத்யயநத் திருநாள் கட்டளைப்பாட்டைத் திரும்பவும் ஜீர்னோத்தாரணம் பண்ணும்படி யாக கினைப்பிட்டு ஸ்ரீரங்கத்திற் கெழுந்தருளி திருக்குறுகையி னின்றும் கம்மாழ்வாரை ஸ்ரீரங்கத்திற் கெழுந்தருளப்பண்ணிவைத்து முன்பு திரு மங்கையமன்னன் காலத்திலே நடந்தாப்போலே பகல் கிரவாணவேதமும் இராத்ரி திருவாய்மொழியும் பாராயணம்பண்ணும்படியாகவும் திருப்பல் லாண்டு முதலாக திருநெடுந்தாண்டகமளவாக ஏகாதசிக்ருமுன் பத்துகா

னிலே பெரியபெருமாள் கேட்டருளும்படியாகவும் திருவந்தாதிமுதலாகத் திருவத்யபந்தத்திருநாள் சாற்றுமுறைக்கு மறுநாள் கேட்டருளும்படியாகவும் இப்படி வருஷந்தோறும் நம்மாழ்வார் எழுந்தருளும்படியாகவும் சட்டனைப்படுத்தினார். பின்பு பிப்படி ஸ்ரீவைஷ்ணவ தர்மங்களை யணைகமாகக்கட்டளைப்படுத்தி வீரநாராயணபுரத்திற் கெழுந்தருளி சிறிதுகாலம் யோகத்திலே எழுந்தருளியிருந்து குறுகைக்காவலப்பனுக்கு யோகக்ரமத்தை யருளிச்செய்தார்.

சாஸ்த்ரங்களையும் திவ்யப்பரபந்தங்களையும் ப்ரவர்த்திக்குர்ப்படி உய்யக் கொண்டாருக்கு நியமித்தருளினார் தம்புத்ரரான ஈச்வரமுனிகளைப்பார்த்து உமக்கொருகுமாரர் உண்டாகப்போகிறார், அவருக்கு யமுனைத்துறைவொன்று திருநாமஞ்சாற்றுமென்று அருளிச்செய்து உய்யக்கொண்டாரையும் குறுகைக்காவலப்பினையுங்குறித்த உங்களுக்கு நாம்சொன்னதர்சநாதப்பர்யங்கையும் யோகக்ரமங்களையும் யமுனைத்துறைவருக்கு உபதேசியுங்களென்று நியமித்தருளி நாதமுநிகள் முன்புபோலே யோகத்திலே யெழுந்தருளியிருந்தார். பின்பு அந்தசோழராஜா பரிவாரத்துடனே லேட்டைக்குவந்து மீண்டுபோகாநிற்கச்செய்தே நாதமுநிகளுடைய பெண்பிள்ளைகள்வந்து ஐயா உம்மகத்திலே ஒருகுரங்கும் திரென்லில்லிகளும் ஒரு பெண்பிள்ளையுமாகவந்து நாதமுநிகள் எங்கேயென்று தேடிப்போர்தார் கள் என்றவாறே, நாதமுநிகளும் அவர்கள் ஈச்வரத்தித்திருமகனும் (ஸக்ஷ மணனும் லீலையும) இனையபெருமானும் பிராட்டியுஞ் சிருத்திருவடியுமாக வகிக்குமென்று எண்ணிக்கொண்டு பின்றுடர்ந்து வழியிலே எதிரோஸந்தித்தவாகளை யிப்படிபோகிறவர்களைக் கண்டீர்களோவென்று பலரையுங்கேட்டருளப் பலரும் போகிறார்கள் போகிறார்களென்றுசொல்ல, இப்படி கங்கைகொண்டபுரத்தின் கீழ்வாசலளவாக வெழுந்தருளி யங்குள்ளவர்களைக்கேழ்க்க, வவர்கள் கண்டிலோமென்றவாறே யங்சேவிழ்ந்து மோலித்தத் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினார். பின்பிச்செய்தியை உய்யக் கொண்டார் குறுகைக்காவலப்பன் ஈச்வரமுதலிகள் முதலானார்கேட்டு அங்கேபோய் ஈச்வரமுநிகளைக்கொண்டு ப்ரம்மமேதம் நடத்தி வீரநாராயணபுரத்திற்குவந்து மற்றஞ் செய்யவேண்டவெதெல்லாஞ் செய்வித்தார்கள். அநந்தரம் நாதமுநிகளுடைய சிஷ்யரான உய்யக்கொண்டார் திருநகைத்தரம் சித்திரையில் க்ருத்திகை, இவர்களைநாம்சம். இவர் ஸ்ரீபரதத்திலே பாச்ரயித்தமுதலிகள் மணக்காலம்பி; திருவல்லிக்கேணிப்பாண் பெருமானாரையர்; சொட்டைப்பூசி செண்டலங்காரர்; புண்டரீகதாஸர்; உலகுபெருமாள்நங்கை என்கிறவைவர். இவர்களில் மணக்காலம்பி உய்யக்கொண்டார் திருவடிகளிலே ஸகலவிதகங்கர்யங்களையும் பண்ணிக் கொண்டு இருந்து உய்யக்கொண்டார் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளுகிறபோது இனி தர்சந ப்ரவர்த்தகராவாரா ஒன்று உய்யக்கொண்டாரைக் கேட்க, அவரும் இனிமேல் நீரோதர்சநம் நிரவலிக்கக்கடவீர், பின்பு ஈச்வரமுநிகள்

திருவயிற் பிலே சொட்டைக்குலத்திலே ஸ்ரீமந்நாதமுநிகளுக்கு ஒருதிருப் பேரனார் அவதரிப்பர், அவருக்கு யமுனைத்துறைவென்று திருநாமஞ் சாற்றுவீந்து தர்சனப்ரவர்த்தகராமப்படி ஸகலஹஸ்யங்களைப் பூபதேசியும், அவர் தர்சனப்ரவர்த்தகராவென்று நியமித்தருளி திருநாட்டிற் கெழுந்தருளினார். உய்யக்கொண்டாருக்கு ப்ரம்மமேதம்முதலான சரம ஹைக்கர்யத்தை மணக்கால்நம்பி செய்தருளினார்.

பின்பு மணக்கால்நம்பி திருவவதாரஞ்சொல்லுகிறது. இவர்திருநகைத் தம் மாசிமாசத்தில், மகம், இவர் குமுதாம்சம், இவா திருநாமம் ஸ்ரீராம மிச்சர்.

இனி ஆளவந்தார் அவதாரஞ்சொல்லுகிறது. இவர் திருநகைத் தம் ஆடிமாசத்தில் உத்ராடம். ஸ்தலம் வீரநாராயணபுரம். இவர் ஸிம்மாஸ நாம்சம். இவர்செய்தருளின ப்ரபந்தம்:—ஆத்மஸித்தி; ஸம்வித்ஸித்தி; மோக்ஷஸித்தி; ஆதம்ப்ராமான்யம்; கீதார்த்தஸங்க்ரஹம்: ஸ்தோத்ர ரத்நம்; மாயாவதகண்டநம்; என்றிவை. இப்படி யாளவந்தாரவ தரித்த செய்தியை மணக்கால்நம்பி கேட்டு வீரநாராயணபுரத்திற்கு வந்து ஈச்வரமுநிகளைக்கொண்டு ஜாதகர்மத்தைச் செய்வித்து, சங்கசக்ரங்க்ரம் முன்பாக யமுனைத்துறைவென்று திருநாமஞ் சாற்றிவித்தார். பின்பு ஈச்வரமுநிகளும் அந்தத் காலங்களிலே அந்நப்ராசநம் முதலானவை செய்தருளி அப்பயநம் பண்ணிவிக்கிற காலத்திலே ஸந்தைசொல்லும் போது ஒதினதையே இவர்கள் ஒதுகொடுக்கென்று யமுனைத்துறைவர் தவிர்த்துவிடிக, ஒதப்போகிறோவென்றால் ஒதினதையே யோதாதின்றார் கள், அங்குப் போவானெனென்று சொல்லுவர், இப்படி யொருஸந்தை யிலே வேதங்கையறிந்து தரித்து பின்பு திருக்கல்யாணமுஞ் செய்தருளி னார். சிலநாளைக்குப்பின்பு ஈச்வரமுநிகள் திருநாட்டிற் கெழுந்தருள், யமுனைத்துறைவரும் அவருக்கு ப்ரம்மமேதம் முதலான சரம ஹைக்கர் யத்தை நடத்தியருளினார். அந்தரம் யமுனைத்துறைவர் மஹாபாஷ்ய பட்டருடனே சாஸ்த்ராப்யாஸம் பண்ணும்போது அந்த ராஜாவுக்கு புரோஹிதனான ஆக்கியாழ்வானுக்கு அந்த தேசத்திலுள்ள வித்வான்க ளெல்லாரும் இறையிறுத்துக்கொண்டு வருகையாலே மஹாபாஷ்யபட்ட ரிடத்திலும் இறைக்குத் தரவுவந்தது. அதைக்கண்டு மஹாபாஷ்யபட்ட டர் வ்யஸைப்பட்டுக்கொண்டிருக்க, யமுனைத்துறைவர் அதறிந்து அந்தத் தாவைக் கிழித்துவிட்டார். ஆக்கியாழ்வானும் இதைக்கேட்டு இவர் வெறுங்கல்யோ? சாஸ்த்ரகிபுணரோ? என்றுகேட்டு வரவிட்டான். இவரும் நாம்வெறும்சாஸ்த்ர கிபுணருமன்று. வெறுங் கலியுமன்று. பின்னை ப்ரகிவாதிகளைப்பிளக்கும் வலியுடையோமென்று எழுதிப்போக விட, ஆக்கியாழ்வானும் இதை ராஜாவுக்கறிவித்து யமுனைத்துறைவரை வரும்படி சாஸாமனுப்பிவிக்க, யமுனைத்துறைவர் அந்தசாஸநத்தையும்கிழி த்துவிட்டார். இராஜாவு மிச்செய்தியைக்கேட்டிவருக்குத் தண்டிஹையும்

12AL/2
(2163)

86.0431
4.23.1

பழநடை விளக்கம்.

மரு

சிலிகையாரையும் கொடுத்தவரவிட்டான். இவரும் அதிலேயேறிப்பருளி ராஜஸபைச்செழுந்தருளி நாலுதிக்குக்குள்ளே யென்போலே சாஸ்த்ர சிபு ணன் ஒருவனைத் தேடுவதென்று ஒருசீலோக மருளிச்செய்ய, ஆக்கியாழ வாணங் கேட்டு கோபத்துடனே நானிவருடனே தர்க்கிக்கக்கடவே னென்ன, அப்போது ராஜமஹிஷியானவன் இவர் தோராரென்று ராஜா வுக்குச்சொல்ல, ராஜாவும் ஆக்கியாழவான்தோற்றானாகில் இவருக்குப்பாதி ராஜ்யம் தருகிறேனென்றுசொல்லி பின்பு இருவரும் தர்க்கித்த ஆக்கி யாழ்வான்தோற்று யமுனை ததுறைவரை வீதிவலஞ்செய்வித்துக்கொண்டு எல்லாரும் வருகிறபோது ராஜமஹிஷியானவன் என்னை யாளவந்தீரோ வென்று யமுனை ததுறைவரையெடுத்து அனைத்துக்கொள்ளுமையாலே இவருக்கு ஆளவந்தாரென்று திருமாமம் ஆய்த்தது. பின்பு ராஜாவும் இவ ருக்குப் பாஜ்ரால்யமுந் கொடுத்து தேவிகளையு மழைப்பிக்க, ஆளவந்தா ரும் பத்னீமேதராய்க்கொண்டு ராஜ்யத்துடனே ஸுகமாகெழுந்தருளி யிருக்கும்போது இவருக்கு பிள்ளைக்கரசுநம்பியென்று ஒருருமார ருண்டா னார், பின்பு மேலெழுதிப் மணக்கால்நம்பி யித்தைக்கேட்டு ஆரத்தத்துட னே அங்கேவந்தவிடத்தில், அவ்விடம் ராஜஸ்தாநமாய்க் கட்டுங் காவலு மாயிருக்கையாலே ஆளவந்தாரைக் காணட்டோகாமல் இவருக்குத் தனி கைக்கு சமைக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்கொண்டு இவருக்குத் தூதுவனை யிஷ்டமென்றறிந்து ஆறுமாசவரைக்கும் நித்யமாய்த் தூதுவனைக்கொடுத் துக்கொண்டிருந்தார். இப்படியிருந்தவிடத்திலும் ஆளவந்தா ரிடத்தில் ஒருபாஸாதமுப்பிராமையாலேயேங்கி நாலுநாள் அதுகொடமலிருந்தார். பின்பு ஆளவந்தாரும் தூதுவனையிலாமலிருப்பானென்று ஸ்ரீவைஷ் ணவர்களைக்கேட்ட, அவர்களும் ஒரு வ்ருத்தவைஷ்ணவர் நித்யம் கொடுத் துக்கொண்டிவந்தார்; நாலுநாளாய் அவர் வாலில்லையென்று விண்ணப் பஞ்செய்ய, அவர்வந்தால் நமக்கறிவிப்புங்கொளென்ன, நம்பியுமின்னமும் பார்ப்போமென்று தூதுவனைக்கொண்டு வந்தவாறே அவர்களு மப்படியே யறிவிக்க, ஆளவந்தாரும் நம்பியை பெழுந்தருளப்பண்ணி தண்டன் ஸமற் பித்து இத்தனைநாள் நமக்குத் தூதுவனை யெதற்காகக் கொண்டிவந்து கொடுத்தீர், உமக்கர்த்தம்வேணுமோ? க்ஷேத்ரம்வேணுமோ? வென்று கேட்ட, நம்பியும் நமக்கிதுக னொன்றும்வேண்டா, உங்கள் பூர்வர்கள் தேடினவர்த்தம் என்னையிலே யிருக்கிறது, அத்தை நான்காட்டி ரீரகைக் கொள்ளுந்தினையும் நாம் உம்பச்சல் வந்துபோகும்படி வாசலப்பிணையிட வேணுமென்ன, ஆளவந்தாரு மப்படியேசெய்ய, நம்பியும் அன்றுமுதல் ஸ்ரீகைதையின்பொருளை யாளவந்தாருக் கருளிச்செய்ய, ஆளவந்தாரும் அது கேட்டு நாளுக்குநாள் ஆர்த்திபிறந்து விரகத்தரானபடிகண்டு அவரைக் கூட்டிக்கொண்டு மணக்கால்நம்பி, கோயிலுக்கெழுந்தருளி பெரிய பெரு மாள் திருவடிகளாகிற தகத்தைக்காட்ட, ஆளவந்தாரும் சேவித்த அப் போதே ஸர்வஸங்கபரித்யாகம்பண்ணி ஸயாஸாச்சரமத்தையடைந்து யெப் பொழுதும் பெரியபெருமானே ஸேவித்துக்கொண்டெழுந்தருளியிருந்தார்.

இவருக்கு கிஷ்யர்கள்:—பெரியநம்பி, திருக்கோட்டியூர்நம்பி, பெரியதிருமலைநம்பி, மாறனெரிநம்பி, திருக்கச்சிநம்பி, ஆளவந்தாராழ்வான், திருமாலையாண்டான், வாதமாலையாண்டான், தெய்வவாரியாண்டான், ஈசனாண்டான், திருக்குறுகூரப்பன், திருமோகூரப்பன், திருமோகூர்நின்னான், தெய்வப்பெருமான், வருளாபரணஸேமயாஜியார், திருக்குறுகூர்தாஸர், திருமாலிருஞ்சோலைதாஸர், வடமதரைப்பிந்தான், ஆளக்கொண்டி, அம்மங்கி, என்றிருபதுபெயர், இவர்களிலே பெரியநம்பிகுமுதாக்காமசம், பெரியதிருமலைநம்பி ஸாமுகாமசம், திருக்கச்சிநம்பி சங்குகர்ணம்சம், திருக்கோட்டியூர்நம்பி புண்டரீகாமசம், திருமலையாண்டான் வாமநாமசம், இவர்களைவரும், பாஷ்யகாரருக்கு ஆசார்யர்கள், ஆளவந்தாருக்கு ஸகோதரியான திருவரங்கப் பெருமானையரும் பாஷ்யகாரருக்கு ஆசார்யர்.

அந்தரம் பெரியநம்பி—இவரவதாரகாலம் மார்கழியிலேகேட்டை, இவர் ஆளவந்தாருடைய நியமனத்தாலே பாஷ்யகாரருக்கு பஞ்சஸம்ஸ்காரம் ஸாதித்தார். இவருக்குத் திருநாமம் பெரியநம்பி, மகாபூர்ணர்.

அந்தரம் பாஷ்யகாரர்—இவருடைய திருவவதாரகாலம் கலியுகத்தில் நாலாயிரத்து ஆற்றுப்பதினெட்டுக்குமேல் செல்லாநின்றான் பிங்களவருஷத்தில் சித்தினாமாசத்தில் ஸப்தமீ குருவாரங்கூடின திருவாதிரை திருநகைத்ரம். ஸதலம் ஸ்ரீபெரும்பூதார். இவர் பகவதம்சம்; ஸஷம்யம்சம்; சேஷாம்சம்; ஸைநமுதலியாரம்சம்; பஞ்சாயுதம்சம். இவருக்குப்பெரிய திருமலைநம்பி சாற்றிவித்த திருநாமம்:—இளையாழ்வார், பேரருளாளன் சாற்றின திருநாமம்:—இராமாதுஜன். பெரியபெருமாள்சாற்றின திருநாமம், உடையவர், திருக்கோட்டியூர்நம்பிசாற்றின திருநாமம்:—எம்பெருமானார். ஸாஸ்திரசாற்றின திருநாமம்:—பாஷ்யகாரர். இன்னமிப்படி திருநாமங்களுண்டு. இவர்செய்தருளின பரபந்தங்கள்:—ஸ்ரீபாஷ்யம்; வேதாந்தஸாரம்; வேதாந்ததீபம்; வேதாந்ததஸங்க்ரஹம்; கத்யங்கன்மூன்று; தீதாபாஷ்யம், நித்யம்; ஆக ஒன்பது. இன்னுஞ்சில வடுதிடலோசங்களும் விடுதிவார்த்தைகளுமுண்டு. இவர் ஹரிதருவதிலகர். இவருடையவைபவம் மிகுந்த விஸ்தாரமாகையாலே பெழுதிமுடியாது. ஆகிலும் சிறிது சுருக்கமாக வெழுதுகிறது. என்னவென்றால்:—பெரியதிருமலைநம்பிக்கு உடன்பிறந்தவர்கள் பூமிப்பிராட்டியாரென்றும் பெரியபிராட்டியாரென்று மிருவர். இவர்களிலே மூத்தபூமிப்பிராட்டியார் ஸ்ரீபெரும்பூதார் ஆஸூரிகேசவப் பெருமானுக்கு பத்தீ. இளைபபெரியபிராட்டியார் மழலைமங்கலத்து வட்டமணிக்குலம் கமலநயநபட்டருக்குபத்தீ. இவர்களில் பூமிப்பிராட்டியார் மீடதகில் கேசவப்பெருமானுக்கு மேலெழுதிய தேசசாலம்சங்களிலே பாஷ்யகாரர் அவதரித்தார். இவருக்குப் பிதாவான கேசவப்பெருமாள் ஜாதகர்மஞ் செய்தருளினார். பின்பு பெரியதிருமலைநம்பி வெழுந்தருளிகேசவப்பெருமானைக் கொண்டு தப்தசக்ரங்கனம் முன்பாக விளையாழ்வார்

ரென்று திருநாமஞ்சாத்திவித்தார். பின்பு இளையாழ்வார் உபநயமாய் வேதங்களை ஸாங்கமாக ஒதி பதினாறு வித்யைகளையுங்கற்று திருக்கல்யாண்மாய்ப் பெருமாள்கோவிலிலே திருப்புக்குழியிலே யாதவப்ரகாசனென்பானொரு ஏகதண்டிஸர்யாஸியிடத்திலேவேதார்தம் வாசித்திராசின்னார். அப்பொழுது மேலெழுதிய கமலநயநப்பட்டருக்கு அவர்பத்கீ பெரிய பிராட்டியா ரிடத்திலே க்ரோதசுவர்ஷததில் னைமாசத்திலே பெளர்ண்மீ ஸோமவாரங்கூடின புர்வஸு நக்ஷத்ரத்திலே வைரதேயாம்சமாகவொரு குமாரர் அவதரித்தார். கமலநயநபட்டர் இவருக்கு ஜாதகர்மம் பண்ணினார். பெரிபதிருமலைநம்பிவந்து இவருக்குக் கமலநயநபட்டரைக் கொண்டு சோலிந்தரென்று திருநாமஞ் சாற்றிவித்தார். கோலிந்தரும் உபநயநவிவாஹங்களையும்பெற்று ஸகலசாஸ்த்ரங்களையுங்கற்று இளையாழ்வார் யாதவப்ரகாசனிடத்தில் வாசிக்கொருரென்றுகேட்டுத் தாமும் அங்கேபோய் கூடவாசித்துக்கொண்டிருந்தார். யாதவப்ரகாசன் இரண்டு ச்ருதிவாக்யங்களுக்கு அவப்பொருளைச்சொல்ல, இளையாழ்வாரும் அதுபொருமல் அவன் துடையிலே நெருப்புப் பொரிபோலே கண்ணீர்த் துளியை யுதிர்க்க, அவனு மிதென்னென்று கேழ்க்க, இவரும் அதற்கு நற்பொருளிருக்க அவப்பொருள் சொன்னீராகையாலேயென்ன, யாதவப்ரகாசனும் ஆகில் நீங்குகே வாசிக்கவேண்டாவென்ன, இளையாழ்வாரும்வாசிக்கைவிட்டிருந்தார். பின்பு யாதவன் தன் சிஷ்யர்களுடனே ஆலோசனை பண்ணியிவரை வஞ்சனையிலே முடிக்கும்படிதேடிச் சுபடமாகவழைத்து கல்வார் னைவிலேயிவரைப் படிக்கும்படிபண்ணிப் பின்பு இவரையும் கோலிந்தரையும் மற்றுஞ்சிஷ்யர்களையுங் கூட்டிக்கொண்டு கங்காயாத்ரை புறப்பட்டான். அப்போது இளையாழ்வாரும் கோலிந்தரும் இருவருஞ்சேராதபடி பண்ணிக்கொண்டுவந்தான், ஒருநாள் விர்த்யாடலியிலே வழிநடக்கும் பொழுது ஜலத்திற்குகின்றவிடத்திலே இளையாழ்வாரைப்பார்த்து கோலிந்தபட்டர் யாத்ரைக்கு நிமித்தத்தைச்சொல்ல இளையாழ்வாரும், வ்யாகுலப் பட்டு வழியைவிட்டு ஒரு மரத்தடியிலே திகைத்துக்கொண்டு நின்றார். அப்போது பெருமானும் பிராட்டியும் ஒருவிலியும் வேடச்சியுமாய் முன்னேவந்து தோன்றினார்கள். இவரும் அவர்களைக்கண்டு தெளிந்து நீங்கள் எங்கேபோகிறீர்கள் என்றுகேட்க, நாம் ஸத்யவ்ரதக்ஷத்ரத்திற்குப்போகிறோமென்ன, இவர் என்னையுங் கூட்டிக்கொண்டு போங்களென்ன, அவர்களும் வாகுமென் நிவரைக்கூட்டிக்கொண்டு நடந்து விர்த்யாடலியைக் கடந்து அன்றிராத்திரி ஒரு மரத்தின்கீழே இளையாழ்வாரும் அவர்களும் பட்டினியாகவே யிருந்தார்கள். அப்போது வேடுவச்சி வேடனைத் தண்ணீர்கேட்டான், வேடுவனும் அருகிலே கிணற்றிலே வெடிவோரே தண்ணீர்காட்டுகிறேனென்ன, இவருமதுகேட்டு ஐயோ இந்ததேசம் நிலைதெரியாமையாலே யிவர்களுக்கு தண்ணீர்கொடுக்கப் பெறுகிலேனென்று வெறுத்திருக்க, பின்பு கிழக்குவெளுத்தவாறே அவர்களைத்தேடிச் காணாமல் நாலடிநடந்து வெளிச்செரிவாணவாறே அங்கே பொருதோப்பும்

கிணரும் காலிரண்டுபெருமாக விருக்கக்கண்டு இது எவ்விடம்? எந்தவர்? என்று அவர்களைக்கேட்க, அவர்களும் இதோபுண்டியசோழிமாசென்று காட்ட, இளையாழ்வாருங்கண்டு ஆரந்தத்துடனே திகெக்கிட்டுநின்று வேடனையும் வேடுவச்சியும் பெருமானும் பிராட்டியுமென்று நினைத்துக்கொண்டு பெருமாள்கோவிலிலேவந்து பேரருளாளரையும் பெருந்தேவித்தாயாரையும் சேவித்து முன்னே தண்ணீர்கேட்டதை நினைத்து அவர்களுக்கு திருவாராதந்திற்கு சாலைக்கிணற்றிலிருந்து திருமஞ்சளம் சமர்ப்பித்தக்கொண்டிருந்தார். யாதவப்ரகாசனும் இளையாழ்வாரைத் தேடிக்காணாமல் துக்கங்காட்டி கோலந்தப்பட்டருடனே கங்காஸ்நானம் பண்ணினான். அங்கே கோலிந்தப்பட்டர் கையிலே யொருவிங்கஞ் சேர்ந்தது. அதினாலே அவருக்கு உள்ளங்கைகொணர்ந்த நயினுரென்று பெயராய்த்தது. பின்பு யாதவப்ரகாசன் காஞ்சிபுரத்திற்குப் போனான். கோலந்தப்பட்டர் அவனதுமதிக்கொண்டு மழலைமங்கலத்திலேவந்து அந்த விங்கத்தைப் பரிஷ்டிப்பித்திருக்கச்செய்தே காளஹஸ்திராதன்கனவ்லேவந்துகாளஹஸ்திக்கு வரச்சொன்னபடியாலே அங்கேபோய் ஸ்தானத்திற்கு வேண்டிய முத்திரைமாதிரம்பெற்றுமுடியராயிருந்தார். யாதவப்ரகாசனும் பெருமாள்கோவிலிலே இளையாழ்வாரைக்கண்டு ஆச்சரியப்பட்டுசந்தோஷத்துடனே இவரையுங் கூட்டிக்கொண்டு பாடத்தை நடத்திக்கொண்டிருந்தான். இச்செய்தியை ஸ்ரீரங்கத்திலே ஆளவந்தார் கேட்டருளி அப்போதே இளையாழ்வாரைக் காணவேணுமென்று புறப்பட்டு பெருமாள்கோவிலுக் கெழுந்தருளி நருக்கச்சிறம்பியைக்கூட்டிக்கொண்டு பேரருளாளரையும்பெருந்தேவித்தாயாரையும் சேவித்துப் ப்ரதக்ஷணமாக வெழுந்தருளச்செய்தே யாதவப்ரகாசனும் கூட்டத்துடனே ப்ரதக்ஷணமாக வாராசிற்க, ஆளவந்தாரும் இவர்களிலே இளையாழ்வாராகொன்று திருக்கச்சிறம்பியைக்கேட்க, சிவத்து நெடியராய் வலியராய் ஆஜரதுபாகுவாய் நடுவே வருகிறவரென்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, ஆளவந்தாரும் இளையாழ்வாரைக் குளிரப்பார்த்தருளி யிவர் நந்தாசனத்திற்குமுதல்வராவரென்று கடாக்ஷம்பண்ணிபெருமானைசேவித்தமீன்புறப்பட்டு முதலிகளுநகாமமாக ஸ்ரீரங்கத்திற்கெழுந்தருளினார். பின்பு கச்சிறகளிலே ராஜாவின் பிள்ளையைப் ப்ரம்மாக்கூஸ்பிடிக்க, அத்தை யாதவன் கேட்டு உன்னை நான் போகச்சொன்னேனென்று ப்ரம்மாக்கூஸ்ஸிற்குச் சொல்லுக்கொனென்ன, ப்ரம்மாக்கூஸஸும் ராஜனனைப் போகச்சொன்னேனென்று யாதவனுக்குச் சொல்லுகொனென்ன, யாதவனு மித்தைக்கேட்டு கோபத்துடனேவந்து மந்த்ரங்களைமந்த்ரிக்க, ப்ரம்மாக்கூஸும் உன்மந்த்ரங்களையும், உன்ஜன்மமும், என்னும்மும், யான்அறிவேன்; நீபூர்வஜன்மத்திலே மதாரந்தகத்தேரியிலே புத்திலே யுடம்பாயிருந்தாய்; அங்கே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் நீராடி யமுது செய்து சிந்தினப்ராஸாதத்தை ஸ்லீகரித்து வித்வானாய்ப்பிறந்தாய்; நானும் பூர்வஜன்மத்திலே ப்ரம்மணனுப்பிறந்து யாகம்பண்ணி மந்த்ரலோபம்

க்ரியாலோபம் பிறத்த ப்ரம்மரக்ஷஸஸானே னென்று ப்ரம்மரக்ஷஸ் சொல்லிற்று. யாதவனும் ஆகில் நீ யார்சொன்னால் போகாபென்ன ப்ரம்மரக்ஷஸஸும் இனையாழ்வாரைக்காட்டி இவா போகச்சொன்னால் போவேனென்ன, இனையாழ்வாரும் யாதவன் வார்த்தைகொண்டு அதைப்போகச்சொல்ல, அதுவு முன்திருவடிக்கை யென்தலைமேலேவைத்தால் போகிறேனென்ன, அவரு மப்படியேசெய்ய, அதுவு மெழுந்திருந்து கும்பிட்டு அவருடைய நியமனத்தினாலே அடையாளத்திற்காக வருகிருந்த வரசுமரத்தைமுறித்துக்கொண்டு பிள்ளையைவிட்டுப்போய்த்தது. பின்பு யாதவப்ரகாசனும் அதற்கு சந்தோஷப்பட்டான். பின்பு யாதவப்ரகாசன் ஒருவாக்யத்திற்கு அவப்பொருள்சொல்ல, இனையாழ்வாரு மத்தைமறுத்து நற்பொருள்சொல்ல, யாதவனுக்கோபத்துடனே பாடஞ்சொல்லுகைதவி ர்த்தான். இனையாழ்வாரும் ப்ரீதியுடனே மீண்டு திருத்தாயார் நியமனத் தாலே திருக்கச்சிவம்பியை ஸேவித்து அவர்நியமனத்தாலே பேரருளா ளர்க்கு முன்புபோலே திருமஞ்சனம் ஸமர்ப்பித்துக்கொண்டிருந்தார். இப்படி யினையாழ்வார் யாதவனைவிட்டு கீங்கினசேதியை ஆளவந்தார்கேட்டருளி பேரருளாளர் நம்முடைய ப்ரபத்தியை பைலமாக்கினாரென்று கொண்டு ப்ரியப்பட்டு ஸ்தோத்ராதந்தஸ்த பெரியநம்பி திருக்கையிலே கொடுத்து நீரிப்போதேபோய் இனையாழ்வாரை நம்மோடே சேர்ப்பிக்க வேணுமென்றுநியமித்தத் திருமேனியிலே நோவுசாற்றியிருந்தார். பெரிய நம்பியும் புறப்பட்டுப் பெருமான்கோவிலுக் கெழுந்தருளிப் பெருமானை ஸேவித்து ஸ்தோத்ராதந்தஸ்த யதஸந்தித்து தீர்த்த ப்ரஸாதமும் ஸங்கரித் துப் புறப்பட்டு இனையாழ்வார்வருடிற சாலைக்கிணற்றுவழியிலே ஆளவந் தார்ஸ்தோத்ராதந்த யதஸந்தித்துக்கொண்டிராநிற்க வதிலேயொரு ச்லோ சத்தை யினையாழ்வார்கேட்டு இதை யருளிச்செய்தது ஆரென்று பெரிய நம்பியைக்கேழ்க்க, பெரியநம்பியும் ஆளவந்தார் திவ்யஸூக்தியென்ன, இவரும் ஆளவந்தாரை யடியேன்னேவிக்க வேணுமென்ன, ஆகில் கூட வாரீரென்று கூட்டிக்கொண்டு புறப்பட்டு ஸ்ரீரங்கத்தருடேசென்று திருக் கரம்பன்றுறையிலே திரண்டகூட்டத்தைக்கண்டு ஆளவந்தார் திருநாட் டிற் கெழுந்தருளினொன்றகேட்டு ஏங்கியழுது தெளிந்து சென்று ஆள வந்தார் திருமேனியைஸேவித்து மூன்றுவில்கள் மடங்கியிருப்பதைக் கண்டு மூன்னுமிப்படியிவருக்குண்டோவென்றுகேட்க, வவர்களும் மூன் பில்லை யிப்போது கண்டதென்ன, இனையாழ்வாரும் இவர்திருவுள்ளத்தி லொரு கருத்துண்டாகவேணுமென்று சிந்தித்துக்கொண்டு முன்பு இவ ருடைய ஸல்லாபங்களைக் கேட்டவர்களுண்டோவென்ன, அவர்களும் வ்யாஸபராசரர்களிடத்திலே உபகாரஸம்ருதியும் நம்மாழ்வார் பக்கல் ப்ரோமாதிகையமும் வ்யாஸஸூத்ரத்திற்கு விசிக்ஷதாத்வைத பரமாக பாஷ்ய வாஞ்சையும் பலகாலும் ஆளவந்தாரருளிச்செய்துக்கொண்டிருப்பொன்ன, இனையாழ்வாரும் என்னிடத்தில் ஆசார்யக்ருபை யுண்டாகில் இம்மூன் றையும் தீர்க்கக்கடவேனென்ன, விரல்கள் நிமிரக்கண்டு எல்லாரும்

ஆச்சர்யப்பட்டு நீர் தர்சனப் பாவர்த்தகராலீரென்று இனையாழ்வாருக்கு மங்களாசாஸனம் பண்ணினார்கள். பின்பு இனையாழ்வார் பெரியநம்பியை தண்டனிட்டி ரங்கநாதனேஸேவியாதே பெருமான்கோவிலுக் கெழுந்தருளி திருக்கச்சிநம்பியை சேவித்துச் சேதியை விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவரும் மிகவுங் க்வேசித்து ஸ்ரீஞர்ணபரிபாலனமும் திருவத்யயநமும் நடத்தினார். இனையாழ்வார் திருக்கச்சிநம்பி திருவடிகளிலே மிகவும் பக்தியுடையவராய்க்கொண்டு ஆச்சர்யப்பதாகவிருக்க, அதற்கு நம்பி ஸம்மதியாதிருக்க, இனையாழ்வார் திருக்கச்சிநம்பி தனிகைப் பஸாதத்தை வாஞ்சித்து அவரைத் தம்முடைய திருமாளிகையிலே அமுதுசெய்ய வேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்து நன்றாகத் தனிகைக்கு செய்வித்து தம்முடைய க்ரஹார்ச்சனையான போருளானரை யமுதுசெய்வித்து, நம்பியை யழைக்க தெற்குத் திருவீதியாலே நம்பி மடத்திற் கெழுந்தருளினார். நம்பியும் வடக்குத் திருவீதியாலே இனையாழ்வார் திருமாளிகைக் கெழுந்தருளி திருவாலவட்ட கைங்கர்யத்திற்குப் போகவேணுமென்று கடுக வமுது செய்து எழுந்தருளினார். இனையாழ்வார் தேவியாரும் நம்பிதனிகையைக்கோலாலே தள்ளி கோமயத்தாலே ஸ்தலசுத்திபண்ணி நீராடி நிற்கிறவளவிலே இனையாழ்வாரும் நம்பியைத்தேடிக்காணாமல் மீண்டெழுந்தருளி தேவிகள் நீராடினபடிகண்டு இதென்னென்றுகேட்க, தேவியாரும் அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவ ரெழுந்தருளி அமுதுசெய்த திருவாலவட்ட கைங்கர்யஞ்செய்தருள வேண்டுமென்று கடுக மீண்டெழுந்தருளினார். அவர் சாத்தாதவராகையாலே அவர் தனிகையைக் கோலாலேதள்ளி கோமயத்தாலே ஸ்தலசுத்தி பண்ணினேன்; அத்தாலே சரீரம் அலம்பவேண்டித்தென்ன, இனையாழ்வாரும் தேவியாரை மிகவுங்கோபித்து தம்முடைய இஷ்டம்ஸித்தியாமையாலேமிகவுங் க்வேசித்து சித்தித்துக்கொண்டிருந்து நம்பியைச்சென்றுசேவித்து அடியேன்கிலநினைவுகள் நினைத்திருந்தேன், அவையெவையெதென்று தேவரீர் பெருமானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்து பெருமானுள்ளிச்செய்ததையடியேனுக்கு அருளிச்செய்யவேணுமென்று (உடையவர்) விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் அன்றிராத்திரி பெருமானை யதுபவித்துக்கொண்டு ஏகாந்தமாக விருக்கச்செய்தே பெருமானும் நம்பியைநோக்கி நீர்சிலவார்த்தை சொல்வாரைப்போலே யிருக்கிறதென்ன, நம்பியும் இனையாழ்வார் விண்ணப்பப்படியைப் பெருமானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, அதற்குப் பெருமானுள்ளிச்செய்தது;—ரித்யஞ்ஞிகளிலேயொருவன் நாம் ஸாந்திபனீயண்டையிலே வித்யாப்யாஸம் பண்ணிப்போலே பலவிடங்களிலே ஸகல சாஸ்த்ரங்களையும் நன்றாகவிரித்திருப்பானொருவன் நம்மைக்கேட்கிறான்; அதற்கிதுவார்த்தை;—பரதத்வம் நாமே, பேததர்சனம், உபாயமும் ப்ரபத்தியே, அந்திமகாலத்தில் நினைக்கவும்வேண்டா, சரீரம்வீடுமளவிலே மோகனம், பெரியநம்பி திருவடிகளிலே யாச்சர்யப்பது, என் றில்வாறுவார்த்தையும் பேரருளாளர் அருளிச்செய்ய, நம்பியுமித்தைக்கேட்டு வெடிவோரே இனையாழ்வாருக் கருளிச்செய்த இவையோ யுமக்கு நினைவுகளென்ன, ஆமெ

ன்று இனையாழ்வாரும் மிகவும் உகந்து நம்பி ஸ்ரீபாதத்திலே தண்டனிட நம்பியும் இனையாழ்வார் நினைவும் பெருமான் திருவுள்ளமும் ஒன்றாயிருந்த தென்று மிகவுமுகந்தருளினார். அப்போது ஸ்ரீரங்கத்திலே ஆளவந்தார ஸ்ரீபாதத்தி முதலிகளெல்லாரும் திரளாகவிருந்து பெரியம்பியுடனே இத்தர்சனத்திற்கு பாவர்த்தகராவாராரென்ன, பெரியநம்பியும், ஆளவந்தார முன்பு அதுக்ரஹம்பண்ணினதும் திருவீரல்கள் நிமிர்ந்ததும் தெரிந்திரு க்குமே யென்ன, முதலிகளெல்லாரும் பெரியநம்பியைப் பார்த்து தேவ ரீரே இனையாழ்வாரைக் கடாக்கித்து தர்சனத்திற்குக் கடவரம்படி திருத்தி யழைத்துக்கொண்டு வரவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் அப்போதே குடும்ப ஸமேதமாய்ப் புறப்பட்டு பெருமான்கோவி லுக் கெழுந்தருளச்செய்தே மதுராந்தகத்தேரிகாத்த பெருமான்கோவிலி லே இறங்கியிருந்தவனவிலே இனையாழ்வாரும் பேரருளாளர் நியமித்தபடி பெரியநம்பி திருவடிகளிலே யாச்ரயிப்பதாகப் புறப்பட்டெழுந்தருளா நிற்க, ஸ்ரீமதுராந்தகம் வழியாகையாலே இவரும் ஏரிகாத்தபெருமானை சேவிப்பதாக வெழுந்தருள, அங்கே பெரியநம்பியை தூரத்திலே கண் டாச்சர்யப்பட்டு மிகவும் ஆரவாரத்துடனே தண்டன்ஸமர்ப்பித்துநிற்க, நம்பியுந் தம்மபிலாஷை கடுக வெதிரேவந்ததென்று இனையாழ்வாரை வாரி யெடுத்திணைத்தக்கொள்ள, இனையாழ்வாரும் அடியேனுக்கு தேவரீ நிப் போதே ஹிதோபதேசஞ் செய்தருளவேணுமென்ன, நம்பியும் பேரருளா ளர் சங்கிதியிலே செய்கிறோமென்ன, இனையாழ்வாரும் சரீரம்நிலையிலாத தாகையாலே இப்போதே செய்தருளவேணுமென்று திருவடிகளிலே விழு ந்துகிடக்க, பெரியநம்பியும் முடிபிடித்தெடுத்து இனையாழ்வாரைக் கை யைப்பிடித் தழைத்துக்கொண்டுபோய் ஏரிகாத்த பெருமான்கோவில் திரு மகிழ்மரத்தடியிலே எழுந்தருளியிருந்து தாபாதி பஞ்சஸாஸ்காரங்களையும் மந்த்ர ரத்நத்தையும் ஸாதித்தருளி இனையாழ்வாரையுந் கூட்டிக்கொண்டு பெருமான்கோவிலுக் கெழுந்தருளி பேரருளாளரைசேவித்து இனையாழ் வார்திருமாளிகையிலே மேல்ப்பாதியிலே பெரியநம்பி குடும்ப சமேதமாக வெழுந்தருளியிருந்துக்கொண்டு இனையாழ்வாருக்கு த்ராவிட வேதங்களை ப்ர ஸாதித்துக்கொண்டிருந்தார்.

அப்போதொருநாள் திருமஞ்சநமுறையிலே எண்ணக்காப்புசாத்த வந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவருக்கு பழையது ப்ரஸாதங் கொடுக்கவேணுமென்று இனையாழ்வார் தந்தேவிகளைநியமிக்க, தேவிகளும் அல்பமும் ப்ரஸாத மில்லையென்ன, தேவிகளை யொருகார்யத்திலேயேவி உள்ளேபுகுந்து சோதித்து பாதாத்திலே பழைய ப்ரஸாதங்கண்டெடுத்து தேவியாரை யழைத்துக்காட்டி மிகவுக்கோபித்தார். பின்பொருநாள் கிணற்றின்கரை யிலே இனையாழ்வார் தேவிகளுக்கும் பெரியநம்பிதேவிகளுக்கு மொரு தோண்டிநிமித்தமாக வுண்டானசண்டையைப் பெரியநம்பி யறிந்தருளி தம்முடையதேவிகளை மிகவுக்கோபித்து இனையாழ்வாருக்கு மறிவியாதே

தேவிகளையழைத்துக்கொண்டு மீண்டு ஸ்ரீரங்கத்திற்கெழுந்தருளிவிட்டார், இளைபாழ்வாரும் அதஷ்டாசம்பண்ணி யெழுந்தருளி பெரியநம்பியை சேவிக்கவந்தவிடத்திலே அவரைக்காணப்பெருமைபாலே அங்கிருந்தவர்களை பெரியநம்பி பெய்க்கென்றுகேட்ட, அவர்களுந் தோண்டிச்சண்டையை பறியக்க, இளைபாழ்வாரும்கேட்டு மிகவுந் திருவுள்ளம்கலங்கி தேவிகளைப் பார்த்து முதல் திருக்கச்சிதம்பி விஷயத்திலும் இரண்டாவது எண்ணக்கூப்புசாத்தவந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவவிஷயத்திலும் மூன்றாவது பெரியநம்பி தேவிகள் விஷயத்திலும் அபசாரப்பட்டாய் இப்படிசெய்த நீ இப்போதே புறப்பட்டிப்போவென்று பயணமாக்கப் பிறந்தகம்போகவிட்டுப் பேரருளாளனா யாசார்யராகவங்கீசரித்து முக்கோலும் முப்பிரியும் காஷாயமுஞ் சிசையும் இவைமுதலானவைகூடான வுத்தமாபுர மத்தையடைந்து பேரருளாளராலே ராமாநுஜமுநியென்று திருநாமஞ்சாற்றப்பெற்றுத் திருக்கச்சிதம்பியையிட்டு மடத்திலேவைத்தருளப்பெற்று பேரருளாளராலே மிகவுமுடலாளிக்கப்பட்டிருந்தார். பின்பு ஆளவந்தார்கருத்தை நிராவேற்றுகைஞ்ஞாபாயமாக ஸகலசாஸ்த்ரநிபுணரான கோவிந்தப்பட்டரைத் திருத்தவேணுமென்று நினைத்துப் பெரிய திருமலைநம்பிஸந்திக்குத் தம்முடையநினைவை விண்ணப்பஞ்செய்தனுப்பியருளினார்.

இப்படியிவர் ஆசிரமப்ராப்திசெய்தருளின சேதியைக்கேட்டு கந்தாடை முதலியாண்டானும் ஹரிதருவதிலகரான கூரத்தாழ்வானும் பெருமான்கோவிலுகெழுந்தருளி ராமாநுஜனைஸேவித்து அவர்திருவடிசுளிலே பஞ்சணம்ஸ்காரா திகழப்பெற்றார்கள். முதலியாண்டான் அவதாரம் சித்திநாயில் புநர்வஸூக்கூத்திரம், ஊர் பச்சைவாரணப்பெருமாள்கோவிலென்கிற புருஷமங்கலம், தாயார் இராமாநுஜனுக்குத் தமக்கையான பூமிதேவியாண்டான், பிதா வாதூலகுலதிலகரான அந்தாராயணசீகிதர். திருநாமம்:—முதலியாண்டான், தாசரதி, வாதூலதேசிகன், ஸ்ரீவைஷ்ணவதாஸன், இராமாநுஜபாதுகை, இவர் ராமாம்சம், சுந்தராம்சம் (ஸு) சுப்ரதீஷ்டாம்சம், ஆழ்வான் திருநகூத்தரம் தைமாசத்தில் ஹஸ்தநகூத்தரம். உனர் கூரம். பிதா கூரத்தாழ்வாரென்கிற ராமனோமயாலிகள், இவரும் ராமாம்சம். சங்காம்சம், ஸர்வநேத்ராம்சம்; திருநாமம், கூரத்தாழ்வான். திருமருமார்பன். ஸ்ரீவத்ஸசிந்நன். நடையாடும்பதஞ்சலி. ஸஞ்சாரிமஹாபாஷ்யன், யதித்தாசரணர். இப்படியாண்டானு மாழ்வானு மிராமாநுஜனைப்பிரியாமல் அடிமைசெய்துக்கொண்டு சேவித்துக்கொண்டிருக்கிற காலத்திலே யாதவப்ரகாசனுடைய மாதாவுக்குப் பேரருளாளர் சித்யஸேவையாலே இராமாநுஜனிடத்திலே ப்ரேமம்பிறந்து அதுவேகாரணமாக நம்தர்சுரத்திலே யவருக்கு ருசிபிறந்து இத்தர்சுரத்திலே யாதவனு மிறங்கினால் நன்றாயிருக்குமென்று நினைத்துக்கொண்டு ஹஸ்திகிரிப்படிபேரூர்தி, நல்லது நல்லதென்று உபசருதியுண்டாக வதுகேட்டுத் தன் பிள்ளை யாதவனுக் கிச்சேதியைச்சொல்லி நீயு மிராமாநுஜனைப்போலே

சிகையுமுபலீதமும் முக்கோலுந்நரிக்கவேனுமென்ன, யாதவனுமினைபாழ்
வார் அந்நாளிலே தனக்கு ப்ரதியாகச்சொன்ன நற்பொருள்கள்நெஞ்
சிலே பட்டிருக்கையாலும் கங்கையாடப்போரும்போது வேடனாகவந்த
ராமஸஹாயத்தாலும், இவர்மாஹாத்மயத்தை ப்ரம்மரக்ஷஸ்சொல்லி யிருக்
கையாலும், தாயார் வாச்யத்தாலும் சம்மதித்து “சிகையுமுபலீதமும் த்யாகம்
பண்ணினதற்குப்ரயாச்சித்தமாக பூப்ரதக்ஷிணஞ் சொல்லியிருந்தது அதற்
கிப்போது வார்த்தைத்தாலே சக்தியில்லை” யென்று மாதாவுடனே சொல்லி
க்லேஷித்துக்கொண்டிருக்க, வவ்விராலிலே பேரருளாளர் யாதவன் கன
விலேவந்து கம்மிராமாதுஜனை யொரு ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணி யவரிடத்
தில் முக்கோல்முதலானவைதரித்து ஸர்யாஸம் டெருயென்ன, யாதவ
னும் அதை நம்பாமல் திருக்கச்சகம்பியுடனே நானொருநிலைவு நிலைத்
திராநின்றேன், அதைப் பெருமானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்து ஆகர்திரு
வுள்ளத்தை பெனக்குத் தெரிவிக்கவேனுமென்ன, நம்பியும் யாதவனொரு
நிலைவு நிலைத்திருந்தே நென்றான் என்று பெருமானுக்கு விண்ணப்பஞ்
செய்ய, பெருமானும் அவனுக்குத் தாயார்சொன்னதையும், தாயாருக்
கவன்சொன்னதையும், தாமவனுக்குக் கனவிலே சென்னதையும், நம்
பிக்கருளிச்செய்ய, நம்பியும், வெடிவோதே மிச்செய்தியை யாதவனுக்கு
ளிச்செய்ய, யாதவனும் விச்சவித்தவந்த இராமாதுஜனைத் திருவடிகளி
லே தண்டன் ஸமர்ப்பித்துத் தான்கண்ட கனவை விண்ணப்பஞ்செய்து,
இராமாதுஜனை வலம்வந்த முக்கோல் முப்புரி சிகையாஷாயங்களைதரித்து
இராமாதுஜரிடத்தில் ஸர்யாஸம்பெற்றான், பின்புகோவிந்தஜீயமொன்று
திருநாமஞ் சாற்றப்பெற்றுப் பஞ்சஸம்ஸ்காரம்பெற்றான், பின்பு இராமாது
ஜன் அவன்செய்த யதிதர்ம்மஸமுச்சுடமென்ற க்ரந்தத்தைககடாக்ஷித்து
சந்தோஷித்தருளினார். கோவிந்தஜீயரும் சிறிதுநாள் ஆசார்யஸந்தீதியிலே
யெழுந்தருளியிருந்து கடுகத்திருநாட்டிறகெழுந்தருளினார், பின்பு அரங்க
நாதன் இராமாதுஜனைத் தமக்குத்தரும்படி பேரருளாளருக்கு திருமுகம்
போகவிட பேரருளாளரும் அதைப்பார்த்துத் தனசுபிமாநத்தை புறம்
பே போகவிடலன்றோ நாம் நம்மிராமாதுஜனைப் போகவிடவென்றரு
ளிச்செய்துவீட, பெரியநம்பிமுதலான முதலிகள்கேட்டுத் தங்களிலே கிங்
தித்துத் தேவப்பெருமாள் கார (१०९) ரஸிகராயும் பரமோதாரராயு மிருப்
பவராகையாலே ஆழ்வார் திருவாங்கப்பெருமானாரையரை யேறவெழுந்
தருளி தேவகாந்திலே பாடி தேவப்பெருமானையுசப்பித்து இராமாதுஜனைத்
தந்தருளவேனுமென்றால் தந்தருளுவரென்றுநிலைத்து அரையருக்கு விண்
ணப்பஞ்செய்ய, அரையருங் கோயில்கின்றம் அப்போதேபுறப்பட்டிப்பெரு
மாள்கோவிலுக் கெழுந்தருளா நிற்க, அவருக்குபந்துவான பெருமாள்
கோவில் வரந்தரும்பெருமானாரையர் எதிர்கொண்டு ஆழ்வார் திருவாங்கப்
பெருமானாரையரைத் தம்திருமாளிகையில் அமுதுசெய்யப் பண்ணிவித்து
மற்றைநாள் தேவப்பெருமாள் ஸந்திக்கு அழைத்துக் கொண்டிபோக,
அரையருந் தேவப்பெருமானேஸைவித்து தேவகாந்திலேபாடி யுகப்பிக்க,

பெருமானுமுகந்து நீர் வேண்டினதைத் தருகிறோம் அதைச் சொல்லு
மென்ன. அரையரும் இராமாதுஜனைத் தந்தருளவேனுமென்ன, பெருமா
ளும் வருத்தத்துடனே இராமாதுஜனைத் தந்தருள, இராமாதுஜனும் பெரு
மானைத் தண்டன்சமர்ப்பித்து அரையருடனே ஸ்ரீரங்கத்திற் கெழுந்தருள,
நம்பெருமானும், சேனைமுதலியாரையும் பெரியநம்பி யுள்ளிட்டமுதலி
களையும் மற்றுமனைத்துக் கொத்துட்பரிஜநங்கனையு மெகிரே தூரத்திலே
யதுப்பியருளித் தாமும் திருக்கைத்தலத்திலே புறப்பட்டு அழகிய மண
வாளன் திருமண்டபத்தளவு மெழுந்தருள, இராமாதுஜனும் விழுந்தெழு
ந்து தொழுது திருப்பள்ளியறையிலேபுருந்து பெரியபெருமானே சேவித்து
ஸகலபரிசுகளையு முபயவிபூத் யைச்சுரியததையும்பெற்று, கோயிற்கார்யத்
தையுமாராய்ந்து நடத்தும்படி பெருமாள் நியமகம்பெற்று, அவை யெல்
லாவற்றையுமாராய்ந்து நன்றாக நடத்திக்கொண்டு அகனங்ககாட்டாழ்வா
னைச் சிஷ்யனுக்கிக் கோயிலுக்கு மேற்காவலாகவைத்து கோயில்கைங்கர்
யங் குறைவற நடத்திக்கொண்டு வருகிறகாலத்திலே கோவீர்த்தபட்டர்
திருந்தி பெரிய திருமலைநம்பி திருவடிகளையாச்சுரயித்துப் பஞ்சஸம்ஸ்காரங்
களைப் பெற்றதுகேட்டு மிகவுமுகந்தருளி பெரியதிருமலைநம்பியை தண்டன்
சமர்ப்பித்து தேவரீர் திருவுள்ளத்திலுண்டான வர்த்தங்களை யடியேனுக்கு
ஸாதித்தருளவேனுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் பலவர்த்தங்
களையும் சாதித்து சிலவர்த்தங்களைத் திருக்கோட்டியூர்நம்பி சந்நிதியிலே
கேளுமென்று நியமிக்க, இராமாதுஜனும் திருக்கோட்டியூருக்கெழுந்தருளி
நம்பியை சேவித்து அடியேனுக்கு ரஹஸ்யார்த்தங்களை யருளிச்செய்ய
வேனுமென்றுவிண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியுமிவருடைய அப்யவஸாயத்தை
யறியவேனுமென் றிடங்கொடாமலிருக்க உடையவருங் கோயிலுக்கெழுந்
தருளினார். பின்பு திருநாள் சேவிக்கவந்து மீண்டெழுந்தருளும்போது
நம்பெருமாள் நம்பிக்கருளப்பாடிட்டு நம்பிராமாதுஜனுக்கு ரஹஸ்யார்த்
தங்களை யுபதேசியுமென்று நியமிக்க, நம்பியும் ஒருவர்ஷம் சோதியாமல்
உபதேசிக்கவேண்டாவென்று சாஸ்த்ரமுகத்தாலே தேவரீர் நியமித்ததே
என்ன, பெருமானும் இங்கப்படியன்று; சிஷ்யபூர்த்தியுள்ள ராமாதுஜனுக்
குச் சொல்லலாமென்று அருளிச்செய்ய, நம்பியு முடையவரைக்குறித்து
ஊரே வாருமென்றுசொல்லி யெழுந்தருளினார். பின்பு உடையவருந்திருக்
கோட்டியூருக்குச்செல்ல, நம்பியுமிப்போது போய்வாருமென்ன, இவருங்
கோயிலுக் கெழுந்தருளினார். இப்படி பதினெட்டு நடையாச்சுது. பின்பு
உடையவருங்கோயிலுக்குவந்த நம்பிசிஷ்யரொருவர்முகமாகத்தம்முடைய
வார்த்தியைவிண்ணப்பஞ்செய்துப்போகவிட நம்பியுமத்தைக்கேட்டு உகந்
தருளிதண்டும்பவித்ரமாகத்தா மொருவருமேவருவதென்றுசொல்லிப்போக
விட, உடையவரும் அதுகேட்டு மிகவுமுகப்போடே கூரத்தாழ்வானையும்
முதலியாண்டானையுங்கூட்டிக்கொண்டு நம்பிஸந்நிதியிலேசென்று தண்ட
னிட்டுகிற்க, நம்பியும் உம்மையொருவரையன்றோ வரச்சொன்னோம்;
இவர்களைக்கூட்டிக்கொண்டு வருவானென்னென்ன, உடையவரும் தேவரீர்

தண்டும் பவித்ரமூமாக வரச்சொல்லுகையாலே தண்டும் பவித்ரமூமான விவர்களைக் கூட்டிக்கொண்டு வந்தேனென்ன, நம்பியும் தண்டார், பவித்ரமார், என்றுகேட்க, உடையவரும் முதலியாண்டாளை தண்டென்றும் கூரத்தாழ்வாளைப் பவித்ரமென்றும் விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியுயிவர் களை வினாவாக மற்றொருவருக்குஞ்சொல்ல வேண்டாவென்று நியமித்து உடையவருக்குத் திருமந்தார்த்தத்தை ஸாதித்தருளிஞர். இராமா நுஜனும் அதுகேட்டு இனியராய் பரார்த்தம் பொறுக்கமாட்டாதவராகையாலே திருவோலக்கத்தில் அனேகம் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு அந்த ரஹஸ்யார்த் தத்தை ஸாதித்தருள, நம்பியு மித்தைக்கேட்டு உடையவரை யழைத்து என் நியமனத்தைமறுத்த வுமக்குப்பலமேதென்ன, உடையவரும் எனக்கு நாகமே பலமென்ன, நம்பியும் கீரறிந்து மிப்படிசெய்வானென்னென்ன, உடையவரும் கானொருவன்போனாலும் தேவரீர் திருவடி ஸம்பந்தத்தினாலே இவ்வாத்மாக்களுஜ்ஜீவிப்பர்களென்று சொன்னென்ன, நம்பியும் மிகவுமுகந்து எம்பெருமானாரோ வாருமென்றெடுத்தினைத்துக் கொண்டு அவரோ நீ ரொன்றருளிச்செய்து இன்னமும்மக்கோ ரர்த்தஞ்சொல்லுகிறோம் இப்போதுதோய் நீ ரொருவருமேவாருமென்ன, உடையவரும் கோயிலுக்கெழுந்தருளி பின்பு திருக்கோட்டியுருக்கெழுந்தருள, நம்பியு முகந்து ச்லோகார்த்தத்தையருளிச்செய்யக்கேட்டு உடையவர்கோயிலுக் கெழுந்தருளி நம்பியிமநத்தாலே ஆழ்வாளைமாளோபவாஸஞ்சொண்டு இவ் வர்த்தங்களை யாழ்வானுக்கருளிச்செய்ய, முதலியாண்டானும் தண்டனிட்டு அடியேனுக்கு மருளிச்செய்ய வேணுமென்று கேட்க, உடையவரும் ஆழ்வா னொருவனுக்குமேநம்பி நியமனமானபடியால் நீர் நம்பி சங்கிதிக்குப் போய்க் கேளுமென்ன, ஆண்டானும் திருக்கோட்டியுரிலே நம்பியை ஆறுமாசம்சேவித்துநின்றார். பின்பொருநாள் நம்பி ஆண்டானைப்பார்த்து முக்குரும்பு போனால் எம்பெருமானார் தாமே அருளிச்செய்வர் அஞ்சாதே போமென்று தம்முடைய திருவடிகளை ஆண்டான் திருமுடியிலே வைத்து விடைகொடுத்தருள, ஆண்டானும் உடையவர் சங்கிதியிலே வந்து தண்டனிட்டு நிற்க, உடையவர் உகப்புடனே ஆண்டானுக்கும் ச்லோகார்த்தத் தை யருளிச்செய்து இப்போது தமக்கு தண்டும் பவித்ரமூக் கையுருந்த தென்று அருளிச்செய்தார். பின்பு சிலநாளையிலே திருக்கோட்டியூர் நம்பி கோயிலுக் கெழுந்தருளி திருமாலையாண்டான் பக்கலிலே திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தங்கேளுமென்று உடையவரைநியமித்து நம்பி திருக்கோட்டியுருக் கெழுந்தருளிஞர். பின்பு திருமாலையாண்டான் திருவாய்மொழி துடங்கி நடவாநிற்க, உடையவர் சிலபாட்டுகளுக்கு நன்றான வர்த்தங்க ளைச்சொல்ல. திருமாலையாண்டான் “இது ஆளவந்தார்பக்கல் கேட்ட தல்ல, விச்வாமித்ராஸ்ருஷ்டி” என்று சொல்லி திருவாய்மொழிசொல்லுகை தவிரந்தார். பின்பு இத்தைத் திருக்கோட்டியூர் நம்பி கேட்டருளிகோயிலு க்குவந்து திருவாய்மொழிநடக்கிறதோவென்றுகேட்டருள, திருமாலையாண் டானும் நடந்த செய்தியை அறிவிக்க, நம்பியு முடையவர் சொன்னவார்

த்தை ஆளவந்தாரருளிச்செய்ய நாம் கேட்டிருந்தோம் என்று சொல்லி, திருமாயையாண்டானையும் பெரியநம்பியையும் கூட்டிக்கொண்டு உடையவர் மடத்திற்கெழுந்தருளி முன்புபோலே திருவாய்மொழி நடக்கும்படி பண்ணி யெழுந்தருளினார். பின்னையும் திருவாய்மொழி நடக்கச்செய்தே ஒரு ப்ரஸ்தாவத்திலே ஆண்டாண்டொன்னவர்த்தங்கேட்டு ஆளவந்தார் இப்படியருளிச்செய்யாரென்று உடையவர் விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆண்டானும் தீர் ஆளவந்தாராக்காணுதிருக்க இப்படி சொல்லுகைக்கு மூலமே தென்ன, உடையவரும் நான் ஆளவந்தாருக்கு ஏகலவ்யனென்ன (அதாவது ஏகலவ்யனென்பானுக்கு ருருவைக்காணுதிருக்கச்செய்தேயும் குருபக்தியாலே அஸ்த்ரலித்யை கைபுகுந்தாப்போலே அடியேனுக்கும் ஆளவந்தாராக் காணு திருந்தாலும் அவர்திருவடிவிலே பரமபக்தியாலே திருவாய்மொழி யர்த்தங்களுடனானே தோற்றுமென்னபடி) இத்தையாண்டான் கேட்டருளி இதுவுமோவதாரமென்று உடையவரை தண்டனிட்டருளி பின்பு திலநாளிலே திருவாய்மொழி சாத்தினபோது பெரியநம்பி உடையவரைப் பார்த்து ஆழ்வார் திருவாங்கப்பெருமானாராயர் பக்கலிலே இன்னமு மொருபொருளுண்டு அதனை அவர்பக்கலிலே கேளுமென்றருளிச்செய்ய, உடையவரும் ஈரையர் ஸந்தியிலே ஆறுமாஸமடிமைசெய்து அரையரிடத்திலே சாயார்த்தங்கேட்டருளினார். பின்பொருநாள் உடையவர் மாதாகரம் பண்ணுகிறபோது ஸ்தாநத்தொறையாரிலே யொருவன், மாதாகரத்திலே விஷத்தைக்கலந்தகொடுக்கச்சொல்லி ஒருபெண்பிள்ளையை புருஷனைக்கொண்டிருக்க, அவளும் விஷங்கலந்த மாதாகரத்தையிட்டு தண்டனிட்டிடுப்போக, உடையவருங் கருத்தறிந்து அதைப்புகட்டு உபவாஸமாவிருந்தார். இத்தைத் திருக்கோட்டியூர்நம்பி கேட்டெழுந்தருளி லெல்ல வெய்யலிலே திருக்காவேரியிலே எழுந்தருளாநிற்க, உடையவரும் முதலிகளுடனே எழுந்தருளி தண்டனிட்டிக்கொண்டுகிடக்க, நம்பியுமெழுந்திருக்கச் சொல்லாமலிருக்க, கிடாம்பியாச்சானும் இதென்ன சிஷ்யாசார்யகரமம் புமாவையவெய்யலிலே கரிவார்களோவென்று சொல்லி உடையவரைப் பரிந்தெடுக்க, நம்பியு மாச்சாணைப்பார்த்து உம்மை காணுந்தேடுகிறோம், இன்றுமுதல் தீர் தளிகைக்குப்பண்ணி இவர்க்கு ஏகமாதாகரமாக ப்ரஸாதியுமென்று நியமிக்க, கிடாம்பியாச்சானும் அப்படியே பண்ணிக்கொண்டு வந்தார். பின்பு யக்ஞமூர்த்தி என்கிற மகாலித்வான் கங்கையாடப்போய் அங்குள்ள வித்வான்களை ஜயித்து மாயாவாத ஸர்யாஸியாய் வித்தையினாலும் சிஷ்யஸம்பத்தினாலும் மிருந்தவனாய் அங்கே உடையவருடைய வைபவத்தைக்கேட்டுக் கோயிலுக்கு வந்து உடையவரைப் பார்த்து என்னுடன் தர்க்கிக்க வேணுமென்ன, இவரும் அப்படியே செய்கிறோம் தீ தோற்றால் என்செய்கிறு யெனன, அவனும் நான் தோற்றேனாகில், உம்முடையபாதாநைஷயைச்சுமந்து உம்முடையபேரையுமிட்டுக் கொண்டு உம்முடைய ஸித்தாந்தத்திலே புருரக்கடவே னென்ன, உடையவரும் நாம் தோற்றோமாகில் க்ரந்தஸர்யாஸம்பண்ணி தோற்றனென்கி

ரோமென்ன, அவனும் சம்மதித்து பதினெட்டுதாள்வரை யவதிரிட்டு வா தம்பண்ணாநிற்கப், பதினேழாளுள் அவனுடையககதி ப்ரபலமானவன விலே நாளைக்கு வருவதாக வெழுந்திருந்து அனுப்பிப்போக, உடையவரும் வ்யாகுலராய் மடத்திற்செழுந்தருளி பேரருளாளரை ஆரதித்து அமுது செய்ப்பண்ணி ப்ரபத்திபண்ணித் தாமமுதுசெய்யாதே வெறுப்புடனே கண்வளர்ந்தருள, பேரருளாளர் ஸ்வப்நத்தி லெழுந்தருளி “இராமாதுஜ முனியே உமக்குப் பெரியசிஷ்யனைத் தந்தோம், ஆளவந்தார் செய்தரு ளீன மாயாபாத கண்டனத்தைச்சொல்லி அவனை ஜயிப்பீ ரென்ன” உடையவரும் வெடிவோரே எழுந்திருந்து நியாதுஷ்டாநஞ் செய்தருளி பேரருளாளரை சேவித்துக் கெடுபெருந்தருளும்போது யக்ஞமூர்த்தி இவருடைய காமபீரயத்தைக்கண்டு இவரநம்மை ஜயிப்பரென்றுநினைத்து எழுந்திருந்து உடையவர் திருவடிகளிலே சேவித்து தேவரீருக்குத்தோற் றேனென்று ஸ்ரீபாதாஷைகைய யெடுத்துக்கொண்டு அடியேனை இரங்கி யருளவேணுமென்ன, உடையவரும் இதென்னென்று தினைத்துத் தர்க் கிக்கலாகாதோவென்ன, அவனும் பெரியபெருமானே தேவரீ ராசையாலே தேவர்முன்னே வாய்திறக்க வழியில்லை என்ன, ஆகிலும் கேளீரென்று மாயாவாதகண்டனத்தை யுடையஸித்தக்காட்ட, அவனுயிசைத்து எகதண் டத்தை முறித்தெறிய, உடையவரும் அவனுக்கு முக்கோல் முப்புரிநூல் சிகேரபலீதங்களை தரிப்பித்து தாபாதி பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களைப்பண்ணி அரு ளாளப்பெருமானென்று திருமாமஞ்சாத்தியருளி பெரியபெருமானாயும் பே ரருளாளரையும் ஸேவிக்கப்பண்ணிவித்துத்தாமும் அமுதுசெய்து இவருக் குத் தளிகைப் பஸாதர்ஸாதித்து திவ்யப்ரபந்தங்களையும்ஒதுவித்து தத்வ கிளைஷஸாதித்து அனந்தாழ்வானையும் எச்சானையும் தொண்டனார்நம்பி யையும் மருதூர்நம்பியையும் அவர் (அருளாளப்பெருமானெம்பெருமானார்) ஸ்ரீபாதத்திலையாச்ரயிப்பித்தருளி அனந்தாழ்வானைத்ருமலைக்கனுப்பியருளி பின்பு சிலாளிலே கோயில்லின்றும் புறப்பட்டருளித் திருக்கோவலுருக் செழுந்தருளி நயினுரைசேவித்து பெருமான் கோவிலுக் கெழுந்தருளினிருக் கச்சிறம்பிஷய சேவித்து அவர்புருஷகாரமாகி பேரருளாளரைசேவித்து அங்குசின்றும்புறப்பட்டு வடக்குத் திருமலைக்கெழுந்தருளச்செய்தே வழி காட்டின யேத்தமிறைப்பானைத்தண்டனிட்டுத் திருமலைத்தாழ்வரையிலே எழுந்தருளியிருக்கிற பராங்குசபரகாலாதியான ஆழ்வார் பதிவரையும் ஹீரேனூத்தாரணஞ்செய்வித்து திருப்பதியிலே யெழுந்தருளியிருந்து விட் டளதேவனையுஞ் சிஷ்யனுக்கிக்கொண்டு அங்கேதம்முடைய சிஷ்யர்களை முப்பது திருமாமத்திற்குக் குடியேற்றி இளமண்டியமென்கிற க்ராமத்தை விடுவித்து முதலிகள் வேண்டிக்கொள்ளுகையாலே திருமலையேறித் திரு வேங்கிடமுடையானசேவித்து இறங்கியருளி பெரியதிருமலைமம்பி ஸந்திதி யிலே மொருவருஷம் ஸ்ரீராமாயனூர்த்தங்கேட்டருளி யவரிடத்தில் கோ லிந்தப்பெருமானை வாங்கிக்கொண்டு திருப்புள்ளுவழியாலே யெழுந்தரு ளித் கச்சிகர் திருப்பதிகளைசேவித்து திருக்கச்சிறம்பிஷயத்தியிலே யெழுந்

தருளியிருந்தார். அப்போது பெரியதிருமலைமய்யை விட்டுவந்த க்லேசத் தாலே கோவந்தப்பெருமானுக்கு உடம்புவெளுக்க உடையவரும் அவர் கருத்தறிந்த அவரைத்திருமலைக்குப்போகவிட, திருமலைமய்யுள் கூட்டிச் கொள்ளாமல் தள்ளிவிட, கோவந்தப்பட்டரும் உடையவாஸந்தியிலே வந்து தண்டனிட, உடையவரும் அங்கீகரித்துத் தம்முடைய கல்யாண ரூணங்களை யறுபவிப்பித்தத் தேற்றித்தெளிவித்து கோவந்தப்பட்டராயுள் கூட்டிக்கொண்டு கோயிலுக்கெழுந்தருளி யிருக்கிறானிலே கோவந்த பட்டருடைய விரக்தியைக்கண்டு ஸ்வாஸாச்ரமத்தைக் கொடுத்தருளி எம்பெருமானொன்று திருநாமஞ்சாற்ற, அவரும் தேவரீருக்கு பாதச் சாயையாயிருக்கிற வடியேனுக்குப் பொருக்கும்படி திருநாமம் ஸாதிக்க வேணுமென்ன, உடையவரும் இடையையக்கழித்தத் தலையையுங்கடையையுங்கூட்டி யெம்பாறொன்று திருநாமஞ்சாற்றினார். பின்பு கிலதேசாந்த ரள்தர்வது எம்பெருமானார் மடமென்கென்றுகேட்க, இருந்தவர்கள் எந்த வெம்பெருமானார் மடமென்றுகேட்க, அவர்களும் இரண்டெம்பெருமானா ருண்டோவென்ன, இருந்தவர்களும் அருளாளப்பெருமானெம்பெருமானார் ஒருவருண்டென்ன, இப்படி கிலவார்த்தைநடந்துகொண்டிருக்க, இத் தை யருளாளப்பெருமா னெம்பெருமானார்கேட்டு நாம் வேறுமடத்திலே யிருக்கையாலே இப்படிவந்ததென்று மடத்தை விடி சதப்புக்கட்டு உடையவர் திருவடினைக்கூட்டிக்கொண்டு இச்செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்து க்லேசிக்க, உடையவரும் அவரைப்பிரியாமல் அடிமை செய்யும்படித் தம்முடைய மடத்திலே வத்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார். அருளா ளப்பெருமானெம்பெருமானாரும் உடையவர் வங்கியிலே பிரியாமல் அடிமைசெய்துக்கொண்டிருந்து ஞானஸாரம் ப்ரமேயஸாரம் என்ஈற விரண்டுப்ரபந்தங்களைச் செய்தருளினார். பின்பு கூரத்தாழ்வான், அருளா ளப்பெருமானெம்பெருமானார், முதலியாண்டான், இவர்களைக் கூட்டிக் கொண்டு ஸ்ரீபாஷ்யஞ்செய்தநாளுவதாகத் திருவுள்ளம்பற்றினார், அதற்கு போதாயனவருத்தி கிரந்தம் வேணுமென்று விசாரித்தது அது வடக்கே யிருக்கிறதென்றுகேட்டி ஆழ்வானுடனே உடையவர் அங்கேயெழுந்தருளி உபாயத்திலே அந்தகோசத்தைவாக்கி ஆழ்வாணுக்காரும் திருக்கண்மலர் சாற்றிக் கோசத்தைக்கொண்டெருகிறதாக வருக்கச்செய்தே அங்கே கிலர் கோசத்தை மெடித்துக்கொண்டுபோக உடையவரும் கோசம் போனதற்கு வ்யாகூலப்பட்டிருக்க, ஆழ்வானுட் தேவரீர் கடாக்கத்தி னாலே வருத்திரந்தமெல்லாம் அடியேனுடைய சித்தபித்தியில் விசிதமா யிருக்கிறதென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் மிகவும் உகந்தருளி ஆழ்வானுடனே கோயிலுக்கெழுந்தருளி முதலியாண்டானையுங்கூட்டிக் கொண்டு ஸ்ரீபாஷ்யந்தலைக்கட்டியருளி ஆளவந்தாருடைய முதல்கிணை ஸவப் பூரித்தருளினார்.

பின்பு முதல்கிணைல்லாரும் உடையவரைத்தண்டனிட்டிதேவரீர்திக் விஜய யாத்ரைசெய்தருளி அங்குள்ள திவ்யதேசங்களையும் ஸேவித்தெழுந்

தருளவேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; உடையவரு மங்குகரித்து நம் பெருமானதுமதிக்கொண்டு முதலிகளுடனே புறப்பட்டுச் சோழமண்டலத் திற் கெழுந்தருளி திருக்குடந்தை முதலான திருப்பதிகளை ஸேவித்து அங்கள்ள புறச்சமயிகளை ஜயித்து தெற்கே புறப்பட்டு அழகர் திருமலை முதலான திருப்பதிகளை ஸேவித்து பாண்டியமண்டலத்தி லுண்டான புறச் சமயிகளை ஜயித்து ஸேதுதர்சனம்பண்ணி திருநகரிக் கெழுந்தருளி ஆழ்வா னர ஸேவித்து ஒரு ச்ஞோகம் விண்ணப்பஞ்செய்து ஆகிப்பிரானையும் சே வித்து சுற்றிலுள்ள திருப்பதிகளையும் ஸேவித்து அங்குள்ள புறச்சமயி களையும் ஜயித்து திறக்குறங்குடிச் செழுந்தருளி நம்பியை சேவித்து அவர் திருவுள்ளப்படியே அவரை ராமாதுலுமுடையராக்கி ஸ்ரீவைஷ்ணவ நம்பி என்று தாஸ்யநாமம் ஸாதித்து அங்குள்ளினும் புறப்பட்டு திருவண் பரிசாரம் திருவாட்டாறு ஸேவித்து திருவந்தப்புறத்தை ஸேவித்து அங்கே ராமாதுலுமடத்தை யுண்டாக்கி மற்றும் மலையாளதேசத்தி லுண்டான திருப்பதிகளை ஸேவித்து அங்குள்ள புறச்சமயிகளை ஜயித்து மேற்கு ஸமு த்ரகங்கரை வழியாக உத்தரதேசத்திற்கெழுந்தருளி வடமதரை, ஸாளக்ரா மம், தவாரகை, பதரிசாஃரமம், கையிசம், கோகுலம், கோவர்த்தகம், ப்ருந் தாகனம், திருக்கண்டம் முதலான திருப்பதிகளையும் ஸேவித்து அங்குள்ள புறச்சமயிகளையும் ஜயித்து ப(ஏ)ட்டிமண்டபத்திற்குவந்து ஸாவைதீபீடத் திற்கெழுந்தருளினார் அப்போது ஸாஸ்யத் தானே நாசலைத்திற்துகொண்டு எதிரே புறப்பட்டவந்து உடையவரைப்பார்த்து ஒரு ச்ருதிகுப்பொருள் சொல்லச்சொல்ல இவருமொல்ல, அவளும் சந்தோஷத்துடனே ஸ்ரீ பாஷ்யகோசத்தைத் தன்முடிவிலே வைத்துக்கொண்டு ஸ்ரீ பாஷ்யகார னொன்று திருநாமம்சாற்றி ஹயக்ரீவனாய்க் கொடுத்து முன்வந்த சங்கரன் என்கருத்தறிந்து சொல்லமாட்டாதேன்பானான். நீர் அதறிந்து சொன்னீ னொன்று ஸாஸ்யதியானவள் மிகவுங்கொண்டாடினான். உடையவரும் அங் குள்ள புறச்சமயிகளை ஜயித்து அந்த காட்டுக்குராஜாவையும் சிஷ்யனாகிக் கொண்டு அங்கேதம்மேலே மந்த்ராயோகம்பண்ணின வித்வான்களைப் பிச்சேறும்படிபண்ணி அந்தராஜாவுக்காக வவர்களைப் பிச்சுத்தெளிவித்து சிஷ்யர்களுக்கிக்கொண்டு புறப்பட்டு வாராணஸிவழியாவந்து கங்கை நோபட்டவாறே அதிலேநீராடிபுறப்பட்டு ஸ்ரீஜகந்தாதத்திலேவந்து ஜகந் நாதனைஸேவித்த அங்குள்ள புறச்சமயிகளை ஜயித்து அங்கேராமாதுலு மடமுண்டாக்கிப்புறப்பட்டு ஸ்ரீகூர்மம் ஸிவயகிரி அஹோபிலம் சேவத் துக்கொண்டு திருமலையிலே வந்தவளவ்லே அங்கேசைவார்வந்து திருவேங் கடமுடையானத் தவகன் தைவமென்றுவழக்குப்பேச, உடையவரும் குலமருகங்களையும் சங்கசக்ரங்களையும் திருமுன்பேவைப்பது அவர் எத்தைதறிக்கிருரோ அததைக்கொண்டு இவரை இன்னொன்றாகொள்ளுவ தென்றருளிச்செய்ய, எல்லாரும்சம்மதித்து அப்படியேசெய்ய, பின்பு திரு வேங்கடமுடையான் திருவாழிதிருச்சங்கை தரித்தபடிகண்டு எல்லாரும் ஆனந்தித்து சைவரை அடித்தோட்டிலிட்டார்கள், அத்தாலே அப்பனுக்

குச் சங்காழி யளித்தருளும் பெருபாளென்று உடையவருக்குத் திருநாம முண்டாயிற்று. பின்பு புறப்பட்டு மற்றுள்ள திருப்பதிகளை ஸேவித்துக் கொண்டு கோயிலுக்கெழுந்தருளி முதலிகளுடனே ஸுகமாக வெழும் தருளியிருந்தார். பின்பொருக்கால் மழைசாலத்திலே பகலளவும் வர்ஷம் வர்ஷிக்க உபாதாநசாலம் தப்பிப்போகையாலே ஆழ்வான் அன்றைக்குப் பட்டினியாக வெழுந்தருளியிருக்க, அன்றிராச்சரி பெரியபெருமாள் பெரிய வவரைம் அமுது செய்கிறபோது திருச்சின்னநாதங்கேட்டு ஆண்டாள் பெருமானை நோக்கி உம்முடைய அடியவர் பட்டினியிருக்க கீரமுதுசெய் கிறீரென்று நினைக்க, பெரியபெருமானும் உத்தம நம்பிக்கு நியமித்த அக்காரவழிகில் தளிகைவரிசைகளுடனே உத்தம நம்பி திருமுடியிலே வரவிட, ஆழ்வானும் மகா ப்ராஸாதமென்றங்கீகரித்து ஆண்டாள்நினைவைக் கேட்டு வெறுத்து தாமொருதிரனை யமுதுசெய்து ஆண்டாளுக்குக் கொருதிர னையும் ஸாதித்தருளினார் பட்டரும் சீராமப்பிள்ளையும் அவதரிக்கைக்கு மூலம் இத்திரனைகளாயிருக்கும். பின்பு நம்பெருமா ளனுக்கத்தாலே வைகாசி அனூராதத்திலே ஆழ்வானுக்கொரு குமாரர் அவதரித்தார். உடையவர் ஆழ்வான் திருமாள்சைக்கு எழுந்தருளி எம்பாரைக் குழந்தை யை யெடுத்துவரச்சொல்லிக் குளிரநோக்கி எம்பாரைப் பார்த்து கீரே இவருக் காசார்யராகச்சுடவீரென்று நியமித்துக் குழந்தைக்குப் பஞ்ஜரம் தந்திருக்கையாலே சாற்றியருளி நாமகரணத்தினன்று எம்பாரைக்கொ ண்டி சங்கசக்ரங்கனஞ் செய்வித்த ஸ்ரீபாசரப்பட்டென்று திருநாமஞ் சாற்றி ஆளவந்தாருடைய விரண்டாவது நினைவைப் பூரித்தருளினார். பட்டர் ஸ்ரீரங்கநாதர்சம். (ச்லோகம்) श्रीराधरङ्गाय नमः॥

யோநாமஸ்யுநம், யவாந், நாஸ்யயிரோந், ஸ்ரீரங்கேஷுநம் || இது அக் காலத்திலுள்ள பெரியோர்க ளருளிச்செய்தது. பின்பு எம்பார் திருத் தம்பியார் கிறிய கோவில்தப்பெருமானுக்கு ஒரு குமாரா அவதரித்தருள, உடையவர் கடாசுதித்தருளி பராங்கு+நம்பி யென்று திருநாமஞ்சாற்றி ஆளவந்தாருடைய முன்றாகினைவைப் பூரித்தருளினார். பின்பு நம்பெரு மாள் பசுக்குழந்தையான பட்டரை மஞ்சகீர் குடிப்பித்து தம்முடைய ஸந்நிதியிலே திருமணத்துண் சமீபத்திலே தொடடிவிட்டு நாசகியார் சீராட்டிவளர்க்க வளர்ந்த விக்ருழந்தைப், பெருமானுக்குத்தளிகை ஸமர்ப் பித்திருக்கச்செய்தே அதிலே தம்சிருக்கையாலே அள்ளிக்கொண்டு அமுது செய்தருள, பெருமானதுகண் மிகந்தருளி பின்பு தாமு மமுதுசெய்தருளி னார். பின்பொருக்கால் உடையவர் பாலராயிருக்கிறபட்டர் திருக் கையிலே யொருச் ஸ்லோகத்தைச்சொடுத்து வாசிக்கச்சொல்ல பட்டருமழ கியதாகவாசிக்க உடையவரும் மிகவு முகத்தருளி முதலிக னெல்லாரையு மழைத்து நம்பிடத்திலே யிருக்குமாப்போலே இவரிடத்திலே யிருங்கோ னென்றுநியமித்த அருளினார். எம்பாருயொருக்கால் பட்டர் வாசிக்கக்கே ட்டி இக்குழந்தை நந்தரிசனத்திற்குக் கீர்த்திகொண்டு வருமென்றருளிச் செய்தார். பின்பொருளுள் ஆழ்வான்திருவாய்மொழியதுஸந்திக்கும்போது

“இறுமாமணிசரா” யென்கிறவித்தை ஐந்துவயஸ்ஸிலேபட்டர்கேட்டுகிறது மைபெருமை யொன்றிலேகூடுமோவென்றுகேட்க, ஆழ்வானுமுகந்தருளி கிறியாச்சாணையும் அருளாளப்பெருமா னெம்பெருமானாயுங் காட்டித் திருமேனிசிறத்து ஐநாநம்பெருத்து இருக்குமிவர்களைக்கண்டார்! இறுமா மணிசொன்கிறது என்று ஸமாதானம் பண்ணியருளினார். பின்பொருளுள் பட்டர் ஐந்தவயஸ்ஸிலே திருவீதியிலே புழுதியிறந்து விளையாடுகிறபோது ணர்வஜ்ஞப்பட்டொன்று (ஒருவிதவான்) காஹளமூதிவர, குழந்தையான பட்டரிருந்த உடையவர்முதலானாரிருந்த விடத்திலே இவனாடா காஹள மூதிக்கொண்டு வருகிறானென்று பார்த்து இரண்டுகையாலும் புழுதியை யள்ளிக்கொண்டு அவனைப்பார்த்து நீ ணர்வஜ்ஞனாச்சுதே இதெத்தனை சொல்லென்றுகேட்க, அவனுமொன்றுஞ்சொல்லமாட்டாதே தலைவணங் கிக்கொண்டிருக்க, பட்டரும் அவனைப்பார்த்துகெடுவாய்? இதொருகைப் புழுதியென்றுசொல்லி விருதுதித்திரியமாட்டாதே அஜ்ஞனாயிருந்தாயே யென்றுசொல்லிக்காஹளத்தைப்பரியுங்கொளென்ன, வம்மழலைச்சொல்லை யவன்கேட்டு இவரானுடையபுத்திரர் என்றுகேட்க, ஆழ்வான்குமார னென்று அங்குள்ளார்சொல்ல, வதைக்கேட்டுப் பிறப்பதின்குட்டித்தலீழ மோவென்றுசொல்லி ஆச்சர்யப்பட்டுக் குழந்தையைத் தன்தன்மகை யிலேவைத்துக்கொண்டு ஆழ்வான் திருமானிகைவாசலிலே சென்றவாறே பொன்னுய்ச்சியார்வாரியெடுத்தக்கொண்டு ஆண்டாங்கையிலே கொடி த்து ஸீபாததீர்த்தத்தைத் தெளித்துக் கண்ணெச்சில்படாதபடி ரகைஷ யிட்டான். பட்டர் உபநயநமானபின்பு வேதமோதும்போது உபாத்தியாயர் ஸந்தையிடாரிங்க, பட்டர் ஒருநாள் ஒருக்கால்சந்தைசொல்லிக்கொண்டு மற்றைநாள் உபாத்தியயன்டைக்குப்போக, அவரும்நேற்றயதினம் ஸந்தை யிட்டதை யன்றைக்கும் ஸந்தையிட, பட்டர் அதைக்கேட்டு ஒதினத்தை யோதுசுரூர்களுன்று வந்துவிட்டு விளையாடிக்கொண்டுவர, ஆண்டா னும் ஆழ்வானுங்கண்டு பின்ளாய் ஏன் ஓதவதைவிட்டு விளையாடுகிறாய்? என்ன, அவர்க ளோதினத்தையே யோதசுரூர்கள் ஆகையாலே விட்டுவந்தே னென்ன, ஆகில் நேற்றோதினத்தைச் சொல்லா யென்ன, பட்டர் அதை யொன்றுதப்பாமல்சொல்ல, ஆழ்வானு மாண்டாளுங் கேட்டு பயப்பட்டு இனி ஓதவிடவொண்ணாதென்ற சங்கித்திருந்தார்கள். பின்பு பட்டருக்கு விவாஹகாலம் வந்தவாறே கன்னிகை இசையாதிரு க்க, பெரியபெருமாள் கன்னிகையுடையவர்கள் ஸ்வபுத்திலே யெழுந் தருளி பட்டருக்கு கன்னிகையைக்கொண்டு கொடுத்த பெருக்கக் கல்லி யாணஞ் செய்யங்கொளென்று கியமித்தருள, அவர்களும் மற்றைநாள் அப்படியே கல்லியாணஞ் செய்துக்கொடுத்தார்கள். இன்னும் பட்டர் வைபவம் மேலே யெழுதப்படுகிறது.

பின்பொருநாள் உடையவர் முதலிகளைப்பார்த்த நம் முதலியாண் டானை யொழிய ஸர்வஸங்கபரித்யாகம் பண்ணினோமென்றருளிச்செய்ய,

முதலிகள் அப்படி யருளிச்செய்யலாமோவென்று கேழ்க்க, நங்கையில் முக்கோலையி லன்றோ நம்முதலியாண்டானை விடுவதென்று அருளிச் செய்தார். இப்படி முதலியாண்டான் ஆழ்வான் மற்றுமுண்டான முதலிகளுக்கு உடையவர் ஸ்ரீபாஷ்யம் வ்யாக்யானித்துக்கொண்டிருக்காமா? வெழுந்தருளியிருக்கிற காலத்திலே கோழராஜா சிவபாரம்பரத்திற்குக்கையெழுத்து இடச்சொல்லி பாஷ்யகாரரைவெரு-கநீனைக்க, பாஷ்யகாரருடனாகாரணத்தினாலே அவனை நிராகரிப்பாமல் அவ்விடத்தைவிட்டுப் போவதாக நினைத்துப் பெரிய பெருமானுடனே வண்ணப்பஞ்செய்து ஆழ்வானுடைய கெள்ளை வஸ்திரத்தை தரித்துக்கொண்டு முதலியாண்டான் முதலான முதலிகளுடனே புறப்பட்டு மேற்கே யெழுந்தருளும்போது ராஜாவின் சேவகர் பின்புடர, முதலிகளையிட்டு மணலோதித்துவி, சேவகரை வரவொட்டாமல் தடுத்து மேற்கே யெழுந்தருளி நல்லானுடைய சிஷ்யரான வேடக்குடியிலே புக்கு அங்கு நாலுராளிருந்து காஷ்யவஸ்திரம் முதலானதை ஸம்பாதித்துக்கொண்டு வன்னிபுஷ்காணி யென்கிற க்ராமத்திற்கெழுந்தருளி சிறிதுகாலமிருந்து அங்குனின்றும் புறப்பட்டு மிதிசைசாலிக் கிராமத்திற்கு யெழுந்தருளி அங்கிருக்கிற விரோதிகளை முதலியாண்டானுடைய ஸ்ரீபாஷ்யத்தை வைப்பதாலே திருத்தி சிஷ்யனுக்கிக்கொண்டு சிங்கரிசோயிலிலே சிறிது காலமிருந்து விஷ்ணுவைஷ்ணவ விரோதியான சோழன்சீரிமிகண்டனாய் நசிகுமபடி மந்தாவாதமபண்ணித் தொண்டனாருக்கெழுந்தருளி அந்த தேசத்திற்கு திடீர்தியான விட்டலதேவராஜன் மகளைப்பிடித்துக்கொண்ட பிசாசத்தைத் தொண்டனார்நம்பி முகமாக ராஜாக்கு ஹத்திற் கெழுந்தருளி ஸ்ரீபாஷ்யத்திரத்தத்தை யவன்மகள்தலையிலேத்தெளித்து உச்சாடனம்பண்ணிய்தன் விட்டலதேவராஜனை சிஷ்யனுக்கி அங்கே எதிரிட்டகூப்பணைத திறைக்குள்ளேயிருந்து திருவந்தாழ்வானாய் ஆயிரம்பணுகுத்தாலே ஒருத்தருக்குப் பதினாயிரம்முகமாகவுத்தாலுசொல்லி ஐயித்து அவர்களிலே அனுகூலித்தார் சிலரைச் சிஷ்யராக்கிக்கொண்டு விட்டலதேவராஜனாயிருந்த விஷ்ணுவர்த்தனராயன் மிகவுழபசரிக்கவெழுந்தருளியிருந்து தொண்டனாரிலே நம்பியபிபாணித்திருக்கிற வெம்பெருமானுக்கு நம்பிதம்பிரானென்று திருநாமஞ்சாற்றிச் சிங்கரிசோயிலிலே ஸ்ரீபாஷ்யம் வ்யாக்யானித்துக்கொண்டிருக்க, கையில் திருமணசிலவழித்துபோனபடியாலே சிங்கித்தக்கொண்டு கண்வளர வன்றிராத்திரி திருநாராயணபுரப் பெருமாள், பாஷ்யகாரர் ஸவப்பந்திலே வந்து ஸம்பததிலே யதிகிரியிலே யும்முடைய வரவுபாத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்; உமச்செட்டமான திருமண்காப்பு மங்கையுண்டு; கடுக வாரீசென்றருளிச்செய்ய, இவரும் வெடிவுகாலத்திலே விஷ்ணுவர்த்தனராயனை யழைப்பித்து அவனையிட்டுக் காடி வெட்டிவித்து பகுதான்ய ஸவப்பந்திலே தைமாசத்திலேபதுகிரியேறி, திரும்பவும் ஸவப்பனங்கண்டபடியே திருத்துழாய் மரத்தின்கீழ் புற்றிலேயிருந்த திருநாராயணப்பெருமானை சகவரஷம் ஆயிரத்திற்குமேல் பணிபெண்ணிசென்ற பகுதான்ய வருஷத்தில் தைமாசத்திலே சுக்ல பக்ஷத்

திலே சதுர்த்தி வ்யாழ்ச்சிமுமை கூடின புனர்வச நகைத்திரத்தில் ஜீர் னோத்தாரணம் பண்ணியருளி பாலாஸில திருமஞ்சனஞ் செய்தருளித் தந் திருக்கையாலே மூன்றுபாள் திருவாராதனஞ் செய்தருளி “ ஒருநாயக மாய் ” என்கிற திருவாய்மொழியைய ஸமர்ப்பித்துத் திருக்கல்யாண் வட மேற்கு மூலையிலே த்ரிதண்டத்தினாலேகேறி திருமணகூடவையைச் கண்டு கொண்டு யதுகிரியிலே ஊருங்கோலிலுங் கட்டிவைத்துத் திருநாராடணப் பெருமானுக்குப் பாஞ்சராத்திர ஸாத்தவஸர்த்திநதயாலே ஸர்ப்பேராக்ஷணம் பண்ணிவைத்து உக்ஷவபேரமில்லையென்று சிந்தித்திருக்க, திருநாராயணன் இவர் ஸ்பந்திசெவந்து கம்முந்ஸவபேரமான ராமபிரியர் டில்லியிலேயிருச்சிறுர் அங்கே போடக்கொண்டுவாருமென்று நியமிக்க, பாஷிய காரரும் டில்லிச்செழுந்தருளி டில்லிராஜன்மகள் படுக்கை வீட்டிலேசெ ல்ல, ராமபிரியருங் சிங்கிணித்தவகையோடையுடன் எல்லாருங்கூணும்படி யோடிவந்து உடையவர் மடியிலேயிருச்ச, உடையவரும் ஆனந்தத்தட னே யணைத்துக்கொண்டு என்செல்வப்பிள்ளையொன்று சொல்லுகையாலே ராமபிரியருக்கு செல்வப்பிள்ளையென்று திருநாமமுண்டாய்த்து.

பின்பு பாஷியகாரர் செல்வப்பிள்ளையை யதுகிரியிலே ப்ரதிஷ்டை பண்ணி யவ்சே யதிராஜமடங் கட்டிவைத்து ஐம்பத்திருநூற்று ஊழியங் கற்பித்து ஊருக்குத்திருநாராயணபுரமென்று திருநாமஞ்சாற்றினர் இப்படி யதிராஜர் ஜீர்னோத்தாரணம் பண்ணியபடியாலே அதற்கு யதுகிரியென்று திருநாமமுண்டாய்த்து.

இப்படியுள்ளிரண்டிவருங்கும் மேஷட்டி.லெழுந்தருளியிருந்து இவ்விட த்தில் ஆழ்வான்முதலானார் சேசுதியைக்கேட்டிச், கோயிலுக்கெழுந்தருளுவ தாகசினித்துத் திருநாராயணப்பெருமானை யதுமுகிகொண்டு ஐம்பத்திருவருக் குத் தம்முடையவர்க்காருபத்தை யேறவித்துக்கொடுத்த ஊழியகைங்கர் யங்களைக் கட்டிவைப்படுத்தி அங்குனின்றும புறப்பட்டி கோயிலுக்கெழுந் தருளி நம்பெருமானையும்சேவித்துஆழ்வானையும்கடாக்ஷித்து அவரையிட்டு வாதிராஜஸ்தவத்தைச்செய்வித்துத் தில்லைநகர்திருச்சித்திரகூடத்தெம்பெரு மானைத் திருப்பதியிலே ப்ரதிஷ்டைபண்ணியருளித் திருவேங்கடமுடை யானைசேவித்து அங்குனின்றுமபுரப்பட்டிகோயிலுக் கெழுந்தருளிவியாக் யாகித்துக்கொண்டிருநதுநாச்சியார் திருமொழிப்ரஸ்தாவத்தலே அழகர்திரு மலைக்கெழுந்தருளி நாச்சியாரசொல்லியிருந்தபடி நூறுகூடம் அககாரவடி கில் அமுதுசெய்வித்து ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக் கெழுந்தருளி கோதையாலே நங்கோயிலண்ணென்று திருநாமம்பெற்று திருநகரிச்செழுந்தருளி யாழ் வாரை சேவித்து மீண்டு கோயிலுக்கெழுந்தருளி நம்பெருமானை சேவித்து ஸ்ரீபாஷ்யம் வ்யக்யானித்துக்கொண்டெழுந்தருளி யிருக்கச்செய்தே ஒரு நாள் பட்டருடைய உபந்யாஸைவைபவத்தைக்கேட்டருளி யுகந்து பட்ட ருக்கு வேதாந்தாசாரியபதம் கொடுத்தருளினார். அன்றுமுதல் பட்ட

ருக்கு வேதாந்தாசார்ய ரென்றும் திருநாமமுண்டாய்த்து, ஒருக்கால் திருவத்யயனோதனைவத்திற்காக நம்மாழ்வார் திருநகரிலிருந்தும் கோயிலுக்கெழுந்தருளச்செய்தே வழியிலே கள்ளர்வந்து விழுந்து உபத்திரவம் பண்ணினபடியினாலே ஆழ்வாருடைய திருவடிநிலையான மதரகல்கள் கைதப்பிப்போச்சது. ஆழ்வார்மாத் திரம் தங்கி திருநகரிக் கெழுந்தருளி விட்டார். உடையவர் இந்த சேதியைக்கேட்டு திருநகரிக் கெழுந்தருளி ஆழ்வார் திருவடிநிலையான ராமாதுஜனைப் பண்ணிவித்து இன்று முதல் ஆழ்வார் திருநகரியைவிட்டுப் புறப்படவேண்டாவென்று நியமித்துக்கோயிலுக்கெழுந்தருளி, நம்மாழ்வார் விக்ரஹத்தை யேறியருளப்பண்ணிவித்துத் திருவத்யயனோதனைவத்தை நடத்தியருளினார். முன்னாலே திருமங்கை யாழ்வாசாரப் பண்ணிவித் திருகையாலே திருமங்கையாழ்வா ரொழிந்த மற்றையாழ்வார் விக்ரஹங்களையும் ஏறியருளப்பண்ணிவைத்தார்.

இப்படி பாலையகாரர்வைபவங்கள் அந்தமுண்டு, இப்படிப்பட்ட பாஷியகாரர் திருவடிகளிலே ஆபுறயித்தவர்கள்; கூரத்தாழ்வான், மாடப்பூசையாழ்வான், சேட்டலூகிரியாழ்வான், அனந்தாழ்வான், நடாதுராமாழ்வான், எங்கனாழ்வான் அரணைப்புறத்தாழ்வான், கெய்யுண்டாழ்வான், உக்கனாழ்வான், கோமடத்தாழ்வான், வேதாந்தியாழ்வான், திருக்கோவலுராழ்வான், திருமோகூராழ்வான், நடுவிளாழ்வான், பிள்ளையாழ்வான், பிளகாழ்வான், காராஞ்சியாழ்வான், ரயண்ணியாழ்வான், கோயிலாழ்வான், அக்ளங்காட்டாழ்வான், முதலியாண்டான், பெரியாண்டான், சிறியாண்டான், சுயண்ணிப்பிள்ளையாண்டான், அம்மங்கியாண்டான், மாருதிப்பெரியாண்டான், மாருதில்லாமாருதியாண்டான், சோமாசியாண்டான், குஞ்சிப்பூர் சிறியாண்டான், ஆனந்தாராண்டான், ஆய்யராண்டான், கிடாம்பியாச்சான், அருளாளப்பெருமா, நெம்பெருமானார், ஆச்சி, எச்சான், சிறியாச்சான், கணியனார் சிறியாச்சான், கொங்கிலாச்சான், ஈச்சம்பாடியாச்சான், பொன்னாச்சான், அய்யாபிள்ளையாச்சான், தொண்டனார் கம்பி, மருதூர் கம்பி, மதுவூர் கம்பி, சொட்டைகம்பி, ரூவிநம்பி, திருக்குருங்கம்பி, வங்கிப்புரத்தகம்பி, முல்லைகம்பி, ஸ்ரீபரங்குசகம்பி, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் கம்பி, திருக்குருகூர் கம்பி, ஸ்ரீபரங்குசப்பட்டர், ஸ்ரீவேதவ்யாபட்டர், செருப்பள்ளிதேவராஜபட்டர், கோவிந்தபட்டர், திருவரங்கபட்டர், கம்பியூரில் ஸ்ரீரங்கராஜபட்டர், உள்ளூரில் பெரியபெருமாள் பட்டர், வரத்தரும் பெரியபெருமாள் பட்டர், அழகியமணவாளபட்டர், சட்டம் பள்ளிஜீயர், ஈச்சம்பாடிஜீயர், குலசேகரஜீயர், ஸ்ரீகோவிந்தராஜஜீயர், திருவெள்ளறைஜீயர், ஆளக்கொண்டவில்லிஜீயர், திருமழிசைஜீயர், திருநாராயணபுரஜீயர், ஸ்ரீசாளக்கிராமஜீயர், திருப்புடகுஜீயர், திருமாலிருஞ்சோலைஜீயர், திருநாராயணபுரத்தையார், திருவரங்கமாளிகையையார், திருவாய்மொழியையார், பெருமாளையார், பிள்ளைதிருநாழியாரையார், திருக்குருங்குடியையார், திருநகரியையார், திருக்கண்ணபுரத்தையார்.

திருமாலிருஞ்சோலையாயர். திருவனந்தபுரத்தாயர். ராஜமஹேந்திரப் பெருமானாயர். ராஜநாராயணப்பெருமானாயர். திருவரங்கமாளிகையாயர். பிள்ளைவிழுப்புத்தூராயர். ஆனக்கொண்டார். அம்மங்கியம்மாள். முடிமடையம்மாள். பருத்திக்கொல்லையம்மாள் உக்கலம்மாள். சொட்டையம்மாள். ஆகுரிப்பெருமான். திடாமபிப்பெருமான். அம்மங்கிப்பெருமான். முனிப்பெருமான். பட்டினிப்பெருமான் திருமலைல்லான். எம்பார் காராஞ்சிஸோமயானியார் பெரியகோயில்வெள்ளவர். அலங்காரவேங்கடவர். திருக்குறுகைப்பிரான்பிள்ளான். ஆர்க்காட்டுப்பிள்ளான். இராமாநுஜப்பிள்ளான். திருநகரிப்பிள்ளான். கோமடத்தையன். வைத்தமாதிரி. சிரியய்யர். பெரியய்யர். அணியரங்கத்தமுதனார். திருவரங்கத்தமுதனார். குமாண்டேர் இளையல்லி. குமாண்டேரில்பிள்ளை. கம்பிகருந்தேவர். (ஐம்பத்திருவர்.) எம்பெருமானார்செவ்வப்பிள்ளை.

சாத்தாத்தமுதலிகள்:- ஸ்ரீகுலசேகரப்பெருமான் தாஸர். பட்டர்பிராந்தாஸர். பணைவில்லிதாஸர். ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்தாஸர். ஸ்ரீநாராயணதாஸர். ஸ்ரீகோவர்த்தனதாஸர். திருவழுதிவளநாதிதாஸர். ஸ்ரீராமானுஜதாஸர். பிள்ளையுரங்காவில்லிதாஸர். வண்டர். சொண்டர். இராமானுஜவேணக்காரர். மழலைக்கடத்தமுதலிகள்:- மூவர். திருநாமம்:- யதிவரகுடாமணிதாசர். யதிசேகரதாஸர். யதிராஜதாஸர். பாண்டியனுட்டில் முதலிகள்:- மூவர். திருநாமம்:- மகிழலங்காரதாஸர். சடகோபதாஸர். வானமாமலைதாஸர் கொங்கில்முதலிகள் மூவர் திருநாமம்:- அழகியமணவானதாஸர். திருவேங்கடதாஸர் பேரருளாளதாஸர். ஸ்தானத்தாரில் சேனாநாதப்ரம்மராயர். வீரசுந்தரப்ரம்மராயர். ஜகந்நாதப்ரம்மராயர். வீரராகவப்ரம்மராயர். பிள்ளைதேவராஜர். பிள்ளையுரந்தையுடையார். திருமஞ்சனமெடுக்கும் தூயமுனிவேழம். ஸ்ரீபண்டாரங்கோக்கும் திருவரங்கமானிகையார். ஆண்டவர் அரியவர். ஆட்குசு.

அம்மையாரில் திருவந்தப்புறத்தம்மை. திருவாட்டாற்றம்மை. திருவண்டபரிசாரத்தம்மை. மன்னாரகோயில்பேரேற்றம்மை. திருநறையூரம்மை திருக்கண்ணபுரத்தம்மை. திருப்பதி ஸ்ரீகாரியஞ்செய்யம்மை. ஆண்டாளம்மை நாயகத்தேவியார். உய்யபெருந்தேவியார். பெரியபெருந்தேவியார். கிறியபெருந்தேவியார். ஸ்ரீபெரும்பூதூர் திருவரங்கம். திருக்குடந்தையில் தூயவாயிரம். கொங்கில்பெரியபிராட்டியார். அத்தழாய். அம்மங்கி. கரத்தாண்டான். தேவகிப்பிராட்டியார். யதிராஜவல்லியார். (உய) பங்கயச்செல்லியார். பொன்னுச்சியார். இன்னினவஞ்சியார். குடிக்கொடுத்தாள். திருப்பாவைபாடினாள். (ரு) உடையவர் திருவடிகளை யாறாயித்தமுதலிகளில் எழுபத்தாறு ஸம்மாசனத்திபதிகள்:- ஆளவந்தாரகுமாரர். சொட்டை கம்பி. அவர்குமாரர்-எச்சான். அவர்குமாரர்பிள்ளையப்பன். க. பெரியநம்பிகுமாரர். புண்டரீகதாஸர். உ. திருக்கோட்டியூர்நம்பிகுமாரர்-கெட்காற்றான். ஈ. திரு

மாணியாண்டான் குமாரர்-சந்தரத்தோளிணையான். ச. திருமலைப் பிசுமா
ரர்களில் ராமானுஜப்பிள்ளையர் திருமலைநம்பியும். ரு. கூரத்தாழ்வான்
குமாரர் பட்டரும் சீராமப்பிள்ளையும். கூ. முதலியாண்டான் அவர்குமாரர்
சந்தரையாண்டான். எ. நடுவிலாழ்வான். அ. கோமடத்தாழ்வான். கூ.
திருக்கோவலுராழ்வான். டி. திருமோகூராழ்வான். கக. பிள்ளைப்பிள்ளை
யாழ்வான். கஉ. நடாதுராழ்வான். கக. எங்கனாழ்வான். கச. அந்தாழ்
வான். கரு. மிளகாழ்வான். கக. பெய்யுண்டாழ்வான். கஎ. சேட்டலூர்
சிரியாழ்வான். கஅ. வேதந்தியாழ்வான். கக. கோயிலாழ்வான். உடு.
உக்கலாழ்வான். உக. அரணபுரத்தாழ்வான். உஉ. எம்பார். உக. கிடாம்பி
யாச்சான். உச. கணியனூர்சிறியாச்சான். உரு. கொங்கிலாச்சான். உக.
சச்சம்பாடியாச்சான். உஎ. திருமலைல்லான். உஅ. சட்டம்பள்ளி ஜீயர்.
உக. சச்சம்பாடி ஜீயர். கடு. திருவெள்ளை ஜீயர். கஉ. ஆன்கொண்டவில்லி
ஜீயர். கஉ. திருநகரிப்பிள்ளை. கக. காராஞ்சிணையாழ்வார். கச. அலங்
காரவேங்கடவர். கரு. நம்பிகருந்தேவர். கக. செருப்பள்ளி தேவராஜபட்
டர். கஎ. பிள்ளையுரந்தையுடையார். கஅ. திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான்
கக. டெரியகோயில்வெள்ளலார். சடு. திருக்கண்ணபுரத்தெச்சான். சக.
ஆகுரிப்பெருமாள். சஉ. முனிப்பெருமாள். சக. அம்மங்கிப்பெருமாள்.
சச. மாருதிப்பெரியாண்டான். சரு. மாறொன்றில்லாமாருதியாண்டான்.
சக. ஸோமயாஜியாண்டான். சஎ. ஜீயராண்டான். சஅ. ஈசாண்டான்.
சக. ஈயண்ணிப்பிள்ளையாண்டான். ருடு. பெரியாண்டான். ருக. சிறியான்
டான். ருஉ. குஞ்சிப்பூர்சிறியாண்டான். ருக. அம்மங்கியாண்டான். ருச.
ஆளவந்தாராண்டான். ருரு. அருளாளப்பெருமாள் வம்பெருமானார் ருக.
தொண்டனூர்நம்பி. ருஎ. மருதூர்நம்பி ருஅ. மழலூர்நம்பி. ருக. சீருக்
குருங்குடிநம்பி. சுடு. குரவீரநம்பி. கூக. முடும்பைநம்பி. கூஉ. வடுகநம்பி.
கக. வங்கிப்புரத்தநம்பி. கச. ஸ்ரீபரங்குசாம்பி. கரு. அம்மங்கியம்
மாள். கூக. பருத்திக்கொல்லையம்மாள். கூஎ. உக்கலம்மாள். சஅ. சொட்
டையம்மாள். கூக. முடும்பையம்மாள். எடு. குமாண்டேரிப்பிள்ளை. எக.
குமாண்டேர் இளைவிலி. எஉ. கிடாம்பிப்பெருமாள். எக. ஆர்க்காட்டுப்
பிள்ளை. எச. “ராமானுஜாழ்வரூபின லிங்காபுர வரூபகாஸ்யம் ஸ்ரீராம
ஸ்ரீராமாபுர வரூபகாஸ்யம்” என்றெல்லா
ரும் ஸ்ரீபரவ்யப்ரவர்த்தகராயிருப்பார்.

(இவ்வளவே வினாவாக இந்த எழுபத்திராஜபேரிலே எழுபத்தாறுவர் உடையவருக்குமுன்னே பாஷ்பஞ்செய்தவர்கள் என்றும் எழுபத்திராஜ வர்தாமென்றும் எழுதிவைத்தது மிகவும் பொய்யென்று கொள்ளவேண்டியது.) இன்னும் பதினேராயிரம் உபவீததாரிகளான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், பன்னிராயிரம் திருநாமம் உபவீதமில்லாத ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள். எழுநூறு திருநாமம் உத்தமராமர்கள். எழுநூறு திருநாமம் அம்மையார்கள். இன்னு மிப்படி அனேக திருநாமங்களுண்டு.

இவர்கள் உடையவர் திருவடிகளிலேசெய்யும் அடிமைகள்வகை. கூரத்தாழ்வானும் முதலியானானும் நடாதுராழ்வானும் டட்டவச்சகமும், ஸ்ரீபாஷ்யத்திற்கு உசாத்தானையாயிருப்பார்கள், அருளாளப் பெருமானெம்பெருமானா பேரருளாளருக்கு திருவாராதநம் பண்ணிக்கொண்டிருப்பர். கிடாம்பிப்பெருமானும் கிடாம்பியாச்சானும் திருமடப்பள்ளிக் குக் கடவராயிருப்பார்கள்.

வடுகநம்பி எண்ணக்காப்பு சாற்றியருளுவர். கோமடத்துசிரியாழ்வான் கலசப்பாளையையும் ஸ்ரீடாதரணையுமெடுப்பா, பிள்ளையுங்காவில்லிதாஸர் குருகலம்மோக்குவர். அம்மங்கி, பாலமுதுகாச்சுவர், உக்கலாழ்வான் ப்ரஸாதக்கலமெடுப்பா, உக்கலம்மாள், திருவாலவட்டம் பணிமாருவர். மாறுதிப்பெரியாண்டான், திருக்கைச்சொம்புபிழிப்பர். மாறென்றில்லாமாறுதிச் சிரியாண்டான், மடத்திற்கு அமுதுபடி சிறியமுது பாலமுது செய்யமுது முதலானவை நடத்திப்பொருவர், தூயமுனிவேழம் திருமஞ்சளமெடுப்பர் திருவரங்கமாளிகையார் ஸ்ரீபண்டாரமனோக்குவர், வண்டரும், சொண்டரும் கைக்காயிரம்பொன்னுக்கு ராஜஸேவைபண்ணி மடத்திற்குத் திருக்கைவழக்காகியருளுவர். ராமாதுஜவேணக்காரர் திருமேணிக்காவலயப்ப் போறுவர், அகனங்காட்டாழ்வான் ப்ரதிபஷ்கிரஸனம்பண்ணப்போறுவர், அனந்தாழ்வான் உடையவர் நியமனப்படி திருமலையிலே திருநந்தநகன் கைங்காயம் செய்துகொண்டிருப்பர்.

பின்பொருநாள் முதலிகளெல்லாரும் பாஷ்யகாரர் புத்திரரான திருக்குறுகைப்பிரான் பிள்ளை யனுவர்த்தித்த ஆழ்வார்களுள்செயல்களிலரும்பொருள்கள் தெறியும்படி வ்யாக்யானஞ் செய்தருளவேண்டிமென்று உடையவரை வேண்டிக்கொள்ள வேணுமென்று பிள்ளனுக்கு வண்ணப்பஞ்செய்ய, பிள்ளானும் உடையவர் திருகோலக்கத்திலே பெழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே தண்டம்ஸமர்ப்பித்து உடையவருக்கு இத்தைவண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் திருவுள்ளத்திலேவிசாரித்தருளி நாமே வ்யாக்யானம்பண்ணனால் மந்தமதிகளுக்கு இதற்கு இவ்வளவே அர்த்தமுள்ளதென்று தோற்றமாகில் காமொரு வரம்புகட்டித்தாமாகையாலே அபசாரமாம். ஆகையாலே கீரொருபடி திருவாய்மொழிக்கு வ்யாக்யானம்பண்ணுமென்று நியமிக்க, திருக்குறுகைப்பிரான்பிள்ளானும் யதிராஜ ரதமங்கி கொண்டு திருவாய்மொழிக்கு ஆராய்ப்படி யுறைத்தருளினார். பின்பு கிறிதுநாளிலே ஆழ்வான் திருநாட்டிற் கெழுந்தருளினார். உடையவரும் மிகவுங் க்லேசுத்து பட்டரையுஞ் சீராமப்பிள்ளையையுங் கொண்டு ஆழ்வானுக்கு சரமகைக்கரியம் நடத்தியருளி பட்டரைக் கையைப்பிடித்துக் கொண்டுபோய் பெரியபெருமான் திருவடிகளைக் காட்டிக்கொடுக்க, பெருமானுந் திரும்பவும் பட்டரை மஞ்சள் கீராகுடிப்பித்து புத்ரஸ்வீகாரம்பண்ணியருளி பட்டரைப்பார்த்து நம்மை யாழ்வானாக கினைத்திருமென் றருள்செய்தார்.

பின்பு சிலநாளிலே முதலியாண்டான் சூமாரான கந்தாடையாண்டான் பாவகாரணமிகவுமுகப்பித்து தேவரீரவதரித்தருளின ஸ்ரீபெரும் பூதாரிலே யெல்லாக்காலத்திலும் யெல்லாருக்கும் சேவிக்கும்படி தேவரீருடைய வர்ச்சாவிக்ரஹ மேறியருளப்பண்ணவேனுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பாஷியகாரரும் அதற்கனுமதிபண்ணியருள, கந்தாடையாண்டானும் அப்பொழுதே அனுகூலஞான ஸ்தபதியை யழைப்பித்து உடையவருடைய திருமேனியை சேவக்கப்பண்ணி அப்போதிருந்த வார்த்திக்யவடிவை நன்றாக ஒருவிக்ரஹமாக வெழுந்தருளப்பண்ணி உடையவாஸன்னிதியிலே கொண்டுவந்துவக்க, உடையவருங் கடாக்கித்து மிகவுமுகந்தருளி அந்தவிக்ரஹத்தை யாலிக்கனம்பண்ணி தம்முடைய ஸகலசக்தியையு மதிலேவைத்து புஷ்யமாஸத்தில் குருபுஷ்யத்திலே ப்ரதிஷ்டைபண்ணுவதாக நாளிட்டுத் திருமுகத்தைக்கொடுத்தருள ஆண்டானும் அதைப்பெற்று ஆதரத்துடனே அந்தவிக்ரஹத்தை ஸ்ரீபெரும் பூதாருக் கெழுந்தருளப் பண்ணிவித்துக்கொண்டுவந்து மூலவிக்ரஹத்தை யு மேறியருளப்பண்ணிவித்து திருமுகப்படியே குருபுஷ்யத்திலே ப்ரதிஷ்டைபண்ணினபோது, அந்ததினத்திலே கோயிலிலே உடையவர் திருமேனியிலே மிகவுந்தளர்த்தியுண்டாக உடையவருமிடே தென்று நினைத்துப்பார்த்தவிடத்தில் கந்தாடையாண்டானுக்குத் திருமுகமிட்டுக் கொடுத்தநாள் அந்நாளாயிருக்கையாலே மிகவும் ஆச்சர்யப்பட்டு ஆண்டானுக்குக் கடுகக் கோயிலுக்கு வருவதென்று திருமுகம் அனுப்பியருள, கந்தாடையாண்டானும் அதைக்கண்டு கடுகக்கோயிலுக் கெழுந்தருளி உடையவராலேவித்துக்கொண்டிருந்தார். இப்படி பாவ்யகாரர் அதிமாநுஷ சரிதங்களைச் செய்துகொண்டு துற்றிருபது திருநகைத்திரம் எழுந்தருளியிருந்தார். இப்படி அவதரித்தருளின காரியந் தலைக்கட்டினவாறே உடையவருக்குப் பரமபதத்திலே திருவுள்ளஞ்சென்று முதலிகளெல்லாரையு மழைத்து பட்டரைக்காட்டிக்கொடுத்து இவரை நம்மைப்போலே பார்த்துக்கொள்ளுங்கோளென்று நியமித்து பட்டரைப் பெரியபெருமாள் ஸன்னிதிக்குக் கூட்டிக்கொண்டுபோய் முன்கூக பட்டருக்குத் தீர்த்தப்பிரஸாதங்களைப் பிரஸாதிப்பித்து பின்பு தாமந் தீர்த்தப்ரஸாத ஸ்வீகாரஞ்செய்து பட்டரைப்பார்த்து மேல்நாட்டிலே வேதாந்தியென்றொரு பெரியவீதவானிருக்கிறான் என்று கேட்டோம்; நீரங்கே போய் அவனைத் திருத்தி தர்சனப்ரவார்த்தகராக்கு மென்றருளிச்செய்து, பட்டரைக் கூட்டிகொண்டு மடத்திற்கெழுந்தருளி, முதலிகளெல்லாரையும் பார்த்து அருளிச்செய்தபடி:—இங்கிருக்கும்நாள் பண்ணுந் கைங்கரியமாறுண்டு. அதாவது ஸ்ரீபாஷ்யத்தை வாசித்தும் வாசிப்பித்தும் போருவது (க). திவ்யப்ரபந்தங்களையோதியு மோதிவித்தும் போருவது (உ). திவ்யதேசங்களிலே அமுதுபடிசாத்துப்படி முதலானவை நடத்திப்போருவது (ஈ). திருநாராயணபுரத்திலே ஒரு குடிசையாகிலுங் கட்டிக்கொண்டிருப்பது (ச). த்வயத்தை அர்த்தத்துடனே யதுலந்தித்துப்

போருவது (டு). ஒருபாகவதன் அபிமானத்திலே ஒதுங்கியிருப்பது (சு). இப்படி ஆறுகைக்கரியங்களிலே சிடைத்தபடிசெய்தகொண்டு மூன்றப சாரமும் கிட்டாதபடி யிருங்கோளென்று நியமித்தருளி, நடாதுமாழ்வா னைத் கட்டாக்வித்தருளி அவருக்கு ஸ்ரீபாஷ்யஸிம்மாஸநத்தைக் கொடுத்தருளி ப்ரபத்திபராய, மூர்ய ப்ரமாணமான ஆழ்வார்களுடைய ஸ்ரீ குக்தி ஸிம்மாஸநத்தை பட்டருக்குக் கொடுத்தருளி, கந்தாடையாண்டானுக் குத் தஞ்சரமகைக்கரியத்தையும், தம்மைத் திருப்பள்ளிபடுக்குமிடத்திலே அர்ச்சா விக்ரஹத்தையேறியருளப்பண்ணும்படியையும்நியமித்துத் திருக் குறுகைப்பிரான் பிள்ளான் முதலானமுதலிகளைப்பார்த்து பட்டருக்கு இவ்ஹாக விருங்கோளென் றருளிச்செய்து, கோயில் ஸ்தாநஸமயத்தி லுண்டானவர்களை யழைத்தருளி பட்டர்திருச்சையிலே காட்டிக்கொடுத்தருளி, இன்னுமிப்படி யனைகஞ் சொல்லவேண்டுமதெல்லாஞ் சொல்லி யருளி, எழுபத்தினு ஸிம்மாஸநதிபங்களைப் பார்த்தருளி, ஸ்ரீபாஷ்யம் வாசித்தும் வாசிப்பித்தும், திருவாய்மொழி வ்யாக்யானம் வாசித்தும் வாசிப் பித்தும் போருங்கோளென்று நியமித்தருளி விசேஷித்து நடாதுமாழ்வா னுக்கு ஸ்ரீபாஷ்யப்பரவர்த்தனமும் பட்டருக்கு ஸ்ரீஸூக்திப்பரவர்த்தனமும் நியமித்து பெரியபெருமானுடைய தீர்த்த ப்ரஸாதங்களை ஸ்வீகரித்த ஆள வந்தார் திருவடிகளை த்யானித்துக்கொண்டு சகவரவம் ஆயிரத்தொன்பதா வதிலே பிங்களவரவம் மாசமாஸத்திலே சுல்லபஹதசமி திருவாதிசையில் மத்தியானத்தில்(ஸ்ரீசேஷாவதாரமானபாஷ்யகாரர்) சேஷனுடனே சேர்ந்தருளினார். (பரமபதத்திற் செழுந்தருளினார்) பின்பு பட்டர் கந்தாடை யாண்டான்முதலான முதலிகளெல்லாரும் மிகவுங் கிலேசித்துத் தெளிந்து பெரிபெருமாள் நியமனத்தினாலே ஆவரணத்திற்குள்ளே திருப்பள்ளி படுத்துச் சரமகைக்கரியம் செய்தார்கள். பெரியபெருமானும் நாச்சிமா ருடனே திருமஞ்ஞங் கண்டருளி சுருளமுதற் தவிர்த்தருளினார். பின்பு கந்தாடையாண்டான் நம்பெருமாள் நியமனத்துடனே திருப்பள்ளிபடுத்த விடத்திலே எம்பெருமானுருடைய அர்ச்சாவதாரத்திருமேனியை யேறி யருளப்பண்ணி ப்ரதிஷ்டைசெய்தருளினார். முற்காலத்திலே நம்மாழ்வார் நாதமுனிகளுக்கு உடையவருடைய பவிஷ்யதாசார்ய விக்ரஹத்தைக் கொடுத்தருள, அந்த விகிரஹம் உய்யக்கொண்டார் மணக்கால்நம்பி ஆளவந்தார் திருக்கோடியூர் நம்பி அவர் குமாரத்தி அத்துழாய்ம்மன் இவர்களிடங்களிலே இருந்தது பின்பு அத்துழாய்ம்மனை யதுவர்த்தித் துக் கிடாம்பியாச்சான் அந்த பவிஷ்யதாசார்ய விக்ரஹத்தைப் பெற் றிருந்தார். ஆகநம்மாழ்வார் நாதமுனிகளுக்காக ஏறி யருளப்பண்ணின விக்ரஹம். (சு) உடையவந்தாமே திருநாராயணபுரத்திலே ஐம்பத்திரு வருக்காக ஏறியருளப்பண்ணின விக்ரஹம். (சு) கந்தாடையாண்டான் ஸ்ரீபெரும்பூதுரிலே ப்ரதிஷ்டைபண்ணின உடையவர் ஆலிங்கன விக்ர ஹம் (சு). பின்பு கந்தாடையாண்டான் முன்பு உடையவர் நியமனத்தி னாலும் பின்பு நம்பெருமாள் நியமனத்தினாலும் திருப்பள்ளி படுத்தவிடத்

அப்போது கிடாம்பியாச்சாஸுடைய சிஷ்யர்கள் ஐதிப்படி செங்கீழ்
 றென்றுகேட்க, அப்போதுகிடாம்பியாச்சான் சொன்னவார்த்தை:-பின்னை

காள் நீரறிந்தீரோ ! உடைபலவெங்கையெல்லாம் அழைத்தருளி நம்மிடத்
திலே இருக்குமாப்போலே சீங்கனெல்லாரும் பட்டரிடத்தி லிருங்கோனெ
ன்று நியமித்தா ராகையால் காணிப்படிசெய்தேனென் றருளிச்செய்தார்.
பின்பொருநாள் பட்டர்திருநெடுஞ்ஞாண்டகத்திலேயொருபாட்டிற்கு இனி
தாதப்பொருளுணாக்கக் கேட்டருளி திருவாங்கப்பெருமானையார் முன்
பொ ராசார்யரிடத்திலும் இப்படி பொருள்கேழ்க்கப்பெற்றதில்லை; இப்
பொழுது பட்டரிடத்திலே இது கேட்கப்பெற்றேமென்றருளிச்செய்து
பட்டரிடத்திலே ஆசாயப்பரிபத்திபண்ணியருளினார். பின்பொருநாள்
பட்டருடனே அனேகவிதவான்கள் வந்துதர்த்திக்க, பட்டரும் அவர்களை
யெல்லாரையும் துயித்தருளினார். பின்னையும்வர்கள் பட்டருடைய ஸர்வ
க்ஞாதையப் பரிகைப்பண்ணவேணுமென்று நினைத்து ஒருகுடத்திலே
யொருபாம்பை யடக்கிக்கட்டி இக்குடத்திலேயிருக்கிற வஸ்துவென்
னென்றுகேட்டார்கள். பட்டரும் இதுகேட்பெருமானுடைய திருமெண்
ருடையிருக்கிறதென்ன, அவர்களுக்கிரித்து குடத்துக்கடடை விட்டவாள்
லிலே பாம்புபுறப்பட்டது இதகுடையோவென்றகேட்டார்கள். பட்ட
ரும், சென்றும் குடையாமென்றழல்வாரருளிச்செய்கையாலே குடையன்
றேவென்ன, அவர்களும் பட்டர் ஸர்வக்ஞரென்று ஆச்சர்யப்பட்டவர்
பொனார்கள்.

பட்டர் சப்தாதிவிஷயங்களிலே அத்தயந்தம் விரிந்தரா யிருக்கிறபடி
கண்டு இதை நன்றாகத் தெறிவிக்கைக்காகச் சிலர் பட்ட ரமுதுசெய்கிற
போது செய்யமுதென்று வேப்பெண்ணையைப் பரிமாற, பட்டரும் ஒரு
லிகாரமின்றிக்கே முகமலர்க்கியோடே அமுதுசெய்தருள், எல்லாரும்
அதுகண்டு இவர் ஜிதேந்திரியரென்று ஆச்சர்யப்பட்டார்கள்.

பின்பு பட்டர் ஸ்ரீ பாதத்துமுதலிகளுடன் பெருங்கூட்டமாக வெழுந்
தருளி யிருந்து தர்சனம் கிர்வஹிக்கிறபோது ஒரு தீர்த்தவாணி ப்ராம்மணன்
வந்து பட்டரை ஸேவித்து இவர் வேதாந்தப் பொருளுரைக்கிற சாதுர்
யத்தையும், கோஷ்டியில் வைப்பவத்தையும் கண்டு, பட்டரே ? மேல்நாட்
டில் வேதாந்தியென்றொரு பெரிய வித்வானிருக்கிறான். அவனுடைய
வித்யையுங் கோஷ்டியும்போலே யுமக்குமிருந்ததென்ன; பட்டரும் அது
கேட்டு அப்படியுமொரு வித்வானுண்டோவென்ன உண்டென்றுகொல்லி,
அந்த ப்ராம்மணன் மேல்நாட்டிற்குப்போய் “வேதாந்திகளே ? உம்
முடைய வித்யைக்கும் கோஷ்டிக்கு மீடாயிருப்பா ரொருவர் ஸ்ரீரங்கத்
திலே பட்டரென்றிருக்கிறாரென்ன, வேதாந்திகளும் பட்டர் நமக்கீடோ
வென்ன, அவரும் பட்டர் உம்மினும் எடுப்பாயிருப்பாரென்ன, வேதாந்தி
களும் பட்டருக்கு எந்த சாஸ்த்ரம்வருமென்ன, ப்ராம்மணனும் சப்ததர்க்
கம்முதலான ஸகல சாஸ்த்ரங்களும் வருமென்ன, வேதாந்திகளுங் கேட்டு
இந்த உலகத்தில் நமக்கொருவருமெதிரில்லையென்று ஆறுசாஸ்த்ரங்களுக்கு

மாறாஸகமிட்டு, அதின்மேலே உன்னதமாக விரும்ப்தோம்; பட்டர்நம்மிலும் அதிகமென்று ப்ராம்மணன் சொன்னென்று அன்றுதுடங்கி வேதாந்தி திகெகிட்டிருந்தான். பின்பந்த ப்ராம்மணன் கோயிலுக்குவந்து பட்டர் ஸ்நிதியிலே நின்று பட்டரே! உம்முடைய வைபவங்களையெல்லாம் வேதாந்திகளுக்குச் சொன்னெனென்று சொன்னான். பட்டரும் ப்ராம் மணனைக் குறித்து அதற்கு வேதாந்திகள் என்சொன்னென்று கேழ்க்க, வேதாந்திகள் பட்டருக்கு வந்த சாஸ்தரம் வருமென்று கேட்டான்; பட்டருக்கு சப்ததர்க்க முதலான ஸகலசாஸ்தரங்களும்வருமென்று சொன்னெனென்று ப்ராம்மணன் சொல்ல, பட்டரும், ப்ராம்மண! நீ குறையச் சொன்னாய்; பட்டருக்குத் திருநெடுந்தாண்டகம் வருமென்று வேதாந்தி களுக்குச் சொல்லாதிருந்தா யென்று சொல்லிப்போகவிட, ப்ராம்மண னும்போய் வேதாந்திகளுடனே இச்செய்தியைச்சொன்னான். வேதாந்தி சளுந் திருநெடுந்தாண்டகமென்கிற சொல்லுக்கே பொருள்தெற்கிறதில்லை; அவரெப்படிப்பட்டவரோ வென்று ஆச்சர்யப்பட்டுக்கொண்டிருந்தான்.

பின்பு பட்டரும், உடையவர் கியமித்தபடி வேதாந்திகளைத் திருத்த வேணுமென்று நினைத்தருளி பெரியபெருமானேசேவித்துத் தம் நினைவை விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமானுந் திருவுள்ளமுகந்து கடுகப்போய் வேதாந் திடைத் திருத்திக்கொண்டு வாருமென்று அருளிச்செய்து தமக்கு பட்டர் குமாரராகையாலே எல்லாருக்கு மிவர் ராஜகுமாரரென்று தோற்றும்படி யாக ஆபாண வஸ்தராதிகளையும் ந்ருத்த (ந்ருத்) கீதவாத்யங்களையும் தம் முடைய ஸகல பரிகரங்களையும் கூட்டி விடைகொடுத்தருளிநார், பட்டரும்புறப்பட்டு திருக்காவேரிக்கரையிலே கிறுப்பத்தூரண்டையிலே கின்ற போது அவ்வூரி லெழுந்தருளியிருக்கிற அனந்தாழ்வான் இதுகேட்டுப் புறப்பட்டுத் திருக்காவேரிக் கரையிலே பட்டரைக் கண்டு ஸேவித்து, ஐயோ! சுருகுமாரரான நீர் கூட்டிலும் மலையிலும் இத்தனைதூர மெழுந்தருளலாமோவென்ன, பட்டரும் அனந்தாழ்வான் திருவடிகளிலே விழுந்து ஸேவித்து எம்பெருமானார் கியமித்தருளிநபடியே நம்பெருமா ளும் விடைஸாதித்து வேதாந்தியைத் திருத்திவைப்பதாக அடியேனை யனுப்பி யருளிணுரென்று விண்ணப்பஞ்செய்தார்.

அனந்தாழ்வானும் மிகவுமுகந்து எங்கள் குடிக்கரசே! வாருமென்று பட்டரையெடுத்த அணைத்தக்கொண்டார். ஆகையாலே பட்டருக்கு எங் கள் குடிக்கரசென்று திருநாமமுண்டாயிற்று. பின்பு அனந்தாழ்வான் பட்டருடனே கூடப்புறப்பட்டு பட்டரை யதுகரிக்கு எழுந்தருளவித்துக் கொண்டுபோய் திருக்கல்பாணியிலே நித்யங்களைச்செய்தருள, அங்கிருக் கிற வைம்பத்திருவர் முதலான வெல்லாரும் ஸ்ரீசடகோப மெழுந்தருளப் பண்ணிவித்துக்கொண்டு எதிர்கொள்ள, பட்டரும் ஸேவித்துக் கோயிலுக் குள் ளெழுந்தருளி உடையவரை ஸேவித்து ஆழ்வார்களையும் ஸேவித்து,

செல்வப்பிள்ளையையும் ஸேவித்துப் பின்புள்ளேசென்று திருநாரணனை ஸேவித்து ஸகலவரிசைகளையும் பெற்று, அவரனுமதி கொண்டனந்தாழ்வா னுடனே புறப்பட்டு வேதாந்தி யிருக்கிறவருக்கருகேவந்தவாதே ஆழ்வான் குமாரர் பட்டர்வந்தார், அணியரங்கன் குமாரர் பட்டர்வந்தார், வேதாந்தா சார்யர் பட்டர்வந்தார், வேதியர்கள் தனித்தலைவன் வந்தார், பராசரபட் டர்வந்தார், பரவாதி மதஹஸ்தி பஞ்சானனன் வந்தார், என்று பலவிருது களு மூதிக்கொண்டு பெரியவாரவாரத்துடனே எழுந்தருளிக்கொண்டிரா னின்றார்.

அப்போ திரண்டு ப்ராம்மணரெந்ரேவந்து பட்டரைப்பார்த்து, பட்டரே? நீர் அனேகசம்பரமத்துடனே எங்கே எழுந்தருளுகிறீரென்ன, பட்டரும் நாம் ஸ்ரீரங்கபட்டர், வேதாந்திகளுடனே தர்க்கிக்கப்போகிறோ மென்ன, அந்த ப்ராம்மணர் சொன்னது:—நீரிப்படி ஸம்பரமத்துடனே எழுந்தருளினால் வேதாந்திகளை யுமக்குக்காணப்போகாது; அவர் திருஹத் திற்குள்ளே யிருந்துவிடுவர்; அவருடைய சிஷ்யரும் ப்ரசிஷ்யரும் தலை வாசலிலே யிருந்து நாலாறுமாஸம் தர்க்கித்து வந்தவர்களையுள்ளேபோக வொட்டார்களைன்று சொல்ல, பட்டரும், அந்த ப்ராம்மணரைப்பார் த்து ஆகில் நாம் வேதாந்திகளைக் காணுமுபாயமென்னென்ன, அதற்கு ப்ராம்மணர் சொன்னது:—வேதாந்திகள் அபாரமாக ஸத்ரபோஜும் பண்ணிவைப்பர், அந்த ஸத்திரத்திலே புசிக்கும் ப்ராம்மணர்களோடே கலசி, அந்த ப்ராம்மணவேஷத்தையும் தரித்துக்கொண்டு உள்ளேசென் றால் வேதாந்திகள் அங்கே புசிக்கிறவர்களைப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பர். அங்கே வேதாந்திகளைக் காணலாமென்று சொன்னார்கள், பட்டரும் அதைக்கேட்டு இவர்கள் சொன்னது காரியமாயிருந்ததென்று திருவுன் னம்பற்றி தம்முடைய பரிகரத்தையெல்லாம் ஊருக்கு தூடே நிறுத்தி திரு வாரணங்களையுங் களைந்துவைத்து (அரணியின்கொத்தை யிடுக்கிக்கொ ண்டு)காவிலேஷ்டியுந்தரித்து ஒருகமண்டலுவையுந் தூக்கிக்கொண்டு அந் தாழ்வானுந் தாமுமாய் உள்ளேபுரூர, வேதாந்திகளும் ப்ராம்மணர்புசிக் கையைப் பார்த்துக்கொண்டு ஒருமண்டபத்திலே ஆளுஸனமிட்டம் அதின் மேலேயிருக்க, ப்ராம்மணரெல்லாரும் ஸத்ரசாலையிலேபுரூர, பட்டர் அங்கே போகாமல் வேதாந்திகளைநோக்கி யெழுந்தருள, வேதாந்திகளும் பிள்ளே இங்கென் வருகிறீரென்ன? பட்டரும் பிணைக்கு வருகிறேனென்ன, வே தாந்தியும்வல்லாருமுண்கிறவிடத்தே பிணைக்குப் போகிறேன்ன, எனக்கு அன்னபிணையன்றென்ன, வேதாந்திகளும் இவர்ஸத்திரபோஜியானாலும் சிறிது வித்வானாக்க கூடுமென்று நினைத்து “காபிகூதா” (‘‘சூது’’) வென்ன பட்டரும் தர்க்கபிகூதாவென்ன, வேதாந்திகளும் இதைக் கேட்டு திகக் கிட்டு முன்பு தீர்த்தவாஸி ப்ராம்மணன் சொல்லியிருந்த பட்டரல்லது நம்முள்ளே யொருவரு மிப்படிதர்க்கபிணை கேழ்க்கமாட்டார்கள், ஆகையால் இந்த வேஷம் கார்ப்பண்யமாக யிருந்ததேயாகிலும் இவர்

பட்டராகவேனுமென்று நிச்சயித்து நீர்பட்டரோவென்று கேழ்க்க, இவரும் ஆமென்று அந்தவேஷத்தனைக் குலைத்துக்கொண்டு மஹாவேகத்திலே உபந்யஸித்தருள், வேதாந்திகளும் பட்டர் வைபவங் கேட்டிருந்தும் இவர் வித்யாமஹாத்மயங் காணவேனுமென்று இவருடனேதர்க்கிக்க, இப்படியொருவர்க்கொருவர் மதயானைகள் போர்செய்யுமாப்போலே தர்க்கிக்க, இப்படி ஒன்பதுநாள்சென்றபின்பு பத்தாவதுநாள் பட்டா மாயாவாதஸித்தாந்தத்தைப் பலமுதமாகக் கண்டித்து விசிஷ்டாத்வைத ஸித்தாந்தத்தை ஸ்தாபிக்க, இதைக்கண்டு வேதாந்திக ளெழுந்திருந்துகின்று நடுங்கி வேறொன்றுஞ் சொல்லாதே “மனுஷ்யமாத்ரமோ வென்றிருந்தேன் நம் பெருமானே நீர்” என்றுசொல்லி பட்டர் திருவடிகளிலே அடவுகெட விழுந்து ஸேவித்து அடியேனை யிரங்கியருள வேனுமென்று மிகவும் வேண்டிக்கொண்டான். பட்டரும் தாமெண்ணினகாரியம் கடுகபலிக்கையாலே மிகவுமுகந்து வேதாந்திகளுக்குத் தப்தாதி பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களைப் பண்ணி பாகவதோத்தமராக்கி வேதாந்திகளைப்பார்த் தருளிச்செய்தது:— வேதாந்திகளே ? நீர் ஸர்வக்ஞராயிருந்தீர் ; நாமுமக்கு விஸ்தரித்துச் சொல்லவேண்டியதில்லை; விசிஷ்டாத்வைதமேபொருள், நீர் மாயாவாத வாஸ்தவையவிட்டு திருமால் திருவடிகளைப்பற்றி ஸ்ரீராமாநுஜ ஸித்தாந்தத்தையே நிர்வஹித்துக்கொண்டிருமென் தருளிச்செய்து ஆழ்வார்கள் திய்ய ப்ரபந்தங்கள் நாலாயிரமும் ஒதும்படி நியமித்தருளிப் புறப்படுகிறபோது பட்டருடைய பரிகரமெல்லாம்வந்து பட்டரைச்சூழ்ந்துக்கொண்டு ஸர்வா பரணங்களாலும் பூஷித்து உபயசாமரம் முதலானது பணிமாறி ஸகலவாத யங்களும் முழங்கி திருச்சின்னம் பணிமாறப் புறப்படக்கண்டு வேதாந்திகள் பட்டர் திருவடிகளிலே விழுந்து ஸ்ரீமானான தேவரீர் எனக்காக கார்ப்பண்ய வேஷத்தைக்கொண்ட விர்தக்லேசம் அடியேனுக்குப்பொறுக்கப்போகிறதில்லை யென்று சொல்லி வாபவிட்டழுதுகொண்டு கிடக்க, பட்டரும் வேதாந்திகளை முடிபிடித்தெடுத்திறுத்தித் தேற்றி நீரிங்கே ததியரை ஆராதித்துக்கொண்டிருமென்றருளிச்செய்து கோயிலுக்கெழுந்தருளி பெரியபெருமானே ஸேவிக்க, பெரியபெருமானும் பட்டருக்கு ஸகல வரிசைகளையும் தீர்த்தமும் சடகோபனும் ப்ரஸாதித்து திருமாளிகையிலே போகவிட்டருளினார்.

பின்பு பட்டரும் திருமாளிகையிலே யெழுந்தருளியிருந்து தர்சன நீர் வாஹஞ் செய்துக்கொண்டு ஸுகமாக வெழுந்தருளியிருந்தார். இப்படியொருவாதிடையிருக்கிற அந்நிய ஸித்தாந்தாதிபதிகளை வாதத்திலேஜயித்து திருத்தி தர்சனப்ரவர்த்தகரம்படி பண்ணுகிற மாஹாத்மயம் பாஷ்யகாரருக்கும் பட்டருக்குமே யுண்டு ; மற்றொருவருக்குமில்லை.

பின்பு மேல்நாட்டிலே வேதாந்திகள் தென்கரை யென்கிறவழிலே ததியாராதனம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறநாளிலே இரண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் திருமாளிகைக் கெழுந்தருளி பசுரலியா நிற்றிறதென்றுகேழ்க்க,

வேதாந்திகளுடைய தேவிகளிருவரும் உங்கள் வேதாந்திகள் தீர்த்தமாடப் போனார் ; இங்கேயொன்றுமில்லை, நீங்கள்வங்கே போங்கோ என்று சொல்லி யனாதாரணபண்ணினார்கள். அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் வேதாந்திக ளைண்டையிலேவந்து இத்தை யத்யததார்தர்கள். வேதாந்திகளு மது கேட்டு வெறுத்துக்கொண்டு திருமானிகைக் கெழுந்தருளி தேவிகளிருவரை யுங் கோபித்துக்கொண்டு அப்போதே கோயிலுகளுப் புறப்பட நீனைத்தார். அங்குள்ளவர்கள் வேதாந்திகளைப்போகவொண்ணாதென்று தவகந்தார்கள் வேதாந்திகளும் தமக்குண்டான வளவற்றதனகளை மூன்றுகூறிட்டு இர ண்டுகூறு இரண்டு தேவிகளுக்குக் கொடுத்த மற்றொரு கூறைத் தம் முடைய வாசார்யருக்காக வெடுப்பித்துக்கொண்டு தம்முடைய தேசத்தை விட்டு வந்து உத்தமாசர்மத்தைப்பெற்று திருக்காவேரிக்கரையிலே சிறுப் பத்தூரிலேவந்து அந்தாழ்வானை ஸேவித்து அவரருளிசெய்த ஹிசத்தை யதுஸந்தித்துக்கொண்டுகோயிலுக்கெழுந்தருளிபட்டர்திருவடிசுனைஸேவித தார், பட்டரும் மிகவுமுகந்தருளி நம்முடைய ஜீயர் வந்தாரென்று வாரி யெடுத்திணைத்துக் கொள்ளுகையாலே வேதாந்திகளுக்குக் கன்றுமுதல் நஞ் சீயரென்று திருநாம முண்டாய்ற்று. முன்பு மாதவாசார்யரென்று நாய தேயம். பின்பு வேதாந்திகளென்று ஸாமதேயம். இப்போது நஞ்சீய ரென்று திருநாமம். நஞ்சீயரும் பட்டரைஸேவித்துக் கொண்டுவந்ததகங் களைத் திருவடிகளிலே ஸமர்ப்பித்து பட்டரைப்பிரியாமல் அடிமைசெப் துக்கொண்டு பட்டரருளிச்செய்த தர்சனார்த்தங்களைக் கேட்டுக்கொண் டெழுந்தருளி யிருந்தார். பின்பு சிலநாளிலே பட்டர் நஞ்சீயர் முதலான முதலிகளுடனே கூடப்புறப்பட்டருளி திருவணையாடித்திரும்பி யெழுந் தருளுகிறபோது சாயங்காலமானவாறே பாதரி யென்கிறவூரிலே ஒரு வேடனவீட்டிலே இராத்திரி தங்கியிருக்கிறபோது பட்டர் அந்தவேடனை இங்கு விசேஷமென்னென்று கேட்டருள், அதற்கு வேடன் விண்ணப் பம்;—நாயனேன் காட்டிலே வேட்டைக்குப்போனேன் ; அங்கேயொரு முசற்குட்டியைக் கண்டுபிடித்தேன் ; அதில் தாயானது என் முன்னே வந்து வழியிலே எதிரே கும்பிட்டுக்கொண்டு கிடந்தது. அதைக்கண் டெனக் கிறக்கம்பிறித்த அதின் குட்டியை விட்டுவந்தேன் என்றுசொன் னான். அதை பட்டர்கேட்டருளி இந்தவேடனுக்கிப்படி சரணுகதியிலே யிரக்கம்பிறந்தபடி கண்டபடியால் எம்பெருமானுக்குச் சரணுகதனிடத்தி லே இரக்கம் பிறக்கைக்கொரு சாஸ்தரம் தேடவேண்டுவதில்லை யென் றருளிச்செய்து பொழுதுவிடிந்து புறப்பட்டு கோயிலுக் கெழுந்தருளிஞர்.

பின்பொருநாள் பட்டர் நஞ்சீயரை யழைத்துத் திருவாய்மொழியி லொருபாட்டிற்கு இயல் சொல்லச்சொல்ல, நஞ்சீயருந் தாம் தரவிடராய் த்ரவிடபாஷையிலே நியுணரா யிருக்கையாலே இனிதாக வியல்சொல்ல, பட்டர் அதைக்கேட்டருளி மூர்ச்சித்தார். நஞ்சீயரும்பயப்பட்டு இயலை நிறுத்தி பட்டருக்கு மூர்ச்சைதெளிந்தவாறே இப்படி கோமளமான திரு

வுள்ளத்திற்கு இயல்சேழ்க்கக்கூடுமோவென்று விண்ணப்பஞ் செய்தார். அக்காலத்திலே ஆழ்வான் சிஷ்யனுன வீரசுந்திர ப்ரம்மராயன் பெருமா னுக்குத் திருமதிள கட்டிவைக்கிற நேர்லே ஆழ்வானுடைய சிஷ்யரான பிள்ளையாழ்வானுடைய திருமாளிகை அகப்பட, அத்தையிடித்து மதிள் கட்டவேணுமென்று வீரசுந்திரன் சொல்ல, பட்டரும் வீரசுந்திரனுக்குச் சொன்னது:—உன் திருமதினோபெருமாளுக்கு ரக்ஷகம்? பிள்ளைப்பிள்ளை யாழ்வான் மாஹாநுபாவ னுக்கடாலே அவர் மங்களாசாஸநமே ரக்ஷகம்; ஆகையா லவா திருமாளிகை தப்ப ஒதுங்கவிட்டி மதிள் கட்டிவைக்கவே னும். முன்பு திருமங்கையாழ்வார் மதிள்கட்டிவைக்கும்போது தொண்ட ரடிப்பொடியாழ்வார் திருமலைக்கட்டிவைக்கிற விடத்தைத்தப்ப ஒதுங்க விட்டித் திருமதிள்கட்டினாரே, கீயுமப்படியே செய்யவேணுமென் தருளிச் செய்தார். வீரசுந்திரனும் பாசுவதவிரோதமென்றுபாராதே ஆசாயபுத்ர ரென்றுமஞ்சாதே அவர்வார்த்தையை அதிக்ரமித்துப்பிள்ளைப்பிள்ளையாழ் வான் திருமாளிகையை யிடித்துத் திருமதிள்கட்டிவைத்து அதுமூலமாக பட்டரையுங் கோயிலிலே யிருக்கவொட்டாதபடி நலிய, பட்டர்கோயில் கின்றுப்புறப்பட்டு திருக்கோட்டியூருக் கெழுந்தருளுகிறபோது நஞ்சியருந் துடர்ந்து தேடிக்கொண்டுபோய் பட்டரைக்கண்டு அடிமைசெய்ய, நஞ் சியருடனேகூடத் திருக்கோட்டியூருக் கெழுந்தருளி யிருக்கிறபோது ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் பட்டரை சேவித்து அடியேனுக்குத் திருவிருத்தமென்கிற திவ்ய ப்ரபந்தத்திற்கு அர்த்தமருளிச்செய்ய வேணுமென்று மிகவுமவேண் டிக்கொண்டார். பட்டரும் நஞ்சியரைப்பார்த்து ஜீயரே? எனக்குக்கோயி லையும் பெருமானையும் விட்டுப்பிரிந்த சலேசாதிசயத்தாலே செவிகள் சீபா யானின்றது; ஆகையாலே எனக்கு வாய்திறந்து ஒருவார்த்தை சொல் லப்போகிறதில்லை, கீரிவருக்குத் திருவிருத்தத்திற்கோருரு அர்த்தஞ் சொல்லுமென்று நியமிக்க, ஜீயரும் அப்படி நடத்திக்கொண்டு வருகிற வளவிலே பட்டர் திருவுள்ளத்தைக் கலக்கின வீரசுந்திரன் மறித்தானெ ன்று பிள்ளைப்பிள்ளையாழ்வான் திருக்கோட்டியூருக்குவந் தருளிச்செய்ய, பட்டருங்கேட்டு ஸந்துஷ்டராய் பிள்ளைப்பிள்ளையாழ்வான் திருவடிகளை அடிக்கடிக்குவணங்கி, அவருடனேகூட திருக்கோட்டியூரில்கின்றும் புறப் பட்டருளி கோயிலுக்கெழுந்தருளி, பெருமானையும்ஸேவித்து தர்சனத்தை யம் கிர்வஹித்துக்கொண்டெ முந்தருளியிருந்தார். பின்பொருநாள் பட்டர் பெரியபெருமானே ஸேவித்துகிற்ச, பெரியபெருமாள் பட்டருக்கருளப்பா டிட்டு, உடையவர் ஸ்ரீபாஷ்யமும் தோபாஷ்யமுஞ் செய்தருளினார். கீர் நம்முடைய ஸஹஸ்ரநாமத்திற்கு பாஷ்யஞ்செய்யுமென்று நியமித்தருள பட்டரும் பெரியபெருமாள் நியமித்தபடியை அகப்பிலே தோற்றுவித்து மிசவுஞ் சதிருடனே ஸஹஸ்ரநாமபாஷ்யத்தைச் செய்தருளினார்.

பின்பொருநாள் பட்டர் உடையவருக்குப் பின்புள்ளராய் விஷிஷ்டாத் வைத ஸித்தாந்தத்திற்கு ப்ரவர்த்தகரான நிலை பூர்வாசார்யர்களுக்கும்

பழநடை விளக்கம்

1292/2
பி. சி. சி.

தாம் ஆசார்யராகையாலே அஷ்டச்லோகியென்று முதலிலே மந்தரவ்யாக்யானத்தை யருளிச்செய்தார். இந்தவ்யாக்யானமே யெல்லாருஞ் செய்த மந்தரவ்யாக்யானங்களுக்கு மந்தாலாயிருக்கும். முன்பு உடையவரிவருக்குச்சாத்தியிருந்த வேதாந்தாசார்யபொன்கிற திருநாமத்தை யவருடைய சாயையைச் சிறிதுபெற்றிருக்கிற தூப்பில்பிள்ளைக்குப் பெருமாள் ஸாதிக்கையாலே அவர்க்கு வேதாந்தாசார்யபொன்கிற திருநாமமுண்டாகப் போகிறது.

தூப்பில்பிள்ளை பட்டருடைய சாயையைச் சிறிது அனுஸரித்திருக்குமென்கிறத்தில் ப்ரமாணம்:—தூப்பில்பிள்ளைவிஷயமான எழுபது ச்லோகத்திலேயிருக்கிற “*सैतन्मन्त्रोऽयं सुप्रसूतसुप्रसूतः*” என்கிற ச்லோகம். இதற்குப்பொருள்:—தூப்பில்பிள்ளையான வேதாந்தாசார்யரானவர் நல்லகவிகள் சொல்லுமிடத்தில் கூறத்தாழ்வான்மகனான பட்டரைச் சிறிதனுஸரித்திருக்கிறோன்று. ஆகவீப்படி ஸகலபூர்வாசார்யர்களைக்காட்டிலும் மிகவும் மாஹாத்மயத்தையுடைய பட்டருளிச்செய்த ப்ரபந்தங்கள்:—ஸஹஸ்ரகாமபாஷ்யம், அஷ்டச்லோகியென்கிற மந்தரவ்யாக்யானம், தத்வரத்நாகரம், ப்ரணவவிவரணம், ஸ்ரீகுணரத்நகோசம், ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம், க்ரியாக்ரீபம், தத்வத்ரயச்லோகம் இய்யாதி. பட்டருடையவைவவம் ரகுநாதசரிதம்போலே மிகவும் பரந்திருக்கும். ஆகிலும் சிறிதெழுதிற்று.

பட்டர், நஞ்சீயருக்குப் பிள்ளானாயிரமும் நன்றாகப் பாராதித்தருளினார். நஞ்சீயருமத்தை நன்றாகவதிகரித்தபட்டரனுமதிகொண்டு ஆறுயிரப் படிக்கு விவரணரூபமாய் ஒன்பதினாயிரப்படியாசத் திருவாய்மொழிக் கொரு வ்யாக்யானஞ் செய்தருளினார். பின்பொருநாள் பட்டருக்கு இருபத் தெட்டாவது திருநகைத்ரத்திலே கார்த்திகைமாசத்திலே சுக்லபக்ஷத்தில் த்வாதசியி னன்று வராஹபுராணத்திலே கைசிகமாஹாத்மயமென்கிற வத்யாயத்தை பட்டர் வாசித்தருளாநிற்கச் செய்தே என்றையும்போலன்றியே ஒருபதத்திலே நின்று பலமுகமாக தாத்பாயங்களை யருளிச்செய்கிற படிகளைக்கண்டு பெரியபெருமாள் மிகவுமுகந்துதாம்சுற்றியிருந்ததிருமாலே திருப்பரியட்டம், திருவாபரணம் முதலானதையும், தாமெழுந்தருளியிருக்கும் திவ்யஸிம்மாஸனத்தையும் பட்டருக்கு ஸம்மானமாகக் கொடுத்தருளி, பின்னையும் ஸத்தோஷாத்சயத்தாலே கொடுப்பது தெறியாமை பட்டு, பட்டரே? உமக்கு மேலவீதித்தோமென்று அருளிச்செய்ய, பட்டரும் மஹா ப்ரஸாதமென் றங்கீகரித்தருளினார். அப்போதிருந்த பெருங்கூட்டத்திருவோலக்கமானதுகடல்முழம்பினுப்போலேகுழம்பித்திடுக்கிட்டு நின்றது. பட்டரும் ஆனந்தத்துடனே டெருமாளை ஸேவித்துப் புறப்பட பெருமாள் தம்வரிசைகளெல்லாவற்றுடன் ப்ரம்மரதம் பண்ணிவைத்து கோயிலனைத்துக் கொத்தும் அகில ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களும் எல்லாவாசாரி

யர்களும் மற்றுமுள்ள விப்ரவர்க்கமும் திரண்டு சூழ்ந்து ஸேவித்துக்கொண்டுவர, திருமாளிகையிலேயெழுந்தருளி தாயாரானவாண்டானேஸேவிக்க, ஆண்டாளும் “நலமந்தமில்லதோர் நாடுபுகுவீரென்று” ஆசீர்வதித்தாள். அதாவது:—எல்லையில்லாத ஆனந்தத்தையுடைய பரமபதமாகிற நாட்டிலே புகப்பெறுவீரென்றபடி, பட்டரும் அதற்கு “அம்மா வடியேன்வேண்டுவதீதே” என்று உகந்தருளி திருப்பதிகளுள்ளவர்களெல்லாரும் திருமாளிகையிலே அமுதுசெய்தருளின பின்பு பெருங்கூட்டமாக வெழுந்தருளியிருந்து என்றையும்போலே திருநெடுந்தாண்டகத்திற்கு அர்த்தமருளிச்செய்யாநிற்கச்செய்தே ஸ்ரீ வைகுண்டநாதன் பெரியதிருவடிமேலே எழுந்தருளக்கண்டு அத்தைத் திருப்பவளத்தாலே அருளிச்செய்து திருக்கணகனைமலரவழித்து திருமேனிபுளகிதமாய் முருவல்செய்து திருமுடியிலே அஞ்சலிசெய்துக்கொண்டு சிர: கபாலம் வெடித்து திருநாட்டிற் கெழுந்தருளினார். முதலிகளும் பட்டர் இளைத்தெழுந்தருளி யிருக்கிறொன்று உள்ளே சென்று ஆண்டாளுக்கறிவிக்க, ஆண்டாளும் கடுகவந்து பட்டரைவாரியெடுத்தி மார்பிலே யணைத்துக்கொண்டு திருவுள்ளங்கலங்காமல்திருமுகங்கன்றாமல் கண்ணீர்புறப்படாமலிருந்து உடையவர் உடைமையைக் கைக்கொண்டால் நாமவெறுக்கக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தாள். அப்போது கோயிலுள்ளாரெல்லாரும் கடல்கலங்கொப்போலே கிடந்து துடித்தார்கள். வேதாந்திகளும் வேரற்றமாரம்போலே விழுந்து கோஷித்துக்கொண்டு பலபலவாகப் புலம்பியழுதார். பெருமாளும் நாச்சிமாரும் திருமுகத்தின்பணி, காளாஞ்சி, திருவெண்சாமரம், திருவாலவட்டம், திருவெண்குடை, திருவெண்முத்தின்கலசம், திருமேற்கட்டி, முத்துத்தாமர் துடக்கமான தம்முடையஸர்வபரிகரங்களையுங்கொடுத்துவிட்டருளி, நம்முடைய அவப்ருதோதஸவன் கொண்டாடுமாப்போலே பட்டருக்கு அவப்ருதங்கொண்டாடுங்கோளென்றருளிச்செய்து திருமுகங்கன்றி திருக்கண்ணீரு முதிர்த்தார்கள். பின்பு பெருமாளும் நாச்சிமாரும் திருவுள்ளம் கொந்துசுருளமுதும் அமுதுசெய்யாதே நாம்புத்ரனையிழந்தோமே!யென்று மிகவுங் க்லேசித்தார்கள். பின்பு வேதாந்திகள்முதலான முதலிகளும் சீராமப்பிள்ளையைக்கொண்டு பட்டருக்கு சரமகைக்கரியத்தை நடத்தினார்கள்.

பின்பு சீராமப்பிள்ளை பெருமானேஸேவித்துநிற்கப், பெருமாளுக்கு சீராமப்பிள்ளையை யருளப்பாடிட்டு பட்டரையிழந்தோம்நாம், உமக்குநாமிருக்கிறோம், நீர் க்லேசிக்கவேண்டாவென்றருளிச்செய்து பட்டருடைய வரிசைகளெல்லாம் கொடுத்தருளி பரம்மாதம்பண்ணிவித்து சீராமப்பிள்ளையைத் திருமாளிகைக்குப் போகவிட்டார். பின்பு சீராமப்பிள்ளையுங் க்லேசந்தீர்ந்து தர்சனம் கிர்வஹித்துக்கொண்டெழுந்தருளியிருந்தார்.

பின்பு நஞ்சியரும் பட்டர் அனுமதிக்காண்டு ஸ்ரீபாஷ்யக்கணக்கிலே செய்த ஒன்பதினாயிரப்படியை முட்டப்பட்டோலெகொண்டு தாம் த்ரவிடரு

மாய் த்ரவிடபாஷாசிபுணருமாயிருந்தாலும் நன்றாகவெழுதுவாராச் சொ
ண்டி எழுதிவிக்கவேண்டுமென்று நினைத்தருளி ஸ்ரீபாதத்துமுதலிகளையெழு
த்து நன்றாகவெழுதுவாருண்டோவென்று கேழ்க்க, அவர்களுந்திருக்கா
விரித் தெறகுக்கறையினின்றும் நம்பூர் வரதராஜரென்பாரொருவர் பல
காலும் இங்கேவருவர், அவர் நன்றாகவெழுதுவாடென்று விண்ணப்பஞ்
செய்ய, ஜீயரும் வரதராஜரையழைத்து சிறிதெழுதிக்காட்டிமொன்ன, வரத
ராஜரு மப்படியேயெழுதிக்காட்ட, "எழுத்தி முத்தப்போலே யிருந்தது,
ஆகிலும் திருவாய்மொழிவ்யாசயாநமாகையாலே திருவிலச்சினை திருநாம
மாத்ரமுண்டான வ்வர் எழுதவொண்ணாது, விசேஷஜ்ஞராகக்கொண்
டெழுதி வைக்கவேணு, மென்று நினைக்க, வரதராஜரும் ஜீயர்கருத்தறித்து
அடியேனையுந் திருத்திப்பணிகொள்ளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்
தார், ஜீயருமுகந்து அப்போதே அவர்க்குப் பஞ்சஸம்ஸ்காரஞ் செய்கருளி
விசேஷஜ்ஞராக்கி ஆரூயிரமும் ஒன்பதினூயிரமும் அவருக்கருளிச்செய்து
ஒன்பதினூயிரத்தை யெழுதச்சொல்லி நியமித்தார். தேவராஜரும் அத்நைத
வாங்கிக்கொண்டு நஞ்சீயர் அனுமதிபெற்று அடியேன் ஊரிலே யெழுது
கிறேனென்று ஊருக்குப்புறப்பட்டித் திருக்காவிரிக்குள்ளேயெழுந்தருளச்
செய்தே சற்றிடம் நீஞ்சவேண்டுகையாலே பட்டோலையைத் திருமுடி
யிலே கட்டிக்கொண்டு நீஞ்சுமளவில் அலையடித்து பட்டோலை ஆற்றுக்
குள்ளே விழுந்துப்போய்த்தது. தேவராஜருமக்களையேறி வ்யாகுலப்பட்
டுத்தேறி ஒரு அகத்தை யுண்டாக்கிக்கொண்டு பட்டோலையிலிருந்த
தொன்றுதப்பாமல் ஒன்பதினூயிரமும் எழுதித் தாமும் தமிழிலே கிபுண
ராகையாலே சிலபாட்டுகளிலே வேண்டியவிடத்திறகு ஸ்வரணமெழுதித்
கொண்டு ஜீயர் திருக்கையிலேசொடுக்க, ஜீயரும் பார்த்தருளுயிடத்தில்
தாம் அருளிச்செய்தபடியா யிருக்கச்செய்தேயும் சொற்களுக்கு மிகவுந்
தருந்த பலபொருள்கள் பலவிடங்களிலெழுதியிருக்கையாலே மிகவுந் திரு
வுள்ளமுகந்து இதுவும் மிகவும் நன்றாகயிருந்தது; இது ஏதென்று தேவ
ராஜனாக்கேட்க, அவரும் பயப்பட்டுவிண்ணப்பஞ்செய்யாதிருக்க, ஜீயரும்
பயப்படவேண்டாம், உண்மைசொல்லுமென்ன, வரதராஜரும் நடந்த
செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஜீயருங் கேட்டருளி வரதராஜருடைய
சக்தி விசேஷத்திற்கு மிகவுமுகந்து அழந்தக்கட்டிக்கொண்டு இவர் நம்
முடையபிள்ளைத் திருக்கலிகன்றிதாஸர் என்று அருளிச்செய்கையாலே
அன்றுமுதல் வரதராஜருக்கு நம்பிள்ளையென்று திருநாமமுண்டாய்த்து.

நம்பிள்ளையு மன்றுமுதல் ஜீயர் ஸங்கீதியிலே பிரியாமல் அடிமை
செய்துக்கொண்டிருந்தார். ஜீயரும் நூறுதரம் திருவாய்மொழிக்கர்த்தம்
நிர்வஹித்துச் சாற்றியருளுகையாலே ஜீயருக்குப் பிள்ளைசதாபிஷேகோத்
ஸவம் பண்ணினார். இப்படியிருக்கும் நம்பிள்ளைதிருவடிகளிலே பெரிய
வாச்சான்பிள்ளை, வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை, பின்பழகிய பெருமாள்ஜீயர்,
சுயுண்ணிமாதவப்பெருமாள், முதலான வனைகமாசார்யர்கள் ஆச்ரயித்தார்

கள். பின்பொருநாள் நம்பிள்ளைகாலகேசபம் ஸாதித்து பெருந்திருவோலக் கம் கிளம்பிவருகிற பெருந்திறனைக்கண்டு வைஷ்ணவனாயிருப்பானொரு ராஜா நம்பெருமாள் திருவோலக்கம் குலேந்ததோ? நம்பிள்ளைதிருவோலக் கங்குலேந்ததோ? வென்றுகேட்டான். பின்பொருநாள் முதலியாண்டான் பேரனாராய்க் கந்தாடையாண்டான் குமாரரான கந்தாடைதேரழப்பர் நம் பிள்ளையிடத்திலே சிறிதபொழுமைபட்டி வாசிகமாக வபசாரப்பட்டுபின்பு மஹாவித்வானாகையாலும் திருவம்சப்பரவத்தாலும் தெளிந்து நம்பிள்ளை திருவடிகளைப்பற்றிப்புகழ்ந்து நம்பிள்ளைக்கு லோகாசார்யரென்று திரு நாமஞ் சாற்றியருளினார். பின்பொருநாள் கூரத்தாழ்வானுடைய திருப் பேரனாராய் கிராமப்பிள்ளைதிருக்குமாரரான செவிலி திருவீதிப்பிள்ளைபட்டர், மஹாவாக்மியாய் மஹாவித்வானாயிருப்பார். அவரும் நம்பிள்ளையதிகயத் தைக் கண்டு பொருக்கமாட்டாதே யிருப்பார். அந்தப்பட்டர் ஒருநாள் ராஜஸ் தானத்திற்கெழுந்தருளுகிறபோது வழியிலே நம்பிள்ளை சிஷ்யரான பின்பு பழகிய பெருமாள் ஜீயரைக்கண்டு ஜீயரே? நாம் ராஜகோஷடிக்குப்போ கிறோம் கூடவாருமென்றழைத்தார். ஜீயரும் நம்மாசார்யவம்சமன்றோ வென்று கினைத்து நடுவிற திருவீதிப்பிள்ளைபட்டருடனேகூட ராஜஸ் தானத்திற்கெழுந்தருளினார். ராஜாவும்பட்டரையெதிர்கொண்டேஸேவித்துப் பெரியகோஷடியாகவிருந்து தான் மிகவும் கல்வியுடையவனாகையாலே பட்டருடைய வைபவத்தை பரிகேசபண்ணுவதாக ஸ்ரீராமாயணத்திலே ஒராகேசபம்பண்ணிவிட்டு வேறேபராக்காயிருந்தான், பட்டரும்சிந்தித்தப் பார்த்தலிடத்தில் ராஜாசொன்னவாகேசபத்திற்கு ஸமாதாநஞ்சொல்வது கடினமாயிருந்தபடியாலே நம்பிள்ளை சிஷ்யரான ஜீயரைப்பார்த்து இவ் விடத்திலே பிள்ளைநிர்வாஹமென்னென்று கேட்டார். ஜீயரும் பிள்ளைநிர் வாஹத்தை சுருக்கத்திலே புதுர் அவிழ்த்தார். பட்டரும் அதகேட்டு ஆச் சர்யப்பட்டு அத்தையினைத்துக்கொண்டிருந்தார். ராஜாவும் பராக்கொழி ந்து பட்டரைத்திருமபவுள் கேட்டலிடத்தில் பட்டர் தாமே அருளிச்செய்த தாகத் தோற்றுவித்து நம்பிள்ளைநிர்வாஹத்தை ராஜாவுக்கருளிச்செய்தார். இராஜாவுக்கேட்டு அத்யாச்சர்யப்பட்டு மிகவுஞ் சலாகித்து விலையில்லாத வஸ்தராபரணங்களையும் தனங்களையும் ஸமர்ப்பித்து பட்டர் திருவடிகளிலே வீழ்ந்து ஸேவித்துக் கோயிலுக்கெழுந்தருளப்பண்ணினான்.

பின்பு பட்டர் அதுகளை யங்கீகரித்துக்கொண்டு நம்பிள்ளை சிஷ்யரான ஜீயரைக் கையைப்பிடித்துக்கொண்டு அனுவர்த்தித்து அடியேனையுமிந்த தனத்தையும் நம்பிள்ளை திருவடிகளிலே சேர்க்கவேணுமென்று சொன்னார். நம்பிள்ளையும் தம்முடைய வாசார்யவம்சமென்று நடுவில் திருவீதிப் பிள்ளை பட்டராலேவித்து மிகவுமாதரிக்க, நடுவில் திருவீதிப்பிள்ளைபட்டரும் நம்பிள்ளையைப்பார்த்து தேவரீருடைய திவ்யஸூக்தியில் பதினாயிரங் கோடியிலே சிந்தின ஒரு ஸ்ரீஸூக்திபெற்ற தநமி தவாகையாலே அடியே னையு மித்தையு மங்கீகரித்தருளவேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தார்.

நம்பிள்ளையுமதற்கு உடன்படாமல் பலவுமருளிச்செய்ய, நடுவில் திருவீதிப் பிள்ளைப்பட்டரும் கண்ணுங் கண்ணீருமாய் நம்பிள்ளைதிருவடிகளை ஸேவித்துநிர்க்க, நம்பிள்ளையும் பட்டகா வாரியனைத்துக்கொண்டு விசேஷகடாக்ஷஞ் செய்தருளி இவருக்கெல்லா வர்த்தவிசேஷங்களையும் ஸாதித்தருளினார். நடுவில்திருவீதிப்பிள்ளைப்பட்டரும் நம்பிள்ளையினுடைய விசேஷகடாக்ஷத்தைப்பெற்று மிகவு மினிதுடனே நம்பிள்ளைக்கு ஸ்ரீஸூக்தி ஸாகரமென்று திருநாமஞ்சாற்றினார்.

பின்பொருளாள் நம்பிள்ளையும் முதலிகளும் திருவெள்ளரை நாச்சி யாரை ஸேவித்து திருப்பவங் கோயிலுக் கெழுந்தருளச்செய்தே திருக்காடேரி இருகரையுமொத்துப் பெருகாநிற்க. ஓடங்கிடையாதபடியாலே ஒருதாழியிலே எழுந்தருளச்செய்தே நட்பாற்றிலே பொழுது மஸ்தமித்து யழையு மிருட்டுமாய் அக்கரை யிக்கரைதெரியாதே தாழிமுழுகத்தக்கதா யிருக்க, அப்போது தாழிக்காரன்சொன்னது—ஒருவராகிலு மிப்போது தாழியைவிட்டால் கரைசேரலாம்; இல்லையாகில் தாழி முழுகிப்போம் என்று கூப்பிட்டான். அப்போதொரு ஸாதுவானவம்மையார் தாழிக்காரனைப்பார்த்து நீ தூறுபிராயம் புகுருவாய், உலகுக்கெல்லா முயிரான நம்பிள்ளையைக் கரையிலே கொண்டுவிடு என்று அவனைவாழ்த்தி ஆற்றிலே விழந்தான். அவ்வளவு கொண்டு நம்பிள்ளையு மக்கரையேறி அம்மையார் விழந்தாளே யென்று வ்யாகுலப்பட்டுக்கொண்டிருந்தார். அம்மையாரும் நாலடிபோனவளவிலே நம்பிள்ளை திருவடிகளில் விச்வாஸவைபவத்தாலே யொருதிடர் நேர்பட்டு அதிலே நின்றான். அப்போது இராக்குர லாகையாலும் கரைகிட்டியிருந்தபடியாலும் ஆசார்யரான நம்பிள்ளை யருளிச்செய்கிற வ்யாகுலவார்த்தையைக்கேட்டு தேவரீர் வ்யாகுலப்படவேண்டா; அடியேனின்கே தரித்திருக்கிறேனென்று கூப்பிட்டான். பிள்ளையுங் கேட்டு மிகவு முகந்து தாழிக்காரனைவிட்டு அம்மையாரை யழைப்பித்துக்கொண்டருளினார். இந்த வைபவத்தை ஸகலருங்கண் டாச்சர்யப்பட்டார்கள்.

பின்பொருஸாதுவம்மையாருக்கு நம்பிள்ளை திருமாளிகையருகே யொருகோல்கூற்று நிவேசமுண்டாய் அதிலேயவன் குடியிருப்பன். அவனைப்பார்த்து ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர், பிள்ளை திருமாளிகைக்கு நெருக்கமாயிருக்கையாலே இந்த நிவேசநத்தை யாசார்யருக்கு ஸமர்ப்பியுமென்று பலகாலஞ் சொல்லிக்கொண்டிருப்பர். அம்மையாருங்கோயிலிலே கோல்கூறுநிவேசனம் ஆருக்குக்கிடக்கும். நான் சரீரத்தோ டிருக்குமளவுங் கொடேனென்றான். பிள்ளையு மதுகேட்டருளி யம்மையாரைப் பார்த்து உமக்கொரு சரீரத்திற்கு சிறிதிடம்போருமே மற்றது முதலிகளுக்காகக் கொடுமென் றருளிச்செய்தார். அம்மையாரும் அப்படியே செய்கிறேன், தேவரீர் அடியேனுக்குப் பரமபதத்திலே கோல்கூற்று நிவேசனந்தந்தருள வேணுமென்றான். நம்பிள்ளையு மதற்குஸ்ரீவைகுண்டநாதன் கட்டவனாகை

யாலே அவனுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்துக்கொண்டு தருகிறோமென்றருளிச் செய்தார். அவரு மெழுத்திட்டித் தாவேனுமென்றான், பிள்ளையு மிந்த நம்பிக்கைக்கு மிகவு முகந்தருளி இன்னவருஷம் இன்னமாஸம் இத்தனை யாவதுதேதி இந்த வம்மையாருக்குத் திருக்கலிகன்றிதாஸன் பரமபதத்தி லே பொருகோல்கூறு யெழுதிக்கொடுத்தேன், அகிலலோகஸ்வாமியுமாய் அஸம்மத்ஸ்வாமியுமான ஸ்ரீவைகுண்ட நாதன் செலுத்திக் கொடுத்தருள வேனுமென்று சாஸநமெழுதி தம்முடைய திருவெழுத்துஞ் சாற்றிக்கொ டித்தருளிஞர். அம்மையாருந் திருமுகத்தை முடியிலே வைத்துக்கொண்டு அன்று மற்றைநாள் பிள்ளையை ஸேவித்துக்கொண்டிருந்து மூன்றாமாள் அங்கிருக்கிறவர்களுக்குத் தெரியும்படி பரமபதத்திலே சென்றான். ஸ்ரீ வைகுண்டத்திலே சிறுமுறிசெல்லும்படியான நம்பிள்ளையின் வைபவத் தைக்கண்டு ஏல்லாரு மாச்சர்யப்பட்டார்கள்.

பின்பொருநாள் நம்பிள்ளை பெரிய திருவோலக்கத்துடனே திருவாய் மொழிக்கீர்த்த மருளிச்செய்துக்கொண் டிருக்கச்செய்தே நம்பெருமாள் நம்பிள்ளையைக் கடாக்ஷித்து நீர் நம்முடைய திருமுடிப்பக்கத்திலேயிருந்து திருவாய்மொழி நிர்வஹியுமென்று கியமித்தருளிஞர். நம்பிள்ளையும் நாய னேன் தேவரீருடைய கியமனத்தைத் தப்பவொண்ணாது; ஆகிலுமவ்விடம் முன்பு தூயோதனன்பற்றின விடமாகையாலே அடியார்க்குப்பற்றுமிட மாகாதென்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, பெருமானுமுகந்து முன்புபோலே கிழைப்படியிலே திருவடிப்பார்ச்சவத்திலே திருவாய்மொழி நிர்வஹியுமெ ன்று கியமித்தருளிஞர். அதுகண் டெல்லாரு மாச்சர்யப்பட்டார்கள் பின் பொருநாள் நம்பிள்ளை பெரியதிருவோலக்கத்துடனே திருவாய்மொழி நிர் வகிக்கச்செய்தே செல்வர் நித்தியப்புறப்பாட்டிலே திருவோலக்கம் கலைவ திருப்பதாக நடந்துக்கொண்டு வருகையாலே அன்றைக்குஞ்செல்வரெழுந் தருளினபோது கோஷ்டி குலைந்தபடியிட்டு நம்பெருமாள், இன்று முதல் நமக்கிந்த கூட்டங்கலைத்தான் புறப்பாடுவேண்டாமென்றுமறுத்தருளிஞர். அன்றுமுதல் நாளதுவரைக்குந் கோயிலிலே செல்வர் புறப்பாடினலை.

திருவிளக்குப்பிச்ச நென்பாறெருவன் கோயிலிலே திருவிளக்குப் பார்த்துக்கொண்டிபிச்சேறினாப்போலேயிருக்கையாலே நம்பெருமானுக்கு ரஹஸ்யகரனாயிருப்பன். ஆஸ்தானத்திலே பணிவிடை செய்துக்கொண்டு வருங் கூனார் குறளர் முதலானவரிடத்திலேராஜாக்களுக்குப்ரீதியுண்டாய் அவர்களுடனே பேசுவது, பரிஹாஸம்பண்ணுவது, அவர் சொற்படிக்கு சிறிது செய்வதுண்டே? அப்படியோலே ஸ்ரீரங்கராஜரும் திருவிளக்குப் பிச்சனோடே பேசுவது பரிஹாஸம்பண்ணுவது அவன் சொன்னது செய்வதாயிருப்பர். ஒருநாள் நம்பிள்ளை திருவாய்மொழியருளிச்செய்யும்போது நம்பெருமாள் பூபாலரய ஸிம்மாஸனத்தைவிட்டுவந்து ஸந்திவிவாசற்படி கலைத் திருக்கைகளாலே பற்றிக்கொண்டு உள்ளேயிருந்து பிள்ளையை

7.23.1 ⑤ Ⅹ

நோக்கி எட்டிப்பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். அப்போது திருவிளக்குப் பார்க்கவந்த திருவிளக்குப்பிச்சன் கம்பெருமானைப்பார்த்து இப்படி கலியுகத்திலே யுமக்குநினைத்தபடி செய்யலாமோ? பூபாலராயலிம்மாணத்திலே போயிருமென்று அதிர்த்த வார்த்தைசொன்னான். பெருமானுமவன்சொன்னது செய்வதாக நினைப்பிட்டிருந்தபடியாலே அவனைப் பார்த்து ஆமாம் சொன்னதொக்கும்; ஆகிலும் கம்பிள்ளை திருவோலக்கத்தைக் காணவேணுமென்று வந்திருந்தேன்; இதோ போகிறேன் என்று சொல்லி பூபாலராயலிலே பெழுந்தருளினார். இத்தை சிலரறிந்து எல்லாருக்குஞ்சொல்ல, அனைவரு மாச்சரப்பட்டார்கள்.

இப்படி நம்பிள்ளை மஹா வைபவத்தை யுடையவராய் யிருக்குமளவிலே நஞ்சீயருக்கு தூறு திருநகைத் தரமாச்சது. அப்போது திருமேனியில் நோவு சாற்றிக் கொண்டிருக்கச் செய்தே தெக்காழ்வான் பட்டரென்கிறவர் நஞ்சீயரை ஸேவித்து இப்போது தேவரீருக்குச் செய்யவேண்டுவ தெதென்று கேட்டார். அவராவது கோயிலுக் கதிபதியாயிருப்பர். ஜீயருமதுகேட்டு நமக்குப்பெருமாள் திருமேனியை மறவறக்காட்டி யதுபலிப்பிக்கையாகிற ஸர்வஸ்வதாநம் வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். தெக்காழ்வான் பட்டரும் இத்தைப் பெருமானுக்கறிவிக்க, பெருமானும் புறப்பட்டருளி நஞ்சீயர்மடத்து வாசல்லேசென்று நஞ்சீயருக்குத்தம்முடைய திருமேனியை மறவறக்காட்டி யதுபலிப்பித்தருளினார். நஞ்சீயரும் தெக்காழ்வான் பட்டர் முதலானாருக்குச் சிலவர்த்தவிசேஷங்களை யுகப்பாலே யுபதேசித்து நம்பிள்ளைக்கும் ஹிதமருளிச்செய்து ஸ்ரீபராசரபட்டர் திருவடிகளை தீயாநித்துக்கொண்டு திருநாட்டிற் கெழுந்தருளினார். நஞ்சீயரவதார திருநகைத் தரம் பங்குனியுத்திரம். நஞ்சீயர் செய்தருளின ப்ரபந்தம்:—திருவாய்மொழிக் கொன்பதினாயிரப்படி; திருப்பாவைக்கும் கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பிற்கும் வ்யாக்யாநம், ஸ்ரீஸூக்தபாஷ்யம். இவருடைய திருநாமம்:—வேதாந்தவேதயர், நஞ்சீயர், மாதவாசார்யர். (ஸ்ரீ) ஸ்ரீராமச்சந்திரேசாய நம: || இதற்குப்பொருள்:—யவருடைய சொல்லுதானே ஸகல சாஸ்த்ரங்களாய் இருக்கும்; யவருடைய திருக்கடைக்கண்பார்வைபானது ஸகல ஜகத்திற்கும் ரக்ஷகமாயிருக்கும்; அப்படிப்பட்ட மாதவமுகி என்கிற நஞ்சீயரை வந்தனம்பண்ணுகிறேனென்றபடி, பின்பு நம்பிள்ளை நஞ்சீயருக்குச் செய்யவேண்டுவதெல்லாஞ் செய்தருளி திருவாய்மொழி நிர்வகித்தருளும் போது நமவிற் றிருவீதிப்பிள்ளைபட்டர், பகல் நம்பிள்ளை யருளிச்செய்த திருவாய்மொழி யர்த்தங்களை யெல்லாம் ஒன்றுதப்பாமல் தரித்து ராத்ரி யெல்லாமெழுதி தலைக்கட்டினபின்பு, அதை நம்பிள்ளை ஸ்ரீநிதியிலே கொண்டுவைக்க, நம்பிள்ளையுமத்தை யவிழ்த்துப்பார்த்து அது லக்ஷத்திருபத்தையாயிரங் க்ரந்தமாயிருந்தபடியகண்டு வ்யாகுலப்பட்டு இப்படி திருவாய்மொழி யர்த்தங்களை விஸ்தரித்து வெளிப்படுத்தலாமோ? இப்படி

பார்திருக்கையாலே சிஷ்யாசார்யக்ரமம் நடக்க வரிதாயிருக்குமே, நாமு மதமதி பண்ணவில்லையே, என்று ஸ்ரீகோசத்திலே நீரைச்சொரிந்து கரை யானுக்கிரையாக்கினார். அதப்போதே போயிற்று.

பின்பு நம்பிள்ளை தமக்கு ப்ரியசிஷ்யரான பெரியவாச்சாம்பிள்ளையை நியமித்தருளி திருவாய்மொழிக்கு இருபத்தினாலாயிரப்படியைச் செய்வித் தருளினார். பின்பு நம்பிள்ளைக்கந்தாங்க சிஷ்யரான வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளையும் நம்பிள்ளை யுபந்யாஸத்தைப் பகலெல்லாங்கேட்டு தரித்து ராத்திரியிலே யெழுதித் தலைக்கட்டினபின்பு நம்பிள்ளை ஸந்தியிலே கொண்டு வைத்தார். நம்பிள்ளையு மத்தைப்பார்த்தருளி மிகவுஞ் சுருக்கமன்றிக்கே மிகவும் பரப்புமன்றிக்கே யானைக்கலங்காரஞ் செய்தாப்போலே மிகவு மழகாகவெழுதினீராகிலும் நம்முடையவறுமதியில்லாதே யெழுதினீராகையாலே அத்தையிற்குத்தாருமென்றுவாங்கிக் கட்டியுள்ளவைத்தருளினார். இத்தைவைத்ததற்குக்கருத்து பெரியபெருமான் கிடமனத்தினாலே இதற்கு ஸகல தேசத்திலுள்ள ஸகல சிஷ்டபரிக்ரஹ முண்டாகப்போகிறதென்று. அப்படியே நம்பிள்ளை சிஷ்யரான ஈயுண்ணிமாதவப்பெருமான் பலநாள் பெருமானையுபாஸித்து வேண்டிக்கொள்ள, ஒருநாள் பெருமானும் ஈயுண்ணிமாதவப்பெருமானை யருளப்பாடிட்டு ஏன் நம்மைப் பலவிதமாக உபாஸியாநின்றீரென்று கேட்டருளினார். ஈயுண்ணிமாதவப்பெருமானும் நம்பிள்ளை திருக்கையிலே திருவாய்மொழிக்கு ஈடுமுப்பத்தாறாயிரமென்றொரு வ்யாக்யாநமிருக்கிறது, அத்தை யவரடியேனுக்கிரங்கி யருளும்படி நியமிக்கவேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். பெருமானுத்திருவுள்ளம் பற்றி ஒருநாள் நம்பிள்ளையெழுந்தருளினபோது நம்பிள்ளைக்கு ஸகல வரிசைகளையும் ப்ரஸாதித்தருளி, அர்ச்சகமுகத்தாலே பிள்ளை? ஈடுமுப்பத்தாறாயிரத்தை ஈயுண்ணி மாதவப்பெருமானுக்கு ப்ரஸாதிபுமென்று நியமித்தருளினார். நம்பிள்ளையும் பெருமான் கியமனத்தைப்பெற்று மிகவு மூக்து திருமாளிகையிலே எழுந்தருளித் தஞ்சிஷ்யரான ஈயுண்ணிமாதவப்பெருமானுக்கு ஈடுமுப்பத்தாறாயிரத்தை ப்ரஸாதித்தருளினார். நம்பிள்ளை திருநகைதரம்:-காத்திகைமாசத்திஸ் க்ருத்திகாநகைத்திரம். அவ ரவ தரித்த ஊர்:-க்ருஷ்ணாத்ரத்திலே நம்பூனெகிற க்ராமம். திருநாமம்:-வரதராஜர்; நம்பிள்ளை; திருச்சலிகன்றிதாஸ்; கலிவாரிதாஸ்; லோகாசார்யர்; ஸ்ரீஸூக்திஸாகரர். இவர்கெய்தருளின ப்ரபந்தம்:-நம்பிள்ளை ரஹஸ்யம்; திருவிருத்தவ்யாக்யாநம்.

பின்பு பெரியவாச்சான்பிள்ளையும் நம்பிள்ளையமனத்தினாலே திருவாய்மொழிபொழிந்த மத்திருபத்துமூன்று ப்ரபந்தங்களுக்கும் வ்யாக்யாநஞ் செய்தருளினார். பரந்தரஹஸ்யம் முதலான மந்த்ரவ்யாக்யாநமும் மற் றும் பலப்ரபந்தங்களுஞ் செய்தருளினார். இந்தமுப்பத்தாறாயிரப்படி முதலான ப்ரபந்தங்கள் பிள்ளான்கெய்தருளினவாறாயிரப்படிக்கு மிகுமனு

கூலமாய் அத்நையே மூலமாகப்பற்றிக்கொண்டு அதிலுண்டான சொல்லை யும் பொருளையும் துடர்ந்துகொண்டு அதின்கருத்தைப் பாக்கத்தெரிவித் துக்கொண்டு விளக்கிற்கொருத்தின விளக்குபோலே அவற்றொடும் (அவ்வாறாயிரப்படியோடும்) அவர்செய்தபரமரஹஸ்யத்தோடும் மிகவு மொன்றாய்ச்சேர்ந்திருக்கும். இவைகளுக்கெல்லாம் பட்டர்செய்தருளின வஷ்டச்லோகியென்கிற மந்தர்வ்யாக்யாரமும் ஸஹஸ்ரநாமபாஷ்யமும் முந்தாலாயிருக்கும். பெரியவாச்சாம்பிள்ளை திருநகரத்தரம்:-ஆவணியில் ரோஹிணி, திருநாமம்:-க்ருஷ்ணபாதர், இப்படி மஹாவைபவத்தையுடைய ரான பெரியவாச்சாம்பிள்ளை ஒருநாள் பெரியபெருமாள் ஸங்கிதியிலே பெரு மானேஸவித்துகின்று பெரியபெருமானைக் குறித்து தேவரீர்பரமகாருணிகர னகையாலேசேதநருஜ்ஜீவிக்சவேணுமென்று ரஹஸ்யங்கனையும் வெளிப்படுத்தி நாதமுநிகளுக்கு நம்மாழ்வாரைக்கொண்டு ஸாக்ஷாத்காரமாகவே அவைகளை ஸாதித்தருளி, நாதமுநிகளைக்கொண்டு ஸம்பந்தாய பரம்பரையாக தேவரீர் நடத்திக்கொண்டிருக்கிற விந்த தர்சனவிஷயமாக தூப்பில்பிள்ளை யென்கிற வர் உபாஸனையாற்பெற்ற ச்ஞானச்செறுக்காலே அபசாரப்படா கின்று கொண்டு பின்ன (நீந்) ஸம்பந்தாயத்தைப் ப்ரவர்த்திப்பித்துக்கொண்டிருக் கிறார். தேவரீர் அவரை அத்தைத்தவிர்ப்பித்துப் பூர்வாசார்ய ஸம்பந்தாயப் படியே நடக்கும்படி நியமித்தருளவேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். பெரியபெருமானும் அப்படியே திருவுள்ளம்பற்றி தூப்பில்பிள்ளைக்கு ஒரு ஸ்வப்நமுண்டாரும்படி செய்தருளினார். அதாவது:-தூப்பில்பிள்ளை யொரு நாள் கண்வளரும்போது ஸ்வப்நத்திலே ஸ்ரீரங்கதீவ்யநகரத்திலேதோரணங் கட்டுவது திருநீர்தெளிப்பது திருப்பிண்டியிலேவதாக இப்படி தீவ்யாலங்காரம் செல்லாநிற்க, இத்தைக்கண் மிதென்னவாச்சார்யம், இன்றைக்கதிசயமென் னென்றுதாம்விசாரியாநிற்கச்செய்தே மத்தளங்கள் சங்கங்கள் தாளங்கள் திருச்சின்னம் முதலான ஸகலவாத்யக்கோஷத்துடனே ஸமஸ்தரான ஜீயர் கள் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அனைவருங்கூடி பெரியவாச்சாம்பிள்ளையை ப்ரம்ம ரதம்பண்ணிக்கொண்டு பெரியபெருமாள் ஸங்கிதிக்கு எழுந்தருளப்பண்ணி வ்யாதிற்சச்செய்தே, வழியிலுள்ளார் தூபமெடுப்பார் பூமகழ்பொழிவார் ஆலத்திவழிப்பார் மங்களாசாஸனம் பண்ணுவாராய் நடவாநிற்கச்செய்தே திருக்கோபுரங்கட்டினவளவில் பெருமானும் நாயச்சிமார்களுடனும் நித்ய முக்தர்களுடனாகுட வெதிர்கொண்டு பெரியவாச்சாம்பிள்ளையை உள் ளே எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு போகாநிற்கச்செய்தே, மற்றும் கோயிலிலிருக்கும் பெரியோர்களெல்லாரும் கூட வள்ளையெழுந்தருளக் கண்டு தூப்பில்பிள்ளை தாமுங்கூட வள்ளேபுகப்புக்கவளவிலே திருவாசந் காக்கும் முதலிகள் இவரை கீர் உள்ளேபோகாதே கொள்ளுமென்ன, தூப்பில்பிள்ளையும் ஆவதென்னென்று கேழ்க்க, அதற்குத் திருவாசல்கார்க் கும் முதலிகள் சொன்னது:-பெரியபெருமாள் ப்ரவர்த்திப்பித்த ப்ரபன்ன தர்சனவிஷயமாக நீரபசாரப்பட்ட ராகையாலே பெருமாள் திருவுள்ளம் மிகவுந் கலங்கியிருக்கிறது; ஆகையாலே பெருமாள் நியமனமில்லை, ஆகை

யாலே போமென்று தம்மைத் தள்ளிவிட்டதாகக்கண்டு தூப்பில்பிள்ளை விழித்தக்கொண்டு உள்நடுக்கத்துடனே இதென்ன ஸ்வப்நமிருந்தபடி என்று சிந்தாக்ரந்தராய் லெடிவோரே நித்தியாநுஷ்டாகங்களைத் தீர்த்துக் கொண்டுபோய் திருமேனியிலே நோவுசாற்றியிருக்கிற பெரியவாச்சாம் பிள்ளையை வினவுவதாக வவர் திருமாளைக்கொரு எழுந்தருளி, ஆங்கு பெரியவாச்சாம்பிள்ளையை ஸேவித்து திருமேனியிருந்தபடி என் ? என்று கேழ்க்க, பெரியவாச்சாம்பிள்ளையும் இவரைக் கடாக்ஷித்தருளி வாரீர் பிள்ளையே? என்று அழைத்துக் கிட்டவாச்சொல்லி நமக்கு லீலாவிபூதியிலே அர்ச்சாவதாரானுபவங்களெல்லா மாச்சது, இனி நித்யவிபூதிக்குப் போகிறோமென் றருளிச்செய்தார். அதற்குத் தூப்பில்பிள்ளையும் தேவரீர் ஸகல வரிசைகளுடனே பெருமானைத் திருவடிதொழுகிறதாக வடியேன் ஸ்வப்நம் கண்டேனென் றருளிச்செய்தார். பெரிய வாச்சாம்பிள்ளையு மத்தைக்கேட்டருளி மிகவுமகிழ்ந்து புளகாங்கிதகாத்ராய் தூப்பில்பிள்ளையைத் திருக்கையாலே யணைத்து இப்போது கீர்சொன்ன நல்வார்த்தைக்குப் ப்ரதிபுபகார மென்னபண்ணப்போகிறோமென் றருளிச்செய்ய, அவ் வளவிலே தூப்பில்பிள்ளையுந் தம்மைத் திருவாசல்காக்கும் முதலிகள் ஸந் திதிக்குள்ளே போகவொட்டாமல் தள்ளிவிட்டதாகக்கண்ட ஸ்வப்நத்தை யும் விண்ணப்பஞ்செய்து இனி யடியேன் செய்யவேண்டுமெனென்று கேட்டார். பெரியவாச்சாம்பிள்ளையுந் தூப்பில்பிள்ளையினுடைய தசையைக் கண்டு தம்முடைய வதிசயத்தையுமறந்து இவரைக் கடாக்ஷித்து உமக்கு ஹிதமாக ஒன்று சொல்லுகிறோம். அத்தைச் செய்வீரோவென்ன, தூப் பில்பிள்ளையும் தேவரீர் நியமித்தபடி செய்கிறேனென்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, பெரியவாச்சாம்பிள்ளை யருளிச்செய்தது:- தூப்பில்பிள்ளை? கீர் அனு கடலுலகவாஸத்தைப் பண்ணாமல் அஹங்காராதிகளாலே இதர ஸஹவாஸத்தைப் பண்ணிக்கொண்டு ப்ரயோஜனந்தரபரராய் வித்யா நிமித்தமாக மந்த்ராத்ரங்களை யுபதேசம் பண்ணிவித்துக்கொண்டு ஹயக்ரீவோபவாஸம் பண்ணி, அத்தாற்பெற்ற வித்யாதிசயத்தை யுடையராயிராநின்றீர்; உபாஸனையாற்பெற்ற வித்யாதிசயத்திற்குப் ப்ரயோஜனம், இதரமதநிரஸனமும் பூர்வசார்ய ஸம்ப்ரதாய பரிபாலனமும் மாகையாலே அத்தைச்செய்யாதே பூர்வசார்ய ஸம்ப்ரதாயஸித்தமான வர்த்தங்களைக்கண்டித்து லிச்வரமித்ர ஸ்ருஷ்டியாக நவீனமான வர்த்தங்களைப் ப்ரவர்த்திப்பியாநின்றீர்; அது மஹாபசாரமாகையாலே பெருமாள் திருவுள்ளம் மிகவுங்கலங்கிற்று, ஆகையாலே யத்தைத் தவிரவேனுமென்று (பெரியவாச்சாம்பிள்ளை) அருளிச்செய்தார்.

அதற்குத் தூப்பில்பிள்ளைவிண்ணப்பம்:- அடியேனப்படிசெய்தேனோ? ஸ்ரீ பாவ்ய க்ரந்தங்களைத்தானே ப்ரவசனம் பண்ணிக்கொண்டு அத்தை யனுஸரித்தே பிள்ளையுஞ் சிலக்ரந்தங்களையும் பண்ணி லோகத்திலே ப்ரவர்த்திப்பித்துக்கொண்டு போந்தேனென்று விண்ணப்பஞ் செய்தார்.

அதற்கு பெரியவாச்சாம்பிள்ளை யருளிச்செய்தது:—வாரீர் தூப்பில்பிள்ளை! ஸ்ரீ பாவ்ய விஷயமன்று காணுமிப்போது நாஞ்சொல்லுகிறது, அதுவிஷயத்திலேதான் நீர் அனுகூலமாகச்செய்தீரோ? அதுவுமில்லை, ஸ்ரீ பாவ்ய க்ரந்தங்களிலே சிறிது குற்றங்களுண்டென்று சிந்தித்து நீ ரொழுதத்துடங்கினவளவிலே பாவ்யகாரர் உம்முடைய ஸ்வப்நத்திலே சீறியருளி முக்கோலாலே புடைத்த பின்பன்றோ பயபக்கிகளுண்டாய் அனுதாபம் பிறந்து அபராத ஷூமனூர்த்தமாக யதிராஜஸப்தி விண்ணப்பஞ் செய்ததும், பாவ்ய க்ரந்தங்களைத் தானே ப்ரவசனம்பண்ணத்துடங்கினதும், ஆகையாலது கிடக்கட்டும். நம்மாழ்வார்நாதமுனிகளுக்கு திவ்ய ப்ரபந்த விஷயமாகவும், ரஹஸ்யவிஷயமாகவும், ப்ரத்யக்ஷமாக ஸாதித்த வர்த்த விசேஷங்களைக் கண்டித்து வேறே சிலவர்த்தங்களைக் கல்பியாநின்று கொண்டு வ்யாக்யானங்களைப்பரக்க வேழுதாநிந்தீர்; அத்தையன்றோநாம் தவிரச் சொல்லுகிறோமென்றருளிச்செய்தார்.

அதற்குத் தூப்பில்பிள்ளை விண்ணப்பம்:—நம்மாழ்வார், தம் ரஹஸ்யங்களுக்கும் திவ்ய ப்ரபந்தங்களுக்கும் விவரணஞ்செய்ததுண்டோ? அதுண்டாநிலன்றோ அடிமேனப்படி செய்ததாவது. இப்பாற்பட்டவாசார்யாக னருளிச்செய்ததன்றோ வ்யாக்யானங்கள்? அதிலே சிலவர்த்தங்கள் ப்ரமாணகதிகளுக்குச் சேர்ந்திராமையாலே அத்தையன்றோ நாம்கண்டித் தெழுக்கிறோமென்று விண்ணப்பஞ் செய்தார். அதற்குப் பெரியவாச்சாம்பிள்ளை யருளிச்செய்தது:—இதப்படியன்றுகாணும்! கலியுகத்தினுடைய வாதியிலே நம்மாழ்வார் மஹாகவிகள் முகமாக ப்ரவர்த்திப்பித்த திருவாய்மொழி முதலானது கிலமாய்ப்போய் பின்பு பெரிய பெருமாள் அர்ச்சாவதாரமான நம்மாழ்வாரைக்கொண்டு நாதமுனிகளுக்கு ஸாக்ஷாத்காரமாக ப்ரஸாதிப்பிக்க, நாதமுனிகளும் ஸமப்ரதாயமாக மேலுள்ள வாசார்யர்களுக்கு ப்ரஸாதிக்க, அத்தவர்த்தங்களை இப்பாலுள்ள மந்தமதிகளுக்குத் தெரிபும்படி பூர்வாசார்யர்கள் க்ரந்தமாக்கினமாத்ர மொழிய தாங்கள் ஸ்வயமாக ஒன்றும் வ்யாக்யானஞ் செய்ததில்லை யே; ஆகையால் நீர் அதற்கு வேறாக ப்ரவர்த்திப்பித்ததைத்தவிரக்கடவீ ரென்றருளிச்செய்தார். அதற்கு தூப்பில்பிள்ளைவிண்ணப்பம். ஆழ்வார் ப்ரமாணவிரோதமாக ப்ரஸாதிப்பரோ? அத்தையடியேனுக்குத் தெரிய வருளிச் செய்யவேணுமென்றார். அதற்குப் பெரியவாச்சாம்பிள்ளை யருளிச்செய்தது:—ஆழ்வார் முக்திதசையிலே எல்லாவற்றையும் ஸாக்ஷாத்கரித்திருக்கிறவராகையாலே தாம் ஸாக்ஷாத்கரித்த வர்த்தங்களையே நாதமுனிகள் முகமாக ப்ரவர்த்திப்பித்தா ராகையாலே அதற்கனுருணமான ப்ரமாணங்களை யவலம்பித்துக்கொண்டு சேராதவற்றை நயிப்பிக்கவேணுமே; கண்டத்தைக்கொண்டு காணாதவற்றை யொருங்கவிடவேணுமே; காணாததைக்கொண்டு கண்டத்தை யழிக்கலாகாதே; ஆளவந்தார், எம்பெருமான், திருக்குறுகைப்பிரான்பிள்ளான், அருளாளப்பெருமா ளெம்பெருமா

ஹா, பட்டர், நஞ்சியா முதலானோருடைய ப்ரபாவங்களைக்கேட்டறியீரோ? அவர்களுக்குத் தெரியாததொரு ப்ரமாணகதி யுமக்குத் தெரியுமோ? அவர்களெல்லாரும் கேவல சாஸ்த்ரங்களைப்பற்ற ஆழ்வாருடைய ப்ரத்யக்ஷங்களுக்குச் சேர்த்திருக்கிற சாஸ்த்ரங்கள் ப்ரபலமாகையாலே தத்வத்திலும் அனுஷ்டானத்திலும் நாதமுனிமுகமாக ஆழ்வா ரருளிச்செய்த கட்டளை யை யுபதேச பரம்பரையாலேபெற்று அதுவே ஸத்யமென்று நிர்ணயம் பண்ணிக்கொண்டு அதற்குச் சேராதவசனங்களைக் கபிலாதி வசனங்களைப்போலே பூர்வபக்ஷம்பண்ணி அனுகூலவசனங்களை யலமப்பித்துக் கொண்டு பூர்வ ஸம்ப்ரதாயர்த்தத்தையே தங்கள் தங்கள் ஸ்ரீபாதமுடையார்ச்செல்லாம் உபதேசித்துக்கொண்டுவந்தார்கள். ஆகையாலே சிஷ்டாசாரமப்படியே யிருந்தது. இப்படி பூர்வாசார்ய ஸம்ப்ரதாயத்திற் கனுருணமாக ப்ரமாணங்களை யு முபபத்திகளையுங்கொண்டு அர்த்த நிர்ணயம் பண்ணிக்கொண்டு புதியதான வழியையவிட்டுவிடும், என்றருளிச்செய்தார். அதற்குத் தூப்பில்பிள்ளை ஸர்வக்ஞராகையாலும் ஸ்வப்னத்தினாலும் அனுதாபம் பிறந்து பூர்வாசார்யர்கள் செய்த வ்யாக்யானங்களெல்லாம் ஆழ்வாருடைய ப்ரத்யக்ஷமடியாகவந்த உபதேசபரம்பரையாலே வந்ததென்றறிந்திலேன், உலகத்தில் வ்யாக்யானங்களைப்போலே பூர்வர்கள் தங்கள் தங்கள் யுகத்திக்கனுருணமாகச் செய்ததென்றிருந்தேன், இப்போது ஸ்வப்னத்தினாலும் தேவரீர் அடியேனுக்கு ஸத்யபூர்வகமாக வருளிச்செய்கையாலும் உண்மையையறிந்தேன், என்றுவிண்ணப்பஞ்செய்து தம்மைவெறுத்துக்கொண்டு முன்பு தாம் பண்ணின புதுவழிக்ரந்தங்களைக் கொண்டுவந்து பெரியவாச்சாம்பிள்ளை திருமுன்பே வைத்து இருக்கிறவர்களைப் பார்த்து இனி இந்த க்ரந்தங்களை யொருவருமெங்கும் ப்ரவர்த்திப்பிக்கவேண்டாவென்ற திருவாணையிட்டி, அதுவரையிலே விஞ்சி தேசாந்தரங்களிலே பரந்துபோன ரஹஸ்ய க்ரந்தங்களுக்கு மிகவுந் தம்மை கொடுத்துகொண்டு கண்ணுங்கண்ணீருமாகப் பெரியவாச்சாம்பிள்ளை திருவாடிகளிலே விழுந்து ஸேவித்துக்கொண்டிருந்தார்.

பெரியவாச்சாம்பிள்ளையும், விட்டவிருந்த முதலிகளைக்கொண்டு தூப்பில்பிள்ளையை யெடுக்கச்சொல்லித் திருக்கைகளாலே யலிணத்து அருளிச்செய்தது:—உமக்கிப்படி யதுதாபம்பிறந்தபோதே ஸமஸ்தாபசாரங்களும் நீங்கிப்போயிற்று; ஆகிலும் பெரியபெருமாள் ஆழ்வார் எம்பெருமானார் ஸந்நிதிகளிலேபோய் க்ஷாமணம் பண்ணிக்கொண்டு வானுமென்றார். தூப்பில்பிள்ளையு மந்தந்த ஸந்நிதிகளிலே யெழுந்தருளி க்ஷாமணம் பண்ணிக்கொண்டு பெரியபெருமாள் ஆழ்வார்கள் ஆசார்யர்கள் விஷயமாக க்ஷமா ஷோடசி என்கிற ஒரு ப்ரபத்தம் விண்ணப்பஞ் செய்து பெரியவாச்சாம்பிள்ளை ஸந்நிதியிலே கொண்டுவந்து விண்ணப்பஞ்செய்தார். பெரியவாச்சாம்பிள்ளையும் திருவுள்ள முகந்து தூப்பில்பிள்ளைக்கு பஞ்சஸம்ஸ்கார பூர்வகமாக ஸகலவிசேஷார்த்தங்களையும் ஸாதித்தருளினார். தூப்பில்

பிள்ளையு மத்தைப்பெற்று க்ருதார்த்தராய் அடியேனுக்குத் திருவாரா தனம் ஸாதித்தருளவேணுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்தார். பெரிய வாச்சாம்பிள்ளையும் தமக்கத்தரங்கரான ஸ்ரீவைஷ்ணவரை யழை த்து தம்முடைய கோயிலாழ்வார் திருக்காப்பை நீக்கச்சொல்லி தூப் பில்பிள்ளையைப்பார்த்து கீர்போய் கண்ணைக் கட்டிக்கொண்டு ஒருவரை யெழுந்தருளப் பண்ணிக்கொள்ளுமென்று நியமித்தார். தூப்பில்பிள்ளையு மெழுந்திருந்து ஸந்தியிலேபோய் தண்டன் ஸமர்ப்பித்ததுத் திருக்கண்க ணைக் கட்டிக்கொண்டு ஒருவரை யெழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு பார்க்கு மிடத்தில் அந்த திருக்கோலம் திப்பாணாழ்வாரா யிருந்தார். அவரைக் கொண்டு தூப்பில்பிள்ளை பெரியவாச்சாம்பிள்ளை ஸந்தியிலேவந்து காட்டி னார். பெரியவாச்சாம்பிள்ளையும் உர்முடையநெஞ்சை சோதிக்கைக்காக வெம்பெருமான் இப்படி க்ருபைபண்ணினான், ஆகையாலே இவரை நித்ய மாக வாராதித்ததுக்கொண்டு இவருடைய பரபந்தமான மமலனாதிபிரானு க்கு ஒரு வ்யாச்சாரமீதம், ஜாதிசிறுபணமடியாகவந்த வபசாரங்களையெல் லாம் பொறுத்தருளுவர், என்றருளிச்செய்து தம்முடைய பாதுகைகளையும் ஸாதித்தருளினார். தூப்பில்பிள்ளையுமத்தைப்பெற்று ஸந்தஷ்டராய் அமல னாதிப்பிரானுக்கு வ்யாச்சாரஞ்செய்து பெரியவாச்சாம்பிள்ளைஸந்தியிலே விண்ணப்பஞ்செய்தார். பெரியவாச்சாம்பிள்ளையு மத்தைக்கேட்டு மிகவு முகந்தருளினார். தூப்பில்பிள்ளையும் பெரியவாச்சாம்பிள்ளை நியமனப்படி யே பூர்வாசார்ய ஸம்பரதாயகர்த்தமே காலகேதபமாக வெழுந்தருளியிருந் தார். பின்பு பெரியவாச்சாம்பிள்ளையுஞ் சிலநாளிலே திருகாட்டிற் செழுந் தருளினார். தூப்பில்பிள்ளையும் பெரியவாச்சாம்பிள்ளை ஸ்ரீபாதத்துமுதலிக ளுடனேகூட சரமகங்காயத்திலே யவ்வித்து திருவத்யயனாந்தமாக நன்றாக நடத்தியருளினார்.

விசிஷ்டரத்வைத ஸித்தார்த்தத்திலேயிருந்து ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையிடக் குமவர்களுக்குத் திருப்பல்லாண்டு முதலான திவ்யப்ரபந்தமொழிய வேறு கதியில்லை. பூர்வாசார்ய ஸம்பரதாய பரம்பரையாலேவந்த திவ்ய ப்ரபந்த தாத்பர்யங்களை யறிகைக்கு பெரியவாச்சாம்பிள்ளை செய்தருளின வ்யாக் யானகளை யொழிய வேறுகதியில்லை. ஆகையால் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்க ளெல்லாரும் பெரியவாச்சாம்பிள்ளை ஸம்பந்தம்பெற்று அவருக்கு சிஷ்ய கோடியாயிருப்பார்கள்.

வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை கம்பிள்ளை ஸந்தியிலே ஸ்ரீபாட்டார் முதலான ஸகல க்ரந்தங்களையும் அதிகரித்து நெழுப்பத்தாராயிரம், அசுரைய ஸம்மதி, முதலான வனேக ப்ரபந்தங்கள் செய்தருளி நம்பிள்ளை திருவடிக ளிலே அடிமைசெய்துக்கொண் டிருக்கிறகாலத்திலே கம்பிள்ளை தமக் கிஷ்டதெய்வமான பெரியபெருமாள் திருநாமஞ் சாற்றவேணுமென்று உள்ளே நினைப்பிட்டுக்கொண்டு வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளைக்கொரு ருமாரர் திருவவதரிக்கும்படி யதூக்காறுஞ் செய்தருளினார். அப்படியே அப்பசி

யில் திருவோணத்திலே வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளைக் கொடுகுமாரர் அவ தரித்தார். வடக்குத்திருவீதிப் பிள்ளையுந் தம்முடைய வாசார்ய நிலைக் கதுகுணமாகக் குமாரருக்குப் பிள்ளைலோகாசார்யரென்று தம்முடைய வாசார்யரான நம்பிள்ளையினுடைய திருநாமத்தைச் சாற்றியருளினார். பின்பு நம்பிள்ளையு மித்தைக் கேட்டருளி தம்முடைய மனோரதம் வித்தி யாமையாலே வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளைக்கு இரண்டாவது குமாரர் அவ தரிக்கும்படி யனுக்ரஹஞ் செய்தருளினார், அப்படியே வடக்குத்திருவீதிப் பிள்ளைக்கு இரண்டாவது குமாரர் அவதரிக்க, அவருக்கு, நம்பிள்ளை பெழுத்தருளி அழகியமணவாளப் பெருமாள் நயினார் என்றுபெரிபெருமா னுடைய திருநாமத்தை சாற்றியருளினார். இப்படி பிள்ளைலோகாசார்யரும் அழகியமணவாளப்பெருமாள் நயினாரும், அதிமேகாலிகளாய் ஸகலசாஸ்த்ர சிபுணர்களாய் பிதாவான வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை பக்கவிலே ஸ்ரீ பாலியம் முதலான ஸகலக்ரந்தங்களையும் அதிகரித்து உபதேசபரம்பரையாலே பெற்ற வாத்தவியேஷங்களைபெல்லாம் லோகோஜ் ஜீவநார்த்தமாக பலப்படுத்தங்கள் செய்து வெளியிட்டருளினார்கள்.

இவர்களில் பிள்ளைலோகாசார்யர் தத்வத்ரயம் ரஹஸ்ய த்ரயம்முத லான பலப்ரபந்தங்களையும் ஸாரஸங்க்ரஹம், ஸ்ரீவசநபூஷணம், கத்யத்ர யத்திற்கு பெரியபடி சிறியபடி இரண்டு வ்யாக்யானங்களையுந் செய்தருளி னார். அவர் திருத்தம்பியாரான அழகியமணவாளப்பெருமாள் நயினாரும் பலப்ரபந்தங்களையுந் செய்தருளி ஸ்ரீவசநபூஷண ஸ்தாபனார்த்தமான வாசார்யஹ்ருதயமென்ற மஹாப்ரபந்தத்தைச் செய்தருளி நாதமுனி கள் முதலான பூர்வாசார்ய பரம்பரையாலே ஸுபதேசமாக நடந்துவந்த ரஹஸ்யாத்ரதங்களையும் துவ்யப்ரபந்தார்த்தங்களையும் ஸ்தாபித்தார்.

ஒருநாள் நம்பெருமானுடைய புறப்பாட்டிலே தூப்பில்பிள்ளைக்கும் அழகியமணவாளப்பெருமாள் நயினாருக்கும் ஸ்ரீவசநபூஷண விஷயமான ப்ரஸங்கம் வந்து ஒருவர்க்கொருவர் ப்ரதிக்கொருபண்ணி அழகிய மணவா ளப்பெருமாள் நயினா ருபந்யஸித்தவர்த்தங்களை நம்பெருமா ளங்கீகரித்தால் தூப்பில்பிள்ளை பனிரண்டுவருவும் நம்பெருமாள் னேனையை யிழந்து ஸ்ரீரங்கத்தை விட்டிப் போவதாகவும், அங்கீகரிப்பாவிட்டால் அழகிய மண வாளப்பெருமாள் நயினார் க்ரந்தஸ்யாஸம் பண்ணுவதாகவும் இப்படி நிர் ணயம்பண்ணிக்கொண்டு பெருமா ளெழுந்தருளுகிற நாலுதிருவீதியிலும் நாலுப்ரகாணமாக வழகியமணவாளப்பெருமாள் நயினா ருபந்யஸித்தார். அப்போது பெருமாள் சாற்றிக்கொண்டிருந்த நாலு திருமாலையும் ப்ரகா ணத்திற் கொருமாலையாகத்தானே கழன்று விழாடுங்க, அத்தாலுமாலையும் நம்பெருமாள் அழகியமணவாளப்பெருமாள் நயினாருக்கு நாலுதிருவீதி களிலும் ஸாதித்தருளி அவருபந்யஸித்த வாசார்யஹ்ருதயத்தை யங்கீகரித் தருளினார். தூப்பில்பிள்ளையும் ப்ரதிக்கொரு பண்ணிபடி, நம்பெருமாள்

ஸைவையவிட்டு தேசாந்தரத்திற் கெழுந்தருளினார். அழகியமணவாளப் பெருமான்நயினாரும் அதிவிரக்தராய் கைவத்திகப்பரம்மசாரியாயிருந்து உத்த மாச்சரமஸ்வீகாரஞ்செய்தருளினார். அவர் ஆசார்யஹருதயம்முதலான ஸகல க்ரந்தங்களையும் தள 'நா' தவஸ்த்ரக்குலமான பெற்றாரென்கிறவர்க்குப் ப்ரஸாதித்தார். அந்தபெற்றாரும் ஆசார்யஹருதயம்பெற்றாரென்கிறவருக்கு ப்ரஸாதித்தார். அவர் திருநாராயணபுரத்தாய்க்கு ப்ரஸாதித்தார். பிள்ளை லோகாசாரியருடைய திருத்தம்பியாரான அழகிய மணவாளப்பெருமான் நயினார்ஸநிதியிலே கிடாம்பியாச்சான் திருவமசமான கிடாம்பிதிருமலை நயினா ரென்கிறவர் ஆசர்யித்து ஸகலவித க்ரந்தங்களையும் மகிசரித்தார். அழகியமணவாளப்பெருமான் நயினாரும் ஸர்யாஸாச்சரமத்துடனே சிலகால மெழுந்தருளியிருந்து திருத்தமயனருக்குமுன்னாகவே திருநாட்டிற் கெழுந் தருளினார்.

ஸர்வக்ஞரான பிள்ளைலோகாசாரியர் திருவடிகளைப் பெரியோர்கள் பலரும் ஆசர்யித்தார்கள். அவர்களிலே கூரகுலோத்தமதாஸர், மணற் பாக்கத்து நம்பிபார், கொல்லிகரவலதாஸர், கோடியிலண்ணர், திருவாய் மொழிப்பிள்ளை தமப்பனாரண்ணர், திருவாய்மொழிப்பிள்ளை, அவருடைய திருத்தாயார், விளஞ்சோலைப்பிள்ளை, என்றிவர்கள் முக்யராயிருப்பார்கள் மணற்பாக்கத்து நம்பியாருடனே தேவப்பெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருளி, சிலரஹஸ்யார்த்தங்களை ஸாதித்தருளி, இன்னுஞ் சிலவர்த்தங்களைக் கோயிலிலே அயருக்கு ஸாதிப்பதாக அவரைக்கோயிலிலேபோய் வாஸம்பண்ணும்படி நியமித்தார். மணற்பாக்கத்து நம்பியாரும் கோயில்வாஸம் பண்ணிக்கொண்டு தமக்குத் தேவப்பெருமான் ப்ரஸாதித்த வர்த்தங்களைத் தனியிடங்களிலேயிருந்து த்யானித்துக்கொண்டிருப்பர். ஒருக்கால்பிள்ளை லோகாசார்யர், ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளுந் தாமுமாக ஏகாந்தத்திலே ஒருவிடத்திலே யிருந்துக்கொண்டு அங்கே மணற்பாக்கத்து நம்பியாருள்ளேயிருக்கிறா நென்று தெரியாமல் ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளுககு ரஹஸ்யார்த்தங்களை ஸாதித்துக்கொண்டிருந்தார். அதனை மணற்பாக்கத்து நம்பியா ருள்ளேயிருந்து கேட்டுக்கொண்டிருந்து தமக்கு தேவப்பெருமான ஸாதித்த வர்த்தங்களும் அப்போது பிள்ளைலோகாசார்யர் அருளிச்செய்த வர்த்தங்களும் ஒன்று யிருந்தபடியாலே புறப்பட்டுவந்து அவரோ! நீரென்று சொல்லிக் கொண்டு பிள்ளைலோகாசார்யர் ஸநிதியிலேவிழுந்து ஸேவித்தார். பிள்ளைலோகாசார்யரும் அவரைத்திருக்கைகளாலே எடுத்தருளி நீர் ஆர்? என்ன செய்தி? என்று கேட்டருளினார். மணற்பாக்கத்து நம்பியாரும் தேவப்பெருமான் தமக்கு நியமித்தபடியே விண்ணப்பஞ்செய்தார். பிள்ளைலோகாசார்யரும் மிகவுமுகந்து மணற்பாக்கத்து நம்பியானாத் தமக்கு அந்தரங்க சிஷ்யராக்கிக்கொண்டு தேவப்பெருமான் ஸாதித்தவர்த்தங்களையும் அதற்கு மேலே ஸாதிக்கவேண்டுமர்த்தங்களையும் ஸாதித்துக்கொண்டிருந்தார். பிள்ளைலோகாசார்யரும் தேவப்பெருமான் மணற்பாக்கத்து நம்பியாருடைய ஸவப்பத்தி

லே யெழுந்தருளி இத்தவர்த்தங்கணையெல்லாங் கட்டினைப்பாடாக வொரு ப்ரபந்தமாக்கச்சொன்னோமென்று பின்னிலோகாசார்யருக்கு விண்ணப்பஞ் செய்யுமென்று நியமித்தார். அவருட்படியே பின்னிலோகாசார்யருடைய ஸநிதியிலே விண்ணப்பஞ்செய்தார். லோகாசார்யருந் தேவப்பெருமானு டைய நியமனத்தை சிரஸாவஹித்துக்கொண்டு உபதேசபரம்பலாயாலே வந்தவர்த்தங்களை நாதமுனிமுதலான பூர்வாசார்யர்களுடைய ஸ்ரீ ஸ்துத்தி களைக்கொண்டேகிணாந்து ப்ரதிபாதித்து அதற்கு ஸ்ரீவசநபூஷணமென்று திருநாமஞ் சாற்றியருளினார். இந்த ஸ்ரீவசநபூஷணஸ்தாபனார்த்தமாக வா சார்யஹ்ருதயம் அவதரித்ததென்று முன்பேயெழுதித்து.

இப்பின்னே லோகாசார்யர் மஹாவைபவமுடையராய் பெரியபெரு மாளுக்கு ப்ராணபூதராய் எழுந்தருளியிருக்கிறகாலத்திலே தலுக்கர்களகம் வந்து கோயிலிலே குடியிருக்கப்போகாமையாலே நம்பெருமான் நாயச்சி மாருடனே கூடப்புறப்பட்டு வலசையாகவெழுந்தருளினார். லோகாசார்ய ரும் பெருமானைப்பிரிந்து தரிக்கமாட்டாமல் சிலமுதலிகளுந்தாமும் பெரு மானைப் பின்றுடர்த்தெழுந்தருளி பெருமாளுக்குத் திருமேனிக்காவலாச வெழுந்தருளியிருந்தார். அப்போது ஜ்யோதிஷ்குடி என்கிற க்ராமத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே லோகாசார்யர் திருமேனிகோவுசாற்றிக் கொண்டிருக்கச்செய்தே தம்முடைய ஓஷ்யரான வ்ளாஞ்சோலைப் பிள் னையைத் திருவந்தப்புரத்திலே நித்யவாஸம்பண்ணும்படி நியமித்தருளி ஸந்யாஸாபுரமத்தை யங்கீகரித்தருளி ஆவணிமாஸத்தில் சுக்லபக்ஷத்தில் த்வாதசியன்று திருநாட்டிற் கெழுந்தருளினார். பின்பு நம்பெருமான் பின்னே யைப்பிரிந்த க்லேசத்தாலே உடனே ஜ்யோதிஷ்குடியைவிட்டு திருமா லிருஞ் சோலைமலைக் கெழுந்தருளி அங்கே சிலநாளெழுந்தருளியிருந்து அவிடத்தில் அழகியமணவாளன் கிணறு என்கிற திருநாமத்தையுடைய ஒரு கிணற்றை யுண்டாக்கி அங்குரின்றும் புறப்பட்டு கோழிக்கோடுக் கெழுந்தருளினார். மற்ற தேசாந்தரத்திய திவ்யதேசத் தெம்பெருமான் களும் நம்மாழ்வாரும் கோழிக்கோட்டுக்கு வலசையாக வெழுந்தருளினார். அங்கே நம்பெருமான் நம்மாழ்வாரை மிகவு முபலாசித்துத் தம்முடைய ஸிம்மாஸனமான வட்டமணையையும் முத்தின்சட்டையையும் பகற்றிரு வண பந்தத்தையும் திருவீதியில் தீர்த்தப்படிசத்தையும் நம்மாழ்வாருக்கு ஸாதித்துவிட்டார். அன்றுமுதல் இன்றுவரைக்கும் நம்பெருமாளுக்கு வட்டமணை முதலானதில்லை. நம்பெருமானங்குநின்றும் புறப்பட்டு திரு வேங்கடமலைக் கெழுந்தருளி யங்கே யனேககால மெழுந்தருளி யிருந்தார்.

இனி நம்பெருமான் புறப்பட்டருளினபின்பு கோயிலிலே கடந்த வ்ருத்தார்த்த மெழுதுகிறது. பெருமான் வலசைபோனபின்பு கோயிலே அந்த தலுக்கன் ஆக்ரமித்து ஒருமதினைப்பிடுங்கி கண்ணனூரிலே தனக்கா னாகக்கட்டிவித்து பின்னையு மனேக உபதர்வங்களைச் செய்யத்துடங்கி

னான். அப்போது நம்பெருமாள் திருவிடையாட்டமான அழகியமணவாள
னென்கிற க்ராமத்தில் காணியான ப்ராம்மணரான சிங்கப்பிரானென்கிற
தமிழ் விரகரானவர் அந்தத் துணுக்கன் வாசலிலே காயப்பேராய்நின்று
அவனுக்கு லம்போலே சொல்லிக்கொண்டு அவன் நினைத்தபடி யுப
தரவும் உடவாமல் பண்ணிக்கொண்டு மதிள் மாளிகை கோபுரங்கள் மணி
மண்டபங்கள் சாலைகள் தாடக்கமானவற்றையும் பெரிய பெருமையுங்
காத்தார். அதுகண்ட அந்ருள்ள வாசார்டர்க னெல்லாரும் அந்த சிங்கப்
பிரானுக்கு நல்வார்த்தை சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். பின்பு திரு
வாய்மொழிப் பிள்ளைகிருத்தாயார் தம்முடைய வாசார்யரான பிள்ளை
லோகாசார்யரைப் பிரிந்து தரிக்கமாட்டாமல் பரமபதத்திற்குப் போ
னான். அவன் குமாரரான திருமலையாழ்வா, ரென்கிற திருவாய்
மொழிப் பிள்ளையைச் சிறியதாயாரான அம்மையார் போஷித்தது
கொண்டிருந்தார். பின்பு திருமலையாழ்வார் பருமநிறைந்தவளவிலே தமிழ்
விரகராய் ரஸிகராயிருந்தார். அப்போது பிள்ளைலோகாசார்யருடைய
சிஷ்யராய் மஹாபைபமுடையாரான கூரகுலோத்தமதாஸனென்கிறவர்
கோயிலே மந்தரவ்யாக்யாந்தை யெல்லாருக்கும் ப்ரவசனம்பண்ணிக்
கொண்டு தர்சனத்தை ப்ரவர்த்திப்பித்துக்கொண்டிருந்தார். அந்த கூர
குலோத்தமதாஸர் தம்முடைய வாசார்யரான லோகாசார்யருக்கு சிஷ்ய
ராய் சிறியருமான திருமலையாழ்வாரைத்திருத்தி தர்சகப்ரவர்த்தகராமடி
பண்ணி கீனைத்து அவர்செலிப்பரிம்பம் திருவருத்தப்பரபத்தத்தை யனு
ஸந்தித்தார். திருமலையாழ்வாரு மதந்துப் பொருள்கேட்டார். கூரகுலோத்
தமதாஸரும் அவரைப்பார்த்து உமக்குச் சொல்லலாகாதென்றுசொல்லி
அருவறுத்தார். திருமலையாழ்வாரு மீச்செய்தியை அம்மையாருக்குச்
சொல்ல, அம்மையாருந் திருமலையாழ்வாரைப்பார்த்து கீர் பிள்ளை லோகா
சார்யர் திருவடிகளை யதிபால்யத்திலே யாசாயித்திருந்தீர்; இப்போதிப்படி
திரிபாகிணீர் என்று லோகாசார்ய ஸம்பந்தத்தை ஸ்மரிப்பீதிசான். திருமலையா
ழ்வாரு மாசார்யரைப்பற்றுக்கையிலே அபிமுகராயிருந்தார். அச்சாலத
திலே முன்சொன்ன சிங்கப்பிரானுக்கு அவர்செய்த வபசாரத்திற்காக
உகந்து எல்லாசாசார்யர்களும் திருமணத்தானகம்பியென்று திருநாமத்
சாற்றினார்கள். திருமணத்தானகவது:—ஸ்ரீரங்கலமானத்திலே யிருக்கிற
பரிமணப்பொற்கம்பம். மணம்=பரிமணம்; தூண்=கம்பம்.

அந்த சிங்கப்பிரானுக்கு எல்லாரு மந்தமிசேஷங்கள்சொல்ல, அத
ற்கு சிங்கப்பிரானும் பலருமருளிச்செய்கையாலே அடியேனுக்கு ஒன்றை
தெரிசிறதில்லை; வாக்கியாயிருப்பாரொருவனாத் தெரியவருளிடெய்யுமா
படி கல்பிக்கவேண்டுமென்றார். அவர்களுந் திருமலையாழ்வாருடையஸம்பத்
யத்தைக்கண்டு நீசொல்லுமென்று கியமித்தார்கள். திருமலையாழ்வாரு மப்
படியே சிங்கப்பிரானுக்குச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கச்செய்தே அதிலே
சிறிது அஸம்பரதாயமாயிருக்கிறபடி கையக்கண்டு, கூரகுலோத்தமதாஸர் திரு

மலையாழ்வாருக்கு ஸம்ப்ரதாயார்த்தங்களைப் ப்ரஸாதிப்பித்துப் பிள்ளைலோகா சாயாதமக்குப் ப்ரஸாதித்த ஸ்ரீவசனபூஷணம் முதலான ஸகல ரஹஸ்யங் களையும்ஸாதித்துத் திருமலையாழ்வாரை தர்சனப்ரவர்த்தகராககினார் ஆகை யாலே கூரகுலோத்தமதாஸருக்கு உதாரரென்று திருநாமமாயிற்று. பின்பு கூரகுலோத்தமதாஸர் தம்முடைய வந்திமகாலத்திலே திருமலையாழ்வாரை யழைத்தருளி வினாஞ்சோலைப்பிள்ளையிடத்திலே இன்னஞ் சிறிதுசேளும் திருக்கண்ணங்குடிப்பிள்ளை யிடத்திலே திருவாய்மொழியைக் கேளு மென்று நியமித்துத் திருநாட்டிற் கெழுந்தருளினார்.

திருவாய்மொழிப்பிள்ளையும் திருக்கண்ணங்குடிப்பிள்ளை யிடத்திலே திருவாய்மொழி சேழ்க்கும்போது அவர் தாத்பாயார்த்தஞ் சொல்லிக் கொண்டுவந்தார். இவருமத்தைசப்த்தத்திலேஐறிட்டுச்சொல்லவேணுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்தார். திருக்கண்ணங்குடிப்பிள்ளையு மதற்கு திருப்புட் குழிஜீயர் ஸங்கிதிக்குப் போமென்று நியமித்தார். திருமலையாழ்வாருந் திருப்புட்குழிக்குவந்தார். அன்று ஜீயர் திருநாட்டிற் கெழுந்தருளி பணி ரண்டாவது ஈளாயிருந்தது. இவரு மதுகண்டு மிகவுந் துக்கித்துக்கொண் டிருந்தார். அங்கே நம்பிள்ளைசிஷ்யர் ஈபுண்ணிமாதவருடைய சிஷ்யப்ர சிஷ்யராகிய நாலுராச்சாம்பிள்ளை யெழுந்தருளி யிருந்தார். திருமலையாழ் வாரு மவர்திருவடிகளிலே ஸேவித்துத் தாமிக் கெழுந்தருளின கார்யத்தை விண்ணப்பஞ் செய்தார். நாலுராச்சாம்பிள்ளையும் இவரையங்கீகரித்தருளி நாமே யுமக்குத் திருவாய்மொழி நடத்துகிறோமென்று அருளிச்செய்து நடத்திக்கொண் டிருக்கச்செய்தே இத்தைத் திருநாராயணபுரத் தாய்ப் பிள்ளைமுதலானவர்கள்கேட்டு எம்பெருமானுடையஸ்ரீமுகமெழுதி நாலு ராச்சாம்பிள்ளையைத் திருநாராயணபுரத்திற் கெழுந்தருளும்படி யனுப்பி னார்கள். நாலுராச்சாமபிள்ளையும் ஸ்ரீமுகத்தை உச்சயிலே வைத்துக் கொண்டு உகந்து திருமலையாழ்வாரையுங் கூட்டிக்கொண்டு திருநார யணபுரத்திற் கெழுந்தருளி உடையவருக்கு உகப்பாகப்பிள்ளை திருமலே யாழ்வார்முதலானாருக்கு ஈடுமுப்பத்தாரூயிரத்தைப் ப்ரஸாதித்த, திருமலே யாழ்வாருக்குத் தம்முடைய திருவாராதனமான கண்ணனைப் ப்ரஸாதித் தருளினார். திருமலையாழ்வாருமத்தைப்பெற்று க்ருதார்த்தரானார். பின்பு திருமலையாழ்வார் நம்மாழ்வாரை ஸேவிக்கவேணுமென்கிற வபிபிவேசத் தாலே புறப்பட்டு நம்மாழ்வார் வலகையாகவெழுந்தருளியிருக்கிற மேல் காட்டில் திருக்கணும்பியென்கிற ஐருக்கெழுந்தருளி நம்மாழ்வாரை ஸேவ் த்து அவரனுமதிக்கொண்டு தாம்முன்னதாகத் திருநகரிகெழுந்தருளிக் காசிவெட்டி நாடாக்கிக்குடியேற்றி, திரும்பவுந் திருக்கணும்பிக்கு எழுந் தருளி ஆழ்வாரையெழுந்தருளப் பண்ணிவைத்துக்கொண்டு திருநகரியிலே ப்ரதிஷ்டைபண்ணிவித்துத் திருக்கோபுரம் முதலானதுகளைக் கட்டிவித்து கித்யோத்தஸவாதிகளை நடப்பித்தருளினார். அப்போது நம்மாழ்வாரும் மிகவு முகந்து திருமலையாழ்வாருக்கு சடகோபதாஸரென்று திருநாமஞ்சாற்றி

யருளினார். பின்பு திருமலையாழ்வார் திருவந்தப்புரத்திலே விளாஞ்சோலைப் பிள்ளைஸ்நனிதிக்குப்போய் அவரை ஸேவித்து அவரிடத்திலேவிசேஷர்த்தங்களைப்பெற்று அவர் விஷயமாகத் தனியனும் விண்ணப்பஞ்செய்து திருநகரிக் கெழுந்தருளினார். பின்பு கிலநாளிலே க்ளாஞ்சோலைப்பிள்ளை திருநாட்டிற்கெழுந்தருளின சேதியைக்கேட்டு அவருக்கு சிவ்யபுத்திரர்கள் செய்புங் க்ருத்யங்களையெல்லாஞ் செய்தருளினார். பின்பு சிறிதநாளிலே திருமலையாழ்வார் தம்முடைய மருமகனான புத்ராபிமானம்பண்ணிக் கொண்டு தெய்வப்பெருமானென்று நானூராச்சாம்பிள்ளை திருநாமஞ் சாற்றியருளினார்.

பிள்ளைலோகாசார்யருடைய சிவ்யரான கொல்லிகாவலதாஸன் சிறு கோட்டேழ்சியமணவாளப் பெருமாள்பிள்ளையும், லோகாசார்யர் சமக்ரு ஸாதித்தருளின வர்த்தவிசேஷங்களை யனுஸந்தித்துக்கொண்டு சித்தில் சிதாரமென்கிறவூரிலே யெழுந்தருளியிருந்தார். அதன்பின்பு எழுபத்து நாலு எம்மாஸனஸ்த்தர்களிலே கோமடத்தாழ்வானுடைய திருவம்சஸ்தரான திருநாவுடைய பிரான்தாஸரண்ணரென்கிறவர் கொல்லிகாவலதாஸருடைய திருக்குமாரத்தியாரை விவாஹம்பண்ணிக்கொண்டு சித்தில் சிதாரத்திலே அவர் திருமாளிகையிலே யிருந்துக்கொண்டு அவர் ஸங்கிதியிலே ஸகலரஹஸ்யங்களை யு மதிகரித்து அவரை லோகாசார்யராகவே யதுஸங்கித்துக்கொண்டிருந்தார். பின்பு கொல்லிகாவலதாஸரும் கிலநாளெழுந்தருளியிருந்து திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினார். பின்பு திருநாவுடைய பிரான்தாஸரண்ணரும் தேவிகளையழைத்துக்கொண்டு திருநகரியிலேபோய் யெழுந்தருளியிருந்தார்.

மணவாளமாமுனிக ளவதாரம்.

அக்காலத்திலே நம்மாழ்வாரடியாக வருகிற ப்ரபத்திஸம்பாதாயங் குறைந்து வருகிறத்தைக் கண்ட பெரியபெருமாள், எம்பெருமானாரைப் போலே எல்லாரையு முன்னீயிப்பா ரொருவரையுண்டாக்குவோமென்று கிணப்பிட்டு திருவந்தாழ்வானைப் பார்த்தருளி நீர்போய் உம்முடைய வவதாரமான திருப்புவையாழ்வா னிருக்கிற திருநகரியிலே திருநாவுடைய பிரான்தாஸரண்ணருடைய தேவிகள் கர்ப்பத்தையடைந்து அவதரியுமென்று கியமித்தருளினார். திருவந்தாழ்வானு மப்படியே அண்ணருடைய தேவிகள் கர்ப்பத்தையடைந்து கலியுகத்தில் நாலாயிரத்து நூற்றெழுபத்திரண்டாவதாய், சகவர்கத்தில் ஆயிரத்திருநூற்றுத் தொண்ணூற்றிரண்டாவதான ஸாதாரணவர்கத்தில் அற்பிமொசத்தில் இருபத்தாறாவது நாளில் கல்பகஷத்தில் வ்யாழ்ச்சிழமை சுதார்த்திகுடின மூலகஷத்தரத்திலே திருநாவுடைய பிரான்தாஸரண்ணருக்குக் குமாரராக வவதரித்தருளி

னார். பின்பு அண்ணாந் குமாரருக்கு ஜாதகர்மம்மப்பண்ணி பணிரண்டா வது நாளிலே திருவிவச்சினையும் ஸாதித்த குமாரருடைய, வடிவழகு பெரிய பெருமானுடைய வடிவழகுபோலே யிருக்கையாலே அவருக் கழ சிய மணவாளரென்று திருநாமஞ்சாற்றி, இவர் ஸாமாஸ்யரல்ல மஹாஸூ பாவரென்று அறுதியிட்டிருந்தார். பின்பு அழகிய மணவாள ரென்கிற குமாரரும் சிவசிலகிடாரத்திலே அம்மான் திருமாளிகையிலேபோய் வளர்ந் துக்கொண்டிருக்கிற நாளிலே கமப்பனாரான வண்ணந் மிவருக்கு அன்ன ப்ராசன செளனோபனயனாதிகளை சாஸ்த்ரப்ரகாரத்திலே செய்வித்து வேதசாஸ்த்ரங்களை யு மதிகரிப்பித்தக்கொண்டிருந்தார். அப்போ தழகிய மணவாள ரென்கிற குமாரரும் திருவநந்தாழ்வானுடைய வவதாரமாலக தோற்றம்படி பலராமாவதாரத்தைப்போலே சந்திரமண்டலம் திருப்பார்க் கடல்போன்ற திருநிறத்தையுடையராய், அளவில்லாத கல்யாணருணங்க ளாலே சக்ரவர்த்தித் திருமகனென்றும்படியாய், எழுந்தருளியிருந்தார். இப்படியில ரவதரித்தருளின ஸாதாரணவர்ஷத்திற்கு மூன்றாவதான பரீ தரபிவர்ஷத்தில் வையாசிமாஸத்தில் பதினேழாவதுநாளிலேநம்பெருமாள் நாய்ச்சிமாருடனேகூட கோயிலுக்கெழுந்தருளினார். கோபனார்யரென்கிற வர் நம்பெருமானைத் திருமலையில நின்றுஞ் செஞ்சியிலே யெழுந்தருளப் பண்ணிவித்து அங்கே சிறிதுநாளாராதித்து துலுக்கரையெல்லா மடித்து செஞ்சியில்கின்றும் பெருமானைக் கோயிலுக் கெழுந்தருளப் பண்ணிவித்தா ராகையாலே நம்பெருமாள் கோயிலுக்கெழுந்தருளினார். நம்பெருமானுள் கோயிலிலே எழுந்தருளியிருந்துக்கொண்டு தம்முடைய திருநோக்குப் பக்கமான தெற்குதிக்கில் சிக்கில் கிடாரத்திலே வளருகிற வழகியமண வாளப்பெருமானைக் கடாசுதித்துக்கொண்டிருந்தார். அப்போது அண்ண நுத் தம்முடைய குமாரரான வழகிய மணவாளப்பெருமானுக்குத் திருக் கல்யாணஞ் செய்வித்து திவ்ய ப்ரபந்தங்களை யு மோடிவித்தார். பின்பு சிலநாளிலே தமபபரானவண்ணர் திருநாட்டிற் செழுந்தருளினார். அவ ருக்கு அழகியமணவாளப்பெருமா ளுஞ் சிவ்யபுத்ரர்கள் செய்யவேண்டிய வற்றையெல்லாஞ் செய்தருளினார்.

அக்காலத்திலே திருநகரியிலே யெழுந்தருளியிருக்கிற திருமலையாழ் வார் இனிதர்சந ப்ரவர்த்தகராவாராரென்று கிளைத்துக்கொண்டிருக்கச் செய்தே அழகியமணவாளப்பெருமானுஞ் சிக்கிற் கிடாரத்தினின்றும் புறப்பட்டு திருநகரிக்கெழுந்தருளி திருமலையாழ்வார திருவடிகளையாச்ர யித்தார். பின் பழகியமணவாளப்பெருமானும் திருவாய் மெழிப்பிள்ளை ஸர்க்கியிலே த்ரஷ்டவேதங்களுடைய தாத்பர்யங்களை யெல்லாமறிந்து அதிலே சிஷ்டராயிருந்தார். திருமலையாழ்வாருந் திருவாய்மொழியினுடைய ரணானுபவத்திலேயே மிகவுமூன்றியிருக்கையாலே அவருக்குத்திருவாய் மொழிப்பிள்ளையென்று திருநாமமாயிற்று. பின்பு திருவாய்மொழிப் பிள் ளையு மழகியமணவாளப்பெருமானுடைய சிஷ்டாவிசேஷத்தாலே மிகவு

முகந்து அவருக்கு உடையவருடைய திருவடிகளை யே பரதேயம்மாகத் தந்தருளினார். இவருமத்தைப்பெற்று க்ருதார்த்தரா யெழுந்தருளியிருந்தார். அப்போது திருவாய்மொழிப்பிள்ளையும் திருநகரியிலே உடையவருக்குத் தனிக் கோயில்கட்டிவைத்து உடையவர் கோவிலைவளைய விராமாதுஜ சதுர்வேதி மங்கலமென்கிற திருவீதியையுமுண்டாக்கி அதில்பெரியோர்களையும் ப்ரதிஷ்டிப்பித்தார். பின்பு அழகியமணவாளப்பெருமானும் அந்த உடையவர் திருவடிகளிலே மிகவும்ப்ரவணராய் அவர்வீஷயமாக யதிராஜலிம்சதி யென்கிற ப்ரபத்தத்தை விண்ணப்பஞ் செய்தார். அதினால் அழகியமணவாளப்பெருமானுக்கு யதீந்த்ரப்ரவணரென்று திருநாமமாயிற்று.

(ஆக யதிராஜலிம்சதி மணவாளமாமுனிகள் வடதேசயாத்ரை யெழுந்தருளுவதற்கு முன்னேதானே பாண்ட்யதேசத்திலே ஆழ்வார் திருநகரியிலே சதுர்வேதிமங்கலத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கிற வெம்பெருமானார் வீஷயமாகச் செய்ததாகையாலே இது ஸ்ரீபெரும்பூதாரிலேவந்து செய்ததில்லை.)

பின்பு யதிராஜலிம்சதியை திருவாய்மொழிப்பிள்ளை கேட்டருளி மிகவுமுகந்து திருப்புளியாழ்வாரடியிலே தாங்கண்ட தம்முடைய உடையவரையவருக்குத் திருவாராதனமாகக் கொடுத்தருளி இவரிடத்திலே பிசேஷாபிமானஞ் செய்துக்கொண்டிருந்தார். அப்போது திருவாய்மொழிப்பிள்ளையினுடைய ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளுக்கு யதீந்த்ரப்ரவணரிடத்திலே சிறிது அஸ்துறையுண்டாக, அத்தைஸர்வக்ஞரான திருவாய்மொழிப்பிள்ளையறிந்தருளி அவர்க ளபசாரப்பட்டாதபடி இவர் சேஷாவதாரமென்று காணும்படி உபபத்திகளைக்கொண்டு முதலித்தும்காட்டி அவர்க ளஸ்துறையைத்தவிர்ப்பித்து இவரிடத்திலேயவர்களுக்கு ப்ரேமத்தையுண்டாக்கியருளினார். பின்பு யதீந்த்ரப்ரவணருக்குக் குமாராவதரிக்க அவருக்குத் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை சீயமணத்தினாலே ராமானுஜய்யனென்று திருநாமஞ் சூழ்ந்தருளினார். பின்பு திருவாய்மொழிப்பிள்ளையந் தம்முடைய திருவாராதனமான கண்ணனிடத்தில் அதிப்ரேமத்தாலே கண்ணன்சிறித்தை அஸ்ரகா காட்சிகிற பெரியாழ்வார். திருமொழிக்குப் பெருக்க வ்யாச்யாஸ்ப்ரேமத்தருளினார். பின்பு சிலநாளிலே திருவாய்மொழிப்பிள்ளைக்குத் திருநாட்டிற் கெழுந்தருளவேணுமென்று மிகவும் வாஞ்சையுண்டாய் திருமேனியிலே நேவுசாற்றிக்கொண்டிருக்கிறபோது அவருக்குத் திருவுன்னத்திலே சிறிது குறையுண்டானதாகத் தோற்றி, யதீந்த்ரப்ரவணர் முதலான முதலிகள், ஸநிதியிலேவந்து திருவாய்மொழிப்பிள்ளையை சேவித்து திருவுன்னத்திலே என்னகுறை யென்றுசேழ்க்க, திருவாய்மொழிப்பிள்ளை யருளிக்கொடுத்தது:—காலங் கலியுகமாகையாலே ஆழ்வார்கள் ஸ்ரீஸூக்திசபா ௧௫, ௧௬, ௧௭, ௧௮, ௧௯, ௨௦, ௨௧, ௨௨, ௨௩, ௨௪, ௨௫, ௨௬, ௨௭, ௨௮, ௨௯, ௩௦, ௩௧, ௩௨, ௩௩, ௩௪, ௩௫, ௩௬, ௩௭, ௩௮, ௩௯, ௪௦, ௪௧, ௪௨, ௪௩, ௪௪, ௪௫, ௪௬, ௪௭, ௪௮, ௪௯, ௫௦, ௫௧, ௫௨, ௫௩, ௫௪, ௫௫, ௫௬, ௫௭, ௫௮, ௫௯, ௬௦, ௬௧, ௬௨, ௬௩, ௬௪, ௬௫, ௬௬, ௬௭, ௬௮, ௬௯, ௭௦, ௭௧, ௭௨, ௭௩, ௭௪, ௭௫, ௭௬, ௭௭, ௭௮, ௭௯, ௮௦, ௮௧, ௮௨, ௮௩, ௮௪, ௮௫, ௮௬, ௮௭, ௮௮, ௮௯, ௯௦, ௯௧, ௯௨, ௯௩, ௯௪, ௯௫, ௯௬, ௯௭, ௯௮, ௯௯, ௧௦௦, ௧௦௧, ௧௦௨, ௧௦௩, ௧௦௪, ௧௦௫, ௧௦௬, ௧௦௭, ௧௦௮, ௧௦௯, ௧௧௦, ௧௧௧, ௧௧௨, ௧௧௩, ௧௧௪, ௧௧௫, ௧௧௬, ௧௧௭, ௧௧௮, ௧௧௯, ௧௨௦, ௧௨௧, ௧௨௨, ௧௨௩, ௧௨௪, ௧௨௫, ௧௨௬, ௧௨௭, ௧௨௮, ௧௨௯, ௧௩௦, ௧௩௧, ௧௩௨, ௧௩௩, ௧௩௪, ௧௩௫, ௧௩௬, ௧௩௭, ௧௩௮, ௧௩௯, ௧௪௦, ௧௪௧, ௧௪௨, ௧௪௩, ௧௪௪, ௧௪௫, ௧௪௬, ௧௪௭, ௧௪௮, ௧௪௯, ௧௫௦, ௧௫௧, ௧௫௨, ௧௫௩, ௧௫௪, ௧௫௫, ௧௫௬, ௧௫௭, ௧௫௮, ௧௫௯, ௧௬௦, ௧௬௧, ௧௬௨, ௧௬௩, ௧௬௪, ௧௬௫, ௧௬௬, ௧௬௭, ௧௬௮, ௧௬௯, ௧௭௦, ௧௭௧, ௧௭௨, ௧௭௩, ௧௭௪, ௧௭௫, ௧௭௬, ௧௭௭, ௧௭௮, ௧௭௯, ௧௮௦, ௧௮௧, ௧௮௨, ௧௮௩, ௧௮௪, ௧௮௫, ௧௮௬, ௧௮௭, ௧௮௮, ௧௮௯, ௧௯௦, ௧௯௧, ௧௯௨, ௧௯௩, ௧௯௪, ௧௯௫, ௧௯௬, ௧௯௭, ௧௯௮, ௧௯௯, ௨௦௦, ௨௦௧, ௨௦௨, ௨௦௩, ௨௦௪, ௨௦௫, ௨௦௬, ௨௦௭, ௨௦௮, ௨௦௯, ௨௧௦, ௨௧௧, ௨௧௨, ௨௧௩, ௨௧௪, ௨௧௫, ௨௧௬, ௨௧௭, ௨௧௮, ௨௧௯, ௨௨௦, ௨௨௧, ௨௨௨, ௨௨௩, ௨௨௪, ௨௨௫, ௨௨௬, ௨௨௭, ௨௨௮, ௨௨௯, ௨௩௦, ௨௩௧, ௨௩௨, ௨௩௩, ௨௩௪, ௨௩௫, ௨௩௬, ௨௩௭, ௨௩௮, ௨௩௯, ௨௪௦, ௨௪௧, ௨௪௨, ௨௪௩, ௨௪௪, ௨௪௫, ௨௪௬, ௨௪௭, ௨௪௮, ௨௪௯, ௨௫௦, ௨௫௧, ௨௫௨, ௨௫௩, ௨௫௪, ௨௫௫, ௨௫௬, ௨௫௭, ௨௫௮, ௨௫௯, ௨௬௦, ௨௬௧, ௨௬௨, ௨௬௩, ௨௬௪, ௨௬௫, ௨௬௬, ௨௬௭, ௨௬௮, ௨௬௯, ௨௭௦, ௨௭௧, ௨௭௨, ௨௭௩, ௨௭௪, ௨௭௫, ௨௭௬, ௨௭௭, ௨௭௮, ௨௭௯, ௨௮௦, ௨௮௧, ௨௮௨, ௨௮௩, ௨௮௪, ௨௮௫, ௨௮௬, ௨௮௭, ௨௮௮, ௨௮௯, ௨௯௦, ௨௯௧, ௨௯௨, ௨௯௩, ௨௯௪, ௨௯௫, ௨௯௬, ௨௯௭, ௨௯௮, ௨௯௯, ௩௦௦, ௩௦௧, ௩௦௨, ௩௦௩, ௩௦௪, ௩௦௫, ௩௦௬, ௩௦௭, ௩௦௮, ௩௦௯, ௩௧௦, ௩௧௧, ௩௧௨, ௩௧௩, ௩௧௪, ௩௧௫, ௩௧௬, ௩௧௭, ௩௧௮, ௩௧௯, ௩௨௦, ௩௨௧, ௩௨௨, ௩௨௩, ௩௨௪, ௩௨௫, ௩௨௬, ௩௨௭, ௩௨௮, ௩௨௯, ௩௩௦, ௩௩௧, ௩௩௨, ௩௩௩, ௩௩௪, ௩௩௫, ௩௩௬, ௩௩௭, ௩௩௮, ௩௩௯, ௩௪௦, ௩௪௧, ௩௪௨, ௩௪௩, ௩௪௪, ௩௪௫, ௩௪௬, ௩௪௭, ௩௪௮, ௩௪௯, ௩௫௦, ௩௫௧, ௩௫௨, ௩௫௩, ௩௫௪, ௩௫௫, ௩௫௬, ௩௫௭, ௩௫௮, ௩௫௯, ௩௬௦, ௩௬௧, ௩௬௨, ௩௬௩, ௩௬௪, ௩௬௫, ௩௬௬, ௩௬௭, ௩௬௮, ௩௬௯, ௩௭௦, ௩௭௧, ௩௭௨, ௩௭௩, ௩௭௪, ௩௭௫, ௩௭௬, ௩௭௭, ௩௭௮, ௩௭௯, ௩௮௦, ௩௮௧, ௩௮௨, ௩௮௩, ௩௮௪, ௩௮௫, ௩௮௬, ௩௮௭, ௩௮௮, ௩௮௯, ௩௯௦, ௩௯௧, ௩௯௨, ௩௯௩, ௩௯௪, ௩௯௫, ௩௯௬, ௩௯௭, ௩௯௮, ௩௯௯, ௪௦௦, ௪௦௧, ௪௦௨, ௪௦௩, ௪௦௪, ௪௦௫, ௪௦௬, ௪௦௭, ௪௦௮, ௪௦௯, ௪௧௦, ௪௧௧, ௪௧௨, ௪௧௩, ௪௧௪, ௪௧௫, ௪௧௬, ௪௧௭, ௪௧௮, ௪௧௯, ௪௨௦, ௪௨௧, ௪௨௨, ௪௨௩, ௪௨௪, ௪௨௫, ௪௨௬, ௪௨௭, ௪௨௮, ௪௨௯, ௪௩௦, ௪௩௧, ௪௩௨, ௪௩௩, ௪௩௪, ௪௩௫, ௪௩௬, ௪௩௭, ௪௩௮, ௪௩௯, ௪௪௦, ௪௪௧, ௪௪௨, ௪௪௩, ௪௪௪, ௪௪௫, ௪௪௬, ௪௪௭, ௪௪௮, ௪௪௯, ௪௫௦, ௪௫௧, ௪௫௨, ௪௫௩, ௪௫௪, ௪௫௫, ௪௫௬, ௪௫௭, ௪௫௮, ௪௫௯, ௪௬௦, ௪௬௧, ௪௬௨, ௪௬௩, ௪௬௪, ௪௬௫, ௪௬௬, ௪௬௭, ௪௬௮, ௪௬௯, ௪௭௦, ௪௭௧, ௪௭௨, ௪௭௩, ௪௭௪, ௪௭௫, ௪௭௬, ௪௭௭, ௪௭௮, ௪௭௯, ௪௮௦, ௪௮௧, ௪௮௨, ௪௮௩, ௪௮௪, ௪௮௫, ௪௮௬, ௪௮௭, ௪௮௮, ௪௮௯, ௪௯௦, ௪௯௧, ௪௯௨, ௪௯௩, ௪௯௪, ௪௯௫, ௪௯௬, ௪௯௭, ௪௯௮, ௪௯௯, ௫௦௦, ௫௦௧, ௫௦௨, ௫௦௩, ௫௦௪, ௫௦௫, ௫௦௬, ௫௦௭, ௫௦௮, ௫௦௯, ௫௧௦, ௫௧௧, ௫௧௨, ௫௧௩, ௫௧௪, ௫௧௫, ௫௧௬, ௫௧௭, ௫௧௮, ௫௧௯, ௫௨௦, ௫௨௧, ௫௨௨, ௫௨௩, ௫௨௪, ௫௨௫, ௫௨௬, ௫௨௭, ௫௨௮, ௫௨௯, ௫௩௦, ௫௩௧, ௫௩௨, ௫௩௩, ௫௩௪, ௫௩௫, ௫௩௬, ௫௩௭, ௫௩௮, ௫௩௯, ௫௪௦, ௫௪௧, ௫௪௨, ௫௪௩, ௫௪௪, ௫௪௫, ௫௪௬, ௫௪௭, ௫௪௮, ௫௪௯, ௫௫௦, ௫௫௧, ௫௫௨, ௫௫௩, ௫௫௪, ௫௫௫, ௫௫௬, ௫௫௭, ௫௫௮, ௫௫௯, ௫௬௦, ௫௬௧, ௫௬௨, ௫௬௩, ௫௬௪, ௫௬௫, ௫௬௬, ௫௬௭, ௫௬௮, ௫௬௯, ௫௭௦, ௫௭௧, ௫௭௨, ௫௭௩, ௫௭௪, ௫௭௫, ௫௭௬, ௫௭௭, ௫௭௮, ௫௭௯, ௫௮௦, ௫௮௧, ௫௮௨, ௫௮௩, ௫௮௪, ௫௮௫, ௫௮௬, ௫௮௭, ௫௮௮, ௫௮௯, ௫௯௦, ௫௯௧, ௫௯௨, ௫௯௩, ௫௯௪, ௫௯௫, ௫௯௬, ௫௯௭, ௫௯௮, ௫௯௯, ௬௦௦, ௬௦௧, ௬௦௨, ௬௦௩, ௬௦௪, ௬௦௫, ௬௦௬, ௬௦௭, ௬௦௮, ௬௦௯, ௬௧௦, ௬௧௧, ௬௧௨, ௬௧௩, ௬௧௪, ௬௧௫, ௬௧௬, ௬௧௭, ௬௧௮, ௬௧௯, ௬௨௦, ௬௨௧, ௬௨௨, ௬௨௩, ௬௨௪, ௬௨௫, ௬௨௬, ௬௨௭, ௬௨௮, ௬௨௯, ௬௩௦, ௬௩௧, ௬௩௨, ௬௩௩, ௬௩௪, ௬௩௫, ௬௩௬, ௬௩௭, ௬௩௮, ௬௩௯, ௬௪௦, ௬௪௧, ௬௪௨, ௬௪௩, ௬௪௪, ௬௪௫, ௬௪௬, ௬௪௭, ௬௪௮, ௬௪௯, ௬௫௦, ௬௫௧, ௬௫௨, ௬௫௩, ௬௫௪, ௬௫௫, ௬௫௬, ௬௫௭, ௬௫௮, ௬௫௯, ௬௬௦, ௬௬௧, ௬௬௨, ௬௬௩, ௬௬௪, ௬௬௫, ௬௬௬, ௬௬௭, ௬௬௮, ௬௬௯, ௬௭௦, ௬௭௧, ௬௭௨, ௬௭௩, ௬௭௪, ௬௭௫, ௬௭௬, ௬௭௭, ௬௭௮, ௬௭௯, ௬௮௦, ௬௮௧, ௬௮௨, ௬௮௩, ௬௮௪, ௬௮௫, ௬௮௬, ௬௮௭, ௬௮௮, ௬௮௯, ௬௯௦, ௬௯௧, ௬௯௨, ௬௯௩, ௬௯௪, ௬௯௫, ௬௯௬, ௬௯௭, ௬௯௮, ௬௯௯, ௭௦௦, ௭௦௧, ௭௦௨, ௭௦௩, ௭௦௪, ௭௦௫, ௭௦௬, ௭௦௭, ௭௦௮, ௭௦௯, ௭௧௦, ௭௧௧, ௭௧௨, ௭௧௩, ௭௧௪, ௭௧௫, ௭௧௬, ௭௧௭, ௭௧௮, ௭௧௯, ௭௨௦, ௭௨௧, ௭௨௨, ௭௨௩, ௭௨௪, ௭௨௫, ௭௨௬, ௭௨௭, ௭௨௮, ௭௨௯, ௭௩௦, ௭௩௧, ௭௩௨, ௭௩௩, ௭௩௪, ௭௩௫, ௭௩௬, ௭௩௭, ௭௩௮, ௭௩௯, ௭௪௦, ௭௪௧, ௭௪௨, ௭௪௩, ௭௪௪, ௭௪௫, ௭௪௬, ௭௪௭, ௭௪௮, ௭௪௯, ௭௫௦, ௭௫௧, ௭௫௨, ௭௫௩, ௭௫௪, ௭௫௫, ௭௫௬, ௭௫௭, ௭௫௮, ௭௫௯, ௭௬௦, ௭௬௧, ௭௬௨, ௭௬௩, ௭௬௪, ௭௬௫, ௭௬௬, ௭௬௭, ௭௬௮, ௭௬௯, ௭௭௦, ௭௭௧, ௭௭௨, ௭௭௩, ௭௭௪, ௭௭௫, ௭௭௬, ௭௭௭, ௭௭௮, ௭௭௯, ௭௮௦, ௭௮௧, ௭௮௨, ௭௮௩, ௭௮௪, ௭௮௫, ௭௮௬, ௭௮௭, ௭௮௮, ௭௮௯, ௭௯௦, ௭௯௧, ௭௯௨, ௭௯௩, ௭௯௪, ௭௯௫, ௭௯௬, ௭௯௭, ௭௯௮, ௭௯௯, ௮௦௦, ௮௦௧, ௮௦௨, ௮௦௩, ௮௦௪, ௮௦௫, ௮௦௬, ௮௦௭, ௮௦௮, ௮௦௯, ௮௧௦, ௮௧௧, ௮௧௨, ௮௧௩, ௮௧௪, ௮௧௫, ௮௧௬, ௮௧௭, ௮௧௮, ௮௧௯, ௮௨௦, ௮௨௧, ௮௨௨, ௮௨௩, ௮௨௪, ௮௨௫, ௮௨௬, ௮௨௭, ௮௨௮, ௮௨௯, ௮௩௦, ௮௩௧, ௮௩௨, ௮௩௩, ௮௩௪, ௮௩௫, ௮௩௬, ௮௩௭, ௮௩௮, ௮௩௯, ௮௪௦, ௮௪௧, ௮௪௨, ௮௪௩, ௮௪௪, ௮௪௫, ௮௪௬, ௮௪௭, ௮௪௮, ௮௪௯, ௮௫௦, ௮௫௧, ௮௫௨, ௮௫௩, ௮௫௪, ௮௫௫, ௮௫௬, ௮௫௭, ௮௫௮, ௮௫௯, ௮௬௦, ௮௬௧, ௮௬௨, ௮௬௩, ௮௬௪, ௮௬௫, ௮௬௬, ௮௬௭, ௮௬௮, ௮௬௯, ௮௭௦, ௮௭௧, ௮௭௨, ௮௭௩, ௮௭௪, ௮௭௫, ௮௭௬, ௮௭௭, ௮௭௮, ௮௭௯, ௮௮௦, ௮௮௧, ௮௮௨, ௮௮௩, ௮௮௪, ௮௮௫, ௮௮௬, ௮௮௭, ௮௮௮, ௮௮௯, ௮௯௦, ௮௯௧, ௮௯௨, ௮௯௩, ௮௯௪, ௮௯௫, ௮௯௬, ௮௯௭, ௮௯௮, ௮௯௯, ௯௦௦, ௯௦௧, ௯௦௨, ௯௦௩, ௯௦௪, ௯௦௫, ௯௦௬, ௯௦௭, ௯௦௮, ௯௦௯, ௯௧௦, ௯௧௧, ௯௧௨, ௯௧௩, ௯௧௪, ௯௧௫, ௯௧௬, ௯௧௭, ௯௧௮, ௯௧௯, ௯௨௦, ௯௨௧, ௯௨௨, ௯௨௩, ௯௨௪, ௯௨௫, ௯௨௬, ௯௨௭, ௯௨௮, ௯௨௯, ௯௩௦, ௯௩௧, ௯௩௨, ௯௩௩, ௯௩௪, ௯௩௫, ௯௩௬, ௯௩௭, ௯௩௮, ௯௩௯, ௯௪௦, ௯௪௧, ௯௪௨, ௯௪௩, ௯௪௪, ௯௪௫, ௯௪௬, ௯௪௭, ௯௪௮, ௯௪௯, ௯௫௦, ௯௫௧, ௯௫௨, ௯௫௩, ௯௫௪, ௯௫௫, ௯௫௬, ௯௫௭, ௯௫௮, ௯௫௯, ௯௬௦, ௯௬௧, ௯௬௨, ௯௬௩, ௯௬௪, ௯௬௫, ௯௬௬, ௯௬௭, ௯௬௮, ௯௬௯, ௯௭௦, ௯௭௧, ௯௭௨, ௯௭௩, ௯௭௪, ௯௭௫, ௯௭௬, ௯௭௭, ௯௭௮, ௯௭௯, ௯௮௦, ௯௮௧, ௯௮௨, ௯௮௩, ௯௮௪, ௯௮௫, ௯௮௬, ௯௮௭, ௯௮௮, ௯௮௯, ௯௯௦, ௯௯௧, ௯௯௨, ௯௯௩, ௯௯௪, ௯௯௫, ௯௯௬, ௯௯௭, ௯௯௮, ௯௯௯, ௧௦௦௦.

செய்தார். திருவாய்மொழிப்பிள்ளையு மதுகேவலம் வார்த்தையால் போ ராதென்ன, யதீந்தரப்ரவணருந் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை திருவடிகளைத் தொட்டு அடியேன் ஆழ்வார் ஸ்ரீஸூக்திகளைக்கொண்டே காலகேஷபம் பண்ணுகிறேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். திருவாய்மொழிப்பிள்ளையுந் திருவுள்ளமுகந்து நீர் கோவாணசாஸ்த்ரங்களில் பலகாலும் கண்டையாதே எம்பெருமானாகுந் குகப்பாக ஸ்ரீபாவ்யத்தை யொருக்கால்கேட்டு நமக்கு மெம்பெருமானாகுந் மிகவும் ப்ரியமாக திருவாய்மொழி முதலான ஸ்ரீஸூக்திகளிலே பரிசீலனம்பண்ணிக்கொண்டு நம்பெருமானுக்கு மங் களாசாஸனம் பண்ணிக்கொண்டு கோயிலிலேவியத்யாஸமாகவிருமென்று ஆக்ஞாபித்து ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளையும் மற்றுமுண்டானவர்களையும் அழைத்தருளி யதீந்தரப்ரவணர் கையிலேகாட்டிக்கொடுத்து முதலிகளைப் டார்த்த இவரவதாரவிசேஷம், நம்மைப்பார்த்தாப்போலே இவரைப்பார்த் துக்கொண்டு இருங்கோனென்று நியமித்து பிள்ளை லோகாசார்யருடைய திருவடிகளை தயாரித்துக்கொண்டு வைகாசிமாசத்தில் க்ருஷ்ணபக்ஷத்தில் அஷ்டமியில் (திருவாய்மொழிப்பிள்ளை) திருநாட்டிற்கெழுந்தருளினார். இவரவதார திருஷேத்ரம்:—வையாபிவிசாகம், அவதாரஸ்தலம்:—குந்தி நகரம். திருநாமம்:—திருமலைபாழ்வார்; ஸ்ரீசைலேசர்; சடகோபதாஸர்; திருவாய்மொழிப்பிள்ளை; காடுவெட்டியையன். இவர்செய்தருளினப்ரபந் தம்:—பெரியாழ்வார்திருமொழி வ்யாக்யானமும், ஸ்ரீவசநபூஷணத்திற்கொரு வ்யாக்யானமும், வ்யாப்தபருஸந்தானமென்கிற க்ரந்தமும்.

பின்பு யதீந்தரப்ரவணர், ஆசார்யரான திருவாய்மொழிப் பிள்ளையி னுடைய சாமகைங்கர்யத்தை நன்றாக நடப்பித்துத் திருநகரியிலே தர்ச நத்தை வளர்த்துக்கொண்டிருக்கிறகாலத்திலே, அழகியவரதர் ஸேனைமுத லியார் அண்ணந்துடக்கமானவர்கள் இவர் வைபவத்தைக்கேட்டு வந்திவர் திருவடிகளை யாசாயித்தார்கள். அவர்களில் அழகியவரதர் கடுக ஸத்யா ஸாசரமத்தை படைந்து ராமானுஜ ஜீயரென்று திருநாமத்தை யுடையவ ராய் யதீந்தரப்ரவணருக்கு பாதரேகையாய் பிரியாமல் அடிமைசெய்துக் கொண்டிருந்தார். பின்பு சிலநாளிலே யதீந்தரப்ரவணர் நம்பெருமானுக்கு மங்களாசாஸனம் பண்ணவேனுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி ஆழ்வார் திரு முன்பேசென்று சேவித்து “நம்பெருமான் விரோதிகளைபெல்லாம் களிப் பித்து திருவாங்கம் திருப்பதியிலே பாங்காக முன்புபோலே யெழுந்தருளி யிருக்கிறார்; அடியேன் நம்பெருமானே ஸேவிக்க விடைகொள்ளுகிறே னென்று” விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆழ்வாரும்விடைகொடுத்தருளினார், பின்பு யதீந்தரப்ரவணரும் முதலிகளுடனேகூட திருநகரியினின்றும் புறப்பட்டு ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலே ஆண்டாளையும் பெரியாழ்வாரையும் வடபெருங் கோயிலுடையானையும் சேவித்து அங்குநின்றும் திருமாலிருஞ்சோலைக் கெழுந்தருளி யழகரை ஸேவித்து அங்குநின்றும் கோயிலுக் கெழுந்தருளி னார். அப்போது கோயில்பரிகரங்களெல்லாம் எதிர்கொண்டுவந்து ஸேவி

த்து உள்ளே யழைத்துக்கொண்டுபோக, இவரும் ஏழுதிருவீதிகளையும்
ஸேவித்து கோடியி லண்ணன் திருமாளிகையிலே எழுந்தருளினார். கோ
டியிலண்ணனாவது பிள்ளைலோகாசார்யருடைய சிஷ்யரென்று முன்பே
யெழுதித்து. இவர் பெருமாள் வலசைபோனபோது கோயிலைவிட்டுத்
திருமெய்யத்திலேபோய், இருபத்தினாலாயிரப்படியை ப்ரவசநம்பண்ணிக்
கொண்டிருந்த பெருமாள் திரும்பவும் கோயிலுக்கெழுந்தருளின பின்பு
கோயிலிலே குடியேறி யெழுந்தருளியிருந்தார். இந்தக்கோடியிலண்ணர்
யதீந்த்ரப்ரவணரைக் கண்டு மிகவும் அவதாரவிசேஷமென் றுதரித்து
இவரைப் பெருமானே ஸேவிக்கப் பண்ணுவதாகக் கோயிலுக் கதிபதியா
யிருக்கிற திருமாலையந்த பெருமானென்றிற் பட்டரனுமதிக்காக பட்டர்திரு
மாளிகைக் கெழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டுபோக, பட்டரும் யதீந்த்ரப்ர
வணரைக்கண்டு அத்யாதரத்துடனே யெழுந்திருந்து ஸேவித்து உபசாரங்
களைப்பண்ணி ஆஸனத்திலே யெழுந்தருளவைத்துக்கொண்டு மிகவு மாதரி
த்து திருவாய்மொழியிலே ஈட்டிப்படியே பொருபாட்டிற்குப் பொருளரு
ளிச்செய்யவேணுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்தார். யதீந்த்ரப்ரவணரும்
அப்படியே கங்காப்ரவாஹம்போலே யுபந்யஸித்தருளினார். அதை பட்டர்
கேட்டருளி யத்யாச்சாயப்பட்டியதீந்த்ர ப்ரவணருக்கு முப்பத்தாறாயிரப்
பெருக்கரென்று திருநாமஞ்சாற்றித்தம்முடைய ஸன்னிதிப்பேரையும் மற்
றப்பரிசுரங்கனையும் கூடக்கூட்டி நம்பெருமானை மங்களாசாஸனம் பண்
ணும்படி யனுப்பிடருளினார். பின்பு யதீந்த்ரப்ரவணரும் ஸேவாக்ரமத்தி
லேஸேவித்துக்கொண்டு பெரியபெருமானையும் நம்பெருமானையும் சேவித்து
மிகவுமானந்தித்து மங்களாசாஸனஞ்செய்தருளி கோடியிலண்ணருடனே
கூட அவர்திருமா ளைக்கெழுந்தருளினார். பட்டரும் அமுதுபடி பருப்
பழுதுமுதலான வனேகஞ்சிறப்பு எடுத்துவரக்காட்டியருள, வறறையுமங்
கீகரித்தருளினார். பின்பு பிள்ளைலோகாசார்யர் முதலான பூர்வாசார்யர்க
ளுடையவைபவங்களைக் கோடியிலண்ணருளிச்செய்யச்சேட்டுக்கொண்டு
பூர்வாசார்யர்க ளெழுந்தருளியிருந்த திருமா ளைக்கைகள் நிலைகையந்தந்த திரு
வாசலிலேஸேவித்துமிகவு மாதரத்துடனே லோகாசார்யர்கள் முதலான
வாசார்யர்களையே நினைத்துக்கொண் டெழுந்தருளியிருந்தார். பின்பொரு
நாள் யதீந்த்ரப்ரவணர் நம்பெருமானை ஸேவித்திருக்கச்செய்தே பெருமாள்
யதீந்த்ரப்ரவணரைக்கடாவித்து திருப்பவளநிறந்து நம்முடையவரைப்
போலேநீரும்நம் வீட்டில்கார்யத்தையுந்தர்சனத்தையும் ஆராய்ந்துக்கொண்டு
சரீராவஸரணத்தளவும் இங்கேயிருமென்று நியமித்தருளினார். யதீந்த்ர
ப்ரவணரும் மஹாப்ரஸாதமென்றங்கீகரித்து கியமித்தபடியே எழுந்தருளி
யிருந்தார். அக்காலத்திலே அங்குண்டான ரஹஸ்யப்ரபந்த ஸ்ரீகோசங்
கையெல்லாம் திருக்கண்சாற்றி ஜீர்ணோத்தாரணம்பண்ணி ப்ரகாசிப்பித்
துக்கொண்டிருந்தார்.

திருப்பணி திருவாராதனம் கடத்திக்கொண்டுபோருகிற வுத்தமநம்பி
யானவர் தாழ்வாகநடத்திக்கொண்டு போருகிறபடியைக்கண்டு அவரைத்

தாம் நியமித்தும் பெருமானைக்கொண்டு நியமிப்பித்தும், திருப்பணி திருவாராதனர் துடக்கமானவற்றைப் பெருக்கூட்டி யருளினார். பின்பு யதித்தர்ப்பவணர் திருமலைமுதலான வடதிசையிலுள்ள திருப்பதிகளைத் திருவடி தொழுவேணுமென்று திருவுள்ளமாய் நம்பெருமா ளனுமதிகொண்டு புறப்பட்டு பெருங்கூட்டத்துடனே திருவெள்ளரைத் திருக்கோவலூர் ஸேவித்துக்கொண்டு திருமலைக்கெழுந்தருளி ஸேவாச்ரமத்திலே பெரியாழ்வார் முதலான வாழ்வார்களையும் ஸேவித்து இரண்டாஞ்சற்றிலே கருமானிக் கப் பெருமானை ஸேவித்தப் பெருந்தேவியாரையும் ஸேவித்து உள்சுற்றிலே பெழுந்தருளி ஹஸ்திகிரியடிவாரத்திலே அழகியகங்கரை ஸேவித்து அங்குமின்றும் புறப்பட்டு, அக்காலத்திலே சூழிக்கொடுத்த நரசிங்கர் ஸந்நிதி மில்லாமையாலே ஸேனைமுதலியாரை ஸேவித்து, ஸேவாச்ரமத்திலே ஹஸ்திகிரியேறியருளிப் பேரருளாளரை ஸேவித்துநிற்க, பேரருளாளரும் திருப்பவளத்திற்று நம்மிராமானுசனைப்போலே யிருப்பா ரொருவரைப் பெற்றோமென் றருளிச்செய்து, ஸகல வரிசைகளையும் ஸாதித்து விடை கொடுத்தருளப் புறப்பட்டு, திருவெஃகா முதலான திருப்பதிகளை ஸேவித்துக்கொண்டு புறப்பட்டு ஸ்ரீபெரும்பூதாருக் கெழுந்தருளி ஸ்ரீபாஷ்யகாரரை ஸேவித்து மிகவு மீடுபட்டு இன்பவெள்ளத்திலேமுழுதி மங்களாசாஸ நம்பண்ணி ஸ்ரீபாஷ்யமதிகளிகளைக் கு உடையவ ரனுமதிகொண்டு திருப்பவும் பெருமாகோயிலுக்கெழுந்தருளி, அங்கே கிடாம்பியாச்சான் திருவம்சஸ்தராய் ப்ரம்மதந்த்ரம் ஜீயர் ஸந்நிதியிலே ஸ்ரீபாஷ்யமதிரித்து லோகாசார்யருடைய திருத்தம்பியாரான அழகிய மணவாளப்பெருமாள் நயினார் ஸந்நிதியிலே ஸகல ரஹஸ்யங்களையும் முப்பத்தாறாயிரப்படி முதலான ஸகல ஷம்பிரதாய க்ரந்தங்களையும் அதிகரித்து மிகவும் விலகுகணரா யிருக்கிறகிடாம்பி திருமலையினார் ஸந்நிதியிலே ஸ்ரீபாஷ்யமதிகரித்துக்கொண்டு சிலநாளெழுந்தருளியிருந்து, ஸ்ரீபாஷ்யத் தலைக்கட்டினபின்பு அங்குவத்தாச்சரயீத்த பெரியோர்களுக்கெல்லாம் உபயவேதாந்தம் ஸாதித்துக்கொண்டு சொன்னவண்ணஞ்செய்த பெருமானான தேவபிரான் ஸந்நிதியிலே சிலகால மெழுந்தருளி யிருந்தார். அத்தாலே சொன்னவண்ணஞ்செய்த பெருமாள் ஸந்நிதியிலே எழுந்தருளியிருக்கிற யதித்தர்ப்பவணர் ஜ்ஞானமுத் தாயுடனும் திரிதண்டத்துடனுமின்றாவரைக்கு மெழுந்தருளி யிருந்தார். பின்பு யதித்தர்ப்பவணரும் தேவபிரானை யனுமதிகொண்டு அங்குண்டான தர்சனக்ரந்தங்களையுமெடுப்பித்துக்கொண்டு கோயிலுக்கெழுந்தருளி, அவர் நியமனத்தாலே அங்கேநித்யவாஸம் பண்ணிக்கொண்டு பெருமாளுக்கு மங்கலாசாஸனபரரா யெழுந்தருளியிருந்தார். அக்காலத்திலே பெருமாளுடைய ஸேவைக்கு விரோதியான ஆசௌசந்தைச் சிலர்வந்து விண்ணப்பஞ்செய்ய, அத்தைக்கேட்டு நம்பெருமாள்ஸேவையில்லாமையாலே க்லேசப்பட்டு அப்போதே தம்முடையவாசார்யரான திருமலையாழ்வாருக்குசித்யரான சடகோபஜீயர்ஸந்நிதியிலே ஆச்ரமஸ்வீகாரஞ்செய்தருளிசடகோபஜீயனொன்று திருமாமம்பெற்று நம்பெருமானைஸேவித்துநிற்க, நம்பெருமா

நாம் மிகவுமாதரித்தருளி தம்முடைய திருநாமமான முந்தின திருநாமத்தை யேஸாதித்தருளி, நம்முடைய அழகியமணவாளஜீயரை பல்லவராயன்மடத் திலே விட்டுவருங்கோளென்று உத்தமரம்பி முதலான பரிகரத்தையு மிவர்பின்னே யனுப்பியருள, அவர்களுமிவரை ஸேவித்துக்கொண்டு மடத் திலே யெழுந்தருளப்பண்ணிவைத்தார்கள்.

பின்பு அழகியமணவாளஜீயரும் ராமானுஜஜீயர்முதலான முதலி களைக்கொண்டு மடத்தைச் சொப்பனிமயித்துத் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை யின் திருநாமத்தாலே திருமலையாழ்வாரென்று வ்யாக்யான மண்டபத்தை யுண்டாக்கி, ரஹஸ்யங்கள் விளைந்தவிடமான லோகாசார்யர் திருமாளிகை நிலைகளிலுண்டான மண்ணிலேயதற்குத் திருப்பூச்சுபூசவித்த அவ்விடத் தைக் குருகுலவாஸமாக வெண்ணிக்கொண்டு திருவாய்மொழிப்பிள்ளை திரு வடிச்சாயையிலேயிருந்து வ்யாக்யாசித்துக்கொண்டுபெரியவாதரத்தோடே பெரியபெருமானாகுக்குப் பெருக்கமங்களாசாஸனத்தைப் பண்ணிக்கொண் டிருந்து, அதினாலே பெரியஜீயரென்றுதிருநாமம்பெற்று அங்குள்ள பெரி யோர்களாலே ஆசிரியிக்கப்பட்டிருந்தார், பின்புகோலந்ததாஸரப்பொன்று திருநாமத்தையுடையவரான பட்டர்பிரான் ஜீயரும் பெரிடஜீயர் திருவடி களை யாசிரித்துப் பிரியாமல் அடிமைசெய்துக்கொண்டிருந்தார். பின்பு பெரியஜீயர் பெரியபெருமானுடைய நியமனத்தாலே ஸ்ரீ ரங்கராஜரைத் தமக்குத் திருவாராதனமாக வெழுந்தருளப்பண்ணிவித்த, லோகாசார்ய ருடைய திருநகைத்ரமான ஐப்பியில் திருவோணத்திலே திருப்பரதிஷ்டை பண்ணிவித்து ஆராதித்தக்கொண்டு ஆசார்யஸ்ரீக்கு இருப்பிடமாகவிருந் தார். அப்போது அத்தேசத்திலுந் தேசார்தாத்நிலுமுள்ளா ரெல்லாரும் இவருடைய வைபவத்தைக்கண்டுகேட்டும் திரள்திரளாகவந்திவர்திருவடி களை யாசிரித்தார்கள்.

பின்புபெரியபெருமாள் திருப்பவளந்திறத்தும் ஸ்வபந்திலும் பலமுக மாகப் பெரியஜீயராகிறார் நாமேயாயிருக்கும்; ஆகையால் அவரை யாசிர யிக்கோளென்று நியமித்தருளுகையாலே ராமானுஜபரிக்காஹத்தாலும் அபிஜனா (அடினா) திகளாலும் உயர்ந்திருக்கிற கந்தாடையண்ணன் முத லான வாசார்யபுருஷர்களும், முன்புண்டான வதிசயமிருக்கச்செய்தே மேற்பட்ட வதிசயமும் வேணுமென்று பெரியஜீயருடைய திருவடிகளை யாசிரித்தார்கள். வண்டிகள் பலபூக்களிலும் பலதளித்தேன்கொண்டு பெருந்தேன்குட்டிமாப்போலே பலவாசார்யஸம்பந்தத்தாலே பலவதிசயங் களைப்பெற்று மஹாவைபவத்தையுடையராய் உலகத்திற்கு ஆசார்யபுரு ஷர்களாயிருப்பர்களாகையாலே, எழுபத்தினாலு ஸிம்மாஸனஸைதர்களிலே யொருவராகிய கோமடத்தாழ்வான் திருவம்சஸ்தான பெரியஜீயரை யாசிரித்தவர்களுக்கு, முன்னிருந்த வாசார்யபுருஷத்வத்திற்கு முன்பில் லாதவதிசய மிப்போதுண்டாய்த்து, பரம்மசர்யம்முதலான நான்காசர்

மங்களிலே உத்தரோத்தராச்சிரமங்களைப்பெற்றால் பூர்வபூர்வாச்சிரமமதிகயி
க்குமாப்போலே குணதிகரான மேல்மேலாசார்யர் ஸம்பந்தத்தாலே பூர்வ
பூர்வாசார்யர்களிடத்தின்பெற்ற நல்லறிவிற்கழிவில்லாமையாலே ஆசார்ய
புருஷத்வத்திற்கழிவில்லை.

பின்பு க்ருஷ்ணனந்தி பென்கிற ஏகதண்டி ஸர்யாஸி, கோயிலிலே
வந்து தன்னோடே சாஸ்த்ரவாதம்பண்ணச்சொல்ல, பெரியஜீயரும் இவ
னோடே வாதம்பண்ணும்போது மங்களாசாஸன விரோதமாகே! வாதம்
பண்ணாவிட்டால் விரோதி நிரஸனம் ஸித்தியாதே! என்ன செய்வோ?
மென்று சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கச்செய்தே, பெரியபெருமான் நியமனத்
தாலே வேடலப்பைக்கு பெரியபெருமான் ஸ்ரீமுகத்தை யனுப்ப, முதலி
யாண்டான் திருவம்சஸ்தராய் மஹாவைபவமுடையவரான வேடலப்பை
யும் ஸ்ரீமுகத்தை சிரஸாவஹித்து தம்முடைய ஸங்கிதியிலேஸகலசாஸ்த்ரங்
களைப் பதிகரித்து மஹா வித்வானாகிய தாசரதியாச்சாரியுங்கூடக் கூட்
டிக்கொண்டு (கோயிலுக்கெழுந்தருளி) நம்பெருமானை மங்களாசாஸனஞ்
செய்தருளி ஸகலகிரிசகலையும் விசேஷ சுடாக்ஷங்களையும்பெற்று, ஸ்ரீ
ரங்கராயகிரியானை மங்களாசாஸனஞ் செய்தருளி அவருடைய பரிபூர்ண
சுடாக்ஷம்பெற்று ஸம்மானமும்பெற்று வில்வவருஷத்திற்கு ஸயீபமாக
வெழுந்தருளச்செய்தே அப்போதவ்விடத்தில் ஜபம்பண்ணிக்கொண்டிருக்
கிற ஏகதண்டிபானவன் இவர்களைக்கண் டெழுந்திருந்து தனக்கு ஸகல
சாஸ்த்ரங்களும் படிப்பித்த வேடலப்பையை தண்டனிட்டு நின்றான்.
வேடலப்பையு மவனைப்பார்த்து குசலப்ரசம்பண்ணினார். அவனும் தான்
வந்த காரியத்தை வேடலப்பைக்குச் சொன்னான். வேடலப்பையு மதற்
கன்றோ நாயிங்கேவந்ததென் றருளிச்செய்தார். ஆனாலபசாரப்பட்டே
னென்று பயப்பட்டு தண்டனிட்டுநின்றான். வேடலப்பையு மண்ணன்
திருமானிகையிலே பெழுந்தருளி அண்ணனும் வேடலப்பையும் தாசரதி
யாச்சாரியும் அமுதுசெய்தருளி, க்ருஷ்ணநந்தனென்ற ஏகதண்டி இவர்க
ளுடைய ப்ரஸாதத்தை யர்த்தித்தானாகையால் ஒருபரிசு ப்ரஸாதத்தை
யவனுக்கு ப்ரஸாதித்தார்கள். அவனு மிவர்களனுமதிகொண்டு புறப்பட்
டிப்போய்விட்டான். பின்பு வேடலப்பையையுந் தாசரதியாச்சாரியுங்
கூடக் கூட்டிக்கொண்டு அண்ணன் பெரியஜீயர் ஸங்கிதியிலேபெழுந்தருளி
தண்டன் ஸமற்பித்து க்ருஷ்ணநந்தன் போய்விட்டசெய்தியை விண்ணப்
பஞ்செய்ய, பெரியஜீயரும் அண்ணனையும் வேடலப்பையையும் தாசரதி
யாச்சாரியுங் சுடாக்ஷித்து மிகவுமுகந்து உகப்பினுடைய வதிகயத்தாலே
முதலியாண்டான் திருவம்சஸ்தராயமாக விரண்டு ச்லோகத்தை யருளிச்
செய்து பரிபூர்ணதக்ரஹஞ்செய்தருளி, வேடலப்பையையுந் தாசரதியாச்
சாரியும் ஸங்கிதியிலே நியமனம்பண்ணும்படி. நியமித்தருள, வேடலப்
பையும் வார்த்திக்யமானபடியாலே தாசரதியாச்சாரியிங்கேவருக்கும்
படி நியமித்து தாம் பெரியஜீயர் ஸங்கிதியிலே அனுமதிபெற்று, மிகவும்

உபலாபனம் பெற்று வேடலுக்கெழுந்தருளினார். பின்பு தாசரதியாச்சா
னும் மஹாவாக்மியாகையாலே பெரியஜீயர்ஸங்கிதியிலே யிருந்துகொண்டு
பரவா திரிஸனம் பண்ணிக்கொண்டு ஸங்கிதியிலே ஸகல ரஹஸ்யங்களை யு
மதிகரித்துக்கொண் டிருந்தார். பின்பு சிறிது நாளிலே பெரியஜீயர் தாச
ரதியாச்சாணை ஏகாந்தத்திலே கடாக்ஷித்தருளி ஆச்சானே? நெடுநாளாச்ச
தே, ஆயி அண்ணாவை ஸேவித்து வரவேண்டாலோ? வென்ன, தாசரதி
யாச்சானும் நியமித்தபடி நடத்துகிறேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய,
பெரியஜீயரு முகந்தருளி பூபாலராயனிலே சேர்த்தியிலே திருவாராதனங்
கொண்டருளின ஸ்ரீரங்கராஜர் திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை நாச்சிமார்க
ளுடனேகூட தாசரதியாச்சானுக்கு ப்ரஸாதித்தருளி ஊருக்கு விடை
கொடுத்தனுப்பியருளினார்.

பின்பு பெரியஜீயர், ப்ரதிவாதிபயங்கரம் ஹஸ்திகிரிநாத ரண்ணுவென்
கிறவர் பெருமான்கோவிலிலே மஹாவாக்மியாயிருக்கிறாரென்று கேழ்விப்
பட்டு, அவருக்கு அர்த்தவிசேஷங்களை ஸாதித்து பூர்வாசார்ய ஸம்ப்ரதாய
ப்ரவர்த்தகரம்படி பண்ணவேணு மென்று நினைத்து, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்க
ளிருவர்கள் கையிலே ஸ்ரீமுகத்தை ஸாதித்து அனுப்பியருள, அண்ணாவும்
அவர்கள் கொண்டுவந்துகொடுத்த ஸ்ரீமுகத்தை சிரஸாவஹித்துக்கொண்டு
கோயிலுக்கெழுந்தருள, பெரியஜீயரு மிதுகேட்டு கோயில் பரிகரத்தை
யும் ஸங்கிதியில் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையும் அண்ணாவுக் கெதிரேயனுப்ப,
அண்ணாவுந் திருவரங்காகரிலே ப்ரவேசித்த பெரியஜீயர்மடத்திலே
சென்று பெரியஜீயபாஸாஷ்டாங்கமாகதண்டன்ஸமர்ப்பித்துநிற்க, பெரிய
ஜீயரு முகந்தருளி, குளிரகோக்கி அப்போது கடந்தவருகிற முப்பத்தாறு
யிரப்படியி லொருவிடத்தைப்பலமுகமாக வபந்தஸித்துக்காட்ட, அண்ணா
வுக்கேட்டு மிகவு மாச்சர்யப்பட்டு பெரியஜீயர் ஸங்கிதியில் பஞ்சஸம்ஸ்
காரங்களைப்பெற்று முன்னே முதலியாண்டானுடைய திருநாமமான
ஸ்ரீவைஷ்ணவதாஸனொன்றிற் திருநாமத்தைப் பெரியஜீயர் திருப்பவளத்
தாலே ஸாதிக்கப்பெற்று மிகவும் அந்தரங்கராபெழுந்தருளியிருந்தார். அப்
போது பெரியஜீயருடைய பூர்வாச்சரமத்தில் குமாரரான ராமானுஜய்ய
னுக்குத் திருநகரியிலே அழகியமணவாஸப்பெருமான் நயனொன்று ஜீயர்
திருநாமமாக ஒருகுமாரர் அவதரித்தார். பின்பு ராமானுஜய்யனுக்கு ஸ்ரீ
வில்லிபுத்தூரிலே பிறந்த குமாரருக்குப் பெரியாழ்வாரொன்று திருநாமஞ்
சாற்றங்கொண்டு பெரியஜீயர் நியமித்தனுப்பியருளினார். பின்பு இரு
வர் குமாரர்களும் பருவம்முற்றினபின்பு வந்து பெரியஜீயர் திருவடிகளை
பாச்சரயித்தார்கள். அதில் முதல்குமாரருக்கு ஜீயர் நயினொன்று திருநாம
மாய் தர்சனப்ரவர்த்தகரா பெழுந்தருளியிருந்தார். பின்பு கிலநாளிலே
பெரியஜீயர் பெரியபெருமானனுமதிக்கொண்டு திருநகரிக்கெழுந்தருளி ஆழ்
வானா மங்களராசாசநஞ்செய்தருளி, யங்கே தந்திருவடிகளைவந்தாச்சரயித்த
வர்களை யங்கேரித்து சிறிதுநாளெழுந்தருளி யிருக்கச்செய்தே, ஆசார்ய

ஹ்ருதயத்திற்குப் பொருள்கேழ்க்கைக்காகத் திருநாராயணபுரத்தாய் ஸத்
நிதிக்குப் புறப்பட்டெழுந்தருளினார். அப்போது திருநகரிக்கருங்குலே
ஆயிரைய யெகிர்கொண்டு தண்டன்ஸமர்ப்பித்து அவருடனேதிருநகரிக்
கெழுந்தருளி, ஆயிரந்தியிலே ஆசார்யஹ்ருதயத்தை யதிகரித்தருளி,
அவராலே இவரொரு அவதாரவிசேஷமென்று மிகவும் உபலாபிக்கப்பட்டு
எழுந்தருளியிருந்தார். அப்போது பெரியஜீயரிடத்திலே சிலர் பொறாமை
யாலே ஜீயரொழுந்தருளியிருக்கிற ஓலைக்கூறையிடத்திலே நடுகிசையிலே
நெருப்பைவைத்தார்கள். பெரியஜீயருந் திருவனந்தாழ்வா னாகையாலே
அந்தத் திருவுருவோடே ஒரு கோமுகச்சாரிகைவழியாக வெளியிலே
புறப்பட்டெழுந்தருளினார். அவர்களை யந்ததேசத்தில் ராஜாதண்டிக்கச்
சென்று அதைவேண்டாவென்று மறுத்தருளினார். பின்பு அவர்களுடைய
ஸந்நிதியிலே சிலர் பெரியஜீயர் திருவடிகளை யாசர்யித்து அபராதகூரம
ணம் பண்ணிக்கொண்டார்கள். பின்பு பாண்ட்யதேசத்திற்குப் ப்ரவர்த்த
கரு யிருப்பானொருவன் பெரிய ஜீயருடைய பெரிய வைபவத்தைக்கண்டு
திருவடிகளிலே யாசர்யித்தான். அவனுக்குப் பஞ்ச ஸம்ஸ்காரங்களைச்
செய்தருளி சடகோபதாஸரென்று திருநாமம் ப்ரஸாதித்தருளினார், பின்பு
திருநகரியிலே பெரியஜீயர் காளமேகன் திருமண்டபத்தையும் திருவீதி
களையு மெல்லைகளையும் அழகியமனவாளன் திருமண்டபத்தையும் உண்டா
க்கினார். பின்பு பெரியஜீயர் திருக்குறுங்குடியிலே யெழுந்தருளி அங்கே
திருவேங்கடமுடையானென்கிற ப்ராம்மணனை சிஷ்யனாக்கியருளி, அவ
ருக்குத் திருவேங்கடதாஸரென்று தாஸ்யநாமம் ஸாதித்தருளி, அவரைத்
திருக்குறுங்குடிக் கோவில் கைங்கர்யத்திலே நியமித்து, நின்றநம்பீ, திரு
ந்தநம்பீ, கிடந்தநம்பீ, மலைமேல்நம்பீ, திருப்பாற்கடல்நம்பீ யென்கிற
வைந்துபெருமான்களுக்கும் கர்ப்பக்ரஹம் முதலான திருப்பணிகளையும்
மண்டபங்களையுஞ் செய்தருளினார்.

பின்பு திருக்குறுங்குடியில் சிந்தநங் கோயிலுக்கெழுந்தருளி பெரிய
பெருமானை ஸேவித்துக்கொண் டெழுந்தருளியிருந்தார். அக்காலத்திலே
எரும்பியிலப்பாவென்கிறவர் கோயிலுக்கெழுந்தருளிப் பெருமானைவித்
துக் கந்தாடையண்ணனுக்குத் திருமேனிபந்தவாகையாலே அண்ணனோ
டேகூட ஜீயர்ஸந்நிதிக்கெழுந்தருள, ஜீயருமப்பாவை மஹாலித்வானென்
றறிந்த திருவாய்மொழியிலே ஓரிடத்திற்கு ஆயிரம்படியாக உபயோகஞ்
செய்தருள, அப்பாவுங்கேட்டு மிகவு மாச்சர்யப்பட்டுக் கொண்டிருந்தும்
விதிசூடாமையாலே ஜீயர் திருவடிகளை யாசர்யியாமலே ஊருக் கெழுந்
தருளினார். பின்பு தம்முடைய திருவாராதனமான சக்ரவர்த்தித் திருமக
னுக்குத் திருவாராதனம் பண்ணுவதாகக் கோயிலாழ்வார் திருக்காப்பை
கீக்கப்புக, அது அனேகோபாயங்களாலும் திறக்கப்போகாமையாலே
அப்பா மிகவுந் துக்கித்து அழுது செய்யாம லிருந்தார். அன்றிராத்திரி
அப்பாலினுடைய ஸ்வப்நத்திலே முன்பு திருவனந்தாழ்வான் பெரியஜீய

நாகக்கண்டு பின்பு திருவனந்தாம்வானாகக்கண்டு அதன்பின்பு லக்ஷ்மண
 னாகக்கண்டு பின்புபெரியஜீயநாகக்கண்டது. இப்படி சக்ரவர்த்தித் திரு
 மகன் பெரியஜீயருடைய ஸ்வரூபவைவபத்தைக்காட்டி, நீர்கோயிலுக்கு
 ப்போய் பெரியஜீயரை யாச்ரயித்துவந்தாலொழிய நாம் உம்முடைய கை
 யில் ஆராதனம் கொள்ளுகிறதில்லை; நீர் கடுகப்போகிறொன்று அப்பாவை
 நியமித்தருள, அப்பாவும் திருக்கண்ணைவிழித்து மிகவு மாச்சர்யப்பட்டு,
 அப்போதே புறப்பட்டு கோயிலுக்கெழுந்தருளி, அண்ணன் புருஷகார
 மாகப் பெரியஜீயர் திருவடிகளையாச்ரயித்து, வரவரமுனிதாஸனொன்று திரு
 நாமமுண்டாரும்படி மிகவு மந்தரங்கரா பெழுந்தருளியிருந்தார். அப்
 போது அண்ணனும் எரும்பியப்பாவும் பூர்வம் லாடபுரத்திற்செய்திபைப்
 பெரியஜீயருக்குவிண்ணப்பஞ்செய்தார்கள். அதாகிறது:—அண்ணன்முன்
 பொருக்கால் ஸ்தாலீபாகத்திற்காக எரும்பி ஸ்ரீரங்கராஜருடைய விவாஹ
 தேசமான லாடபுரத்திற்கு ஸ்ரீரங்கராஜருடனே தாமங்கடப்போனார்.
 பின்பு அங்கே ஸ்தாலீபாகம் நடந்தது. அன்றைக்கங்கே அத்திக்காய்
 சமைத்தாள். இதுவன்றிக்கே ‘‘உடோவரதளாராயணனே? உடோ
 ஸ்ரீரங்கராஜனே? வருகிற ஸ்தாலீபாகத்திற்கும் வாருங்கோ’’ னென்றாப்
 போலே மொரணப்பேச்சாய்பேசினார்கள். அத்தாலே அண்ணனுக்கும்
 ஸ்ரீரங்கராஜருக்கும் லாடபுரத்திலே மனஸ்ஸ-விட்டிப்போய் அவர்கள்ஸம்
 பந்தத்தைக் கழித்துக்கொள்ளவேணுமென்றிருந்தார்கள். அந்தசெய்தியை
 இப்போது பெரியஜீயர் ஸந்நிதியிலே விண்ணப்பஞ்செய்தார்கள். பெரிய
 ஜீயர் அதைதக்கேட்டருளி யொருசுந்தைசெய்து திருக்குடந்தையி லப்பா
 வண்ணையும் வேடலப்பையையும் தாசரதியாச்சானையும் ஸ்ரீமுகமனுப்பி
 யழைப்பித்தருளி,கந்தாடையண்ணையு மெரும்பியப்பாவையுங்கூட்டியரு
 ளிச்செய்தவார்த்தை:-முதலியாண்டான்ஸந்ததியான வானூலகோத்ரமும்
 உடையவருடைய திருவம்சமான ஹாரீதகோத்ரத்தார்முதலான ஏழுகோத்
 ரத்தாரும் இந்த ஏழுகோத்ரத்திலேயே ஸம்பந்தம்பண்ணிக்கொண்டிருங்
 கோள்.இதற்கு யாதொருத்தர்தப்பினார்கள்,அவர்களுக்கு நம்மாணை யென்
 றுணையிட்டருளி,இப்படித்திருமுகப்பட்டோலையெழுதியருளி தேசாந்தரத்
 திலே உடையவர்திருவம்சஸ்தரும் முதலியாண்டான் திருவம்சஸ்தருமிருக்
 கிறவிடங்களுக்கனுப்பியருளினார்.அவர்களெல்லாரும் திருமுகப்பட்டோலை
 யைச் சொஸாவஹித்து அப்படியே நடந்துக்கொண்டார்கள். அது அன்று
 முதல் இன்றுவரைக்கும் நடந்துவருகிறது. (ஸ்ரீ)வாழ்கவந்தூர்த்து
 ஸ்ரீயந்தூர்த்து: | வாழ்கவந்தூர்த்து வாழ்கவந்தூர்த்து|| இவிலே வாதூல
 கோத்ரம் முக்யமாகையாலே அதின்பெயரையிட்டேமற்றை யாதுகோத்
 ரஸ்தருக்குங் கந்தாடையானொன்று வழக்கமாயிருப்பது. இவர்களிலே ஏழு
 பத்தினுக்கு ஸம்மாணத்திபதிகளிலே பரிகணிதராயிருக்கிற முதலியான்
 டான், முடிம்பைநம்பி, முடிம்பையம்மாள், ஆஸுரிப்பெருமாள், கிடாம்
 பிப்பெருமாள், குமாண்டர் இனையவில்லியாச்சான், வங்கிப்புறத்தாமபி,

இவர்களுடைய ஸந்திஸ்தரோ இந்த ஏழுகோதரத்திலேயிருப்பது. இது பெரியஜீயர் நியமனப்படி நடத்துவருகிறது.

பின்பொருநான் பெரியஜீயர் பெரியபெருமானை ஏகாந்தத்திலுள்ளே வித்துக்கொண்டிருக்கச்செய்தே உத்தமநம்பியுந் திருவாலவட்டகையகாயஞ் செய்துக்கொண்டிருந்தார். அந்த உத்தமநம்பியானவர் திருவனந்தாழ்வான் திருவவதாரமான பெரியஜீயருடைய பாலின்வண்ணமான திருமேனி நிறத்தை அந்யதாசங்கைபண்ணி பெரியஜீயரைப்பார்த்து நெடும்போதாச்சுதே யென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெரியஜீயரும் அவர்கருத்தறிந்து மஹாப்ரஸாதமென்று புறப்பட்டி மடத்திற்கெழுந்தருளினார். அவ்வளவிலே உத்தமநம்பியின்றுகொண்டே திருவாலவட்டமூங்கையுமாகத்துங்கிப் பலகணிக்கதவிலே சார்ந்திருக்கப் பெரியபெருமானும் அவர்களுவிலே திருப்பவளந்திறந்து திருவனந்தாழ்வானத்தொட்டி இவர்களுமும் பெரியஜீயராக வவதரித்தாரென்று தம்முடைய திருக்கையை யெடுத்தருளிச் செய்தார். உத்தமநம்பியுந் கண்வழித்து மிகவும் நடுங்கி யப்போதே மடத்திற்குவந்து பெரியஜீயர் திருவடிகளிலேவிழுந்து ஸேவித்து அபசாரக்ஷாமணம் பண்ணிக்கொண்டார்.

பின்பொருநான், ஸத்வநிஷ்டையாய் சடகோபக்கொற்றி யென்று திருநாமத்தை யுடையவளான வம்மையாரொருத்தி, பகல் திருவோலக் கங்குலைந்து திருமலையாழ்வாரென்கிற வ்யாச்யாந மண்டபத்திலே திருக்காப்பு சேர்த்துக்கொண்டு ஏகாந்தமாக பெரியஜீயர் யோகத்திலிருந்து அந்த வானந்தானுபவத்தாலே தம்மைமறந்து திருவனந்தாழ்வானுடைய திருமேனியாக விருக்கிற விருப்பைக் கதவுப்புரையிலே கண்டு திடுக்கிட்டிருக்க, பின்பெரியஜீயரும் யோகதசைநிகழ்ந்து தாமான வடிவுகொண்டு அம்மையாரிதறிந்தாளென்றறிந்து அவளை யழைத்து நீ இத்தை விளம்பரம் பண்ணவேண்டாவென்று அருளிச்செய்தார்.

ஆகவிப்படி திருமேனி நிறத்தாலும், பெருமானுக்கெல்லா வடிமை களைச்செய்கையாலும், கங்காப்ரவாஹம்போலேயிருக்கிற வுபம்பாஸவைபவத்தாலும், திருநகரியிலே சாரிகைவழியாய் சேஷனுருக்கொண்டு புறப்பட்டமையாலும், சக்ரவர்த்தித் திருமகள் ஏறும்பியிலப்பாவுக்கு ஸ்வப்நத்திலே அருளிச்செய்கையாலும், உத்தமநம்பிக்குக் கனாவிலே பெரியபெருமானருளிச் செய்கையாலும், கொற்றியம்மையார்பகலிலே ப்ரத்யக்ஷமாகக் காண்கையாலும் பெரியஜீயர் சேஷாவதாரமென்று லோகப்ரஸித்தமாயிருக்கும்.

இப்படியிருக்கிற பெரியஜீயர் தம்முடைய ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளுடனேகூட பெரிய பெருமானைத் திருப்பவித்ரத் திருநாளிலே திருவோலக்கமாக மங்களாசாஸனம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கச்செய்தே பெரிய

பெருமாள் பெரியஜீயருக் கருளப்பாடிட்டு, நாளைமுதல் நம்முடைய பெரிய திருமண்டபத்திலே திருவாய்மொழிப்பொருளை ஈடுமுப்பத்தாறாயிரந்துடக்க மாண வ்யாச்யாநங்களுடனே நடத்தமென்று நியமித்தார். பெரியஜீயரு மத்தை சிரஸாவஹித்து மற்றைநாள் திருமண்டபத்திற் கெழுந்தருளினார். அப்போது பெருமாள் நாச்சிமார்களுடனே தோளிக்கினியானிலே யேறியருளி சேனைமுதலியார் துடக்கமானவர்களோடும், ஆழ்வார்களோடும், ஆசார்யர்களோடுங்கூட பெரியதிருமண்டபத்திற் கெழுந்தருளி பெரிய திருவோலக்கமாகவிருந்து பெரியஜீயருக் கருளப்பாடி ஸாதித்து ஈடுமுப் பத்தாறாயிரத்தைத்தடங்கிவித்துத் திருச்செவிசாற்றியருளி மிகவுமுகந்து, இப்படி யொருவருவும் நடப்பதென்றுநியமித்துப் புறப்பட்டருளி பூபால ராயனுக் கெழுந்தருளினார். பின்பு பெரியஜீயரும் அப்படியே யொருவரு வும் ஒருதிகின்றிக்கே முப்பத்தாறாயிரத்தை நடத்திக்கொண் டிருந்தார். பின்பு நாளைக்கு சாத்துமுறையா யிருக்கச்செய்தே கந்தாடையண்ணனும், வானமாமலைஜீயரும், பட்டர் பிரான்ஜீயரும், தம்மிலேசேர்ந்து சிந்தித்து, இருவ ரிரண்டடியும், ஒருவ ரிரண்டடியுமாக மூவரும் காலடியான ஒரு தனியனைச் செய்து அதிரஹஸ்யமாக மனனிலேவைத்த மறைத்துக்கொ ண்டி நாளை சாத்துமுறை முடிவிலே பெரிய திருமண்டபத்திலே பெரிய பெருமானுடைய பெரிய திருவோலக்கத்திலே பெரியஜீயர் விஷயத்திலே விண்ணப்பஞ் செய்வாராக வெண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள். பின்பு மற்றைநாள் முன்புபோலே பெருமாள் தோளுக்கினியானிலே யெறியருளி ஸேனைமுதலியார் முதலான ஸமஸ்தபரிகாங்களுடனேகூட பெரிய திரு மண்டபத்திலேயெழுந்தருளியிருந்து பெரியஜீயருக்கு அருளப்பாடி ஸாதித் தருளி, சாற்றுமுறை நடக்கவுமென்று நியமித்தருள, பெரிய ஜீயருஞ் சாற்றுமுறை நடத்தியருள, முன்சொன்ன கந்தாடையண்ணன் முதலான முதலிகள் மூவரும் முன்சிந்தித்திருந்த தனியனை விண்ணப்பஞ்செய்வதாக வெண்ணிக்கொண்டிருக்கச்செய்தே மிகவு மழகியனாயிருக்கிற ஒரு அஞ்ச வயஸ்ஸாயிருக்கிற பாலகுமாரன் பெரிய திருவோலக்கத்திலே பெருமாள் முன்பேவந்துகின்று “ஸ்ரீஸ்ரீவீரையாபுத்ரேந்திரத்யாபுரணமஃ! ஸ்ரீரத்ந ஸ்ரீநகரேந்திரஸ்யபூஷாஸ்திரஸ்யுந்” என்கிற வித்தைச்சொல்லி ஒருவருக்குங் கண்ணுக்குத் தெரியாதபடி மறைத்துபோனான். இதைத் திருவோலக்கத் திலுள்ளா ரெல்லாருங் கண்டு மிகவு மரச்சர்யப்பட்டார்கள். கந்தாடை யண்ணன் முதலான மூவரும் பிறரொருவரு மறியாமல் நாமறிந்ததான லிந்தத்தீர்னியனை நமக்குமுன்னேவந்து இந்த பாலகுமாரன் சொன்னபடி யாலே இவன் ஸர்வாதர்யாமியான ஸ்ரீரங்கநாதனே யாகவேனுமென்று பெரிய வாச்சர்யத்துடனே யெல்லாருக்குந் தாங்கள் நினைத்திருந்தசெய்தி னையக் குலாவிக்குலாவிச் சொன்னார்கள். அப்போது நம்பெருமாள் பெரிய ஜீயருக்குத் தீர்த்தப்ரஸாதத்திருமானை, திருப்பரியட்டம், சடகோபன் முத லானவரினசகளைப் ப்ரஸாதித்தருளி உகப்பினுடையமிகுதியாலே அகில ஸ்ரீ

வைஷ்ணவர்களுையுங்குறித்த நம்வீடுமுதலான திருப்பதிக ளெல்லாவற்றி லும் இந்த ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரமா தியாகப்ரபந்தானுஸந்தானம் நடத்துங் கோனென்று நியமித்தருளினார், அன்றுமுத லின்னுவரைக்கும் தமிழ்நடை யாடி திவ்யப்ரபந்தம்நடக்கிற பஞ்சத்ராவிடம் பஞ்ச (௩௦௦)சனடம் என் கிற பத்துபாஷைசெல்லுகிற தேசங்களிலே யிந்தத்தனியன் நடந்துவரு கிறது. இதினுடையவிரிவு இன்னும் முன்னேனெழுதப்படும்.

இனி பதரிகாச்ரமத்தில் வருத்தாந்த மெழுதப்படுகிறது. அயோத்தி ராமானுஜய்ய னென்பாரொருவர் பதரிகாச்ரமத்திலேபோய் பதரிநாராயணனை னேவித்து மிகவுமுபாஸித்துக்கொண்டிருக்கச்செய்தே பதரிநாராயணன் ப்ரணன்னராய், அயோத்தி ராமானுஜய்யனுக்கு ஐஞானதிருஷ்டியாலேமேல்வருகிறத்தைக்கடாகூழித்தருளியிந்தத்தனியனை (ஸ்ரீஜீலீங்கேஷ்யம்) யுபதேசித்தருளினார், அயோத்தி ராமானுஜய்யங்காரு மித்தை ரஹஸ்யமாய்ப்பெற்று அனுஸந்தித்துக்கொண்டு சிறிதுநாளங்கேயிருந்து தெற்கே திவ்யதேசயாத்திரை புறப்பட்டு திருமலைக்கு வந்தவிடத்திலே இந்தத் தனியனை யுபதேசித்தருளின வரவாறுங்கேட்டு மிகவு மாச்சர்யப்பட்டு தமக்கித் தை நாராயணன் பூர்வமே யுபதேசித்தபடியையுஞ் சொல்லி மிகவுமானத் தித்தார்.

ஆகவிப்படி இந்தத்தனியனை முதலிலே மூவர் சிந்தித்துவைத்திருக் கையாலே அவர்கள்செய்ததென்றும், மேல் வருகிறத்தைக் கடாகூழித்து பதரிகாச்ரமத்திலே வதரிநாராயணன் அயோத்தி ராமானுஜய்யனுக்கு உபதேசிக்கையாலே பதரிநாராயணன்செய்ததென்றும், உலகத்திலேசொல் லப்படுகிறது. இந்த ந்யாயம், இதிஹாஸ புராணங்களுக்கு முண்டு, எப்படியென்றால்:—அஷ்டாதச புராணங்களும் தனித்தனியே அந்தந்த ருஷிகள் செய்ததென்றும், வ்யாஸரொருவரே அஷ்டாதச புராணங்களுையுஞ்செய்ததென்றும் இருக்கிறது, அங்குமிப்படி முகபேதத்தாலே வழக்கங்களிருக்குமென்று எல்லாரும் நிர்வஹித்தார்கள், இப்படி வேதத்திலும் வழக்கங்களுண்டு. அப்படியே இந்தத்தனியனுக்கும் முகபேதத்தாலே பலர்செய்ததென்கிற வழக்கங்கள் முக்யமாகக்கூடும். கோயில் கந்தாடையண்ணன் செய்த பத்துட்பாட்டிலும் எரும்பியிலப்பாசெய்த வரவாமுனிசதகத்திலும் இந்தத் தனியனுடைய வைபவஞ்சொல்லியிருக்கும். மற்றுமனேக க்ரந்தங்களிலும் இதின் வைபவஞ் சொல்லியிருக்கும்.

இனிக் கோயில் வருத்தாந்தம்:—பின்பு பெரியஜீயரும் பெரியபெருமானாலே மிகவு மாதரிக்கப்பட்டு லோகாசார்ய ருளிச்செய்த ரஹஸ்யங்களுக்கு வ்யாக்யானங்களும் மற்று மனேகக்ரந்தங்களுஞ் செய்தருளினார். அவையாவன:—ரஹஸ்ய வ்யாக்யானம், தத்வத்யவ்யாக்யானம், ஸ்ரீவசனபூஷண வ்யாக்யானம், ஆசார்ய ஹ்ருதய வ்யாக்யானம், பெரியாழ்வார் திருமொழி வ்யாக்யானம், தாழ்ந்தாதிபுரா, ஐஞானாரவ்யா

க்யானம், ப்ரமேயஸாரவ்யாக்யானம், எழுபாட்டுவ்யாக்யானம், கீதைக் குத்தாத்தப்ரயதிபம், தத்வத்யாத்ந்திரூப் ப்ரமாணத்திரட்டு, முப்பத்தாறா யிரப்படிக்கு ப்ரமாணத்திரட்டு, உபதேசாத்நமாலை, திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி, யதிராஜவிம்சதி, தனிக்கலிகளும்விடுதிச்சிலோகங்களும், இயற் சாத்து, ஆர்த்திப்ரபந்தம், இன்னுயிப்படிகண்டுக்கொள்வது. பின்பு பெரிய ஜீயரும் தம்முடைய மடத்திற்குண்டான க்ஷேத்ரங்களையெல்லாம் பெரு மாளுக்கு ஸமர்ப்பித்து அந்தசாஸனங்களை ஸ்ரீபண்டாரத்திலே சேர்த்து விட்டார். பின்பு தம்முடைய திருவடிகளை யாச்சரிக்கவந்த வரந்தரும் பெருமாள் பிள்ளையைத் தனியேவந்தாரென்று வெறுத்து ஆறுமாஸஞ் சோதித்துப் பின்பங்கீசரித்தருளினார். பின்பு வரந்தரும் பெருமாள் பிள்ளை திகைக்கையோடேயிருக்க, பெரியஜீயரிதென்னென்று கேட்டருள, அவரும் நிமித்தத்தை விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஜீயருமதுகேட்டருளி இன்றைக்குத் திருமுடிவிளக்கிவித்துக்கொள்ளுமென்று நியமித்தருள, அவருமப்படியே செய்தார். அப்போதே ஊரிலேயிருந்து அவர்தேவிகள் ப்ரஸவித்து அன் னைக்குப் பத்தாவதுநாளென்று செய்திவந்தது. அப்போது ஜீயருடைய ஸர்வஜ்ஞதையைக்கண்டு எல்லாரு மாச்சர்யப்பட்டார்கள். பின்பு சில நாளிலே பெருமாள்கோவில் திருமலைமுதலான திவ்யதேசங்களை ஸேவிக்க வேணுமென்று அண்ணன் முதலான முதலிகளெல்லாருடன்கூடப் புறப் பட்டு பெருமாள்கோவிலுக் கெழுந்தருளி தேவப்பெருமானை ஸேவித்து நாலாறுநா ளெழுந்தருளியிருந்து திருவைசாகத் திருநாள் துடங்கினவாறே திருநாள் ஸேவித்துக்கொண்டிருந்து, பெரியதிருவடியின்மேலே பெருமா னேறியருளி கங்கைகொண்டான் திருமண்டபத்திற் கெழுந்தருள, பெரிய ஜீயரும் மங்களாசாஸனம் பண்ணிக்கொண்டு கூடவெழுந்தருளச்செய்தே திருநாள் ஸேவிக்கவந்த வெரும்பியிலப்பா ஜீயரை நினைவன்றிக்கே ஸேவி த்து மூர்ச்சித்துத் தெளிந்து ஜீயரை ஸர்வதாங்கமாக ஸேவித்து அவர் புருஷகாரமாகப் பெருமானை ஸேவித்தார். பின்பு பெரிய ஜீயரும் மற்ற திருநாள்களையும் ஸேவித்து அப்பாவையுங் கூட்டிக்கொண்டு புறப்பட்டுத் திருப்புட்குழிவழியாக கடிக்காலத்திற் கெழுந்தருளி அழகியசிங்கரை மங் களாசாஸனஞ்செய்து எரும்பி யென்கிற ஊருக்கு வடதிருவாங்க மென் றும் குளத்திற்குத் திருக்காவேரியென்றும் திருநாமஞ்சாற்றி அப்பாவுக்கு அழகியமணவாளதானரென்று அபிமானித்துத் திருநாமஞ்சாற்றி அங்கு நின்றுந் திருப்பதிக்கெழுந்தருளி உடையவரை ஸேவித்து கோவிந்தராஜ னையும் ஸேவித்துத் திருமலைஏறியருளி அங்கே கோயில்கேழ்வீஜயர் ஏகாங் கிகள் மற்றும் பரிகாங்களெல்லாம் ஏதிர்கொண்டுவந்து ஸேவிக்க, அவர்க ளையு முபலாசித்து ஸேவாக்கரமத்திலே யுள்ளேபுக்கு, திருவேங்கடமுடையாளை மங்களாசாஸனஞ்செய்து தீர்த்தம் ப்ராஸாதம் ஸ்ரீசடகோபன் முத லான வரிசைகளையும்பெற்று அங்கே கோயில் ஸ்ரீகார்யத்திற்காக இளங் கேழ்வி யெம்பெருமானார் ஜீயரைக்கல்பித்தருளியங்குநின்றும் புறப்பட்டு, திருவெவ்வுனார், திருநின்றவூர், திருமழிசை, முதலியாண்டான் திருவவ

தாஸ்தலமான பச்சைவாரணப்பெருமாள்கோவில், திருக்கச்சிநம்பி திரு வவதாரஸ்தலமான பூவிருந்தவல்லிகை, திருவல்லிக்கேணி, திருமீர்மலை, ஸ்ரீபெரும்பூதூர், ஸேவித்துக்கொண்டு பெருமாள்கோவிலிலே பேரருளா ளரை மங்களாசாஸனம் பண்ணி ஸ்ரீமதாரந்தகத்திலே சக்ரவர்த்தித் திரு மகனையும் வகுளவ்ருகூத்தையும் ஸேவித்துத் திருவஹ்நிரபுரத்திற் கெழுந்தருளி, தெய்வநாயகனைத் திருவடிதொழுது, திருவாலிதிருநகரியிற் றிருமங்கையாழ்வாரைத் திருவடிதொழுது, அங்குள்ள திருப்பதிகளையும் ஸேவித்து, திருக்கண்ணபுரத்திலே சளிராஜரை ஸேவித்து, அவிடத் திலே திருமங்கைமன்னனை யேறியருளப்பண்ணிவித்து, அங்குள்ளும் புறப்பட்டுத் தென்றுவரையிலே சென்று, மன்னாரை மங்களாசாஸனஞ் செய்து, மாசுறுசோதியை யங்கே நித்யானுஸந்தானமாக ஸமர்ப்பித்து, திருக்குடந்தைமுதலான திருப்பதிகளை ஸேவித்து, கோயிலுக்கெழுந்தருளி யதிராஜானுமதியுடனே பெரியபெருமானை ஸேவித்துத் தாங்கொண்டுவந்த திவ்யாபரணங்கள் திவ்யசாமரங்கள் திவ்யச்சத்ரங்கள் திருவாலவட்டங் கள் அனேகந்திருமெத்தைகள் தலையணைகள் முதலான வஸ்துக்களை ஸம ர்ப்பித்து மடத்திற்கெழுந்தருளி வ்யாக்யானித்துக் கொண்டெழுந்தருளி யிருந்தார்.

பின்பு ஏறும்பியிலே யிருந்துவிட்டவப்பாவும் ஆசார்ய விச்வேஷம் பொறுக்கமாட்டாமல் ஜீயருடைய திசைரிதங்களை நினைத்து அனுபவித் துக்கொண்டு திசைசர்வையென்கிற ப்ரபந்தத்தைச் செய்து தலைக்கட்டி, ஜீயர்ஸநிதிக்கு வரக்காட்ட, ஜீயரும் கடாக்ஷித்து அப்பாவினுடைய வாசார்யநிஷ்டைக்கு மிகவு முகந்து அப்பாவுக்குக் கோயிலுக்குவருவதாக ஸ்ரீமுகமனுப்பி யருளினார். அப்பாவும் ஸ்ரீமுகத்தை சிரஸாவஹித்து மிக வுங்குகிக் கோயிலுக் கெழுந்தருளி ஜீயரை ஸேவித்து வ்யாக்யான கோஷ்டியிலே ஜீயர் திருமுகமண்டலத்தை ஸேவித்துக்கொண்டெழுந் தருளியிருந்தார். அக்காலத்திலேகந்தாடையண்ணன் திருமானிகையில் அழகு சிங்காராதனம் உபாதான த்ரவ்யத்தாலே நடந்துவருகையாலே அது மிகவுங் குறைந்து வருகிறபடியைப் பெரியஜீயர்கண்டருளி திருமுன் காணிக்கை வந்த த்ரவ்யத்தை நித்யமாக வண்ணனுக்கு ஸாதிக்கும்படி நிய மித்தருளினார். பின்பு சிலநாளிலே ஏறும்பியிலப்பாவுக்குத் தம்முடைய திருமேனியாகாரமான வர்ச்சாவிக்க்ரஹத்தையும் திருவடிநிலையையுர் திரு வுத்தரீயத்தையுர் திருமண்காப்பு சேஷத்தையுர் திருக்கண்ணாடியையும் ப்ரஸாதித்து மிகவும் நிர்ப்பதித்து அப்பாவை யூருக்கனுப்பியருளினார். பின்பழகிய வரதான ராமானுஜஜீயரும் வானமாமலை ஸ்ரீகார்யத்திற்காக விடைகொள்ளவேனுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஜீயரும், அரங்கநக ரப்பினை திருவாராதனமாக ஸாதித்து அவரை வானமாமலைக்கனுப்பியருளி னார். அவரும் வானமாமலைக்கதிபதியா யிருக்கையாலே வானமாமலை ராமானுஜஜீயரென்று அவருக்குத் திருநாமமுண்டாயிற்று, பின்பு பெரிய

ஜீயர் கோவந்ததாஸரப்பரை விசேஷாபிமானஞ் செய்து தம்முடைய திருநாமத்தாலே அழகிய மணவாளப்பெருமானை யிவருக்குத் திருவாராதனமாகப் ப்ராஸாதித்தார். பின்பு கோவந்ததாஸரப்பர் ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூரிலே ஆண்டாளுடைய திருநாளை நன்றாகப் பரிபாலித்துக்கொண்டிருந்து ஒரு திருவாடிப்பூரத்திலே ஆண்டாளுடைய தீர்த்தப் ப்ராஸாதங்களை மிகவுமாதரத்துடனே கொண்டுவந்து பெரியஜீயருக்கு ஸமர்ப்பிக்க, ஜீயரும் மிகவுமுகந்தருளி ஆண்டாளுக்கு உகப்பாக கோவந்ததாஸரப்பருக்கு பட்டர் பிரான் தாஸரென்று திருநாமம் ப்ராஸாதித்தார். அவரும் மஹா விரக்தரய் ஆச்சரமஸ்வீகாரஞ்செய்தபடியாலே அவருக்கு பட்டர்பிரான் ஜீயரென்று திருநாமமாயிற்று. இப்படி மஹாவைபவத்துடனே யெழுந்தருளியிருக்கிற பெரியஜீயர் நம்மாழ்வாரை ஸேவிப்பதாகப் பெருமானனுமதி கொண்டு கூடலென்ற மதுரையிலே சென்று, கூடலழகரை மங்களா சாஸனஞ் செய்தருளி அன்றைக்கங்கே எழுந்தருளியிருந்தார். அப்போது அந்த தேசத்திற்குதிபதியான மஹாபலிவாணராயன் வந்து திருவடிகளிலே யாசரயித்தான். பெரியஜீயரும் அவனுக்குத் தாபாதிபஞ்சஸம்ஸ்காரங்களை யும் ஸாதித்தருளி அன்றைக்கு மங்கையெழுந்தருளியிருந்தார். பின்பு அபராதரீயிலே பயணமாய் மணித்திருப்பல்லக்கை பனிவிழாமைக்காகமூடி வித்து அதிலே யெழுந்தருளி ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் ஸ்ரீபாதந்தாங்கிக் கொண்டு வரச்செய்தே மஹாபலிவாணராயன் பெரியஜீயருக்குத் தெரியாமல் தானும் ஸ்ரீபாதந்தாங்கிக்கொண்டு இருகாவதவழி ஸேவித்துக்கொண்டுவர, வெடித்தரின்பு வையையாற்றின்கரையிலே இறங்கி யருளினார். அப்போது ராஜாவுங் கச்சைக்கட்டும் வியர்த்த வுடம்புமான ஸ்ரீபாதந்தாங்கின வேஷத்தோடேகூடத் திருவடிகளிலே வந்து ஸேவிக்க, ஜீயருமிப்படிசெய்வதே ! என்று ஆச்சரப்பட்டருளினார். அப்போது முத்தரசனந்தலென்ற க்ராமத்தை யங்கீகரிக்கவேணுமென்று ராஜாமிகவும் ப்ரார்த்திக்க, அவனுடைய ப்ரார்த்தனைக்காக வத்தை யங்கீகரித்தருளி, அதற்கு அழகியமணவாளநல்லூரென்று திருநாமஞ் சாற்றியருளினார். பின்பு ராஜாவை மிகவுங் க்ருபைபண்ணியனுப்பியருளி, திருப்புல்லாணி திருவண்ணவழியாக முதலிகளுந் தாமுமாக நிழல்தேடி வாராநிற்கச்செய்தே அங்கேயொரு பெரியபுனியமரமானது நன்றாக நிழலிச்செய்துக்கொண்டு இருக்கக்கண்டு அந்தநிழலிலே எழுந்தருளியிருந்து ச்ரமந்தீர்த்த புறப்படுமளவில், முதலிகளெல்லாரு மிப்படி மஹாபகாரம்பண்ணின விர்த்தப்புளி மரத்திற்கு க்ருபை செய்தருளவேணுமென்று ஜீயரை ப்ரார்த்திக்க, அவரும் க்ருபாகிசயத்தாலே அந்தமரத்தைத் திருக்கைகளாலே தடவி நீ மோக்ஷத்தை யடையக்கடவாயென்றருளிச்செய்தார். அந்தமரம் அப்பொழுதே உலர்ந்துபோய்விட்டது. அதைக்கண்டெல்லாரு மாச்சரப்பப்பட்டார்கள். பெரியஜீயருந் திருநகரிக்கெழுந்தருளி ஆழ்வாரை மங்களாசாஸனஞ் செய்து அங்கே சிறிதுகால மெழுந்தருளியிருந்து அங்கனின்றும் புறப்பட்டு ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்கு வந்து ஸேவித்து திருமாலிருஞ் சோலைமலைக்

கெழுந்தருளி, பரமஸ்வாமியென்கிற மூலவரை மங்களாசாஸனஞ் செய்தருளினார். அப்போதங்கே அழகர் வலசை யெடுத்துத் திருக்குறங்குடியிலே யெழுந்தருளியிருந்தாராகையாலே மிகவுங் க்வேகித்தருளி, பரமஸ்வாமிக்கு சிற்ப்புகள் கண்டருளப் பண்ணி, அங்கனின்றும் புறப்பட்டி கோயிலுக் கெழுந்தருளி பெரியபெருமாளுக்கு முன்புபோலே மங்களா சாஸனஞ் செய்துக்கொண்டெழுந்தருளியிருந்தார்.

பின்பு அழகர் திருக்குறங்குடியினின்றும் திருமாலிருஞ்சோலைமலைக் கெழுந்தருளி தம்முடைய தீர்த்தப்ரஸாதமும் அனுப்பித் திருமுடிமேழுமியதிலே “தாம்கினைத்தபடியே காம் திருமாலிருஞ்சோலைமலையிலே குடிபுகுந்தோம், நம்முடைய ஸ்ரீகார்யத்தை நன்றாக நடத்தும்படி யொருவரை வரவிடவேனுமென்று” வரக்காட்டி யருளினார். ஜீயரும் மிகவு முகந்தருளிய திராஜஜீயரென்று திருநாமத்தையுடையராய் அத்யந்தம் விரக்தராயிருக்கிற ஜீயரைத் திருமாலிருஞ்சோலைமலைக் கனுப்பியருளினார். அவருமங்கே போய் அழகர் ஸ்ரீகார்யத்தை நன்றாக நடத்தியருளினார். அப்போது, முன்பு ஜீயர்திருவடிகளை யாச்ரயித்த மஹாபலிவாணராயன், ஆசார்யரான பெரியஜீயருடைய நியமனத்தாலே அழகருக்கு கோபுரமண்டபப்ரகாரம் முதலான ஸகலகைங்கர்யங்களையும் நன்றாகச் செய்தான். ஜீயரு மது கேட்டு மிகவு முகந்தருளினார். அப்போது தேசாந்தரங்களிலே திரிவா நொரு சிறுபிள்ளை வந்து ஜீயர் திருவடிகளை யாச்ரயிக்க, ஜீயருமவனை யங்கீ கரித்து ஸ்ரீராமானுஜதாஸனென்று தாஸ்யநாமத்தையும் ஸாதித்தருளி, இவனாலே அனேகத்திருப்பதிகளிலே கைங்கர்யங்கள் நடக்குமென்று அருளிச்செய்ய, அதடியாக அவனாலே பெருமாள் கோவில் துடக்கமான திருப்பதிகளில் கைங்கர்யங்களெல்லாம் கொண்டருளப்பெற்றது.

பின்பு பெரியஜீயரும் பெரியாழ்வார் திருமொழிக்கு பெரியவாச்சாம் பிள்ளை செய்தருளின வ்யாக்யானத்தில் ஶூறுபாட்டிற்கு வ்யாக்யானம் ஜீர்ணமாய் காணாதபோனபடியினாலே, அதற்கு வ்யாக்யானஞ் செய்வதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி அதற்கு ஸஹகாரியாகத் தமிழ்விரகான திருப்பாணாழ்வார் தாதர்நாயனாரையும் கூட்டிக்கொண்டு வ்யாக்யானம் நாடி பத்தளவாகச் செய்தருளினார். அப்போது அநிபரலனாயிருக்கிற கந்தாடை நாயன் அங்கே எழுந்தருளி ஜீயர் வ்யாக்யானத்தையும் பெரியவாச்சாம் பிள்ளை வ்யாக்யானத்திலே சேஷித்த நாற்பதுபாட்டு வ்யாக்யானத்தையும் பார்த்தருளி ஜீயர் வ்யாக்யானத்தை மிகவு மாதரித்து, இந்த நாற்பது பாட்டிற்கும் வ்யாக்யானஞ் சேஷிப்பதே! யென்றருளிச்செய்ய, ஜீயரு மிதுகேட்டானந்தித்து நாயனை அவதாரவிசேஷமென்று ஆலிங்கித்துக் கொண்டருளினார். பின்பு ஜீயரும் திருப்பாணாழ்வார் தாதர்நாயனாருக்குப் பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவாராதனமான ஸ்ரீரங்கராஜரை ப்ரஸாதித்தருளி அவருக்கு விடைகொடுத்தருளினார். பின்பு பெரியஜீயர், ஆசார்ய ஶ்ருதபத்திற்கு வ்யாக்யானஞ் செய்வதாகத் திருவுள்ளமாய், திருவேளி

யில் பலஹானியையும் பாராமல் திருவணையிலே சாய்ந்தருளினபடியே திருக்கழுத்துநோவத் திருவெழுத்து சாற்றும்படியைக்கூர்தாடையண்ணன் கண்டு தேவரீரிப்படி ஏதுக்காக ப்ரயாஸப்படுகிறதென்று விண்ணப்பஞ் செய், லீயரும் உம்முடைய புத்ராதிகளுக்காக இப்படி ப்ரயாஸப்படுகிறேனென்று அருளிச்செய்து, வ்யாக்யானத்தைத் தலைக்கட்டி பரமத நிரஸன பூர்வகமாக ஸ்வமதஸ்தாபனம் பண்ணியருளினார்.

அக்காலத்திலே திருமலைமயி திருவம்சயரான ஏட்டேர் கங்கராசார்யர் லீயர் திருவடிகளிலேவந்தாச்சாயிக்க, அவரையு மங்கீகரித்து அவருக்குப் பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களை ப்ரஸாதித்தருளி, அவர் மூலமாய் வந்த திரவியங் களைத் திருநகரியிலே ஆழ்வார் திருக்கோபுர கைக்கர்பத்திற்குப் போக விட்டருள, அதுபோயுஞ் சிறிதுகுறையிருந்தத்தைத் திருப்பேரனாரான லீயர்நாயனார் கிரபர்யத்தமாக நிறைவேற்றினார். இப்படி திருக்குருங் குடிமுதல் வடதிருவேங்கடமளவான திருப்பதிகளிலே லீயாசெய்தருளின விமானகோபுர ப்ராகாரமண்டபந்தூடக்கமான திருப்பணிகளும், அவர் கல்பித்த ஸ்ரீகார்பகர்த்தரும், அவர் சியமித்த கட்டளைப்பாடுகளும், இப் போது வறைக்கும் நடந்தவருகிறது. இப்படி எண்ணிறந்த ஆசார்யபுரு ஷர்களாலே ஆச்சரியக்கப்பட்டிருக்கிற பெரியலீயர் திருவடிகளையாச்ர யித்த உஷ்டதிக்கணங்கள்:—வானாராமலீயர்; திருமலைகம்பெருமானார் லீயர்; பட்டர்பிரான்லீயர்; கோயிற் கந்தாடையண்ணன்; ஏதம்பியி லப்பா; அப்பிள்ளை; அப்பிள்ளை; ப்ரதிவாதிடயங்கரமண்ணுவா கிறவெட் டேர் திருநாமங்கள். இவர்களிலே கோயிற் கந்தாடையண்ணனையும் ப்ரதி வாதி பயங்கரமண்ணுவாயும், தம்முடைய திருப்பேரனாரானலீயர் நாயனா ருக்கு சநிம் ஸ்ரீபாஷ்பமும் ஸாதிக்கும்படி சீயமித்தருளினார். இப்படி பெரியலீயர், தம்முடைய திருவடிகளை யாச்சரித்தும், தம்மிடத்தில் உப தேசம் பெற்றும், தம்முடைய நடமாஷத்திற் கிலக்காயும், தம்முடைய திரு மேனியை ஸேவித்தும், தம்முடைய தீர்த்த ப்ரஸாதங்களை விரிசரித்தும் தம்முடைய திருவடிகளிலே ஆத்மஸமர்ப்பணம் பண்ணியும், தம்முடைய திருநாமத்தைச் சீர்த்திர்த்தம், தம்முடைய கல்யாணஞானங்களைக் கெட்டும், தாமிருந்ததிக்கைகோக்கி தண்டனிட்டும், தம்முடையவைபவத்தை நீராத் தும், தம்மடியார்க்கடியாரோடே ஸம்பந்தப்பட்டும், தம்முடைய பாத னாளிபட்ட பூதலத்திலே பிறந்தும், ஸமீபஸ்தர் னாஸ்தர் இனிமேற்புட்டா மவர்களான வெல்லாடியிர்களும் உடுலீயர்த்தாக்காளாகயாடுபுட்டும் மைப் பெரியபெருமான் சீயமித்த வவுநாசகார்யக்கலைக்கட்டுவதாயும், (பெரியலீயர்) இனி பரமபதத்திலே போய் ஆடினாடு மடமேலுடுபட்டும் திருவார்வமாய் திருமேனியிலே ஸோடி சாற்றிக்கொண்டிருந்தும், தம்பெருமான் திருத்தேரிலே புறப்பட்டருளி மடத்தகாசனமேலே உட்கார்நின்று ஸேவை ஸாதித்தருள, லீயரும் ஸேவத்தத் தம்முடைய உடம்பிற் திரும்படி பெருமானையருபயித்தார். அகனம்மிட ப்ரவுட்டி

நம்பெருமாள் திரும்பவும் ஒருநாள் புறப்பட்டருளி மடத்துவாசலிலே எழுந்தருளியிருக்க, ஜீயருந் திருக்கைத்தலத்திலே எழுந்தருளி பெருமானை ஸேவித்து மிகவுமானந்தத்தை யனுபவித்தருளினார். பின்பு வானமாமலை ஜீயர்முதலானாருக்குத் திருமுகம் போகவிட்டருள, அவர்களுங் கடுகப்புறப் பட்டெழுந்தருளியவந்து திருவடிகளிலே ஸேவித்திருந்தார்கள். அப்போது திருமேனினோவுசிறிது சமித்திருந்தது; அத்தைக்கண்டு வானமாமலைஜீயர் வானமாமலை ஸ்ரீகார்பத்தினுடைய வவஸரத்தாலே மீண்டுவருகிறே னென்று விண்ணப்பஞ்செய்து ஜீயரனுமகிகொண்டு வடதேசத்திற்கெழுந் தருளினார். பின்பு சிலநாளிலே ஜீயருக்குமுன்புண்டான பரமபதவாஞ்சை மிகுத்து ஆர்த்தியிவந்து அதுபாசரப்பட்டு அது அறுபதுபாட்டாய் ஆர்த்தி ப்ரபந்தமென்று பெயர்பெற்றது. அப்போது மேல்நாட்டுத்தோழப்பரும், அவர்தமையன் அழகிய மணவாளராயனாரும், பட்டர்பிரான் ஜீயர் புருஷ காரமாகப் பெரியஜீயரை ஸேவித்துப் பெரியஜீயருக்காகத் திருநாராயண புரத்திலே நித்யவாஸத்தை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். பின்பு திருமலைநல் லான் திருவம்சஸ்த்தராய் பரமதகண்டன ப்ரசண்டராய் திருவேங்கட முடையானுக்குப் புரோகிதராய் மஹா ப்ரபாவசாலியா யிருக்கிற அண்ண ராய சக்ரவர்த்தியென்கிறவர் பட்டர்பிரான்ஜீயர் புருஷகாரமாக ஜீயர் திருவடிகளிலே வந்து ஸேவித்தாநிற்க, ஜீயருந் தம்முடைய திருவடிகளை யவர் திருமுடியிலேவைத்தருளி யவரைப்பார்த்தருளிச் செய்தது:—நம் முடைய திருமலை யெம்பெருமானார்ஜீயரைத் திருவேங்கடத்தோடிகள் நலியாதபடி ரக்ஷித்தும், நந்தர்சனத்திற்காக வனேகம் ஸ்ரீ கார்யங்களைப் பண்ணியும், கிர்வஹித்தவரன்றோ? நீகொன்றருளிச்செய்து, அவருக்கு பட்டர்பிரான் ஜீயர்திருக்கைகளாலே பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களைச் செய்தருளி, அவ னாயுந் தர்சனப்ரவர்த்தகாரம்படி செய்தருளினார்.

பின்பு மடத்திலப்பிள்ளாளும் ஜீயர்நயினரும் ஜீயர்திருவடிகளிலே ஸேவித்து தேவீருடைய வர்ச்சாரூபமானலிக்ரஹம் அடியேங்களுக்கு வேனுமென்று ப்ரார்த்திக்க, ஜீயரும் அனுமதிபண்ணி தம்முடைய திருக் கைச்சொம்பை யதற்கு த்ரவ்யமாக ஸாதித்தருளினார். அவர்களும் ஜீய ருடைய வர்ச்சாலிக்ரஹம் இரண்டு திருக்கோலம் ஏறியருளப் பண்ணிக் கொண்டார்கள். பின்பு பரமபதத்திற் கெழுந்தருள நாலுநான் முன்பாக நாலாயிரந் திவ்ய ப்ரபந்தங்களையும் பெரிய திருவோலக்கமாக ஸேவிக்கக் கேட்டருளி யானந்தித்து, முதலிகளுக்கு ஹிதம்ஸாதித்தருளி தம்முடைய திருவாராதனமான உடையவரையும் ஸ்ரீரங்கராஜரையும் ஸ்ரீகோசங்களை யும் நம்பெருமா ளதீனமாக்கி, லோகாசார்யர் திருவடிகளை த்யானித்துக் கொண்டு, ருத்ரோத்காரிவருஷம் மாசிமாஸத்தில் க்ருஷ்ணபக்ஷத்தில் சனிக்கிழமை த்வாதசி திருவோணநக்ஷத்ரத்திலே பெரியஜீயர் திருநாட் டிற் கெழுந்தருளினார். ஆகவிப்படி திருவனந்தாழ்வான் பெரிய ஜீயராக வலதரித்து எழுபத்துமூன்று திருநக்ஷத்ரம் எழுந்தருளி யிருந்தார்.

பின்பு கந்தாடை யண்ணனும் ஆசார்யரின் சியமனத்தின்படியே ஆசார்யருடைய திருப்பேரனூரான ஜீயர்யினுருக்கு ஈடுமுப்பத்தாறாயிரத்தைப் பாஸாதித்தருளினார். ப்ரதிவாதிபயங்கரமண்ணாவும் அப்படியே ஸ்வாசார்ய சியமனத்தாலே ஜீயர்யினுருக்கும் கந்தாடைநாயனுக்கும் ஸ்ரீபாஷ்யம் ஸாதித்தருளி இதிலேதமக்கு கர்த்தருத்வமில்லை; ஆசார்யரான பெரியஜீயரே இதற்குக் கர்த்தாவென் றருளிச்செய்தார். (ஸ்ரீ) ஸ்ரீமாத் ஸுந்தர ஜாமுநியுனிஃஸாஸ்யஸுத்யக்ஷயம் | ஸாமுந்யஸுத்யக்ஷயம் | ஸாமுந்யஸுத்யக்ஷயம் | ஸாமுந்யஸுத்யக்ஷயம் || இதற்குப்பொருள்—ஸ்ரீமாத்களாய் இரண்டாம் பாஷ்ய காரராயிருக்கிற மணவாளமாறுனிகளானவர் ஸ்ரீபாஷ்யத்தை வ்யாக்யா னித்துச்சொண்டிருக்கிறார்; அடியேனுக்கதிலே கிஷ்யகோடியாகவே யன்வயமுள்ளதென்று. பின்பு ப்ரதிவாதிபயங்கரமண்ணாவும் கந்தாடை போளிப்பாக்கம்யினார் துடக்கமானவர்களுக்கு ஸ்ரீபாஷ்யம்ஸாதித்தருளி னார். இந்த கந்தாடை போளிப்பாக்கம்யினார் அவ்வுட்கோதாதிபந்தனஞ் செய்தருளினார். (ஸ்ரீ) ஸ்ரீமாத் ஸுந்தர ஜாமுநியுனிஃஸாஸ்யஸுத்யக்ஷயம் | ஸாமுந்யஸுத்யக்ஷயம் | ஸாமுந்யஸுத்யக்ஷயம் | ஸாமுந்யஸுத்யக்ஷயம் ||

பின்பு வானுலகோத்தரான தொட்டையங்காரப்பையும், அப்பச்சியா
ரண்ணுவும், வானமாமலைஜீயர் திருவழகனை யாச்சுரித்தார்கள். தொட்டை
யங்காரப்பைச் சோளசிக்கபுரத்திலே பெழுந்தருளியிருந்தார். அப்பச்சி
யாரண்ணு, பெருமாள்கோவிலிலே கூடஸ்தரான தோழப்பர்காலந்தடங்

அவர் ஸந்தி பரம்பரையிலே யவதரித்துப் பேரருளானை விடாமலிருந் துக்கொண்டு, பேரருளானர் திருக்கோவிலிலே சூடிக்கொடுத்தநாச்சியார் ஸன்னிதியையும் திருமண்டபத்தையும் கட்டிவைத்தார். அந்த மண்ட பத்திலே அடிப்பாதத்துடனே கடின திருமண்காப்பு இன்றைவரைக்கு மிருக்கிறது.

பரவஸ்து பட்டர்பிரான்ஜீயரும் திருமலையிலே யெழுந்தருளியிருந்து அண்ணராயசக்ரவர்க்கி முதலானாரை தர்சன ப்ரவர்த்தகராக்கி, அந்தி மோபாயநிஷ்டையென்கிற ப்ரபந்தத்தையும் செய்தருளினார். பின்பு பட்டர்பிரான்ஜீயர் திருவடிகளையாளுயித்த மேவாட்டித் தோழப்பரும் அவர் தமையனாரும், பெரியஜீயர் நியமனத்தின்படியே திருநாராயணபுரத் திலே இருந்துகொண்டு திருந்தனவனந் துடக்கமான ஸகல கைங்கர்யங் களையுஞ் செய்துகொண்டு அங்கிருக்கிறவர்களையும் பெரியஜீயராய்மானத் திலேயே யிருக்கும்படி திருத்திக்கொண்டு ஸ்ரீசைலத்திற்கு மேற்கும் ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரவைபவத்தை வளர்த்துக்கொண்டு ஸ்ரீயநிராஜதீப ய மடத்திற்குப் பின்னடியிலே யெழுந்தருளியிருந்தார்கள். பின் பவர்கள் ஸந்தானபரம்பரையிலுண்டான ஐயன் முதலானாரும் அந்த கைங்கர்யங் களை நடத்திக்கொண்டு வந்தார்கள்.

வரவரமுனிதாரான வெறும்பியிலப்பாவும், வரவரமுனி விஷய மாகக் காவ்யம், ஸம்பரபாதம், தினசர்யை, சம்பூ ப்ரபந்தம் முதலானவை களைச் செய்து பின்பு பெரியஜீயரைப் பிரித்து ஸுறிக்கமாட்டாமல் ஆர்த்தி ப்ரபந்தமுள்ளிச்செய்தார்.

பின்பு ஜீயர் திருநாட்டிற்செழுந்தருளி வருஷமாய் மாசிடாஸத்தில் க்ருஷ்ணபக்ஷ த்வாதசியிலே ஜீயருடைய திருவத்யயனத்தை, கம்பெரு மான் தம்முடைய ஸன்னிதியிலே யிருந்த தீர்த்தம், ப்ரஸாதம், திருப் பணியாரம்முதலான ஸகலவரிவைகளையும் மடத்திற் சனுப்பியருளி, ஜீயர் நயினார் கந்தாடையண்ணன் முதலான முதலிகளுக்கு நியமித்து நடத்தி யருளினார். அது அன்றுமுத லின்றுவரைக்கும் நடந்துவருகிறது. பெரிய ஜீயர் சேஷாவதாரமாகையாலே யொருகாலங்களிலே பாலமுது அமுது செய்யும்போது திருவனந்தாழ்வானுகிற நிஜவடிவுகொண்டமுது செய் வதற் கனுசூலமாய்படி கல்தொட்டியிலே பாலமுது சேர்த்து, ஆஸ்தித ருடைய ப்ரார்த்தனையாலே ஏகாந்தத்திலே திருவனந்தாழ்வானுகிற நிஜ வடிவுகொண்டு பாலமுது அமுதுசெய்துக்கொண்டிருப்பார். ஆசார்யருடைய பேரஐனபாத்ரத்திலே ஸம்பந்தப்பட்ட அன்னம்முதலான உச்சிஷ்ட டத்தை சிஷ்யர்ப்புகிப்பதென்று சாஸ்தரயிருக்கையாலே முன்னே நிஜ ரூபங்கொண்டு பாலமுது அமுதுசெய்தகல்தொட்டியிலே ப்ரஸாதத்தைச் சேர்த்து அந்தத்தொட்டியினுடைய ஸம்பந்தத்தாலே ஆசார்யருடைய உச்சிஷ்டமாகவே அனுஸந்தித்துக்கொண்டு அந்த ப்ரஸாதத்தை ஸகல

மான சிஷ்டர்சனும், பெரியஜீயர் திருவத்யயனத்திருாளிலே வினி யோகப்படுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். பொன்னாலும் வெள்ளியாலும் செய்ததைப்பார்க்கிலும் கல்லாலே செய்த பாத்ரம் வீரத்திக்கனாகலமா யிருக்கிறபடியாலே உத்தமாச்சரமிகளுக்கு மிகவுஞ் சேர்ந்திருக்கும். ஆகை யாலே இப்படி சிஷ்டானுஷ்டானம் முக்யமாக நடந்துவருகிறது.

இப்படி பெரியஜீயருடைய வைபவமானது உடையவர் வைபவம் போனவும் பட்டர்வைபவம்போலவும் மிகவும் விஸ்தரமாகப் பூர்வர்கள் ச்ரத்தங்களிலே சொல்லியிருக்கிறதாயாலே இங்கே ஸங்க்ஷேபமாக வெழுதப்பட்டது.

பெரியபெருமாள் துடங்கி பெரியஜீயர்வரைக்கும் குருபரம்பராக்ர மம்:—எம்பெருமான்; பெரியபிராட்டியார்; ஸேனைமுதலியார்; நம்மாழ்வார்; நாதமுனிகள்; உய்யக்கொண்டார்; மணக்காலநம்பி; ஆளவந்தார்; பெரியநம்பி; உடையவர்; எம்பார்; பட்டர்; நஞ்சீயர்; நம்பிள்ளை; வடக் குத்திருவீதிப்பிள்ளை; பிள்ளைலோகாசார்யர்; திருவாய் மொழிப்பிள்ளை; பெரியஜீயர். இது உலகத்திலேமிருந்த ஆச்ரய பரம்பரை.

இன்னமும் எழுபத்தினாலு ஸம்மாஸனபதிகளுடைய வர்ச்சஸ்தருக் குத் தனித்தனியே உடையவர்துடங்கி ஆச்ரயணகுருபரம்பரைகளுண் டாயிருக்கும். குருபரம்பரையானது ஆச்ரயணகுருபரம்பரையும் ச்ரத்த குருபரம்பரையுமாக விரண்டுபடிப்பட்டிருக்கும். அதில் ச்ரத்தபரம்பரை யானது, ரஹஸ்யச்ரத்த பரம்பரையும் திவ்யப்ரபந்த வ்யாக்யான பரம் பரையும் ஸ்ரீபாவ்ய ஸூதபரகாசிகாபரம்பரையுமாக மூன்றவகைப் பட்டிருக்கும். இதிலே ரஹஸ்ய ச்ரத்தபரம்பரையாவது:—உடையவர், எம்பார், பட்டர், நஞ்சீயர், நம்பிள்ளை, வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை, பிள்ளை லோகாசார்யர், கூரகுலோத்தமநாஸர், திருவாய்மொழிப்பிள்ளை, பெரிய ஜீயர். திவ்யப்ரபந்தவ்யாக்யான பரம்பரையாவது:—உடையவர், திருக் குறுகைப்பிரான் பிள்ளான், எம்பார், ஆழ்வான், பட்டர், நஞ்சீயர், நம் பிள்ளை, வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை, சுயண்ணிமாதவர், சுயண்ணிப்பத்பனாபர், கோலவராஹையினர், நாலூர் தேவராஜர், திருவாய்மொழிப்பிள்ளை, பெரியஜீயர். இதிலே உடையவர், எம்பாரென்றே க்ரமம். பிள்ளானும் ஆழ்வானும் உபகாரகதையைக்கொண்டு இதிலே அடைப்புண்டிருப்பர். பட்டர், நஞ்சீயர், நம்பிள்ளை, பெரியவாச்சரம்பிள்ளை, அவர்குமாரர் நயினா ராச்சரம்பிள்ளை, வாதிகேஸரி அழகிய மணவாளஜீயர், அவர்சிஷ்யர் திரு மாலையாண்டான் திருவம்சஸ்தானவாதிகண்டரவர், இத்யாதியாக ஒரு அவாந்தரப்பிரிவுமுண்டு. இதிலே நயினாராச்சரம்பிள்ளை செய்தருளின ப்ர பந்தங்கள்:—முக்தபோகாவலி, தத்வஸங்க்ரஹம், ஜ்ஞானார்ணவம், சர மோபாயகிரீணயம்முதலாகப் பலவுமுண்டு. வாதிகேஸரிகள் செய்தருளின ப்ரபந்தங்கள்:—திருவாய்மொழிக்குப் பன்னீராயிரப்படி, தாத்பர்யஸாரம்

அகா.

பழநடை விளக்கம்.

தத்வதீபம்முதலானவை பலவுமுண்டு. வாதிகண்டாவர் ரஹஸ்ய த்ரயஸார
மென்றொரு க்ரந்தஞ் செய்தருளினார்.

ஸ்ரீபாஷ்ய பரம்பரையாவது:—உடையவர், எம்பார், பட்டர், நஞ்சி
யர், நம்பிள்ளை, வடக்குத்திருவிதிப்பிள்ளை, பிள்ளை லோகாசார்யர் இத்யாதி
யாக லொரு க்ரமமுண்டு. முன்னே உடையவர் தம்முடைய மருமகனா
ரான நடாதூராழ்வானுக்கு ஸ்ரீபாஷ்யஸிம்மாஸனத்தை ஸாதித்திருந்
தாரே? அந்த நடாதூராழ்வானுடைய திருப்பேரனாரான நடாதூரம்மா
ளுக்குத் தம்முடைய பாட்டனாரான நடாதூராழ்வானுடைய ஸம்ப்ரதாய
மில்லாமல் எங்களாழ்வானாகிற ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தருடைய ஸன்னிதியிலே
ஸ்ரீபாஷ்யஸம்ப்ரதாயம் உண்டாச்சது, அதெப்படி பென்றால்:—அம்மாள்
மஹா மேதாவிகளாய் ஸ்ரீபாஷ்யத்தை நன்றாக அதிகரிக்கவேணுமென்று
தயப்பினாருக்குத் தாய்வழியுறவிலே தமையனாரான சந்தாடையாண்டான்
ஸன்னிதியிலேசென்று, அடியேனுக்கு பரமத கிராகரணப்படியும் ஸ்வமத
ஸ்தாபனப்படியுமாக ஸ்ரீபாஷ்ய மருளிச்செய்யவேணுமென்று விண்ணப்
பஞ்செய்ய, மிகவும் உர்த்தகமாயிருந்தகந்தாடையாண்டான் அம்மானைப்
பார்த்து “சோழியன் தினவுகெடச்சொல்லுவர் அங்கேபோம்” என்றருளிச்
செய்தார். அம்மாரும் ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தர் ஸன்னிதிக்கு எழுந்தருளி யடியே
னுக்கு ஸ்ரீபாஷ்ய மருளிச்செய்யவேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவ
ரும் புத்ரனில்லாதவ ராகையாலே அம்மானைப்பார்த்து கீரெனக்குக் கொள்
ளியுமிட்டுக் குடமுஞ் சொரியுமீராகில் நானுமக்கு பாஷ்யஞ் சொல்லுகிறே
னென்றருளிச்செய்தார். அம்மானும், அப்படியே செய்கிறேனென்று
விண்ணப்பஞ்செய்து ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தர் ஸன்னிதியிலே ஸ்ரீபாஷ்ய மதி
கரித்தருளினார். ஆக உடையவர், திருக்குறுகைப்பிரான்பிள்ளான், எகை
ளாழ்வானென்கிற ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தர், நடாதூரம்மாள், கிடாப்பிப்பிள்ளை
ளார், தூப்பிப்பிள்ளையாகிற வேதாந்தாசார்யர், அவர்குமார் தூப்பிப்பிள்ளை
னாராகிற நயினராசார்யர், ப்ரதிவாதிபயக்கரமணனன், டோளிப்பக்கம்
நயினார், என்றிதொரு பரம்பரையுமுண்டு.

இதிலே பிள்ளான் திருவாய்மொழிக்கு ஆராயிரமும், பரம ரஹஸ்ய
மென்கிற ரஹஸ்யமும், அருளிச்செய்தார். ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தர் ஸ்ரீவிஷ்ணு
புராண வ்யாக்யானமும், ஸாரார்த்த சதுஷ்டயமென்கிற ரஹஸ்யமும்,
ஸ்ரீபாஷ்யத்திற்கு ஸங்கதிமாலையென்கிற வ்யாக்யானமும் அருளிச்செய்
்தார். நடாதூரம்மாள், தத்வஸாரம்; ப்ரமேயமலை; ஸாரார்த்த சதுஷ்டய
காரிகைகள் முதலான ப்ரபந்தக்களை யருளிச்செய்தார். அப்பிள்ளார் ஸ்ரீ
பாஷ்யத்திற்கொரு வ்யாக்யானமும் ந்யாயகுவிசமென்கிற க்ரந்தமு மரு
ளிச்செய்தார். இந்த அப்பிள்ளாருடைய உடன்பிறந்தானுடைய குமாரர்
தூப்பிப்பிள்ளை. இவர் குழந்தையாய் தவிழ்ந்து விளைபாங்கிற பருவத்தலே
அம்மானுன வப்பிள்ளார் நடாதூரம்மாள் ஸன்னிதியிலே பாஷ்யமதிகரிக்க

சச்செய்தே, இந்த நழங்கை தவிழ்த்துசென்று அம்மாள் திருவடிகளைப் பிடித்தார். அம்மாளுமுகந்தருளி குழந்தையைப்பார்த்து கீர் விச்வாமித்ர கோத்ரராகையாலே தர்சனத்திற்கு விச்வாமித்ர ஸ்ருஷ்டி பண்ணுவீரோ ? என்றருளிச் செய்தார். இந்த அப்பில்பிள்ளை ஹயக்ரீகோபாஸினைபண்ணி ஸகலசாஸ்த்ரங்களையும் பெற்று அப்பிள்ளார் திருவடிகளை யாச்ரயித்து ஸகலவேதார்த்தங்களையும் அதிகரித்து “கல்தார்க்கிகேஸரி” என்றும் “ஸ்வ தந்தரஸவ தந்த்ரர்”. என்றும் திருநாமத்தைப் பெற்று பட்டருடைய திரு நாமமான வேதார்த்தசார்ய ரேனீத திருநாமத்தையும் பெற்று சதாதிக (ஷநாதிச) ப்ரபந்தங்களுஞ்செய்தார். அதிலே பிள்ளான் செய்தருளின வாறாயிரப்படிக்கும் பரமரஹஸ்யத்திற்கும் மற்றும் பூர்வாசார்ய க்ரந்தங் களுக்கும் விரோதமாக வ்யாக்யானங்கள் செய்தபடியாலே பெருமாள் திருவுள்ளங் கலங்கினதும் பெரிபவாச்சாம்பிள்ளை ஸ்வப்னவிருத்தாந்தமும் இவரடசாரக்ஷாமணம் பண்ணிக்கொண்டது முதலானதும், ஆசார்யஹ்ரு தயத்திற்காக அழகிய மணவாளப்பெருமாள் நயினாருக்கும் இவருக்கும்வந்த ப்ரதிக்ளை முதலானதும் முன்பே எழுதிற்று.

நயினாசார்யரும் அகிர்வசனீயகண்டனம்,விரோதபரிஹாரம் முத லான க்ரந்தங்கள் செய்தருளி ராமானுஜ ஸித்தாந்த லீஜயத்வஹ்ம ப்ரெழு ந்தருளி யிருந்தார். ப்ரதிகாதி பயங்கரமணனாவும் அஷ்டச்லோகீ வ்யாக் யானம்முதலான வனேககரந்தங்கள் செய்தருளினார்.

இன்னமும் எழுபத்தினுஞ் ஸீம்மாஸனாதிபதிகளுடைய வம்சஸ்தருக் குத் தனித்தனியே தங்கள் தங்கள் கூடஸ்தர்த்துடங்கி ஸ்ரீபாஷ்யபரம்பரை களுமுண்டு.

கடாதுரம்மாள் ஹஸ்திகிரி யடிவாரத்திலே ஸ்ரீபாஷ்யம் சிர்வஹித் துக்கொண்டிருக்கச்செய்தே, ஸ்ரீரங்கத்திலேயிருந்து ஸுதர்சனபட்டர் சிஷ்யானுக்ரஹார்த்தமாகப் பெருமாள்கோவிலிலேவந்து அம்மாள் ஸன் னிதியிலே ஸ்ரீபாஷ்யம் அதிகரிப்பதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி, சிஷ்யஸஞ்சா ரத்தைத் தவிர்ந்து அம்மாள் ஸன்னிதியிலே பனிரண்டு ஸம்வதஸரத்திலே பத்தாவ்ருத்தி ஸ்ரீபாஷ்யங் கேட்டருளினார். அப்போது ஆவ்ருத்திகள் தோறும் அர்த்தபேதங்களையும் சப்தபேதங்களையுமொன்றோடொன்று கல சாமல் தனித்தனியே தரித்துக்கொண்டு மெனனமாயிருப்பர். இப்படி யிருக்கு மிவருடைய மஹாசக்தியை யம்மாள் அறிந்திருப்பர். இப்படி யிருக்க, ஒருநாள் சு (ஸு) தர்சனபட்டர் ஸன்னிதிக்கு வருவதற்குப்போது சென்றது. அம்மாள் பட்டர்வரவில்லையென்று கேட்டருளினார். அப் பிள்ளார் முதலானவர் இவருடைய மெளனத்தை யுள்ளபடி யறிபாமல் இவர் நிபுணரன்னென்று சிலவற்றை யம்மாள் ஸன்னிதியிலே சொல்னார் கள். அம்மாளும் சுதர்சனபட்டர் எழுந்தருளின வளவிலே பட்டரே ? நாம்சொன்னதேதாசிலுந் தெரிந்ததாசில் சிறிதுசொல்லுமென் றருளிச்

செய்ய, பட்டருமெந்தவுருவில் உபன்யாஸத்தை விண்ணப்பஞ்செய்வ தென்ன, அம்மானும் உருத்தோறுஞ் சிறிது உபன்யஸியுமென்ன, சுதர் சனப்பட்டரும் உருத்தோறும் ஒன்றோடொன்று கலசாமல் சப்தானுவாதத் துடனே யுபன்யஸிக்க, அம்மானும் முதலிகளுங்கேட்டு மிகவு ம. ச்சர்ப்பப் பட்டார்கள், பின்பு சுதர்சனப்பட்டர் ஸ்ரீரங்கத்திற்கெழுந்தருளினவனவ்வே பெரியபெருமாள் சுதர்சனப்பட்டருக் கருளப்பாஸோதித்து ஸ்ரீவேதவ் யாஸொன்று திருநாமஞ்சாற்றி ஸ்ரீபாஷ்யத்திற் கொருவ்யாக்யான மிதி மென்று சியமித்தருளினார். சுதர்சனப்பட்டரும் முப்பத்தாறாயிரமாக வொரு வ்யாக்யானமெழுதி, ஆசார்யர் ஸன்னிதியிலே னுவணம் பண்ணப்பட்ட பொருள்களை ப்ரகாசிப்பிக்கையாலே ச்ருதப்ரகாசிகையென்று திருநாமஞ் சாற்றினார். பின்பு ஸ்ரீபாஷ்யத்திற்கு ச்ருதப்ரதிபிகை யென்றொரு வரு வ்யாக்யானமும், வேதார்த்தஸங்க்ரஹதிபிகையும், கதவத்ரயவ்யாக்யான மும், ப்ரபத்திப்ரயோககாரிகையும், பாகவதவ்யாக்யானஞ் சுகபஷ்யமும், சு (ஸ) பாலோபனிஷத்விவரணமுஞ் செய்தருளினார்.

அப்போது பெருமானுடைய ஸங்கல்பத்தாலே மேலெழுதியபடியே கோவில் ம்லேச்சாக்காரந்தராய் அத்தாலே அங்குள்ளாரில்கில ஸ்ரீவைத்திய வர்களுக்கு ஏககாலத்திலே நம்பெருமாள் பரமபதம் ப்ரஸாதித்தார், அப் போதே அந்தம்லேச்சரை யங்கிருக்கவொட்டாமல் உடனடியில் கல்பா னூரிலே போம்படிபண்ணியருளினார். பின்பு ச்ருதப்ரகாசிகாசார்யருடைய குமாரரான உத்தண்டப்பட்டரும் தூப்பில்பிள்ளையும் உடையாட்டிலே அந்த ஆபத்தைத் தப்பவைத்துக்கொண்டு கீர்மாலுஷ்டமாயிருந்த வவ்விடத் தில் ச்ருதப்ரகாசிகாபட்டருடைய திருமாளிகையிலேசென்று அந்தச் ச்ருத ப்ரகாசிகா ஸ்ரீகோசத்தை உத்தண்டப்பட்டருக்குத்தொடுக்க, தூப்பில் பிள்ளையும் வாங்கிக்கொண்டு ஸத்துஷ்டராய், (ஸ்வபிதாவாணச் ச்ருதப்ரகாசிகா பட்டரிடத்திலே உபயவேதாந்தாதி ஸைலசாஸ்த்ரங்களை யு மன்னயிட்டு) ஞ்ஞானாதிஸத்தருணபரிபூர்ணராய் பரமதீரஸனத்தாலே உத்தண்டப்பட்ட ரென்று வாங்கிகொஷ்டியிலே ப்ரஸித்தராயிருக்கிற) ச்ருதப்ரகாசிகாசார் யர் குமாரரையுங் கூட்டிக்கொண்டு, மேல்நாட்டிலே போயிருந்து ச்ருதப்ர காசிகையை ஸம்ப்ரதாயசுத்தியையுடையாரான வவர் ஸன்னிதியிலே யறி கரித்து, பல ஸ்ரீகோசங்களை யு மெழுதிவிற்று அந்தை யோக்யரிடங் கொண்டு ப்ரவர்த்திப்பிக்கையாலே இப்போது ச்ருத ப்ரகாசிகையோடு உடைய ஸ்ரீ பாஷ்யத்தையதிகரிப்பார் “ஸ்ரீகோசம் ப்ரபத்தி” என்கிறதாய்னையும் ஸ்ரீபாஷ்ய பரம்பரையிலே யனுஸந்தித்துக்கொண்டு கோருகிறார்கள். பாஷ்யகாரருடைய காலத்திலேயுண்டான நயப்ரகாசிகைமுதலான வ்யாக் யானத்தோடே கூடின பாஷ்யான்வயத்திலே இவர் தனியே யனுஸந் திப்பதில்லை.

இப்படி மூன்றுவகைப்பட்டிருக்கிற கார்த்தஸம்ப்ரதாய பரம்பரை யிலே த்ராவிடவேதபாஷ்ய ப்ரவர்த்தகராகிய கஞ்சியர் நம்பிள்ளைமுதலா

ஞரைத் தென்னாசார்யரென்றும், ஸ்ரீபாஷ்யப்ரவர்த்தகராகிய ஸ்ரீவிஷ்ணு சித்தர் நடாநூரம்மாள் முதலானாரை வடவாசார்யரென்றும், க்ரந்தங் களிலே யெழுதியிருப்பதுண்டு. இருவருக்கும் இரண்டிபாஷ்யப்ரவர்த்த கத்வமுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும் மிகுதியைப்பற்ற வழக்கங்களிருக்கிறது. இப்படி க்ரந்தவழக்கங்களை யறிதாமல் தென்கலையாரென்றும் வடகலையா ரென்றும் உலகவாதம்வந்துவிழுந்தது. இவர்களிலே தென்னரங்கமான கோயிலிலே இருந்துக்கொண்டு தென்மொழியான த்ராவிடவேதபாஷ்யப்ரவர்த்தனமே மிகுதியாயிருக்கையாலே, நஞ்சீயர் நம்பிள்ளை முதலானாரைத் தென்னாசார்யரென்பது, கோயிலுக்கு வடதேசத்திலே யிருக்கிற பெருமாள் கோவிலாகிற கச்சிநகரிலே இருந்துக்கொண்டு வடமொழியான ஸ்ரீபாஷ்யப்ரவர்த்தனமே மிகுதியாயிருக்கையாலே ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தர்முத லானாரை வடவாசார்யரென்பதென்று வகையிட்டிருக்கும்.

இனி வானமாமலைமடத்துத் திருமுடிவர்க்கமெழுதுகிறது:—பெரிய ஜீயருடைய திருவடிசையாச்சரயித்த அஷ்டதிக்கஜங்களிலே யொருவராயிருக்கிற வானமாமலை ராமானுஜஜீயர்-க-களமூர்வரதமுனி-உ-செண்டலங்காரஸ்வாமி-ந-பெரிய ரங்கப்பஸ்வாமி-சு-திம்மயங்கார்ஸ்வாமி-ரு-எம்பெருமானார்ஸ்வாமி-க-பெரிய திருவேங்கடஸ்வாமி-எ-கோனப்பஸ்வாமி-அ-சின்னரங்கப்பஸ்வாமி-க-சின்ன திருவேங்கடஸ்வாமி-க-பெரிய தெய்வ ஞாயகஸ்வாமி-க-க-திருவேங்கடஸ்வாமி-க-உ-சின்ன தெய்வஞாயகஸ்வாமி-க-க-உ-ரத்தாழ்வான்ஸ்வாமி-க-ச-ஸ்ரீவத்ஸசின்னஸ்வாமி - க-ரு- திருவேங் கடஸ்வாமி-க-க-திருவேங்கட ராமானுஜஸ்வாமி-க-எ-சடகோப ராமானுஜ ஸ்வாமி-க-அ.

வானமாமலை ராமானுஜஜீயருடைய அஷ்டதிக்கஜங்களெழுதுகிறது:—சோளசிங்கபுரம் தொட்டையங்காரப்பை-க-ஸமரபுங்கவாசார்யார்-உ-சுத்த ஸத்வம் அண்ணன்-க பெருமாள்கோவிலில் அப்பச்சியாரண்ணன்-ச-ராமா னுஜம்பிள்ளை-ரு-திருக்கோட்டியூரைடர்-க-ஜ்ஞானக்கண்ணுத்தான்-எ-பள்ளக்காலநகித்தான்-அ-இவர்களிலே தொட்டையங்காரப்பைச் ச்ருத ப்ரகாசிகைக்கு நூலிகையென்றொரு வ்யாக்யானஞ்செய்தருளினார். அப்பச்சியா ரண்ணு பெருமாள்கோவிலிலே பேரருளாளர் ஸன்னிதியிலே ஸேனை முதலியார் ஸன்னிதிக்கு மேற்கிலே ஆண்டாளுக்கு ஸன்னிதியுந் திருமண காப்புங் கட்டிவித்து திருப்ரதிஷ்டை பண்ணிவித்தார். ஹஸ்திகிரியிலே யெழுந்தருளியிருக்கிற பேரருளாளர் முதலான வானுதிருக்கோலங்களிலே ஒருதிருக்கோலம் அப்பச்சியாரண்ணு திருமானிகையிலே திருவுள்ளப்பட்டு திருவாராதனமாக வெழுந்தருளியிருக்கிறார்.

இனி அஹோபில மடத்தாருடைய வரவாறும் திருமுடிவர்க்கமும் எழுதுகிறது:—பட்டர், நஞ்சீயர், நம்பிள்ளை, பெரியவாச்சாம்பிள்ளை, இப் பால்ஸ்ரீரங்காசார்யர்-க-கேசவாசார்யர்-உ-ஸ்ரீனிவாஸாசார்யர்-ந-கேசவா

சார்யர்-ச-ஆக இந்த நாலுதிருநாமமு'ப் க்ரஹஸ்தாசீரமம். இனிமேல் ஸத்
யானாமம், கேசவாசார்யர் இஷ்யர் ஆதிவன்சடகோபஸ்வாமி-நு-ஸ்ரீமந்
நாராயணஸ்வாமி-சு-பராங்குசஸ்வாமி-எ-ஸ்ரீநிவாஸஸ்வாமி-அ-வன்சடா
ரிஸ்வாமி-கூ-பராங்குசஸ்வாமி-கர-சடகோபஸ்வாமி-கக-பராங்குசஸ்வாமி
கஉ-நாராயணஸ்வாமி-கங-வன்சடாரிஸ்வாமி-கசு-ஸ்ரீநிவாஸஸ்வாமி-கடு-
நாராயணஸ்வாமி-கக-வீரராகவஸ்வாமி-கஎ-வரதாஜஸ்வாமி-சஅ-ஸ்ரீநிவா
ஸஸ்வாமி-ககூ-ஸ்ரீமந்நாராயணஸ்வாமி-உர,கல்யாணவீரராகவஸ்வாமி-உக
ஸ்ரீசடாரிஸ்வாமி-உஉ-ஸ்ரீநிவாஸஸ்வாமி உகூ-ஸ்ரீவீரராகவஸ்வாமி- உச-
ப்ராங்குசஸ்வாமி-உடு-ஸ்ரீமந்நாராயணஸ்வாமி-உசு-ஸ்ரீவீரராகவஸ்வாமி-
உஎ-பராங்குசஸ்வாமி-உஅ-ஸ்ரீநிவாஸஸ்வாமி - உகூ-ரங்கநாதஸ்வாமி-நர-
ஆகவிவர்கள் பெரியவாச்சாம்பிள்ளை ஸந்திதியிலே பஞ்சஸம்ஸ்கார ஸம்ப்ர
தாயத்தைப்பெற்றிருப்பார்கள். பட்டர்செய்த அஷ்டச்லோகியென்கிறமந்,
ரவ்யாக்யானத்தையும்,அத்தை ம்ந்தாலாகப்பற்றியிருக்கிற பெரியடாச்சாம்
பிள்ளைசெய்த பரந்தரஹஸ்யமென்கிற மந்தரவ்யாக்யானத்தையும்,அதிகரித்
துக்கொண்டு அதைப்பற்றிக்கொண்டேரஹஸ்யத்ரயஜ்ஜீவாதவென்கிற மந்
த்ரவ்யாக்யானத்தையும் புருஷகாரமீமாம்ஸையென்கிற மந்தரவ்யாக்யா
நத்தையும் மீமாம்ஸாமணிதீபிகையென்கிற மந்தரவ்யாக்யாதத்தையுந்
செய்து முப்பத்தாறாயிரப்படியையு மதிகரித்துக்கொண்டு ஸ்ரீஜயந்த்யாதி
களிலே பாரணமுதவான வாசாரங்களைத் தென்னாசார்யர்களுடைய ஸம்
பரதாயப்படிக்கு ஆசரித்துக்கொண்டு மடத்திலே எப்போதும் ஸ்ரீசைலேச
தயாபாதாத்நதியனை யனுஸந்தித்துக்கொண்டு பட்டர்முதல் பெரியஜ்ஜீயர்
பர்யந்தமான பூர்வாசார்யர்களுடைய திருநகைத்ரோத்ஸவங்களை மடத்
திலே பரிபாலித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். மேலெழுதிய ஈஹஸ்யத்ரய
ஜ்ஜீவாதவென்கிற க்ரந்தத்திலே யிருக்கிற வவர்களுடையமுகவசனமெழுது
கிறது. எப்படியென்றால்:-“விஷ்ணுவேமோக்ஷம் ப்ரஸாதிப்பர்; அவ
ருடைய பத்தியான லக்ஷ்மி அதற்குப் புருஷகாரமாத்ரமென்று நம்மாசார்
யர்களுடைய ஸம்ப்ரதாயமிருப்பது. வேதாந்தாசார்யரோ வென்றால்
லக்ஷ்மிக்கு மோக்ஷோபாயத்வஞ் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறாரென்று”
ஈஹஸ்யத்ரயஜ்ஜீவாதவிலே சொன்னார்கள். இந்த முகவசனத்திலே அநேகா
பிலமடத்தார் தென்னாசார்யர்களைத் தங்களுக் காசார்யர்களென்றும்,
வேதாந்தாசார்யரைத் தங்கள் ஆசார்யான்றென்றுங்கொண்டார்களென்று
மிகவும் வெளியாகக்காணப்படுகிறது.

இந்த அஹோபில ஸம்ஸ்தானம் ப்ரம்மதந்த்ர ஜீபர்மடத்திற்கு
முன்னே என்பதுவருஷம் துடங்கிவருகிறது. இதிலே ஆதிவன்சடகோ
பஸ்வாமியென்கிறவர் மஹாதுபாவராய் திருநகரியிலே ஆழ்வார்ஸந்திதி
யிலே ஸ்வப்னத்திலே ஹதுமன்முத்தரையைப்பெற்று, அங்கே அனேகங்
திருப்பணிகள் செய்து, மேல்நாட்டிலே திருநாராயணபுரத்திலே வந்து
மணவாளமாமுனிகளுக்குத் தனிக்கேயிலுங் கோபுரங்களுங் கட்டி,

வைத்து பின்பு அஹோபிலத்திற்குட்போய், அங்கேயிருக்கிற பஞ்சபேரங் களிலே யொரு நாகிங்கலிக்ரஹத்தை யாராதனமாகப்பெற்றார். ஆகையாலே அன்றுமுதல் அஹோபிலமடமென்று வழக்கமிருக்கிறது. இவர்கள் யாராகிலும் தங்கையடுத்த வேதாந்தாசார்யருடைய மந்த்ரவ்யாக்யானஞ் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டால், அவர்களுக்கு வேதாந்தாசார்யர்செய்த மந்த்ரவ்யாக்யானத்தைச் சொல்லிக்கொண்டிருவார்கள். இவர்களுக்குத் த்ராவிடவேததேசிகரென்றே கிறப்புச்சொல்லுக்களிருக்கும். ஆகவிந்த அகோபிலமடத்தாரெல்லாரும் பெரியவாச்சாம்பிள்ளை சிஷ்யர்களாயிருப்பர்.

இனிப் ப்ரம்மதந்த்ரஸ்வாமி திருமுடியடைவு எழுதுகிறது:--வேதாந்தாசார்யருடைய சிஷ்யரான பேரருளாளய்ரென்கிறவர், ஸந்யாஸம்வாங்கிக் கொண்டு வேதாந்தாசார்யரிடத்திலே ஹயக்ரீவர் விக்ரஹத்தை யாருதனமாகப்பெற்று தமக்குப்பிற்பாடு ஒருஸந்யாஸியை யேர்ப்படுத்தினார். ப்ரம்மதந்த்ரஸ்வதந்த்ரர்-க-நரஸிம்மர்-உ-வேதாந்தயதிபதி-உ-ராமசந்த்ரர்-ச-ரரஸிம்மர்-ரு-வேதாந்தலக்ஷ்மணமுனி-சு-ப்ரம்மதந்த்ரஸ்வதந்த்ரர்-எ-ஸ்ரீநிவாஸர்-அ-வேதாந்தயதிராஜர்-கூ-ப்ரம்மதந்த்ரமுனி-கௌ-ஸ்ரீநிவாஸர்-கக-வேதாந்தலக்ஷ்மணமுனி-கஉ - இந்தமடத்திலே சக்ரங்கனம் பெற்ற ஸ்ரீநிவாஸய்யங்காரென்கிறவர் ஸந்யாஸம் வாங்கிக்கொண்டு பரகாலரென்று பேர்வைத்துக்கொண்டு மைசூரிராஜாவை யறுஸரித்து சிலத்ரவ்யங்கனும் சில சிஷ்யர்களும் ஸம்பாதித்து மடமுங்கட்டிக்கொண்டிருந்தார். அதிலே ஸ்ரீநிவாஸபரகாலர்-க-ராமானுஜபரகாலர்-உ-ஸ்ரீநிவாஸபரகாலர் -க - கண்டாவதாரபரகாலர்-ச-இந்த மடத்திற்கு பூர்வாசார்ய நியமனமாவதுபகவன் நியமனமாவது இல்லாமல் ஒருப்ரபலவிக்ரஹமுமில்லாமல் கேவலம்ஸ்வேச்சையாலே வைத்துக்கொண்டதாகையாலே இந்த பரகாலமடத்திற்கு மூலகத்தியில்லை.

இனி பக்தி ப்ரபத்தி விஷயமாக வெழுதுகிறது:--பக்திபண்ணமாட்டாத மந்தாதிகாரிக்கு ப்ரபத்திபண்ணவேண்டுமென்று வேதாந்தாசார்யருடைய ஸித்தாந்தமாகையாலே வடகலையார் பக்தி ப்ரபத்திகளிரண்டையும் பிடிச்சார்கொண்டு சொல்லுவது ஸித்தாந்தவிரோதமாயும் சாஸ்த்ரவிரோதமாயுமிருக்கும். பக்தியும் ப்ரபத்தியும் ஆசார்யப்ரபத்தியும்மோக்ஷமார்க்கமாயிருக்கும். அதிலே ஆசார்யபாடத்தியே முக்யம். அதிலே விச்வாஸமில்லாத மந்தாதிகாரிகளுக்கு ப்ரபத்தியென்று வேதாந்தாசார்யர் ஸித்தாந்தமாகையாலே முக்யமான வாசார்யப்ரபத்தியைவிட்டு அமுக்யமான ப்ரபத்தியைப் பிடித்தபடியாலே வடகலையாருக்கு முக்யவைஷ்ணவத்வமில்லை. பட்டருடையமந்த்ரவ்யாக்யானமே எல்லாமந்த்ரவ்யாக்யானங்களுக்கும் முந்நூலாகையாலே பட்டர்ஸம்பந்தத் தங்களுக்கிருந்தும் தங்களுக்கில்லையென்று சொல்லுமவர்களின் வைஷ்ணவத்வம் விலகடினமாயிருக்கவேண்டும். ராமானுஜாசார்யருடைய நியமனத்தாலே வந்திருக்கிற

பின்னானுயிர்ப்படிச்சு மிகவும் விரோதப்பட்டிருக்கிற வேதாந்தாசார்யருடைய மந்தர்வ்யாக்யானத்தை ஸம்பந்தாயசுத்தியுடையரா யிருப்பா ரொருவரு மொப்பார்கள்.

எழுபத்திரான்றாண்டிம்மாஸனஸ்தருடைய வம்சத்திலே பிறந்தவர்கள் சிலர் தங்கள் தமையன்மாரிடத்தில் பஞ்சஸம்ஸ்காரம்மாத்ரம் பெற்று ஆசார்யபுருஷவம்சஸ்தரல்லாத வேதாந்தாசாரியருக்கு சிஷ்யராய் அவரிடத்தில் மந்தரார்த்த ஜ்ஞானத்தையும் சரணாகதியையும் பெற்றிருப்பார்கள். பஞ்சஸம்ஸ்காரத்தில் காட்டிலும் மந்தரார்த்தஜ்ஞானமுஞ் சரணாகதியும் மிகவும் முக்யமாகையாலே முக்யத்தை ஆசார்யபுருஷரல்லாத வேதாந்தாசாரியரிடத்திலே பெற்றபடியாலே அவர்களுக்கு ஆசார்யபுருஷத்வம் நடந்தமாய் பேசியற்றென்றுசொல்லவேண்டியருகையாலேயெதிரிசொன்ன தூஷணம் தனக்கேவந்துவிழுந்தது. இதற்கு இருவரும் கூடிச் சொல்லவேண்டிய ஸமாதானம் முன்பேயெழுதிற்று. மஹாவித்வானான ப்ரதிவாதி பயங்கரமண்ணன் வேதாந்தாசார்யருடைய மந்தர்வ்யாக்யானத்திலே இருக்கிற ஸம்பந்தாயவிரோதத்தையும் பூர்வாசார்ய தூஷணங்களையும் பார்த்து இப்படிப்பட்ட வேதாந்தாசார்யருடைய ஸம்பந்தத்தால் தமக்குக் காயமில்லையென்று பார்த்து ஸம்பந்தாயசுத்தியையுடையராய் பரமஸாத்வீகரான பெரியஜீயர் திருவடிகளை யாசாயித்தார். இப்படியிருக்க தர்வ்யத்திற்காக ப்ரதிவாதிபயங்கரமண்ணு பெரியஜீயரை யாசாயித்தாரென்று வடகலையார்சொல்லுகிற கல்பினதானே வேதாந்தாசார்யருடைய உபதேசக்கொற்றையை நன்றாக வெளிப்படுத்துகிறது.

இனிமூரங்காதிஸ்தலங்களிலே ப்ரதமதீர்த்தங்களைப்

பற்றியெழுதுகிறது.

என்னவென்றால்:—கோயிற்றிருமலைபெருமாள்கோயிலென்கிற இந்த மூன்றாம் விக்ஷணஸ்தலங்களிலேமுக்யமென்று வித்தாந்தம். அநிலேமுதல் முக்யமான மூரங்கத்திலே மூர்பாஷ்டகாரர் காலந்துடங்கி யின்றுவரைக்கும் வடகலையாருக்கு ப்ரதமதீர்த்தம் ம்யாதையென்கிற ப்ரஸங்கமேயில்லையென்று லோகப்ராஸித்தமாயிருக்கும். இனி திருமலையிலும் பாஷ்யகாரர்களாள் துடங்கி இன்றுவரைக்கும் கோயில்விசாரணைமுத்தரையும் ப்ரதமதீர்த்தம்முதலான ம்யாதைகளும் பாஷ்யகாரர் நியமித்த பெரியகேழ்விஜீயருக்குநடந்துவருகிறது. மணவாளமாமுனிகள் காலந்துடங்கி இரண்டாவது முத்தரையும் இரண்டாவது தீர்த்தம் முதலான ம்யாதையும் மணவாளமாமுனிகள் நியமித்ததிருமலை சிறியகேழ்வி யெம்பெருமானார் ஜீயருக்குநடந்துவருகிறது. மூன்றாவது தீர்த்தம் தோழப்பாசார்யருக்கு சிவநாளாய்நடந்துவருகிறது. அதற்குமுன்னே அனந்தரண்பிள்ளை ஸந்ததியாருக்கு மூன்றாந்தீர்த்தமுந் தோழப்பாசார்யர் ஸந்ததியாருக்கு நான்காந்தீர்த்தமு

மாநடந்துவந்த வித்தைஸாளுவராஜாவினுடைய அவலம்பனத்தாலேவட
கலையார் முன்னது பின்னதாக மாற்றிப்புகட்டார்கள். ஆகையாலே
தோழப்பாசார்யர் ஸந்தியாருக்குத் திருமலையிலே ப்ரதமதீர்த்த மொரு
நாளும் நடந்துவந்ததில்லை. பெருமாள்கோவிலிலே முதலியாண்டான்,
கந்தாடைதோழப்பர், அப்பச்சியாரண்ணா, இவர்களுக்கு அனேகமாயாதை
களும், பெரியகேழ்வலீயர், சிறியகேழ்வலீயர், கோயிலுமுகிய மணவாள
லீயர், இவர்களுக்கும் கோவில்விசாரணை முத்தரையும் ப்ரதமதீர்த்தம் முத
லான மரியாதைகளும் பரவ்யகாரர்நான்முதல்நடந்துவந்தது. அதிலேகுமார
வெங்கடாசார்யருக்கு மூலபுருஷராயும் கந்தாடைதோழப்பருடைய வம்
சஸ்தராயு மிருக்கிற அப்பச்சியாரண்ணாவினுடைய கைங்கர்ய நிர்வாஹங்
கள் முன்பே யெழுதிற்று. கோயிலுமுகிய மணவாளலீயரென்கிறவர், (இப்
போது தூதுவருஷத்திலே யிருந்த பெருமாள் கோயிலுமுகிய மணவாளலீய
ரல்லாமல் இவருக்கு முன்னே வேறேயொருவரிருந்தார். அவர்,) தேவப்
பெருமாள் ஸந்திதி ஸமீபத்திலே மூன்றாலே பாலாறு ப்ரவாஹம் பெரு
கிக்கொண்டு கோவிலிலேவந்து வழுந்து மிகவுமுபத்ரவம்பண்ணிக்கொண்
டிருந்தது. கோயிலுமுகியமணவாளலீயர் அதைப்பார்த்து காவேரிப்பாக்
கத் தண்டையிலே கட்டித்திருப்பி கோவிலுக்கு ஒருநாழிகைவழி தெற்கே
போம்படிபண்ணி கோவிலேநிலைநிறுத்தினார். இன்னமும் கீழைப்பெரிய
திருக்கோபுரமும் கட்டிவித்து பொற்றாமரைத்தீர்த்தத்தை வளைத்துப் பெரிய
மதினையுங்கட்டிவித்தார். இப்படியனேக கைங்கர்யங்களுக்கு செய்தார்.
மீன்பு சிலநாளிலே தாதாசார்யரென்கிறவர் காஞ்சிதேசத்திற்கு ராஜா
வான ஒருராயனுக்கு குருவாயும் பின்பவனுடைய குழந்தைப்பிள்ளைக்கு
ஸ்தாநாபதியாயு மிருந்தவர் தம்முடைய அதிகாரமேன்மையாலே லீயர்க
ளுடைய அதிகாரத்தையும் கந்தாடையாருடைய மரியாதைகளையும் ஆர
மித்துக்கொண்டார். அந்த தாதாசார்யர் எங்கேயிருப்பவரென்றால்:—
பெரியவாச்சாரம்பிள்ளை ஸம்ப்ரதாயஸ்தரான அஹோபிலமடத்தஸ்வாமி
சுளிலே ஷஷ்டபராங்குசஸ்வாமியென்று ஒருமஹாநுபாவ ரொழந்தருளி
யிருந்தார். உலகத்திலே அவருடைய ஸம்ப்ரதாயமில்லாத வடகலையா
ரொருவருமில்லை. அப்பேர்ப்பட்ட ஷஷ்டபராங்குசஸ்வாமி ஸந்திதியிலே
சக்ரங்கனம்பெறவேணுமென்று ஆனைக்கொந்திராயனிலே யொருவன்
வந்தான். ஷஷ்டபராங்குசஸ்வாமியானவர் அவனுக்கு சக்ரங்கனம்
பண்ணுவதில் ஸம்மதிப்படாமலிருந்தார். அந்தஸ்வாமிஸந்திதியிலேஸைத்
சுறேறாமமென்கிற பணிவிடைசெய்துக்கொண்டு திருமலையம்பி கோந்
தஸ்தரான வெங்கடாசார்யரென்கிறவர் திருமலையைவிட்டுவந்து சிலநாள்
ஸந்திதியிலே காத்துக்கொண்டிருந்தார். அவர் இராயன்வந்தகார்யத்தை
யும் அதற்கு ஷஷ்டபராங்குசஸ்வாமி இசையாமலிருந்ததையு மறிந்து
மஹஸ்யத்திலே ஸ்வாமி ஸந்திதியிலே விண்ணப்பஞ்செய்தது:—அடியேன்
திருவடிகளைக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறேனே; அடியேனை இதற்கானாக
கியமித்தால் அடியேன்குடும்பியாகையாலேபிழைத்துப்போகிறேனென்று

சொன்னார். ஷஷ்டபரங்குசஸ்வாமியு மங்கேசித்து ராயனுக்கு ௪ (4) தர்சனஹோமம் வெங்கடாசார்யர் கையாலே சக்ராங்கனஞ்செய்வித்தார். பின்பு சுதர்சனஹோமம் வெங்கடாசார்யரென்கிறவராயருருவாய்காஞ்சீ புரத்திலேவந்து அங்கே பூர்வமாயிருக்கிறவர்களைப் பீடித்து வீடுவாசலைப் பறித்துக்கொண்டு கோவில்நிர்வாஹங்களையும் பிடுங்கிக்கொண்டு தென்குளையாயிருக்குமவர்களை யதிகாரத்தாலே சக்ராங்கம் பண்ணி, முன்னாலே கோயிலழகியமணவாளஜீயர் ஸம்பாதித்து க்ஷேமித்துவைத்த பெருமாள்தாங்கனையெல்லாம் அபகரித்துக்கொண்டு கோவில் விசாரணையையும் ப்ரதமதீர்த்தத்தையும்பற்றி யறுபவித்துக்கொண்டிருந்தார்.

பின்பு சிலநாளிலே இதுசெய்தி கேலகொண்ட ப்ரபு அறிந்த இவர் ப்ரதமதீர்த்தத்தை கிறுத்திப்புகட்டான், பின்பு சிலநாளிலே அதுஸாணத்தாலே ப்ரதமதீர்த்தத்தைமாத்ரம் திருப்பிக்கொண்டார். இன்னுமிந்த தாதாசார்யருடைய கோணல்கள் அனேகமுண்டு. இப்படி தாதாசார்யருக்கு மத்யேராயபலத்தாலே ப்ரதமதீர்த்தமுண்டாயிற்று. பூர்வகாலத்திலே இவருக்குத்தீர்த்தமில்லை. இப்படியே தாதாசார்யர் ஸந்ததியாருக்கு ப்ரதமதீர்த்தம்முதலான மர்யாதைகள் பலத்தாலே கட்டிக்கொண்டதாயிருக்கும்.

திருக்குடந்தையிலே முன்னாலே தரணீவராஹனென்கிற ராஜாவினுடைய காலத்திலே கந்தாடையாரிலே மங்கலத்திலப்பாவென்கிறவர் ராஜாவினுடைய வாஸ்த்தானத்திலே சாஸ்த்ரவாதத்திலே ஐயித்து தரணீவராகென்கிற ராஜாவை சிஷ்யனாக்கிக்கொண்டு மங்கலமென்கிற க்ராமத்தையும் பெற்று தரணீவராகஹபுரமென்று கந்தாடைவீதியையும் கட்டிவித்து திருக்குடந்தை முதலான திருப்பதிகளிலே மங்கலத்திலப்பாவென்றுந் தம்முடைய திருமாமத்தாலே பரியபட்டம் ப்ரதமதீர்த்தம் முதலான மர்யாதைகளை யறுபவித்துக்கொண்டு திருப்பணிமுதலான ஸகல கைங்கர்யங்களையுஞ் செய்துக்கொண்டிருந்தார். பின்பு ராஜாக்களுடைய காலம் போய் விஜயராகவநாயகன் சோளதேசத்தை யாளுகிறகாலத்திலே அவனுக்கு குருக்களாய் காஞ்சீபுரம் தாதாசார்யருக்கு ஜ்ஞாதிபாயிருக்கிற நாவல்பாக்கர் தாதாசார்யர் கந்தாடையாருடைய மர்யாதைகளைப் பற்றிக் கொண்டு கந்தாடைவீதியையு மாக்ரமித்துக்கொண்டார். இப்படி இன்ன மவர்கள் செய்தவதர்க்கணங்கள் பலவுமுண்டு.

இனி ஸ்ரீரங்காதிஸ்தலங்களிலே வேதாந்தாசார்யருடைய விஶ்ரஹங்களுடைய வரவாறு பெழுதகிறது.

கந்தாடைதோழப்பருடைய லக்ஷ்மணசார்யரென்கிற குமாரர் வேதாந்தாசார்யரிடத்திலேயபசாரப்பட்டு குஷ்டரோகம்பிடித்து பின்பு வேதாந்தாசார்யருடைய ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தாலே ரோகந்தீர்ந்து பின் ஒருபிள்ளை

பிறந்து அவருக்குத் தீர்த்தப்பிள்ளானென்று பெயர். அவர் ஸ்ரீரங்கத்திலே வேதாந்தாசார்யர் விக்ரஹத்தைப் ப்ரதிஷ்டைபண்ணி வைத்தாரென்று சொல்லுமது சுத்த கல்பினையாயிருக்கும். கந்தாடை தோழப்பருக்கு லக்ஷ்மணசார்யரென்று பெயருள்ள குமாரரில்லையென்றும் அவருக்குத் தீர்த்தப்பிள்ளானென்று குமாரரில்லையென்றும் கந்தாடையாருடைய வம்சாவலிப்புஸ்தகங்களைப் பார்த்தால் தெரியும். ஆகையாலே தீர்த்தப்பிள்ளானென்கிறவர் ஸ்ரீரங்கத்திலே வேதாந்தாசார்யர் விக்ரஹத்தைப் ப்ரதிஷ்டைபண்ணி வைத்தானென்கிறது மெய்க்கொள்ளமாட்டாது. வேதாந்தாசார்யர் குமாரர் நயினராசார்யர் ஸ்ரீரங்கத்தில் நின்றும் வேதாந்தாசார்யர் விக்ரஹத்தைக் கொண்டுவந்து காஞ்சிபுரத்திலே வேதாந்தாசார்யருடைய க்ருஹத்தைக் கோவிலென்று பெயரிட்டு அதிலே அந்த விக்ரஹத்தைப் ப்ரதிஷ்டை பண்ணிவித்தாரென்பதும் நூதன கல்பினையாயிருக்கும். அப்படி ப்ரதிஷ்டைபண்ணுதண்டா யிருந்தால், உடையவர் விக்ரஹத்தைக் கந்தாடையாண்டான் ஸ்ரீபெரும்புதூரிலே ப்ரதிஷ்டை பண்ணிவித்தாரென்று உடையவர் சரிதமான குருபரம்படையிலே சொல்லியிருக்கிறாப்போலே வேதாந்தாசார்யருடைய சரிதங்களையும் நயினராசார்யருடைய சரிதங்களையும் நன்றாகச் சொல்லியிருக்கிற வையவ் ப்ரகாசிகையிலே இப்பேர்ப்பட்ட பெரியவைபலத்தை அவச்யம் அதிலே சொல்லியிருக்கவே வேணு. அதிலே யப்படி சொல்லியிராமையாலே இது நூதன கல்பினையா யிருக்குமென்று கொள்ளவேண்டியது. இப்போது வேதாந்தாசார்யர் மூலவிக்ரஹ மிருக்கிறவிடம் விளக்கொளி கோவிலைச்சேர்ந்த வாஹன மண்டபமானபடியாலே வேதாந்தாசார்யர் க்ருஹத்தைக் கோவிலென்று பெயரிட்டாரென்று சொல்லுகையும் நூதன கல்பமாயிருக்கும். முன்னாலே ஸ்ரீனிவாஸப்பங்கா என்கிறவர் திருப்பதியிலே அதிகாரம்பண்ணிக்கொண்டிருந்தார். அவர் நாற்பது வருஷத்திற்குமுன்னே யொருவேதாந்தாசார்யர் விக்ரஹம் ப்ரதிஷ்டிப்பித்து வைத்திருந்தார். பின்பு ஐந்துவருஷகாலங் கழிந்தவுடனே க்ரோதிவருஷத்திலே இம்முடுக்குப் பார்த்து ஆதுரத்தின்பேரில்லை வையகானஸ பாஞ்சராத்ர சஸ்த்ரவிதிக ளொன்றுமில்லாதே, அதற்குக் கடவுள்களாகிய அர்ச்சகர்களைக் கொண்டுஞ் செய்விடாதே, வடகலையார் தாங்களே அந்த உத்ஸவவிக்ரஹத்தை யசாஸ்த்ரமாக விளக்கொளிப்பெருமாள் வாஹனமண்டபத்திலே மூலவிக்ரஹத்தண்டையிலே வைத்துவிட்டார்கள். அப்போது அதிகாரம்பண்ணுகிற ப்ரபுக்கள் ந்யாயவிசாரணை பண்ணும்போது முன்னாலே கடந்த நடத்தைகளை யறிந்துக்கொள்ளுகக்காகத் தொண்டாறு வஸ் சென்றவர்களாம் பகஷபாதமில்லாதவர்களாம் விபூதிதாரிகளாம் அந்த விபூதிதாரிகளாம் விளக்கொளி கோவிலருகேயிருக்கிற வைக்கினவர் வாணியர்களை யழைப்பித்துக் கேழ்க்குமிடத்தில் அவர்கள் சொன்னது:—இந்தக் கோவிலிலே என்றைக்குங் கறுப்புசாமியார் மாந்த்ரமே விஞ்ஞானக செகப்புச்சாமி யார் ஒருநாளாய் கண்டதுயில்லை, கேட்டதுமில்லையென்று பெழுதிக்கொடுத்தார்கள். இத்தகைக் கேட்டுக்கொண்டு ப்ரபுக்கள் ந்யாயவித்க்ருதமென்றும் நூ

தனமென்றுத் தெரிந்துகொண்டும் வைத்துவிட்டதை யெடுப்பித்துப் போடுகிறதாவென்று கொஞ்சம் தயைபண்ணி அத்தை யெடுத்துப் புடாதே வைத்திருந்தார்கள். தேவராஜன் கோவிலிலேயும் வேதாந்தாசார்யர் வாஹனமண்டபத்திலேயே யெழுந்தருளியிருக்கிறார். அப்படியே வேதாந்தாசார்யர் மூலவிக்ரஹமும் விளக்கொளிகோவில் வாஹனமண்டபத்திலே இருக்கிறார்.

ஸ்ரீ பெரும்பூதூரிலே தொண்ணூறு வருஷத்திற்கு முன்னே வேதாந்தாசார்யர் விக்ரஹமில்லை. அந்தப்படியென்றால்:—ஸ்ரீ பெரும்பூதூரிலே ஸ்தலஜ்ஞராய் பஹுகாலமாயிருக்கிற அப்பையங்காரொன்கிறவர் வேதாந்தாசார்யரிடத்திலே பக்தியுடையவர்களாய் வேதாந்தாசார்யர்பேரிலே தூற்றந்தாதிப்பாட்டுகளும் பாடியிருக்கிறவர் பாஷ்யகாரர் ஸ்நிதிமீதிலே ஸேவாக்ரமஞ் சொல்லுகிறவடவிலே வேதாந்தாசார்யர் ராமானுஜன் ஸ்நிதியிலே இருக்கிறதாக வெடுத்துச் சொல்லவில்லை. மண்ணளந்தபெருமாள் கோவிலிலே மணவாள மாமுனிகள்மாத்ரமிருக்கிறதாக வெடுத்துச் சொல்லிக் காண்பித்தார். ஆகையாலே ஸ்ரீ பெரும்பூதூரிலேயும் வேதாந்தாசார்யர் விக்ரஹம் தூதந் ப்ரதிஷ்டிதமாயிருக்கும்.

திருவல்லிக்கேணியிலும் அறுபது வருஷத்திற்கு முன்னே வடகலையார் கீழைத்தெருவிலே கீழைச்சிறகிலே யொருவீட்டிலே வேதாந்தாசார்யர் விக்ரஹத்தை வைத்துக்கொண்டிருந்து ஒரு இம்முடுக்குப்பார்த்து பார்த்தஸாரதி மஹாமண்டபத்திலே யொருதூண்துறையிலே சுவர்வைத்து அதிலே வைத்து விட்டார்கள். ஆகையாலே அதுவும் தூதமாயிருக்கும். ஸ்ரீரங்கத்திலும் வேதாந்தாசார்யர் விக்ரஹம் ரங்காசார்யர் நாள் துடங்கி யிருக்கிறது.

முன்னாலே மேலெழுதிய பரகால ஸ்வாமியானவர் மைசூரி ராஜாவை பகுப் பிரகாரங்களாலேய நவர்த்தித்துக்கொண்டிருந்து, ஒருசமையத்திலே ராஜா தன்மேலே ஸந்தோஷப்பட்டிருக்கச்செய்தே வேதாந்தாசார்யர் விக்ரஹத்தைப் ப்ரதிஷ்டைபண்ணும்படி சிலவுவாங்கிக்கொண்டு, மேலைக்கோட்டையிலே திருவீதியிலிருந்த தொருமண்டபத்திலே ப்ரதிஷ்டை பண்ணிவைத்தார் பின்பு சிலநாளிலே ராஜாவுக்கு இவரிடத்திலே கோபம்வந்து வேதாந்தாசார்யர் விக்ரஹத்தைப் பிடுங்கிப் போடுவித்தான். பின்பும் அனுஸரித்து அந்த மண்டபத்திலே அந்த விக்ரஹத்தை வைத்துக்கொண்டார். இப்படி வைப்புண்டும் பிடுங்குண்டும் பஹுப்ரயாஸத்தாலே திருநாராயணபுரத்திலே வேதாந்தாசார்யர் விக்ரஹம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. இப்படி பலவிடங்களிலும் பகுப்ரயாஸத்தாலே வேதாந்தாசார்யர் விக்ரஹங்களை வடகலையார் ஸ்தாபித்துக் கொண்டார்கள்.

இனிமேல் “ராமாநுஜநாமா” மென்கிற பத்யத்தினுடைய

வரவாறு எழுதுகிறது.

என்னவென்றால்:—முன்னாலே தொன்னுறுவருஷத்திற்குமுன்னே ஸ்ரீனிவாஸபரகாலமென்கிறவர் மேலெழுதிய ராமாவை யறுஸரித்து சிங்காரியென்கிற சிஷ்யைமுகமாக வார்த்தைசொல்லி, ராமானுஜதயாபாத்ரத்தையும் வடகலையார்கூடத் துடங்கும்படி சிலவுவாங்கிக்கொண்டார். அந்த ராமாவும் முன்நடந்தநடத்தைகளை யாலோசனை பண்ணிப்பாராமல் ராமானுஜதயாபாத்ரத்தையும் மேலைக்கோட்டையிலே திருநாரயணப்பெருமாள்கோவிலிலே சொல்லும்படி சிலவுகொடுத்தான். அப்போது பருகடினத்தின்மேலே அதுவுங்கூட சிலநாள் நடந்துவந்தது. இந்த ராமானுஜதயாபாத்ரமானது மேலெழுதிய ஸ்ரீனிவாஸபரகாலராலே நூதனமாக கீர்மிக்கப்பட்டதென்று லோக ப்ரஸித்தமாயிருக்கும். இப்படியிருக்க இத்தவேதாந்தாசார்யருடைய சிஷ்யராகிய பேரருளாளப்பென்கிற ப்ரம்மதந்த்ரஸ்வாமியாலே கீர்மிக்கப்பட்டதென்றவடகையாரெழுதினது அஸங்கதம். அதெப்படியென்றால்:—வேதாந்தாசார்யருடைய வைபவங்களையெல்லாம் நன்றாக வெளிப்படுத்துகிறதாய், நயினராசார்யர் ப்ரம்மதந்த்ரஸ்வாமி இவர்கள் வேதாந்தாசார்யர் விஷயமாகச் செய்த ச்லோகங்கள் முதலானதுகளை நன்றாகவெழுதியிருப்பதுமான, வைபவ ப்ரகாசிகையென்கிற க்ரந்தத்திலே யிப்பேர்ப்பட்ட மஹாவைபவத்தை அவச்யம் எழுதியிருக்கவேணும். “ஸ்ரீராமாநுஜநாமா” என்கிற பத்யத்தினுடைய வரவாறையும் வைபவத்தையும் அதினுடைய விரியோகத்தையும் நன்றாக வெழுதியிருக்கிற வைபவப்ரகாசிகையிலே இப்பேர்ப்பட்ட மஹாத்மயத்தையுடைய ராமானுஜ தயாபாத்ர மென்கிற பத்யத்தையும் அதினுடைய வரவாறும் விரியோகமும் எழுதுகிறதற்கு ஒரு விரோதமுமில்லையே. இப்படியிருக்க வைபவப்ரகாசிகையிலே வெழுதிவைபவமையாலே இந்த ராமானுஜதயாபாத்ரமென்கிற பத்யத்தைப் பரகாலஜீயர் நூதனமாக கீர்மித்தாரென்கிற லோக ப்ரஸித்தியை மெய்யென்று நிரூபகராய்ருப்பார் கொள்ளவேண்டும். மணவாளமாஸூரிகளுடைய வைபவங்களையெல்லாம் நன்றாக வெழுதியிருக்கிற யதீந்த்ரப்ரவண ப்ரபாவத்திலே ஸ்ரீசைலேச தயாபாத்ரமென்கிற பத்யத்தையும் அதற்குப் பெரியபெருமான் நியமித்த சுட்டிகளையும் நன்றாகவெழுதியிருக்கிறாப்போலே வைபவ ப்ரகாசிகையிலேயும் இந்த ராமானுஜதயாபாத்ரத்தினுடைய விரியோகம்முதலானதையெழுதி யிராமையாலே இதுநூதன கீர்மிதமென்று எண்ணவேண்டும். ஸ்ரீசைலேச தயாபாத்ரமென்கிற பத்யத்திலே நாலுபேர் நாலுபாதங்களைச் சொன்னார்களென்று வடகலையாருழுதியது யதீந்த்ர ப்ரவண ப்ரபாவமென்கிற க்ரந்தத்தையுடக்கா நிறுவுவது கேட்டறியாதவர்கள் கவ்வித்தெழுதிய தென்று நன்றாக எண்ணவேண்டும். அந்த யதீந்த்ரப்ரவண ப்ரபாவத்திலே

இந்த பத்யத்தை நாலுபேர் நாலுபாதங்களாகச் சொன்னார்களென்று வழுவியிருக்கவில்லை. அதிலே அப்படியெழுதியிராவிட்டாலும் மற்ற கார் தங்களிலே மூன்றுபேர் நாலுபாதஞ்செய்தார்களென்று எழுதியிருக்கிறதேயென்று ஆக்ஷேபம்வருமேயென்று கேட்கில், அந்த கார்த்தத்திலே தானே மூன்றுபேர் நாலுபாதங்களைச் சிந்தித்து நானைக்குச் சொல்லுவதாக ஒருவருமறியாதபடி மனஸிலே வைத்துக்கொண்டிருக்கச்செய்தே மற்றை நான் திருவோலக்கத்திலே நம்பெருமான் ஒருபாலகளுகவந்து மூவாசொல்வதற்குமுன்னதாகவே சொல்லி மறைந்துபோனாரென்கையாலே அந்த ஆக்ஷேபத்திற்கிடமில்லை. ஒன்றைத்தானே பலருஞ் சொன்னார்களென்கிற வழக்கங்களுக்கடியான தாத்தையேதங்கள் புராணங்களிலே கொண்டகட்டினையிலே இங்கும் நன்றாகச்சேருமென்று ஸமாதானம் முன்பே யெழுதிற்று. அப்போது அந்த பரகாலஜீயருடையகிரீடந்தத்தாலே திருநாராயண புரத்திலேமாத்ரம் சிலகாலம் நடந்தது. அக்காலத்திலே மழலூர், தொண்டனூர், மிதிஸ் சாணக்கிராமம், கரியகட்டம்முதலான ஸ்தலங்களிலே ஒரு கால மித்தராமாஜுஜதயாபாத்ரத்தநியன் ப்ரஸங்கமேயில்லை.

பின்பு பரகாலஜீயர்பெருமாள்கோவிலுக்குவந்து அப்போது முக்யராயிருந்த திருமலைதாதாசார்யர் திருமாளிகையிலே வந்து ராமாதுஜதயாபாத்ரமென்கிற தநியனையும் கச்சிகர் பதினெட்டுத்திருப்பதியிலே சொல்லும்படி பண்ணவேணுமென்று சொன்னார். அதற்குத் திருமலை தாதாசார்யர்சொன்னது:—ஆதிகாலமேபிடித்து ஸம்பரதாயமாக நடந்துவந்து பின்பு நம்முடைய கூடஸ்தரான தாதாசார்யரும் நடப்பித்துப்பெரியஜீயருக்குத் தனிக்கோவிலுக்கட்டிவைத்து இப்படி அன்றுமுதலின்றவறையில் நடந்துவருகிற இந்த ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரமென்கிற தனியெனினேகூட ராமாதுஜதயாபாத்ரமென்கிற தூதனபத்யத்தை நாம்சொல்லக்கடவதில்லையென்று சொன்னார். அதற்கு பரகாலஜீயர் திருமலைதாதாசார்யரிடத்திலே கோபித்துப்போய்விட்டார். ஆகையாலே பெருமாள்கோவிலிலே இந்த ராமாதுஜதயாபாத்ர ப்ரஸங்கமேயில்லை.

திருமலைதாதாசார்யருக்குக் கூடஸ்தரான தாதாசார்யர், தம்முடைய கிஷ்யனான ராயனுடைய ஸ்தாநாபதியாய் ராஜ்யதந்த்ரஞ் செய்துக் கொண்டிருக்கிறபோது கார்த்திகைமாஸக்கடைசியிலும் மாாசுழிமாஸத்து முதலிலும் அதிவ்ருஷ்டியுண்டாய் தென்னேரிஏரி யுடைந்துபோயிற்று. அப்போது அங்கிருப்பவர்களாலே கட்டுப்படாதுபோய் தாதாசார்யர், தாமேபோய்க்கட்டிலிக்கவேணுமென்று புறப்பட்டு, வழியாக ஹஸ்திகிரியிலேயேறி பெருமானேஸவிக்கவந்தார். அப்போது திருக்கார்த்திகைக் கழித்தபடியாலே யாழ்வார்களுடைய திவ்ய ப்ரபந்தங்களை ஸேலிக்கக் கூடாமையாலே அந்தஸ்தானத்திலே அதற்கு ப்ரத்யாய்நாயமாகப் பெரிய ஜீயர்செய்த வுபதேசரத்தினமாலையென்கிற ப்ரபந்தத்தை ஸ்ரீரங்கம்முதலான ஸ்தலங்களுடைய பெருக்கத்தின்படியே தேவட்டெருமாள் எந்தி

யிலும் ஸேவித்து சாற்றுகிறவிடத்தில் அந்த சாற்றமுறையிலே முடிவுச் சொல்லானது தாதாசார்யர் பெருமானை ஸேவிக்கிறபோது அவர் செவியிலே நேரப்பட்டது. அதை தாதாசார்யர் கேட்டு உபச்ருதியாகப் பற்றிக் கொண்டு மிகவும் ஸந்தோஷப்பட்டு அடியேன் போகிற கார்யத் தலைக் கட்டினால் மனவாளமாமுனிகளுக்குத் தனிக்கோயிலுங் கோபுரம் முதலானதங் கட்டிவிக்கிறேனென்று ப்ரார்த்தித்துக்கொண்டு போனவிடத்திலே ஏரியுடைப்பு ஸூசமாகக் கட்டுப்பட்டது. தாதாசார்யரும் அதிப்ராவண்யத்துடனே வந்து பெருமானுடைய திருநந்தனவனத்திலே யிருக்கிற நாதகால்மண்டபத்தை காப்ப கரஹமாக்கி யதிலே மனவாளமாமுனிகளை ஸம்ப்ரோக்ஷணம்பண்ணிவித்து பின்பு மஹாமண்டபம் மடப்பன்னிமுதலானதுங் கட்டிவித்தாரென்று லோகப்ரஸித்தமாயிருக்கும். பின்பு சில நாளில் வடகலையார் சிவ்யனாயிருக்கிற ஒருகோலகுண்டவ்யாபாரி (அவன் பெயர்:—ரத்நாஜிபண்டிதன்) விளக்கொளிகோலில் வேதார்தாசார்யர் முன்னே ராமாநுஜதயாபாத்ரத்தைச் சொல்லிவிக்கவேண்டுமென்று நினைத்து, பெருமாள் கோவிலேயிருக்கிற தென்கலையாரைப் பிடித்துக்கொண்டுபோய் வேலூரிலே ஆட்டுவாணியன் கடையிலே யடைத்துவைத்துத் தென்கலையார் கடையிலே கையெழுத்து வாங்குவதாகப் பிடித்துக்கொண்டிருந்தான். அப்போது அந்த வ்யாபாரிக்கு ஆபத்தான துலுக்களை நபாபு அண்டையிலே யிருக்கிற பெரிய உத்யோகஸ்தரான துலுக்கர் நேரஞ்சுமற்றிக்கொன்றுவிட்டார்கள். அந்த வ்யாபாரிநினைத்த அதர்க்கணம் அவன் துரையானதுலுக்கையுங் கொல்லுவித்தது. பின்பு அங்கிருக்கிற வதிகாரிகளெல்லாரும் தென்கலையாரை விடுவித்து உங்களைப் பிடித்துக் கொண்டிருந்தவன் மாண்டுபோனென்று சொல்லி ஸந்தோஷப்பட்டு நபாபு இடத்திலே யிவர்களுக்கு சிலவுவாங்கிக்கொடுத்து, காஞ்சீபுரத்திற்குனுப்பிவிட்டார்கள். இது நடந்து எழுபதுவருஷமாயிற்று.

பின்பு திருயலையிலே நார்பது வர்ஷத்திலே வடகலையார் அர்ச்சகனுக்கு த்ரவியங்களைக் கொடுத்து அர்ச்சகனைக் கைவசமாக்கிக்கொண்டு ஆராதனாம்பத்திலே “துடங்கண்டி ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ர” மென்று அனாதியாய் அர்ச்சகன் சொல்லுகிறவழக்கத்திலே அதைத்தள்ளி “துடங்கண்டி ராமாநுஜதயாபாத்ர” மென்று அர்ச்சகன் சொல்லுவதாகக் கட்டுப் பாடிபண்ணியிருந்தார்கள். அர்ச்சகனுந் த்ரவ்யத்தை வாங்கிக்கொண்டு அப்படியே சொல்லுவதாக நினைத்திருந்த, அந்த ஸமயத்திலே பெருமாள் அவன்மேலே ஆவேசிக்க அவன் மெய்மறந்து “துடங்கண்டி ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ர” மென்று வழக்கப்படி சொல்லிவிட்டான். அப்போது வடகலையார் பங்கப்பட்டுப்போனார்கள். பின்பு அந்த வர்ச்சகனை நீவழக்கப்படிக்கு ஏன்சொன்னாய்? என்றுகேட்டவிடத்தில், அந்த வர்ச்சகன் பெருமானென்மேலே யாவேசித்து உடம்பு தெரியாதபோனபடியாலே வழக்கப்படிக்கு சொன்னெனென்று சொன்னான். பின்பொருக்கால் வட

கலையான ஸ்ரீநீலாஸ்யன் திருப்பதி அதிகாரம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தச் செய்தே வடகலையார் கூட்டங்கூடிச்சொண்டு ஒரு வடகலையார்வாரியைய யழைத்துக்கொண்டுவந்து திருவீதியிலே பெருமான் புறப்பாட்டிலே பர பந்தத்துடங்கும்போது "ராமாநுஜதயாபாத்ர" மென்கிற பத்யத்தைத் துடங்குவதாக வெல்லாரும் பெருமாள்முன்னே நின்றகொண்டு துடங்கப் போகிற ஸமயத்திலே, அங்கிருக்கிற டமாயெருதின்மேலே பெருமானா லேசிக்க, அது அந்த வடகலையார்மேலே பாய்ந்தது. அவர் வீழ்ந்தெழுந் திருந்து கூட்டங்களுடனே கூடிக்கொண்டோடிப்போனார், அப்போது வடகலையார் பங்கப்பட்டார்கள்.

பின்பு கலகாலத்திலே திருப்பதியதிகாரம்பண்ணுகிற ஸ்ரீநீலாஸ்யன் னென்கிறவர் பெரியலாயர் சிறியலாயர் முதலான கோவில்முதலையதிகா ரந்தனா மிகவும் நல்லதனம்மண்ணிக்கொண்டு, கீழைத்திருப்பதியிலே சுற்றுக்கோவில்களிலே வேதாந்தாசார்யர் ஸந்நிதியிலே மாத்ரம் ராமா நுஜதயாபாத்ரஞ் சொல்லும்படியாகக் கேட்டுக்கொண்டார். பெரியலாயர் முதலானோர் தாக்கியணயத்தாலே ஸம்மதித்து அதற்குத் தாங்கள்போகாதே வடகலை யேகாங்கி யொருவனைத் தங்கள்மதுஷ்யனாகக் கல்ப்பித்து அவன் வாயைக்கொண்டு சிலநாளாய் கீழைத்திருப்பதி வேதாந்தாசார்யர் கோ விலிலே ராமாநுஜதயாபாத்ரமென்கிற பத்யத்தைச்சொல்லிவிட்கிறார்கள்.

திருவெவ்வுறூரிலே பாத்யகாரர் திருவம்சந்தராகிய ஆஸூரிரயாருக்கு பாதமநீர்த்தம்முதலான மர்பாசையுங் கோவில்விசாரணையும் நடந்து வருகிறகாலத்திலே வீரராகவன் கோவிலைச்சேர்ந்த சிலநைர்க்கோவி லான வேதாந்தாசார்யர் கோவிலிலே ராமாநுஜதயாபாத்ரமென்கிற பத் யம் நடந்ததில்லை. இப்போது சிறிதுகாலமாய் ஆஸூரிரயாருடைய மர்பா சையையும் அதிகாரத்தையும் அகோபிலமடத்தார் கட்டிக்கொண்டபடி யாலே மடத்தாருடைய அதிகாரபலத்திலே மிகவும் வருத்தத்தின்கேலே வீரராகவன் கோவிலைச்சேர்ந்த சுற்றுப்பட்டக்கோவிலான வேதாந்தாசார் யர் ஸந்நிதியிலேமாத்ரம் அவர்திருநாள் பத்தனாரும் ராமாநுஜ தயாபாத் ரத்தைச் சொல்லிக்கொண்டுவருகிறார்கள். பெரியகோவிலான வீரராக வன் ஸந்நிதியிலும் மற்றும் ஆழ்வார்கள்கோவில் முதலான சுற்றுப்பட் டக்கோவில்களிலும் எக்காலத்திலும் ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரமே நடந்து வருகிறது. வீரராகவனாவது ஆழ்வார்கள் பாத்யகாரர்முதலானோர்களாவது திருவீதிபுறப்பட்டபோதும் பரபந்தத்துடக்கத்திலே ஸ்ரீசைலேசதயாபாத் ரஞ் சொல்லி, திருவீதிவலம்வந்து பரபந்தஞ்சாற்றும்போதும் ஸ்ரீசைலேச தயாபாத்ரஞ் சொல்லி, மணவாளமாமுனிகள் விஷயமான வாழிதிருநா மத்தையு மதுஸந்திக்கிறார்கள்.

திருவல்லிக்கேணியிலும் மேலெழுதிய ஆஸூரிரயாருக்கு பாதமநீர்த் தம்முதலான மர்பாசையையும் கோவில்விசாரணையும் நடந்துவருகிறகாலத்

திலே ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரம் நடந்துவந்தது. பின்புசிலகாலத்திலே ஆஸூரியார்தீர்த்தம் கிலமாய்ப் போய் தேசாந்தரிதீர்த்தமாகவே நடந்து வருகிறது. அறுபதுவருஷத்திற்சமுன்னே வடகலையார்கள் கலஹம்பண்ணி னார்கள். பின்பு அனேகமபெயர் ப்ரபுக்கள் நன்றாக பரிசோதனைபண்ணி ராமாதுஜ தயாபாத்ரமென்கிற புதுமந்தரஞ் சொல்லவேண்டாம். ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரமென்கிற பழையமந்த்ரமே சொல்லவேண்டுவதென்று தீர்ப்புபண்ணி யந்தப்படிக்கு நடப்பித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

அதுமுதல்யதாப்ரகாரம் ஒரு கலஹமும்மல்லாமற்படிக்கு ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரம் நடந்துவருகிறது. ஸ்ரீரங்கத்திலே யிருக்கிற வேதாந்தாசார்யர் லீக்ரஹத்திற்கு ரோகையாக வகுத்துத் தென்கலைத் திருமண்காப்பு சாற்றியிருக்கையாலே திருவல்லிக்கேணியில் வேதாந்தாசார்யருக்கு தென்கலைத் திருமண்காப்பு ஸமர்ப்பிக்கிறது மாறுபாடன்று. க்ரஹஸ்தாசர்மத்திற்கு காட்டில் ஸத்யாஸாஸூரம் பெரிதாகையாலே ஸத்யாஸ்யான மணவாள மாமுதிகளுக்கு அமுதுசெய்யப்பண்ணின ப்ராஸாதத்தை க்ரஹஸ்தாஸூரியான வேதாந்தாசார்யருக்கு அமுதுசெய்யப்பண்ணுகை யஸங்கதமன்று. ஸ்ரீபெரும்பூதூரிலே த்ரவிடவேதபடநாந்தரம் கீர்வாணவேதம்மடிக்கையாலே திருவல்லிக்கேணியிலும் அப்படிசெய்கிறதுமாறுபாடாகமாட்டாது. ஸ்ரீபெரும்பூதூரிலே முதலியாண்டான் திருவம்சஸ்தரான கந்தாடையாருக்குக் கோவில்விசாரணை முற்றையும், பாஷ்யகாரர் திருவம்சஸ்தராகிய ஆஸூரியாருக்கு ப்ரதமதீர்த்தம்முதலான மர்யாதைகளும் நடந்துவந்தது. பின்பு சோளசுங்கபுரத்தாருடைய சிஷ்யரான யதிராஜஜீயருக்குத் தீர்த்த முண்டாய்த்தது. ஆஸூரியார்தீர்த்தம் பிடியாமல் விட்டுவிட்டார்கள். கந்தாடையார்மாத்ரம் கோவில்விசாரணை பண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள். பின்புசிலநாளிலே அதுவும்விட்டுப்போய்த்தது. பின்புகோவில்விசாரணையை யும் யதிராஜஜீயர் வம்சஸ்தர்பற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகக்கந்தாடையார்காலம் ஆஸூரியார்காலம் துடங்கி யின்றைவறைக்கும் ஸ்ரீபெரும்பூதூரிலே பெரியகோவல்லாகிய ஆதிசேசவப்பெருமாள் பாஷ்யகாரர் கோவிலிலேயாவது சில்லரைக்கோவல்லான வேதாந்தாசார்யர் கோவிலிலே யாவது மற்றுஞ்சில்லரைக்கோவிலிலே யாவது அந்தஜர் நாலுவிதிக்குள்ளே யாவது ஒருநாழிசைப்போதாகிலும் ராமாதுஜதயாபாத்ரம் நடந்ததில்லை. ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரமே யெப்போதும் நடந்துவருகிறது. கார்த்திகைமீன மாகழிஈ இந்த இரண்மொஸங்கனிலும் த்ராவிடாம்நாயம் ஸௌவிக்கக் கூடாமையாலே யதற்கு ப்ரத்யாம்நாயமாக மணவாளமாமுதிக ளுள்ளிச் செய்த உபதேசாத்நமாலையைக் கோவிலுக்குள்ளும் திருவிதிப்புறப்பாட்டுகளிலும் துடக்கத்தினுஞ் சாற்றிலும் ஸ்ரீசடகோபன்முதலான மர்யாதைகளுடன் அதுஸந்தித்து வருகிறார்கள்.

பெருமாள்கோவிலிலே விளக்கொளிகோவில் வேதாந்தாசார்யர் ஸந்திதியில் பத்யநிமித்தமாக திருமலைதாதாசார்யர் ஆத்தான் ராமாதுஜ

ஜீயருக்கெழுதிக்கொடுத்த வுடம்படிக்கையை ந்யாயாபிபதிகளான ப்ரபுக்
கள் அனேக ப்ரகாரத்தாலே பரிசோதித்து, அதற்குவேண்டிய தகவல்களை
யும் லக்ஷணங்களையும் பரிசோதனம்பண்ணி, அத்தைமுதலாவது மெய்ந்
கொண்டு, மற்றும் ஸாதகங்களை யுஞ் சோதித்துக்கொண்டு காஞ்சீபுரத்திலே
பதினெட்டு கோயில்களுக் குள் ப்பட்ட விளக்கொளிகோவிலைச்சேர்ந்த
வேதாந்தாசார்யர் ஸங்கிதியிலே ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரமே சொல்லவேண்
டுவதென்று தீர்ப்புபண்ணியிருக்கிறார்கள். அப்படி யெழுதிக்கொடுத்த
வுடம்படிக்கை முதலிலேதானே கிழியுண்டுபோய்த்தென்று சொல்லுகை
மிகவுமஸங்கதம். அரசாணிபாலை வெங்கடாசார்யரைக் கையெழுத்து
போடச்சொன்னதாயும் அதற்கு அவர் மாட்டோமென்றுசொல்லி பதி
னுக்கு ஒரு ச்லோகஞ் சொன்னதாயும் சொல்லுகிறது மிகவுஞ் சேராது.
அரசாணிபாலை வெங்கடாசார்யருக்கு அந்த லூரிலே யொருஸம்பந்தமு
மில்லாமையாலே யவர் கையெழுத்தை யபேகழிக்கவேண்டுவது அனுகூ
லகம். ஆகையாலே யிப்பேர்ப்பட்ட அஸங்கதங்களை யிவிடத்திலே யெழு
திக்கார்யமில்லை. அவரை யுலகத்தார் விகடநோதஹாஸ்யகவியென்று
எண்ணி அவர் ச்லோகத்தை யொருவரும் உண்மைக்குறித்தாகக் கொள்
ளாதேதள்ளிவிட்டார்கள். இதுவல்லாமல் அவர்சொன்னதாக வெதிரிக
ளெழுதின ச்லோகத்திலே அனாதியாய் நடந்துவந்த ராமாறுஜதயாபாத்ரத்
தனியானே அஸநபல்லி யாசார்யபண்டிதனென்கிறவர் நிவர்த்திப்பித்தா
ரென்றிருக்கவில்லை; பின்னை யழகியதானவிந்தபத்யத்தை யிங்கேபுருர
வொட்டாமல்பண்ணினாரென்று தாற்பார்யக்காணப்படுகிறது.

பக்திமானாயிருந்து தாளிங்கிருக்கும் நாளெல்லாம் எம்பெருமானுக்
கடிமைசெய்து தன்னுடைய தேஹாந்தத்திலும் அடிமைசெய்கிறதாக
பாஹ்னையாலே தண்ணீப்போலே யொரு ப்ரதிமையைப்பண்ணி கோவில்
களிலேவைத்து தார்ம்மிகராயிருப்பார் இறந்துபோவதுண்டு. திருமலையிலே
கோபுரவாசலுக்குள்ளே க்ருஷ்ணராயினையும் அவர்பார்யைகள்:—திருமலை
தேவீ, ஜிந்நாதேவீ, இருவரையும் ஒருபுருஷப்ரமாணமானமூன்று செப்பு
ப்ரதிமைகளாகப்பண்ணிவைத்திருக்கிறது. அங்கேதானே சின்னதாக ஒரு
அறைகட்டி தொண்டர் மல்லுவை செப்புத்தொடுப்பு ப்ரதிமையாகப்
பண்ணிவைத்திருக்கிறது. மதுரையிலே கூடலழகர் கோவிலிலே மஹா
மண்டபக் கம்பங்களிலே புருருவசக்ரவர்த்தியையும் கல்ப்ரதிமையாகப்
பண்ணிவைத்திருக்கிறது. மதுரைதிருமலைராயகளை ஸங்கிதிமுன்பே ஸே
லித்தபாவணையாக கல்ப்ரதிமைபண்ணியிருக்கிறது. இப்படி விஷ்ணு
ஸ்தலங்களிலுஞ் சிவஸ்தலங்களிலுந் தங்கள் தங்கள் பக்திக்குத் தகத்தாகத்
தங்கள் தங்கள் ப்ரதிமைகளைத் தாங்களே வைத்துக்கொள்வதாகையாலே
பகவானிடத்திலே மிகவும் பக்தியுடையவனாயிருந்த தொண்டர்மல்லு
வும் தன்ப்ரதிமையைக் கோயில்திருமலைப்பெருமாள்கோவில் மூன்றிலும்
வைத்துக்கொண்டாராகையாலே இது தென்கலையார் அவர் தயவுபெறு

கைக்காசு அவர் ப்ரதிமையைப் பெருமாள்கோவிலிலே வைத்தார்களென்று எதிரிகள் சொல்லுகிறசொல், த்வேஷத்தாலே கல்பிதம். மதராஸ்தகத்திலே அநாதியாப் முறப்பாக்கம் திருமணியிலிருக்கும் முதலியாண்டான் திருவம்சஸ்தராகிய கந்தாடையாருக்கு ப்ரதமஜீர்த்தம் முதலான மர்பாதைகளும் ப்ரபந்தத்துடக்கத்திலே ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரம் நடந்துக்கொண்டுவந்தது. பின்பு என்பது ஸம்வத்ஸரத்திற்குமுன்னே அந்த அக்ரஹரத்தார் மேலிட்டிக் கந்தாடையார் தீர்த்தத்தையும் ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரத்தனியனையுந் தள்ளிவித்து ராமாநுஜதயாபாத்ரத்தைச் சொல்லிக்கொண்டுவருகிறார்கள்.

முன்னாலே தேவப்பெருமான் பெரும்பொங்கல்பாரிலேட்டைக்கு மாவலி புரமென்கிற திருக்கடன்மலைக்கு யெழுந்தருளிக்கொண்டிருப்பார். அப்பொழுது ஒருகாலத்திலே எழுந்தருள வதுகூலப்படாமற்போய்விட்டது. மேலெழுதிய கோவில்விசாரணை முத்தரையதிகாரஸ்தா யிருக்கிற கோயிலழகியமணவாளஜீயர் ஆலோசனைபண்ணி, காஞ்சிபுரத்திற்குஸமீபத்திலே யிருக்கிற பத்மகிரியென்கிற மலையின்மேலே திருமண்டபம் கட்டிவித்து, காஞ்சிபுரத்திலே சேர்ந்திருந்த உள்ளாஸ்திரைச் செங்கற்பட்டிற்கு விடுவித்து செங்கற்பட்டைச்சேர்ந்திருந்த மேலெழுதிய மலைஜீழ்க்ராமத்தைக் காஞ்சிபுரத்திலேசேர்த்துத்தம்முடையபெயராலேஜீயர்புரமென்று அடைப்பெரிய நகரமாக்கி மலையின்மேலே பெருமாள்கோவிலைப்பெருக்கப்பார்த்து அந்த பெருமாளுக்குத் திருவாராத்நோதஸவாதிகளைக் குறைவற நடப்பித்துக் கொண்டு, பெரும்பொங்கலுக்கு பத்மகிரியிலே தேவப்பெருமானை யெழுந்தருளப்பண்ணிவித்துக்கொண்டிருந்தார். அன்றுதுடங்கி பஹுநாள்வாக்கும் ஜீயர் புரத்துஸந்தியிலே ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரம் நடந்துவந்தது. பின்பு சிலநாளிலே அந்த அக்ரஹரத்தார அதர்க்கணம்பண்ணி ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரத்தைத் தள்ளிவித்து ராமாநுஜதயாபாத்ரத்தைச் சொல்லிக்கொண்டுவருகிறார்கள். அந்த ஜீயர் புரம்முக்யஸ்தலமல்லாமையாலே தென்கையாரும் பிடியாமல் விட்டுவிட்டார்கள்.

திருப்பார்க்கடல்(திருப்புட்டுழிக்கு மேற்கேயிருக்கிறது)என்கிறஊர், சிவனும் விஷ்ணுவும் கலந்து வைஷ்ணவர்களுக்கு முக்யஸ்தலமல்லாமையாலே அங்கேராமாநுஜதயாபாத்ரம்நடந்தாலும் அதைநடத்தையாகக்கொள்ளப்போகாது. சோளமண்டலத்திலும் முற்காலத்திலே தானீவாரஹாரஜாநாளிலும்பின்பு விஜயராகவநாயகன் நாளிலும்,அதற்குப்பின்பு ஏகோஜீசாகோஜீப்ரதாபஸிம்மராஜா இவர்கள்நாளிலும் ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரம் நடந்துவந்தது. பின்பு துளஜாராஜாநாளிலே அந்தராஜா விஷயாந்தரபாராபுராரூபதத்திரத்தைப் பராக்குபண்ணியிருந்தான். அப்போது டபீலென்கிற மராட்டிப்ராமணன்மந்திரியாயிருந்தான்.அவனண்டையிலேயிருந்த அய்யாவையங்காமென்கிற ஒருவடகலைவைஷ்ணவர் ராமாநுஜதயாபாத்ரமென்

கிற வழக்கைத்தொடுத்தவித்து டபீலண்டையிலே தீர்ப்பாற்றப்போது முறட்டுத்தனமாய் வாதியினுடைய பேருக்கும் திசையினுடையபேருக்கும் ஸம்பந்தத்தை யொட்டிக் “கோவில்களிலே வடகலையார் வடதிசையிலிருந்துக்கொண்டு தங்கள் மந்திரத்தைச் சொல்லுவது. தென்கலையார் தென்றிசையிலிருந்து தங்கள் மந்திரத்தைச் சொல்லுகிறது” என்று தீர்ப்புபண்ணிவித்தார், அது இரண்டுமூன்று கோவில்களிலேமாதிரம் நடந்து வருகிறது.

மேலைக்கோட்டைத் திருநாராயணபுரத்திலே ஹைதர்நபாபுராவிலே “ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரமென்கிற பழையமந்தரம் மாத்தரஞ் சொல்லிப் பூஜோத்ஸவம் நடப்பிக்கவேண்டியது; ராமாதுஜதயாபாத்ரமென்கிற புதுமந்திரத்தைச்சொல்லவேண்டாவென்று” பரமானிகைபிறந்து நடப்பானையிலேயும் அப்படியேநடந்துவந்து, பூர்ணைபன் அதிகாரத்திலும் அப்படியே நடந்துவந்தது. பின்பு வடகலையார்தாங்களே வேதாந்தாசார்யர் விசுரஹத்தைக் குளத்திலே கீரிலே யமிழ்த்திவைத்துத் தென்கலையாரிடத்திலே பழியேறிட்டுவைத்து ராஜாவுக்கு மாறுபாடாகச் சொல்லித் தென்கலையாரைக் கோவிலுக்குள்ளே விடாமற்போனார்கள், பின்பு ராஜா கிலகாளிலே நன்றாகப் பரிசோதனைபண்ணி விசாரிக்குமிடத்தில் வடகலையார் தாங்களேசெய்த தென்கலையாரிடத்திலே பழியிட்டார்களென்று உண்மையை யறிந்துகொண்டு வடகலையார் நாமத்தைக்குறித்துப் பிடித்தவழக்கு அநீதமென்று எண்ணிக்கொண்டு தென்கலையார் எப்போதும்போலே கோவிலுக்குவரும்படி திட்டம்பண்ணினார்.

முன்னாலே திருச்சிறுப்பள்ளியிலே சொக்கநாத நாயகனென்கிறவன் ராஜ்யம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தான், அவன் சைவன். மதுரை சொக்கநாதரெயரை யிட்டுக்கொண்டு சிவபக்தனாயிருந்தான், விஜயநகரநாயகன் தஞ்சைநகரிலே ராஜ்யம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தான், அவன் கைடீ, ணவனாய் விஷ்ணுபக்தனாயிருப்பன், அவன் தஞ்சைநகரிலே உயர்ந்த மேடைசுட்டி அதிலேயேறி ஸ்ரீரங்க விமானத்தை தரிசித்து பின்பு போஜனம் பண்ணிக்கொண்டிருப்பன், இப்படி இருக்கச்செய்தே ஒருநாள் மாதிரி சொக்கநாதநாயக்கன் ஒரு ஸவப்நங்கண்டான், என்னவெனில்: -- தான் ரங்கநாதனை ஸேவிப்பதற்குப் போனதாகவும் அங்கே த்வாபரமாலர்கள் உள்ளே போகவொட்டாமல் தடைசெய்ததாகவும், அதேதும்சென்று கேழ்க்க, விஜயநாகவாநாயகன் உள்ளேபோயிருக்கிறதென்று அவர்கள் சொன்னதாகவும், ஆகில் நானுமுள்ளே போகலாகாதோவென்று கேழ்க்க, கீசக்கரங்கனம் பண்ணிக்கொள்ளாதபடியாலே போகக் கூடாது என்று சொன்னதாகவும் ஸவப்நங்கண்டு, விழித்துக்கொண்டு வெடித்தபின்பு எக்ரங்கனம் பண்ணிக்கொள்ளவேண்டுமென்று விசாரித்து பரிசுத்தமாய் முக்யராயிருக்கிற ரங்காசார்யரிடத்திலே சக்ரங்கனம்பெற்று முடிவெடுப்ப முதலியாண்டானுக்கு நடந்துவந்த கோவில்விசாரமே முத்தவரையெய்தும்

தீர்த்தத்தையும் பட்டர் ஸத்தியாரோ டொப்பத்தம் நடத்தும்படி சிலவு கொடுத்தான். பின்பு ரங்காசார்யரும் அதுகளைப்பெற்று முன்னாலே தங்கள் கூடஸ்தராகிய சாற்றுக்கந்தாடையாருக்கு நடந்துவந்த அத்யாபகம் சாற்றுமுறை ஸ்வதந்திரம் முதலானவற்றை ஸ்தாபித்துக்கொண்டார். மற்றப்படி புதியதாகவொன்று மவர்கெய்ததில்லை. சொக்கநாதநாயகனும் ரங்காசார்யரிடத்தில் சக்ரான்கனம்பெற்று ரங்கநாதனிடத்திலே மிகவும் பக்தியுடையவனாய் அத்தாலே விஜயரங்கசொக்கநாதநாயகனென்றுபெயர் பெற்றான். இப்படியிருக்க, விஜயரங்க சொக்கநாதநாயக்கன் தாதாசார்யர் சிஷ்யனாயிருந்து ரங்காசார்யரிடத்திலே சக்ரான்கனம் பெற்றானென்றும், அந்தபலத்தாலே ரங்காசார்யர் கோயிலிலே சிறிது புதுசட்டங்கள் பண்ணினாரென்றுஞ் சொல்வது கல்பிதமென்று கொள்ளவேணும். இப்படியே யெதிரிகள் ஒன்றிருக்க ஒன்று மாறுபாடா யெழுதியிருக்கிறார்கள். அதை நன்றாகப் பரிசோதிக்குமிடத்தில் மனதிற்கு விசதமாகும்.

இனி கோயில்முதலாகிய நூற்றெட்டு திருப்பதிகளிலும் ஸ்ரீ சைலேச தயாபாத்ரம் நடக்கிறவிவரம் எழுதுகிறது. “ஸ்ரீரங்கத்திலே ஸ்ரீசைலேச தயாபாத்ரத்தை அரையர் என்னத்திற்காகச் சொல்லவில்லை” யென்றே ஆகேஷம் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடையநடத்தையறியாதவர்களுடைய துரானேஷம். என்னவென்றால்:—அரையர்களாவார் ஆழ்வார்களுன்றே பாவனைபாய் ஆழ்வார்கள் பாடுகிறபாவனையாலே அரையர்கள் த்ரவிடப்ரபந்தங்களைப் பாடுகிறதாயிருக்கும். ஆழ்வார்கள் த்ரவிடவேதம் பாடுகிறபோது தங்களைத் தாங்களே வந்தனஞ்செய்துக்கொள்ளக் கூடாதாகையாலும், தங்கள் சிஷ்யரான மாதமுடிமுதலானவர்களைத் தாங்கள் வந்தனஞ்செய்யக் கூடாமையாலும், ஒருதனியன்களும் ஆழ்வார்கள் சொல்லக்கூடாதாப்போலே, ஆழ்வார்களாகவே பாவனைபெற்றிருக்கிற வரையர்களும் அந்த ஆழ்வார்களைப்போலவே ப்ரபந்தம் பாடுகிறபோது ஒருதனியன்களுஞ் சொல்லுகிறதில்லை. அரையரல்லாத மற்றைப்பேர்கள் ஆழ்வார்களாக பாவனைபெற்றிராமையாலும் ஆழ்வார்களுடைய சிஷ்யராய்க்கொண்டு அதுஸத்திக்கையாலும் த்ரவிடவேதங்களை யருளிச்செய்த வாழ்வார்களையும், அவைகளைப் ப்ரபந்தஞ்செய்த வாசார்யர்களையும், ப்ரபந்தாரம்பத்திலே வந்தனஞ்செய்ய வேண்டிகையாலும் ஆழ்வார்கள் தனியன்களையும் ஆசார்யர்கள் தனியன்களையும் ப்ரபந்தாரம்பத்திலே யதுஸத்திக்கவேணும். ஆகையாலே ஸ்ரீரங்கத்திலே அரையர்கள் ப்ரபந்தம் ஸேவிக்கும்போது மற்றத் தனியன்க ளொன்று மில்லாதாப்போலே ஸ்ரீசைலேச தயாபாத்ரத் தனியனுமில்லை. அரையரல்லாத மற்றவமுதனார் வம்சஸ்தர்கள் பெரியபெருமாள் ஸத்திக் குள்ளே இயற்பா ப்ரபந்தத் துடங்கும்போது ஸ்ரீசைலேச தயாபாத்ரத் தனியன்முன்பாக இன்றுவரைக்கும் ஸேவித்ததக்கொண்டு வருகிறார்கள். இப்படி, யியற்பாசாற்றிலே யிரண்டிரம் ஸ்ரீசைலேச தயாபாத்ரத் தனியனை அமுதனார் முகமாகப்பெருமாள் திருச்செவிசாற்றி யருளுகிறார். கார்த்த

திகை மாஸத்திலே கைசிகபுராண ஸ்ரீவணத்திலே யுதாநிமேஷ ஸம்பரத் தியில் பஞ்சாங்க ஸ்ரீவணத்திலும் பட்டர் திருவம்சஸ்தர்முகமாச ஸ்ரீசை லேச தயாபாத்ரத் ததியினப் பெருமான் கேட்டருளுநீரார், ஆகையால் ஸ்ரீரங்கத்திலே அரையர் ஸேவையிலே ஸ்ரீசைலேச தயாபாத்ரத் ததியை யறுவந்திக்கவில்லை. யென்கிற வானேதும் தரானேதமென்று கொள்ள வேணும். ஆகத் தமிழ்ப்பாவை நடை யாடுகிற பாண்டிய மண்டலத்திலுள் டான திருப்பதிகளிலும் புராணஸ்தலங்களிலும் அபிமான ஸ்தலங்களிலும் திருக்குருங்கு துடங்கி பெரும் ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரத்தியினே நடந்துவருகிறது. மலையாளத்திலே திருவண்பரிசாரமென்கிற திருப்பதியிலே திருவாழ்மார்பனென்கிற வெம்பெருமானுக்கு நம்புரிமார் திருவாராதம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தாலும் தென்கலை திருமண்காப்புசாத்தி யிருந்தது. பாண்டியமண்டலத்திலும் மேல்வந்திய விடங்களிலெல்லாம் தென்கலைத் திருமண்காப்பேசாற்றியிருக்கிறது.

சோள மண்டலத்தில் ஸ்ரீரங்கம்முதல் சித்ராபட்டம்வரைக்கும் உண்டான திருப்பதிகளிலும் புராணஸ்தலங்களிலும் அபிமானஸ்தலங்களிலும் ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரத்தியினும் தென்கலைத்திருமண்காப்பும் நடந்துவரு கிறது. நான்கு ஸ்தலங்களிலேமாதாம் சிறிதுநாளாய் பலத்தினாலே ராமர அஷ்ட தயாபாத்ரத் ததியையுங் கூடச்சொல்லிக்கொண்டு சிறிது வடகலைத் திருமணும் வைத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதற்கு வாயவிசாரமும் சாஸ்தரவிரோதமுமுண்டு. மேலண்டலத்திலுந் திருக்கோவலூர், ஸ்ரீமுத்த ணம் முதலானஸ்தலங்களிலும் ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரத்தியினும் தென் கலைத்திருமண்காப்பும் நடந்துவருகிறது. திருவெறித்தர்புரத்திலே மாதாம் காற்பதுவருஷத் துடங்கி ராமாநுஜதயாபாத்ரமும் வடகலைத்திருமணும் வடகலையார்பலத்தாலே நடப்பித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அத்தக்கோ வில் அஷ்டகோத்தரத்தானுடைய திர்த்தமாயையாலே யென்றைக்குந் தென்கலைக்கோவல்லாயிருக்கும்.

தொண்டமண்டலத்திலும் பெருமான்கோவில் முதல் திருமலைவரை க்கு முண்டான திருப்பதிகளிலும் புராணஸ்தலங்களிலும் அபிமானஸ்த லங்களிலும் ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரத் ததியினும் தென்கலைத் திருமண்காப் பும் நடந்துவருகிறது. ஒன்றிரண்டடிங்களில் சிறிதுநாளாய் அத்நை யும் நடப்பித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வடநாட்டிலும் அறையிலம், பத்தரி, மங்களசிரி, ஸிம்மாத்தரி, ஸ்ரீகாகோலம், தர்மபுரி, ராமதீர்த்தம். ஸ்ரீகர்மம், ஸ்ரீஜகநாதத்திலே ராமாநுஜமடம், முதலான விடங்களிலே ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரமும் தென்கலைத் திருமண்காப்பும் நடந்துவருகிறது. மேல்நாட்டிலும் மத்தூர், மழவூர், மாகடி, தொண்டனூர், மிதினே சாலிக் கிராமம், கரியகட்டம், திருநாராயணபுரம்முதலான விடங்களிலே ஸ்ரீசைலேச தயாபாத்ரத் ததியினும் தென்கலைத் திருமண்காப்பும் நடந்து வருகிறது. ஆகவிப்படி தமிழ்நடையாடுகிற முண்டலமெங்கும் ஸ்ரீசை

லேசதயாபாதாத் ததியனும் தென்கலைத்திருமண்காப்பும் அனதியாக இன்றுவரைக்கும் நடந்தவருகிறது. வடகலையார் இத்தைப் பொருக்க மாட்டாமல் புதியதாக விச்வாயித்ரஸ்ருஷ்டிபண்ணி சிறிதிடங்களிலே துவழக்குத் தொடுத்து பின்பு மஹாப்ரபுக்கள் விசாரணைபண்ணுமிடத் தில் உள்ளதுவிளங்குகிறபடியாலே வடகலையார் வழக்குத் தோற்றுப் போய் பங்கப்பட்டுவருகிறார்கள். இப்படியிருக்கச்செய்தேயும் அவர்கள் துவழக்கை விடுகிறதில்லை.

திருக்குறுக்கைப்பிரான் பின்னானுடைய உபிப்ராயத்தை யதஸரித் தும்கொண்டு உபதேச பரம்பரையால் பெற்ற ரஹஸ்யார்த்தங்களிலே பின்னிலோகாசார்யர் ப்ரதிபாதித்த பதினெட்டர்த்தங்களுக்கும் மாறுபா டாக வேதாந்தாசார்யர் சிலவர்த்தங்கள் சொன்னபடியாலே, நம்பெரு மாள் திருமுன்பே அசற்காக ஆசார்யஹ்ருதய ப்ரபந்தமுண்டாகையாலே, ஆசார்ய ஹ்ருதய க்ரந்தத்தாலே வேதாந்தாசார்யர் சொன்னவர்த்தங்கள் கூறாதவர்களாய்ப்போய், பின்னிலோகாசார்யர் வெளிப்படுத்தின பதி னெட்டர்த்தங்களும் நிலைகின்றது. பின்பு வேதாந்தாசார்யரும் தாம் ப்ரதி ஜ்ஞைபண்ணின ப்ரகாரம் நம்பெருமாள் ஸ்வையை விட்டிருந்தாரென்று ஸவிஸ்தாரமாக மேலே யெழுதப்பட்டது.

இனி ஆசாரபேதங்களுக்கு ஸமாதானம் எழுதப்படுகிறது. அதில் (க) வது:—யாகாதிகள் பண்ணுல்லாழிய ப்ராம்மணனல்லன் என்று வேதவீதித் தீ கிறபடியாலே யாகாதிகள் பண்ணிகொண்டுவருகிறோமென்றிப்படி சில வடகலையார்சொல்லுகிற வேதவிதியுண்மை தெரியாமையாலே, அதெப் படியென்றால்:—அகரணைப்ரத்யவாயவிதியுர், காரண அநிசயவிதியுமெ ன்றவிதி யிரண்டு படிப்பட்டிருக்கும். முதலாவது ஸந்த்யாஸாவித்யாதி விதி. இரண்டாவது பசுபாகாதிவிதி. ஆகையால் யாகம்பண்ணுவிட்டால் அநிசயம் லபியாவிட்டாலும் ப்ராம்மணயத்திற்குக் குற்றமில்லாமையாலே, யாகம்பண்ணுல்லாழிய ப்ராம்மணனல்லனென்று சொல்லுமது வேதவிதி யுண்மை தெரியாதவன்பேச்சு. யாகம்பண்ணுகிறவர்கள் ஒருவரிருவரொ ழுத்த மற்றெல்லாப்ராம்மணரும் ப்ராம்மணரன்றிக் கேயாகவேண்டிவரும். வேதாந்தாசார்யரும் யாகம்பண்ணுமையாலே அவருக்கு ப்ராம்மணயமல் லாத்ரபேசாக வேண்டிவரும். வடகலையார் பண்ணின ஸ்ம்ருதிரத்தாகார மென்ற க்ரந்தத்திலே “யஜ்ஞம்பண்ணவேண்டாம்; ஆசாரமே பண்ண வேண்டாம்” தென்று சொல்லியிருக்கிறது. வைஷ்ணவாதிகளிற்குக் கொலை யாதமாகாதென்று வேதாந்தாசார்யரும் சொன்னாகையால் வடகலையா ரில் சிலர் கொலையாகம்பண்ணுகிறதற்குடாது. இப்படி இன்னமும்னேக பரிசாரமுமுண்டு. (உ) வது:—புருஷன்போனபிற்பாதி வதவைகள் தலை எதயாம் பண்ணிக்கொள்ளுவதில் ப்ரமாண மென்றவர்கள் சொன்ன “ஸந்த்யாஸாவித்யா” என்றவசத்திற்கு “யஜ்ஞம்பண்ண வேண்டாம்”

நீசுக் காரணம்” என்றும், “கூலியை உயர்த்திப் பணி செய்வது நல்லது” என்று சொல்லுகிறவர்கள் விசேஷவசங்களால் அபவாதகமாகையாலே வைஷ்ணவவிதவைகளுக்கு கூலிவர்க்கடாத்தென்று வடகலையான வைகுண்ட திருத்திரப்பண்ணின் ஆசாரக்கர்ந்தத்திலே சொல்லுகையாலே கூலிவரம்பண்ண வேண்டுமென்று சொல்லுகிறது தம்முடைய கர்ந்தத்தைப்பாராமல் சொல்லுகிறது. இப்படி இன்னமும் எனக்கு பரிஹாரங்களுண்டு. (ங) வது:—பாஷ்யகாரர் பண்ணின நித்யாராதை கர்ந்தத்திலேயும், நடாதாரம் மாள்செய்த நித்யாராதை கர்ந்தத்திலும், ஸ்மிருதி ரத்சாகரமென்கிற வடகலை கர்ந்தத்திலும் கர்ஹாராதைத்திலே கண்டைச் சொல்லாமையாலே கண்டையில்லாமலும் கர்ஹாராதைத் கடும். வலதுகையாலே திருவாராதை பண்ணும்போது இடதுகையாலே மணியடிப்பதற்கு வசமில்லாமையாலே அதுதராசாரம். (ச) வது:—பிராம்மண ஸமுதாயத்திற்கு பஞ்சயஜ்ஞம்விதித்திருக்கிறது. ஆகிலும் வைஷ்ணவ அதிகாரிக்குப் பாயச்சித்தகர்மமான பஞ்சயஜ்ஞம் கூடாதென்று வாஸமுண்டு. அந்த பஞ்சயஜ்ஞஸ்தாரைத்திலே ஹர்யர்ச்சகம் பண்ணச்சொல்லி பரத்வாலுஸம்ஸிதையிலே சொல்லியிருக்கையாலே பகவதாராதை பஞ்சயஜ்ஞஸ்தாரைத்திலே யாகும். (ரு) வது:—பாஷ்யகார்பண்ணின நித்யகர்ந்தத்திலே பகவர் நிவேதிதத்திற்குச் சிலவுச் சொல்லுகிறவகுப்பிலே வைச்வதேவம் பண்ணவேண்டுமென்கிறதென்று நிர்ணயப்படுகையாலும், வைஷ்ணவ அதிகாரி வைச்வதேவம் பண்ணக்கூடாதென்று பிரமாணங்கள் எழுந்தகையாலும், வைச்வதேவம் பண்ணவேண்டுமென்கிறதென்று இன்னும் பின்படி யனைகபரிஹாரங்க ளுண்டு. (சு) வது:—தன்னைப்போழிந்த பாகவதர்களெல்லாரும் தனக்கு ஸ்வாமிகளாகையாலே தன்னைப்போழிந்த பெரியோர்களுடைய பாததீர்த்தங்களைத் தான் கொள்ளுகிறது விஷுவாக, ஸாளக்ராமங்கள் போலே எல்லாரும் ஸமமென்கிறநிலைவு தென்கலையார் ஸித்தாந்த மல்லாமையாலே அதை யவர்கள் ஸித்தாந்தமாகச் சொல்லுகைக் கல்பனைச் சொல்லாயிருக்கும். (எ) வது:—வேதம் முதல்பிரமாணம், த்ரவிடவேதம் இரண்டாவது பிரமாணமென்று சொல்லுகிறவிதவும் ஸ்வமதபரமதங்களை யறியாமையாலே சொல்லுகிறது. அதெங்கனே யென்றால்:—ஸம்ஸ்கருதவேதமென்றும் த்ரவிடவேதமென்று மிரண்டும் வேதமேயென்றும், வேதாதிகாரிகளான தாமும் ஸமஸ்கருதவேதங்களின்றெளியாத பொருள்நிலைகளைத் த்ரவிடவேதங்களின்றெளிந்தாராகவும், வேதாந்தாசார்யர் சொல்லுகையாலே, த்ரவிடவேதம் முக்யமென்று அவர்கள் சொல்லுகையாலே அதை யிரண்டாவது பிரமாணமென்று சொல்லுகிறது ஸ்வமதத் தெரியாமையாலன்றோ? (அ) வது:—எம்பெருமானுடைய விரண்டு பாதங்கள் போலே திருமண்காப்பிடவேணும்; அதற்காஸுமாகப் பாதமிடவேணுமென்று வேதஞ்சொல்லுகையாலே முகம் முதலாகிய பணிரண்டிடங்களிலும் ஆஸுமான பாதத்துடனே திருமண்காப்பணித்துக் கொள்ளுகிறார்கள். அதிலே நெற்றியிலே நாஸிகாமூலம் துண்ணியதாகையாலே பாதம் துண்ணியதாயிருக்கும்;

வயிறு முதலாகியவிடங்கள் பரந்திருக்கையாலே பாதங்களும் பரந்திருக்கும். ஆகையால் பனிரண்டு திருநாமங்களும் பாதங்களுடனே கூடியேயிருக்கும். அதிலே சிலபொட்டுகள் தன்னடையேவரும்தொழிய அவை சாஸ்திரமூலமாக இடுமவைகளல்ல. இன்னுமிதற்குச் சொல்லவேண்டுவதுண்டு. (க) வது:—வைஷ்ணவாதிகாரிக்கு ஏகாதசியிலே ஸ்ரூத்தம்பண்ணக்கூடாதென்று பல ப்ரமாணங்க ளிருக்கையாலும், ஸ்மார்த்த க்ரந்தங்களிலு மப்படி நிர்ணயம்பண்ணி யிருக்கையாலும், வைஷ்ணவனுக்கு, உபவாஸதினத்திலே பண்ணத்தக்க ஸ்ரூத்தம் பாரணதினத்திலே பண்ணவேண்டும். அப்படியே பண்ணிக்கொண்டு வருகிறார்கள். இப்படியிருக்க உபவாஸதினத்திலே தென்கலையார் தாம்பூலம்போடுகிறார்களென்கிறசொல்லுபொய்யன்றிமெய்யாயோ? எவனுக்குமொருமூர்க்கனப்படி செய்கிறது வித்தார்த்தமன்றே! மூர்க்கனுடையசெயல்வித்தார்த்தமாகிவடகலையாரிலேயொருமூர்க்கன் ஸ்ரூத்ததினத்தில்வேச்யாகமரம்பண்ணுகிறதும் வித்தார்த்தமாமே! ஆகையால் உபவாஸதினத்திலேவந்த ஸ்ரூத்தம் பாரணதினத்திலே பண்ணிக்கொண்டு வருகிறதே முக்யம். இதற்கின்னுஞ் சொல்லத்தக்க தனேகமுண்டு. (க) வது:—ஸ்வராமும் மற்றையறுஷ்டானங்களும் பகவத் கைங்கர்யமாகவும், உலோகங்கனாயுழியாமைக்காகவும், பண்ணவேண்டுமென்று இரண்டு ஸம்ப்ரதாயங்களிலு மிருக்கையாலும் “ஸ்வராம் ஆத்மசுத்யர்த்தம்; தேகசுத்யர்த்தம்;” என்று வகையிட்டிச்சொல்லுகையும், மற்றைப்பேர் தங்களை ப்ராம்மணரென்றெண்ணுவதற்காகப் பண்ணுகிறார்களென்று சொல்லுகையும், ஸ்வமதபரமதங்களை யறியாமையாலே சொல்லுகிறது. (க) வது. ஸமுத்ரஸ்வராம், காம்யஸ்வராமென்று வடகலையார்பண்ணின க்ரந்தத்திலே யிருக்கையாலே ப்ரபண்ணுக்கு ஸமுத்ரஸ்வராம் பண்ணக்கூடாது. ஸ்வராமப்பலிதம். அதிலே:—நித்யஸ்வராம் கைமித்திகஸ்வராம் ப்ரபந்நனுக்கு வேண்டிவது. காம்யஸ்வராம் வேண்டாவென்று விந்தார்த்தம். (க) வது. கங்காஸ்வராம் பண்ணாவிடில் ப்ரத்யவாயமுண்டென்று விதியாமையாலே கங்காஸ்வராம் நித்யஸ்வராமன்று. கங்காஸ்வராம் ஸம்பலித்தாலத்தைத் தவிரவுங்கூடாது. அது ஸம்பலியாவிடில் ப்ரத்யவாயமுமில்லை. ஆகையால் ஸம்பலித்தவிடத்திலே தெங்கலையாரும் ஸ்வரம்பண்ணுகிறதுமுண்டு. ஸம்பலியாவிட்டால் வடகலையாருந் தங்களை கங்காஸ்வர மில்லாமையாலே பதிதராகக் கொள்ளுகிறதுமில்லை. ஆகையால் கங்காஸ்வரம் விதிப்ரகாரம் பண்ணுகிறோமென்கிற சொல்லும் வித்தார்த்தத்தெரியாமையாலே சொல்லுகிறது. (க) வது:—எச்சிற்றின்றவருக்கும், பிள்ளிப்பெற்றவருக்கும், மற்றுநின்றத்தகாததைத் தின்றவர்களுக்கும், த்வக்கைப்பற்றியும் என்னைப்பற்றியும் தேகத்திலே ஈடகுகிற வசுத்திக்கு ப்ராயச்சித்தமாகப் பஞ்சகவ்யத்தை சாஸ்த்ராஞ் சொல்லிற்றுகையாலே, ஆத்மசுத்யர்த்தமாகப் பஞ்சகவ்யங் கொள்ளுகிறோமென்கிற சொல்லு சாஸ்த்ரந்தெரிந்தவர்கள் சொல்லல்ல. அந்த பஞ்சகவ்யத்திலும் மேற்பட்டதாக பாவத ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தைச் சாஸ்த்ரம்

விதித்தபடியினாலே பஞ்சகல்யம் வேறுமென்றே கியமமுமில்லை. (கச)
வது:-ஆழ்வார்களும், பாஷ்யகாரர்முதலான பூர்வாசார்யர்களும் அபிஷத
சாவதாரமென்று புராணங்கள் சொல்லுகின்றனவென்று வேதாந்தாசார்
யரும் கொள்ளுகையாலே ராமக்ருஷ்ணவதாரங்களுக்கு நிவேதனம்பண்ண
வன்னத்தை ச்ராதத்தத்திற்குக் கொடுத்தாற் குற்றமில்லாதாப்போலே
பகவதவதாரமான வாழ்வார்களுக்கும் பூர்வாசார்யர்களும் நிவேதனம்
பண்ணின வன்னத்தை ச்ராதத்தத்திற்குக்கொடுத்தால் குற்றமில்லை. ஆழ்
வார்களுக்கு நிவேதனம்பண்ணின வன்னத்தை ச்ராதத்தத்திற்குக் கொடு
க்கலாகாதென்று நிவேதசாஸ்திர மில்லாமையாலே ஆழ்வார்களுக்கு
நிவேதனம்பண்ணின வன்னத்தை ச்ராதத்தத்திற்குக் கொடுத்தால் ஒரு
குற்றமில்லை. ஸ்ராதத்தத்திலே பித்ருக்கள் புலிந்த போஜனபாத்ரத்தி விரு
ந்த உச்சிஷ்டத்தை யவைஷ்ணவகுத்ராணுக்கும் ஸ்திரீபாலாதிசுருங்குங்
கொடுக்கலாகாதென்று சாஸ்த்ராஞ் சொல்லுகையாலே, மற்றும்குழித்த
தக்க சேஷத்தைவைஷ்ணவ ஸத்ருத்ராணுக்குக்கொடுத்தாலுங் குற்றமில்லை.
அப்படி கொடுப்பதுமில்லை.

வடகலையா ரெழுதிவைத்ததில் அனேகம் மாறுபாடு எழுந்தின்றன.
என்னவென்றால்:-நம்மாழ்வார் பாதுகாவதாரமென்று புராணங்களிற்
சொல்லாமையாலே அவரைப் பாதுகாவதாரமென்றெழுதியது மாறுபாடு.
ஆண்டாள் பூமிதேவியம்சமென்று புராணங்கள் சொல்லியிருக்கையாலே
லக்ஷ்மீ அம்சமென்றெழுதியது மாறுபாடு. திருமங்கை யாழ்வாருடைய
வழிபறிப்பு முதலானது புண்யங்களைன்றும் ஸ்ரீரங்காத்ருடைய அறுத்
தெனாலே திருக்குருங்குடியிலேபோய் ரிஷி+ணைப்போலே ச்வானரோ
தனம்பண்ணி திருமேனியைவிட்டுத் திருநாட்டிற் கெழுந்தருளினுரென்று
புராணத்திலிருக்க, அவருடையவழி பறிப்புமுதலானசெயல்கள் பரபங்க
ளைன்றும், அந்தபாபபரிசுரத்திற்காக தசாவதாரக்கோவில்க் கட்டிவைத்தா
ரென்றும், அரங்காதன் கோபம்பண்ணினபடியாலே ஸ்ரீரங்கத்தைவிட்
டுப் போனாரென்றும், மைத்துனன்பிள்ளை கையாலே தலையறுப்புண்டு
போனாரென்றும், எழுதினது மாறுபாடு. ஆளவந்தாருடைய சிஷ்யரான
பெரியதிருமலைம்பியுடைய உடன்பிறந்தார்களுடைய குமாரர்கள் பாஷ்ய
காரரும் எம்பாருமென்று ச்ரத்தங்களிலே சொல்லியிருக்கையாலே பெரிய
திருமலைம்பியுடைய பெண்கள் குமாரர்கள் பாஷ்யகாரரு மெம்பாருமென்
றெழுதியது மாறுபாடு. மந்த்ரோபதேசம் பெற்றபின்பு மந்த்ரோபதேசம்
பண்களின் வாசார்யருடையபெண்ணை சிஷ்யன் லீலாஹம் பண்ணக்கூடா
தென்று சாஸ்த்ராஞ் சொல்லுகிறபடியாலே ஆஸ்திரி கேசவப்பெருமானுங்
கமலநயனப்பட்டரும் பெரிய திருமலைம்பி ஸங்கீதயில் பஞ்சஸம்ஸ்காரம்
பெற்று சிஷ்யரானபின்பு பெரிய திருமலைம்பியினுடைய பெண்களை யா
ஸ்திரிகேசவப்பெருமானும்கமலநயனப்பட்டரும் லீலாஹம்பண்ணிக்கொண்
டார்கள் எனன்றெழுதியது மாறுபாடு. பாஷ்யகாரர் அவதரித்த நாழிகை

முதல் அவர் திருநாட்டிற்கெழுந்தருளின நாழிகையளவாக இந்தலோகத்திலே கலிபுருஷன் நஷ்டனூப்போய்க்குதையுமாயிருக்குமென்று நம்மாழ்வார்திருவாய்மொழியிலேவெளியிட்டு அப்படியேநடத்திருக்க, பாவ்யகாரொதிரே கலிபுருஷன்வந்து நின்றுவார்த்தைசொன்னென்று எழுதினது மாறுபாடு.

சூசும்பட்டனென்பா நெருவனுண்டென்று சூருபரம் பராப்ரபாவம் முதலாகிய க்ரந்தங்களிலே ஒன்றிலுஞ் சொல்லியிராமையாலே, சூசும்பட்டனென்றெருவ னுண்டென்றும் அவனுக்குப் பெண்களிருவருண்டென்று மெழுதியது மாறுபாடு. பட்டருடைய வீரத்தையும், க்ருநம் முதலான கல்யாணகுணங்களும், அவருடைய புண்யசரிதங்களும், உபயஸம் ப்ரதாயஸ்தருக்கும் ஒப்புதலாயிருக்கிற படியாலே பட்டாவிஷயத்திலே யெழுதிய துஷணங்கள் மிகவும்மாறுபாடு.

இப்படி பொதுமைபாயிருக்கப்பட்ட வர்த்தங்களிலே வடகலையார் மாறுபாடுகள் பலவுங்கல்பித்து எழுதிவித்தபடியாலே, பிள்ளை லோகாசார்யர் விஷயத்திலும் பெரியஜீயர்விஷயத்திலும் அவர்களெழுதிவித்த துஷணங்கள் மிகவும் மாறுபாடாயிருப்பது ஸத்யமென்று நினைக்கவேண்டும். பிள்ளை லோகாசார்யருக்கும் வேதாந்தாசார்யருக்கும் பதகமலவிஷயத்திலும் பாதுகாவிஷயத்திலும் கவிசொல்லுகிறத்தில் ஒருவர்க் கொருவர் கலஹப்பட்டுப் ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணிக்கொண்டு ச்லோகங்கள் சொல்லுமிடத்தில் வேதாந்தாசார்யர்மாத்ரம் ஆயிரமும் முடித்தார்; பிள்ளை லோகாசார்யர் முடிக்கமாட்டாதே போனூஒன்றுமெழுதியது மிகவும் மாறுபாடு. ஸ்ரீரங்கத்திலே ஐந்தாம்பேரமான செல்வருடையபுறப்பாட்டை, நம்பிள்ளை திருவோலக்கங் கூட்டங்கலையாமைக்காக பெரியபெருமானே நம்பிள்ளைநாளிலே நிறுத்திப்புகட்டாரென்று லோகப்ரஸித்தமா யிருக்க, விஜயரங்கசொக்கநாயக்கன் தாதாசார்யரிடத்தில் த்வேஷத்தாலே ஐந்தாம்பேரத்திற்கு நித்யோத்ஸவ மில்லாமல் நிறுத்திப்புகட்டானென்று எழுதினது மாறுபாடு. இப்படியே வடகலையாரெழுதிவித்த தங்கள் மத பூஷணமும் இல்லாதவதிரசயத்தைக் கல்ப்பித்தெழுவித்தார்களுண்டுநீனைக்கத்தக்கது.

பாவ்யகார ஸம்ப்ரதாயஸ்தரணைவருக்கும் நித்யமாக வதுஸந்திக்கத்தக்கதான சூருபரம்பராவாச்யம் பதிமூன்றிலே முதல்மூன்று வாக்யம் ச்ருதிவாக்யமாயிருக்கும். மேல் பத்துவாக்யங்களும் பாவ்யகாரர் நியமனத்தாலே பாவ்யகார சாஸூரவித்தமென்று பெயர்பெற்றிருக்கிற கூரத்தாழ்வான் செய்ததாயிருக்கும். இப்படியிருக்க இந்த பதிமூன்று வாக்யத்தின் கடுவே வேதாந்தாசார்யர் விஷயமான வாக்யத்தை முதலாமாகக் கல்ப்பித்து வடகலையார்கூட்டி யதுஸந்திக்கிறது அஸங்கதம்.

ளகஉ

பழநடை விளக்கம்.

இப்படி யாழ்வார்கள் சரிதங்கள்முதல் இதிலே யெழுதிவைத்ததை
யெல்லாம் பழமையாவிருக்கப்பட்ட கீர்த்தங்களிலே தென்கலையார்
மூதலிப்பர்கள்.

பெரியஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

பழநடைவிளக்கம்.

முற்றிற்று.

